

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_198605

UNIVERSAL
LIBRARY

ತಿರುಮಲೆಯಾರ್ಥ ಮಹಾಕವಿ ಪ್ರಣೀತಂ
ಚಿ ಕ ದೇ ವ ರಾ ಯ ವಂ ಶಾ ವ ಳಿ

ಎಂಬ ಗದ್ಯಕಾವ್ಯಂ

ಪರಿಷ್ಕೃತ ತೃತೀಯ ಮುದ್ರಣಂ

ಕರ್ಣಾಟಕ ಕಾವ್ಯಮಂಜರಿಯ ಮತ್ತು ಕಾವ್ಯಕಲಾನಿಧಿಯ

ಪ್ರವರ್ತಕರೂ ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರೂ ಆದ

ಮಂ|| ಅ|| ರಾಮಾನುಜಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರಿಂದ

ಕವಿಚರಿತ್ರೆ, ಗ್ರಂಥವಿಷಯ, ಮುಂತಾದುವುಗಳೊಡನೆ

ಮೈಸೂರು

ಜಿ.ಟಿ.ಎ. ಪ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

೧೯೩೩.

ಬಿಲಿ ೨—೦—೦

COPY RIGHT

First Edition in the Kavyamanjari Series in 1895

Second Edition separately in 1919

Third Edition Revised in 1933

Registered According to Act XXV of 1867

BY

THE PUBLISHER, M. AJI NARASIMHACHAR, B A.,
Kathwadipur Agrahar, MYSORE.

ಉಪೋದ್ಘಾತ

ಈ ಗದ್ಯಕಾವ್ಯವು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀಮಢ ಮಹಾರಾಜರವರ ಹಿರಿಯರ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಬಲುಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಚಿಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ತಿರುಮಲೈಯಂಗಾರ್ಯ ಎಂಬ ನಾಮಾಂಕಿತವುಳ್ಳ ತಿರುಮಲೈಯಾರ್ಯನು ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೭೭೦ರಲ್ಲಿ ಬರೆದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಪರಿಪಾಟಿಯ ವರ್ಣನೆಯ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಉಳಿದ ಭಾಗಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಿಜವಾದ ಚರಿತ್ರ ವೃತ್ತಾಂತಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಚರಿತ್ರಾಂಶಗಳಿಗೂ ಈಗ ಪ್ರಕಟಿತವಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ* ಹಲವು ಮೈಸೂರು ದೊರೆಗಳ ಚರಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಚರಿತ್ರಾಂಶಗಳಿಗೂ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವವುಗಳಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿವೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರಾಜಒಡೆಯರಿಗೆ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣವು ಸೇರಿದ ವಿಚಾರ, ಮಹಾರಾಜರ ವಂಶವೃಕ್ಷ, ಪಟ್ಟದ ಕ್ರಮ, ಮೂಲಪುರುಷರ ವಿಷಯ—ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಭೇದಗಳಿವೆ. ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಚರಿತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಂಬಿ, ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪೆಂದು ಊಹಿಸುವುದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಶಾಸನಗಳ ಮತ್ತು ಇತರ ಆಧಾರಗಳ

---

* 1. ವಿಲ್‌ಕ್ಸ್ ಹಿಸ್ಪರಿ ಆಫ್ ಮೈಸೂರು ; 2. ಮುಮ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಸ್ಥಾನ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾದ ವಂಶರತ್ನಾಕರ ; 3. ಮೈಸೂರು ಗೆಸ್ಟಿಯರ್ ; 4. ಸ್ವ 1893ರಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾದ ಎಂ. ಎ. ಶ್ಯಾಮರಾಯರ ಹಿಸ್ಪರಿ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಬಲದಿಂದ ಜೆನ್ನಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ, ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದೇ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅರ್ಹವಾದುದೆಂದೂ, ಸಮಂಜಸವೆಂದೂ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಬಹುದು. ಅಂಥ ವಿಮರ್ಶೆಗಳಿಗೆ ಈ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ, ಅದನ್ನು ವಿಮರ್ಶಾಕಾರರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಕಾವ್ಯದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸಕೃತ್ಪರಿಚಯದಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕವಿತಾಶಕ್ತಿಯ ಮಹತ್ವಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶಕವಾದ ವರ್ಣನಾವೈಖರಿಗಳನ್ನು ಗ್ರಂಥಸ್ಥ ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಮತಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಗೂಢವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಉಚಿತಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣನೆಯ ಮೂಲಕ ತಂದು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿರುವುದು ಗ್ರಂಥದ ವಿಷಯಕ್ಕೂ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೂ, ಕವಿಯ ಮಹತ್ವಕ್ಕೂ ಸಾಕಾದ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿದೆ. ನೋಡಿದುದರಲ್ಲಿ ಈ ಕವಿಯಷ್ಟು ಸಂಸ್ಕೃತನೂ ಶಕ್ತನೂ ಬಹುಶಃ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಈ ಕವಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಕವಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಈತನೇ ಅಗ್ರಗಣ್ಯನು.

ಈ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವಿಷಯವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಬರೆದು ಸೇರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅವು ಮೂಲಮಾತೃಕೆಗಳೆಲ್ಲ.

15—6—33

ಮಂ. ಅ. ರಾಮಾನುಜಯ್ಯಂಗಾರ್.

— — —

ಕ ವಿ ಚ ರಿ ತ್ರೆ

ಈ ಗ್ರಂಥಕರ್ತನ ಹೆಸರು ತಿರುಮಲಾರ್ಯನು ಅಥವಾ ತಿರುಮಲೆ ಯಾರ್ಯನು. ಈತನಿಗೆ ತಿರುಮಲೈಯಂಗಾರ್ಯನೆಂದೂ ಹೆಸರುಂಟು. ಈತನ ತಂದೆ ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜ ದೊಡ್ಡದೇವರಾಜನಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿತ ನಾಗಿಯೂ, ಪೌರಾಣಿಕನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದ ಅಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯನು.¹ ಈತನ ತಾಯಿ ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜ ಕಂಠೀರವನರಸರಾಜನ ಪ್ರಧಾನಿ ಯಾದ ಗೋವಿಂದರಾಜಯ್ಯನೆಂದು ನಾಮಾಂತರವುಳ್ಳ ಅಪ್ಪಾಜಯ್ಯನ ಮಗಳು ಸಿಂಗಮ್ಮನು.² ಈ ಕವಿಯು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೬೪೫ಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಪಾರ್ಥಿವಸಂವತ್ಸರದ ಆಶ್ವಯುಜದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು.³ ಈತನು ಚಿಕದೇವಮಹಾರಾಜನೊಡನೆ ಬಳೆದು, ಆತನಿಗೆ ಮಿತ್ರನಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿದನೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.⁴

ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜನಾದ ದೊಡ್ಡದೇವರಾಜನು ಈತನಿಗೂ, ಈತನ ತಂದೆಯಾದ ಅಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯನಿಗೂ ಶಿಂಗಮಾರನಹಳ್ಳಿ ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಸರ್ವಮಾನ್ಯನಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ತಿಳಿಯಬರು ತ್ತದೆ.⁵ ಈ ಕವಿಯು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಮಂತ್ರಿತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸು ವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ “ಅಶೀಷತಂತ್ರಸ್ವತಂತ್ರನೆನಸಿ” ಅಸ್ಥಾನಪಂಡಿತ ನಾಗಿದ್ದು, ಸಂಸ್ಕೃತ ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು

¹ ಚಿಕದೇವರಾಜವಿಜಯ—ಆಶ್ವಾಸ ೩—೭೧, ೧೨೨; ೪—೧೯, ೧೭೦.

² ನರಸತಿವಿಜಯ ; ಚಿಕದೇವರಾಯ ವಂಶಾವಳಿ—ಪು. ೧೬೩.

³ ಚಿಕದೇವರಾಯ ವಂಶಾವಳಿ—ಪು. ೧೩೧—೨.

⁴ ಚಿಕದೇವರಾಜವಿಜಯಂ—ಆ. ೪—೮೭, ೯೧, ೯೩.

⁵ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ—೯೪ನೆಯ ಶಾಸನ ; ಮೈಸೂರು ಶಾಸನ—೭.

ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ.⁶ ಆ ಗ್ರಂಥಗಳ ವಿವರವು ಮುಂದೆ ತಿಳಿಸಲ್ಪಡುವುದು.

ಚಿಕ್ಕದೇವಮಹಾರಾಜನು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೬೭೨ರಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾಗಿ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ—ಅವನ ಮಂತ್ರಿ ಯಾದ ಎಳವಂದೂರು ವಿಶಾಲಾಕ್ಷ ಪಂಡಿತನನ್ನು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೬೮೪ರಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವಂತರು ಕೊಂದುಹಾಕಿದರು. ಆಗ ದೊರೆಯು ಪ್ರಧಾನಿಯಾದ ಅಪ್ಪಾಜಯ್ಯನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮಂತ್ರಿತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸ ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು—ರಾಜನೀತಿವಿಶಾರದನಾಗಿಯೂ ಆಸ್ಥಾನ ಪಂಡಿತನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ತನ್ನ ದೌಹಿತ್ರನಾದ ತಿರುಮಲೈಯಂಗಾರ್ಯನು ಆ ಮಂತ್ರಿತ್ವಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನೆಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಲು—ಈತನಿಗೆ ಮಂತ್ರಿತ್ವ ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತೆ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ.⁷ ಆಗ ಈತನಿಗೆ ೩೯ ವಯಸ್ಸು. ಈತನು ಕೆಲವು ಕಾಲ ಮಂತ್ರಿಪದವಿಯನ್ನಲಂಕರಿಸಿದ್ದು ಬಳಿಕ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೬೯೫ರಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶ್ರೀರಂಗಾದಿ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಯಾತ್ರೆಹೋದಂತೆಯೂ, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಧುರೆಯ ನಾಯಕನ ಹೆಂಡತಿ ಮಂಗಮ್ಮನೆಂಬವಳು ಈತನಿಗೆ ಗ್ರಾಮಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನಲ್ಲೇ ಇರುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಂತೆಯೂ,⁸ ಈ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿನ ಮಂತ್ರಿತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸುವನೆಂಬ ಶಂಕೆಯಿಂದ ಚಿಕ್ಕದೇವಮಹಾರಾಜನು ಒಂದು ನಿರೂಪ ವನ್ನು ಬರೆದು ಕರೆಯಕಳುಹಿಸಲು ; ತಿರುಮಲೈಯಂಗಾರ್ಯನು ಪುನಃ

⁶ ತಿರುಮಲೊಡ್ಡು ತಾಲ್ಲೋಕು ೨೩ನೆಯ ಶಾಸನವನ್ನು ಶಾ. ಶ.

೧೫೫೬ ರಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೬೬೪) ತಿರುಮಲೈಯಂಗಾರ್ಯನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಮಿತ್ರವಿಂದಾಗೋವಿಂದ ಪು. ೪, ೫.

ಅಪ್ರತಿಮವೀರಚರಿತಂ—ಪು. ೩, ಪದ್ಯ—೧೧, ೧೨ಗಳನ್ನು ನೋಡಿ.

⁷ ನರಪತಿವಿಜಯಂ.

⁸ ಮಧುರೆ ಮಂಗಮ್ಮನ ಭೂದಾನಶಾಸನ—ಶ. ಕ. ೧೬೧೭.

ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೬೯೮ ರಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮಂತ್ರಿತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಿದಂತೆಯೂ^೧ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ.

ಚಿಕ್ಕದೇವಮಹಾರಾಜನು ತನ್ನ ಅವಸಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೭೦೪ನೆಯ ತಾರಣಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿ ತಿರುಮಲೈಯಂಗಾರ್ಯನನ್ನೂ, ಪ್ರಧಾನಿ ಅಪ್ಪಾಜೈಯನನ್ನೂ ಬರಿಸಿ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನೂ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿ, ಅವರಿಗೆ ರಾಜ್ಯದ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತೆಯೂ, ಬಳಿಕ ಮಂತ್ರಿ ಪ್ರಧಾನಿಗಳು ಕಂಠೀರವ ನರಸರಾಜ ಒಡೆಯನಿಗೆ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ತಾವೇ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೂ^{೧೦} ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ.

ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೭೦೬ ರಲ್ಲಿ ತಿರುಮಲೈಯಂಗಾರ್ಯನು ಮೃತನಾದನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈತನ ಮಂತ್ರಿತ್ವದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಚಿಕ್ಕದೇವಮಹಾರಾಜನ ರಾಜ್ಯಸ್ಥಿತಿಯೇ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈತನ ರಾಜತಂತ್ರದ ಧುರೀಣತೆಯನ್ನು ಈತನ ಕಾಲದ ಮೈಸೂರು ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಯನ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಮಹತ್ವಕ್ಕೆ ಈತನೇ ಮೂಲಕಾರಣನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಉಪೋದ್ಭಾತವು ಕವಿಯ ಕವಿತಾಸಾಮರ್ಥ್ಯಪ್ರದ ಶ್ಲೋಕವಾದುದರಿಂದ ಮಂತ್ರಿತ್ವದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಲು ಇಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಈತನು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ ಉದ್ಭಾವಪಂಡಿತನೂ ಕವಿಯೂ ಆಗಿದ್ದನು. ಈತನು ರಚಿಸಿದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿರುವುವು ಯಾವುವೆಂದರೆ :—

ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ :—೧. ಯದುಗಿರಿನಾರಾಯಣಸ್ತವ, ೨. ಯದುಗಿರಿ ನಾಯಕೀಸ್ತವ, ೩. ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀನೃಸಿಂಹಸ್ತವ, ೪. ಗೋಪಾಲಸ್ತವ,

^೧ ಬಹುಧಾನ್ಯ ಸಂ|| ಚೈತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದ ನಿರೂಪ,

^{೧೦} ನರಸತಿವಿಜಯ,

೫. ರಾಜಗೋಪಾಲಸ್ತವ, ೬. ಪರನಾಸುದೇವಸ್ತವ, ೭. ಮಂಜುಳ ಕೇಶವಸ್ತವ, ೮. ಪಶ್ಚಿಮರಂಗರಾಜಸ್ತವ, ೯. ಏಕಾದಶೀನಿರ್ಣಯ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ೧ನೆಯ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಈತನ ತನ್ಮು ಮಿತ್ರವಿಂದಾಗೋವಿಂದ ವನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಸಿಂಗರಾರ್ಯನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ:—೧. ಅಪ್ರತಿಮವೀರಚರಿತ, ೨. ಚಿಕದೇವರಾಯವಂಶಾವಳಿ, ೩. ಚಿಕದೇವರಾಜವಿಜಯ, ೪. ಚಿಕದೇವರಾಯಶತಕ, ೫. ಕರ್ಣಾಟಕ ಕೀರ್ತನೆಗಳು.

ಸಚ್ಚಿದ್ರಾಧಿಕಾರನಿರ್ಣಯ (ಸಂಸ್ಕೃತ), ಗೀತಗೋಪಾಲ, ಚಿಕದೇವರಾಯಬಿನ್ನಸ (ಕನ್ನಡ), ಮುಂತಾದ ಕೆಲವು ಗ್ರಂಥಗಳು ಚಿಕದೇವರಾಜಾಂಕಿತನಾಗಿದ್ದರೂ ಈತನೇ ಮಾಡಿದುವೆಂದು ಪ್ರವಾದವಿದೆ.

ಈ ಕವಿಯು ಉಭಯಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕವಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದನೆಂದು ಈತನ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದವರು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಹೇಳುವರು. ಈತನೇ ವ್ಯಂಗ್ಯಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯಲು ಮೊದಲುಮಾಡಿದನೆಂದು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವರು.

—ಏತತ್ಪ್ರವಿಕ್ಯತ ಕರ್ಣಾಟಕ ಗ್ರಂಥಗಳ ವಿಮರ್ಶೆ—

೧. ಅಪ್ರತಿಮವೀರಚರಿತ—ಇದೊಂದು ಅಲಂಕಾರ ಗ್ರಂಥ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ಚಂದ್ರಾಲೋಕ, ವಾಮನವೃತ್ತಿ, ಕಾವ್ಯಪ್ರಕಾಶ ಮೊದಲಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅವುಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಗದ್ಯರೂಪವಾದ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಬರೆದು, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತನ್ನಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಅವಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ಲಕ್ಷ್ಯ ಲಕ್ಷಣ ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಲಕ್ಷ್ಯಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿವೃತವಾದ ವಿಷಯಗಳು “ಅಪ್ರತಿಮವೀರ”ನೆಂಬ ಅಭಿಧಾನವುಳ್ಳ ಚಿಕದೇವರಾಯನ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಹೇಳುವು

ದರಿಂದ ಈ ಅಲಂಕಾರಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ **ಅಪ್ರತಿಮನೀತಚರಿತನೆಂಬ** ಹೆಸರು ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ. ಲಕ್ಷ್ಯ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿರುವ ಚಿಕದೇವ ರಾಯನ ಜಯಕಾರ್ಯಗಳು ಆತನು ಯುವರಾಜನಾಗಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದುವಾದುದರಿಂದಲೂ, ಈ ಕವಿಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿಯು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಕಾವ್ಯರಚನೆಗೆ ಅವಕಾಶವು ಲಭಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾದುದರಿಂದಲೂ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕವಿಯು ಆಸ್ಥಾನಕವಿಯಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ರಚಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. (ಗಣೆಯ ಪ್ರಕರಣ ಪದ್ಯ ೧೩).

೨. **ಚಿಕದೇವರಾಜನು ಪಂಶಾನಳಿ**—ಇದು ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರುಗಳ ಚರಿತ್ರರೂಪನಾದ ವಚನಗ್ರಂಥ. ಇದು ಬಹಳ ಮೌಢ್ಯವಾಗಿಯೂ, ರಸಭರಿತವಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿಯ ಹೇಗೆ ಉತ್ತಮ ಗದ್ಯಗ್ರಂಥವೆನಿಸಿಕೊಂಡಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಗದ್ಯಗ್ರಂಥವೆನಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

೩. **ಚಿಕದೇವರಾಜವಿಜಯ**—ಇದು ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರ ಚರಿತ್ರರೂಪನಾದ ಚಂಪೂಪ್ರಬಂಧ. ಇದು ಬಹು ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ಕಾವ್ಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ೬ ಅಶ್ವಾಸಗಳಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಅಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟದೇವತಾ ಭ್ಯರ್ಥನ, ಕವಿತಾವರ್ಣನ, ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದಿ ಯದುಪರೈತ ಮಂಶ ವರ್ಣನವೂ ; ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾನುರಾಜ, ಚಾನುರಾಜ, ರಾಜರಾಜ. ಚಾನುರಾಜ, ಇಮ್ಮಡಿ ನರಸರಾಜ ಭೂಪಾಲರುಗಳ ಪ್ರಭಾವ ವರ್ಣನವೂ ; ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೇವರಾಜನ ಗುಣವರ್ಣನ, ಪುತ್ರಾಭಿಲಾಷೆ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಲೀಲಾಶ್ರವಣ, ಯಾದನಾಚಲಗಮನ, ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣನರಪ್ರದಾನ, ಪ್ರಜಾಪಾಲನಾದಿ ವರ್ಣನವೂ ; ತುರಿಯಾಶ್ವಾಸ ದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದವೃತಾಂಬಾದೌಹೃದ, ಕುಮಾರೋದಯ, ಬಾಲಲೀಲಾ, ಲಿಪಿಗ್ರಹಣ, ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣ ವೀಣಾ ಖುರಳೀಶ್ರವನ, ಯೌವನೋದಯಾದಿ ವರ್ಣನವೂ ; ಸಂಚಮಾಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ದೇವರಾಜದ್ವಿಜಯ, ಚಿಕದೇವರಾಯ

ದಿನಚರ್ಯಾದಿ ವರ್ಣನವೂ; ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿವಿಹಾರವರ್ಣನೆಯೂ ಇವೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಕವಿಯ ಕವಿತಾಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಅನೇಕ ಪದ್ಯಗಳು ಅಪ್ರತಿಮವೀರಚರಿತದಲ್ಲಿ ಉದಾಹೃತವಾಗಿವೆ.

ಈತನ ಕವಿತ್ವದ ವಿಷಯವಾಗಿ—“ ಎನಿತಂದನಾಗಿ ಮೆಲ್ಲುವಡೆದ ಸಬುದಂಗಳ ಸೇರುವೆಯಿಂ ಸರಳಮುಂ, ಕರಮೆಸೆವ ಪುರುಳ ಪವಣೆಗೆಯಿಂ ಸರಸಮುಮೆನಿಸಿ ತನಿಸೊದೆಯ ಸೋನೆಯಂತೆ ಇನಿದಂ ಕಿವಿಗಳ್ಗೆ ಕಜಿಗುಮಾತಿರುಮಲಾರ್ಯರ ಬಾಯ್ಬಿಜಿಯ ಸರಸತಿಯ ಸೈಪುವಡೆದ ಸಾಹಿತ್ಯಸೌಂದರ್ಯಂ ” ಎಂದೂ,

“ ಈಸಂಧಿತಕವಿಮಂಡಲಾಖಂಡಲರ್ ಪಿರಿದಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಸ್ಮೃತಿಸ್ತೋತ್ರಗ್ರಂಥಂಗಳಂ ಇವಲ್ಲದಿನ್ನುಂ ಸಕ್ಕದದೊಳಂ ಕನ್ನಡದೊಳಂ ಬೇಜಿ ನೇಜಿ ಕಿವಿಗಿನಿದಂ ಸೂಸುವ ಪಲನಗೆಯ ಕಾವ್ಯನಾಟಕಾಲಂಕಾರಂ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಕ ವರ್ಣಕ ಪ್ರಬಂಧಂಗಳಂ ಗಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ನಿರವಿಸಿ ಪರ್ವ ” ಎಂದೂ.

ವೃ|| “ ಪಿರಿದುಂ ಪ್ರೌಢತ್ವಮಂ ಪೆರ್ಕಳಿಕೆ ಕವಿವರರ್ ಕಬ್ಬದೊಳ್ ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳ್ ಮೇಣ್ | ಕರಮಿಸಾಹಿತ್ಯದೊಳ್ ಬಿತ್ತರವೊಡೆ ರಸಮಂ ತಿರ್ಮಲಾರ್ಯಗೆ ಸಲ್ಲುಂ || ತರಣಿದ್ರೋತಂಗಳೇನಾಡನೆ ವಿಧುಮಣಿಯೊಳ್ ನೈದಿಲೊಳ್ ಮತ್ತವಂ ತಾಂ | ಕರಗಿಪ್ಪಂ ಬಿರ್ಚುವಂ ಚಂದಿರನೆ ಉಚಾದವರ್ಗಿಂತೊಸರ್ಗುಂ ಮಲರ್ಗುಂ || ” ಎಂದೂ ಮಿತ್ರವಿಂದಾಗೋವಿಂದ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ.

ಗ್ರಂಥಸ್ಥ ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ರಾಜನೃಪಚರಿತಂ—

ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ

೧-೪೬

ರಾಜನೃಪನು ತಿರುಮಲೆರಾಜನನ್ನು ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ

ದಿಂದ ಓಡಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ .. ೧-೩

ರಾಜನೃಪನು ಬೇಹಿಗರಿಂದ ಅವನ ಸಪ್ತಾಂಗದ ಇರ

ವನ್ನೂ, ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಷಾಡ್ಗುಣ್ಯದೈವಕವನ್ನೂ ತಿಳಿ
ಯುವನು .. ೩-೯

ರಾಜನೃಪನು ಕಾರುಗಹಳ್ಳಿ, ಕನ್ನಂಬಾಡಿ, ತಲಕಾಡು,

ಅಮ್ಮಚನಾಡಿಗಳ ಪ್ರಭುಗಳು ತನ್ನ ವಿಚಾರವಾಗಿ
ತಿರುಮಲೆರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಬೇಹಿಗ
ರಿಂದ ತಿಳಿಯುವನು .. ೯-೧೫

ರಾಜನೃಪನಿಗೆ ಮೈಸೂರು ನಿಯೋಗಿಯು ಕಳುಹಿದ

ಬಿನ್ನವತ್ತಳೆಯ ವಿವರ .. ೧೫-೨೦

ರಾಜನೃಪನು ತಮ್ಮಂದಿರೊಡನೆ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆ

ಮಾಡುವನು .. ೨೦-೨೩

ರಾಜನೃಪನು ತಾನೇ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬರುವುದಾಗಿ

ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ ರಾಯಸದ ವಿಷಯ .. ೨೧-೨೨

ರಾಜನೃಪನೂ, ತಿರುಮಲೆರಾಜನೂ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ

ದಲ್ಲಿ ಸಮದಂಡಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಪರಸ್ಪರ
ಮನಸ್ತಾಪ ಉಂಟಾಗಲು ಕಾರಣ ೨೪-೨೫

ತಿರುಮಲೆರಾಜನು ರಾಜನೃಪನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯಬೇ		
ಕೆಂದು ಒಳನಾಡ ಪ್ರಭುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು		
ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸೇನೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸುವನು ..		೨೬
ರಾಜನೃಪನು ದೇವದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ		
ಹೋಗುವನು		೨೭
ರಂಗನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ ವರ್ಣನೆ ಮತ್ತು ಸ್ತುತಿ ..		೨೮-೩೨
ರಾಜನೃಪನು ತಿರುಮಲೆರಾಜನ ದುರಾಲೋಚನೆಯನ್ನು		
ಕೇಳಿ, ಆ ಪಡೆಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಮಾಡದೆ ಮೈಸೂ		
ರನ್ನು ಸೇರುವನು		೩೩
ತಿರುಮಲೆರಾಜನು ಮೈಸೂರನ್ನು ಮುತ್ತಲು ಹೆದರಿ,		
ಕೆಸರೆಗೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕುವನು ..		೩೩-೩೪
ಕೆಸರೆಯ ಕಾಳಿಗ		೩೪-೩೫
ಅದರ ಫಲಿತಾಂಶ		೩೬-೪೦
ತಿರುಮಲೆರಾಜನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಲು ಬಂದ ಒಳ		
ನಾಡ ಪ್ರಭುಗಳನ್ನು ರಾಜನೃಪನ ಮಗನಾದ ನರಸ		
ರಾಜನು ಸೋಲಿಸುವನು		೪೦-೪೧
ನರಸರಾಜನು ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣವನ್ನು ವಶಮಾಡಿ		
ಕೊಳ್ಳುವನೆಂಬ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ತಿರುಮಲೆರಾಜನು		
ಊರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾಲಂಗಿಯ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ		
ಪ್ರಾಣಬಿಡುವನು		೪೨
ರಾಜನೃಪನು ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಿರುಮಲೆ		
ರಾಜನ ಪತ್ನಿಯಾದ ರಂಗಮ್ಮನನ್ನು ಗೌರವ		
ದೊಡನೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವನು ; ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ		
ದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡಲು ಮೊದಲು ಮಾಡುವನು		೪೩-೪೩

ಪದಿನಾಡ ನಂಜರಾಜನ ಪರಾಜಯ	..	೪೬
ಚಾಮರಾಜನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ..	..	೪೬
ರಾಜನೃಪನ ಮರಣ ..	..	೪೬
ಚಾಮರಾಜ ಚರಿತಂ— ..	..	೪೭-೪೯
,, ದಿಗ್ವಿಜಯ ..	..	೪೭-೪೮
ಇಮ್ಮಡಿರಾಜರಸ ಚರಿತಂ— ..	..	೪೯
ಕಂಠೀರವ ನರಸರಾಜ ಚರಿತಂ— ..	..	೫೦-೫೩
,, ವಿಜಯ ಯಾತ್ರೆ ..	..	೫೦-೫೨
ದೊಡದೇವರಾಜ ಚರಿತಂ— ..	..	೫೩
ಗುಣವರ್ಣನೆ ..	..	೫೪-೫೬
ಪುತ್ರಾಭಿಲಾಷೆ—ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಬಾಲಲೀಲಾಶ್ರವಣ ..	..	೫೬-೬೪
ಅಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯರ ವರ್ಣನೆ ..	..	೬೫-೭೦
ಫೂಜಾವಸರದಲ್ಲಿದ್ದ ದೊಡದೇವರಾಜನ ವರ್ಣನೆ ..	..	೭೧-೭೪
ದೊಡದೇವರಾಜನ ಮಾನಸಾರಾಧನ ಪ್ರಕಾರ ..	..	೭೪-೮೦
ಮಾನಸಾರಾಧನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಪರಮಪದನಾಥನ ವರ್ಣನೆ ..	..	೭೭-೮೦
ಈ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜನನ್ನು ನೋಡಿದ ಅಳಹಿಯಸಿಂಗರಾ		
ಯರ ಆಲೋಚನಾ ರೀತಿ ..	..	೮೧
ಭಗವದ್ವೈಭವ ವಿವರಣ ..	..	೮೨
ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ ..	..	೮೩-೮೪
,, ಸಮುದಾಯಾರ್ಥ ..	..	೮೪
,, ಪಟ್ಟಾರ್ಥ ..	..	೮೪
,, ಪ್ರತ್ಯರ್ಥಾಯದ ಸಂಗ್ರಹಾರ್ಥ ..	..	೮೪-೮೭

ಕರ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿಯೋಗಗಳ ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟಾರ್ಥ .. ೮೭-೮೮
ಯಾದವಾಚಲಗಮನ—ಯಾದವಾಚಲದ ದಾರಿಯ ಮತ್ತು

,, ನೆಲಗಾಡ ವರ್ಣನೆ .. ೮೯-೯೦

ಮೇಲೋಗ್ಗಟೆಯ ಪ್ರವೇಶ .. ೯೦

ಯಾದವಾಚಲದ ಸಿರಿವೀಡಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ

ವರ ವರ್ಣನೆ .. ೯೩-೯೫

ದೇವಸ್ಥಾನದ ಗೋಪುರದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಸೇವಾತವಕಿಗಳ ಸಿರಿ

ವಾತುಗಳು ಮತ್ತು ಅಷ್ಟತೀರ್ಥಗಳ ವರ್ಣನೆ .. ೯೫-೯೭

ದೇವಸ್ಥಾನದ ವರ್ಣನೆ—ಒಳಪ್ರಾಕಾರದಲ್ಲಿ ದರ್ಶನ

ಮಾಡಿದ ದೇವರುಗಳ ವರ್ಣನೆ :—

೧. ಶ್ರೀವತ್ಸಾಂಕರು .. ೯೭

೨. ಪನ್ನೀರಾಱ್ವಾರುಗಳು .. ೯೮-೯೯

೩. ಸುದರ್ಶನ ಕಾಂಚೀಪೂರ್ಣರು .. ೯೯-೧೦೦

೪. ಯದುಗಿರಿನಾಯಕಿಯ ವರ್ಣನೆ .. ೧೦೦-೧೦೩

,, ಸ್ತುತಿ .. ೧೦೩-೧೦೫

೫. ಗಜೇಂದ್ರವರದರ ವರ್ಣನೆ .. ೧೦೫

೬. ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ವರ್ಣನೆ ೧೦೫-೧೦೬

,, ಸ್ತುತಿ .. ೧೦೬-೧೦೭

ದೇವಸ್ಥಾನದ ರಂಗಮಂಟಪದ ವರ್ಣನೆ .. ೧೦೮-೧೦೯

ತಿರುನಾರಾಯಣರ ದಿವ್ಯಾಂಗಗಳ ಸಮುದಾಯ

ಶೋಭೆಯ ವರ್ಣನೆ .. ೧೦೯-೧೧೨

ತಿರುನಾರಾಯಣರ ಸ್ತುತಿ—ದಿವ್ಯಾವಯವಂಗಳ ಚರಿತ್ರೆ ೧೧೨-೧೧೩

ದಿವ್ಯಾವಯಂಗಳ ಸೌಂದರ್ಯ .. ೧೧೩-೧೧೬

ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ ವರಪ್ರದಾನ .. ೧೧೬

ಚೆಲ್ವರಾಯನನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಿ ಎಣಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ..	..	ಗಗಿ-ಗಗಿ
ಅಳಿಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯರ ಮನೆ ಮತ್ತು ಶರೀರ ಮುಂತಾ		
ದುವುಗಳ ವರ್ಣನೆ ..	..	ಗಗಿ-ಗಗಿ
ರಾಜ ಮತ್ತು ಅಳಿಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯರ ಸಲ್ಲಾಪ,		
ರಾಯನ ಬಹುಮಾನ ಇತ್ಯಾದಿ ..	..	ಗಗಿ-ಗಗಿ
ಚಿಕದೇವರಾಯನ ಜನನ ..	..	ಗಗಿ-ಗಗಿ
ಅನ್ಯತಾಂಜೆಯ ದೌಹೃದದ ವರ್ಣನೆ ..	..	ಗಗಿ-ಗಗಿ
ಕುಮಾರೋದಯ ಮತ್ತು ಪುತ್ರಜನ್ಮಮಹೋತ್ಸವ		
ವರ್ಣನೆ ..	..	ಗಗಿ-ಗಗಿ
ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪರಿಪಾಟಿಯಿಂದ ಜಾತಕಫಲ ..	..	ಗಗಿ-ಗಗಿ
ಅಳಿಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯರು ತಿಳಿಸಿದ ಅಂಗಪ್ರತ್ಯಂಗ		
ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಲಕ್ಷಣ ..	..	ಗಗಿ-ಗಗಿ
ಚಿಕದೇವರಾಯನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಅವಯವಾರ್ಥ ..	..	ಗಗಿ
ಚಿಕದೇವರಾಯನ ಬಾಲಲೀಲೆಯ ವರ್ಣನೆ ..	..	ಗಗಿ-ಗಗಿ
,, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ :— ,,	..	ಗಗಿ
,, ಲಿಪಿಗ್ರಹಣ ,,	..	ಗಗಿ
,, ನಾಚನಾರ್ಥಗ್ರಹಣ ,,	..	ಗಗಿ
,, ಪುರಾಣಪರಿಶ್ರಮ ,,	..	ಗಗಿ-ಗಗಿ
,, ವೀಣಾಪರಿಶ್ರಮ ,,	..	ಗಗಿ-ಗಗಿ
,, ಮುರಳಿ ಪರಿಶ್ರಮ ,,	..	ಗಗಿ-ಗಗಿ
ಅನಂತರ ರಾಜನ ಆಲೋಚನಾ ಪ್ರಕಾರ ..	..	ಗಗಿ-ಗಗಿ
ಚಿಕದೇವರಾಯನ ಯೌವನೋದಯ ..	..	ಗಗಿ
ಮುಂದಣ ಚರಿತ್ರೆ ..	..	ಗಗಿ-ಗಗಿ

ದೇವರಾಜನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ, ಉಪದೇಶ	..	೧೫೦-೧೫೧
ದೇವರಾಜ ಚರಿತೆ—	..	೧೫೧
ದೇವರಾಜ ಗುಣವರ್ಣನೆ	..	೧೫೨
ಯುವರಾಜ ಚಿಕದೇವರಾಯನ ವಿಜಯಯಾತ್ರೆ		೧೫೩

॥ ಶ್ರೀರಸ್ತು ॥

ಚಿಕದೇವರಾಯ ನಂಶಾವಳಿ

— 0 —

ರಾಜನ್ಯಪಚರಿತಂ

ಸ್ವಸ್ತಿ, ಸಮಸ್ತಭೂಮಾಂಡುಲಪುಣ್ಣರೀಕರ್ಣಿಕಾಯಮಾನ ಕನಕಾ
ಚಲದಿಶಾಸರ್ಯನ ಪರಿಕರ್ಮಾಲಂಕಾರ್ಯಣ ಭಾರತವರ್ಷಮಾಣ್ಡನಾಯಿತ
ಭರತಖಣ್ಡೋದ್ವಿಜ್ಞವೈಭವೋತ್ತಮಾರ್ಣಾಯಿತ ಕರ್ಣಾಟದೇಶದೊಳ್
ಕಾನೇರೀದಕ್ಷಿಣತೀರದೊಳನತಿದೂರದೊಳೆಸೆನ ಮಹೀಶೂರಪುರದೊಳ್
ಸಕಲ ಸಾಮಾನ್ಯಕೋಟೀರಕೋಟೀಮಣಿಘೃಣಿಚಿತ್ರತಪದರಾಜೀವನೇನಿಸಿ
ರಾಜಸ ಚಾಮರಾಜಂಗೆ ಚತುರತೆಗೊಲ್ಲು ಮೆಯ್ಯೆತ್ತು ಬಟಾಸಲ್ವ
ನಾಲ್ಕುಮುಪಾಯದಂತೆಯುಂ, ತಮ್ಮಿ ತಾಮೆಳಸಿ ಬಂದ ಚತುರ್ವರ್ಗ
ದಂತೆಯುಂ, ಈತನ ಸತ್ಯಾದಿಗುಣಂಗಳಿಂದೆ ದಶರಥಂಗೆತ್ತು ಮತ್ತಮೊಗೆದ
ನಾರಾಯಣನ ನಾಲ್ವೆಯ್ಯಂತೆಯುಂ, ಈತನ ಸೇನಾಧೂಳಿಗಟ್ಟಿ
ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಲಿಂದೊಡಲ್ಪಡೆದೇಪ್ಪಂದ ನಾಲ್ಕಡಲಂತೆಯುಂ, ನೆಗಟ್ಟಿವೆತ್ತ
ನಾಲ್ವರ್ ಕುವರರೊಳಂ ಪಿರಿಯಂ ಎಲ್ಲಾರಾಯರ್ಗಂ ಪಿರಿಯನೆನಿಸಿ **ರಾಜ**
ನ್ಯಪಂ ನಿಜಕುಲಕ್ರಮಾಗತಕ್ಷಿತಿಗಳನುಜರ್ವರಸರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರೆ—

ಅತ್ತಲುತ್ತರದೇಶದೊಳ್ ತುಂಗಭದ್ರಾತೀರದೊಳ್ ವಿದ್ಯಾನಗರಿಯ
ನಾಳ್ವ ಹರಿಹರ ಬುಕ್ಕರ್ ನೊದಲಾದ ಕುಟುಂಬರಾಯರನನ್ನರದೊಳರಸು
ಗೆಯ್ದ ತುಳವಕುಳದೀಶ್ವರ ನರಸ ವೀರನರಸಿಂಗ ಕೃಷ್ಣಾಚ್ಯುತರೆಂಬ
ರಾಯರೈವರ ತಜುನಾಯಿಂ ಮುದದೊಳೆಳೆಯಂ ಮೊಜ್ಜಿದ ಸದಾಶಿವರಾ
ಯಂಗೆ ಸೇನಾನಿಯೆನಿಸಿದ ಅಂಧ್ರಕುಲದ ರಾಮರಾಜಂ ನಿಜರಾಜಂಗೆ ದ್ರವಿ
ಡಾನ್ಧ್ರಕರ್ಣಾಟಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ಸಾರ್ಚಿ, ಪತಿಕಾರ್ಯದೊಳರ್ದಿತಪ್ರಾಣ

ನೆನಿಸಿ, ಒರ್ಮೆಯು ತ್ತರದಿಗ್ವಿಜಯದೊಳುದ್ವೃತ್ತಯವನಸೇನಾಚಕ್ರಮನೊ
 ಕ್ಕುಲಿಕ್ಕೆ ಯಶಶ್ವೇಷನಸ್ಸಿನಂ ; ಅವನನುಜಂ ಎರೆದಿನ್ಮುರಾಜಂ ಅಂದಿ
 ನಾಜಿಯೊಳಬಾಡುಬಾಡರನೊಡಗೊಂಡು ಊರ್ಗೆ ನಡೆತಂದಾಳ್ವನ ಸಿರಿ
 ಗೆಳಸಿಯವನಂ ಭಂಗಿಸಿ, ತಾನೆ ರಾಯನೆನಿಸಿದ್ಬಾಳಜ್ಜದಿಂದಾವಿದ್ಯಾನ
 ಗರಂ ಕಿಜುದುಂ ದಿನಕ್ಕೆ ತುರುಷ್ಟುರಿದಬಾಯಲೊಡಂ, ಅಲ್ಲಂ ಪೆನಗೊಂ
 ಡೆಗೆಯ್ದುಂದು ಒಂದೆರಬ್ಬರಿಸಮಿದುರ್ ಪೊಂದಿ ಪೋಸಾಗಳ್—ತನ್ನ ಮೂವ
 ಕುರ್ವರೊಳ್ ಮೊದಲಿಗನಾದ ಶ್ರೀರಂಗರಾಜನಂ ಪೆನಗೊಂಡೆಯೊಳಟ್ಟು
 ತಂಗೆ ತೆಲುಂಗನಾಡೊಡೆತನಮಂ, ಎರಡನೆಯ ರಾಮರಾಯನಂ ಶ್ರೀರಂಗ
 ಪಟ್ಟಣದೊಳಿರಿಸಿಯವಂಗೆ ಕರ್ಣಾಟದೇಶಾಧಿಪತ್ಯಮಂ, ಮೂಜನೆಯ
 ವೆಂಕಟಪತಿರಾಯನಂ ಚನ್ನಗಿರಿಯೊಳಟ್ಟು ಆತಂಗೆ ತುಂಡೀರ ಚೋಳ
 ಪಾಂಡ್ಯ ಮಂಡಲೇಶ್ವರತ್ವಮನಿತಂ. ಇವರೊಳ್ ಶ್ರೀರಂಗರಾಜಂ ಅಪು
 ತ್ರನಾಗಿ ಬರ್ದಿಲಮನೈದಲೊಡಂ ; ಆವೆಂಕಟಪತಿರಾಯಂ ಪೆನಗೊಂಡೆಯೊ
 ಳ್ದೆಳೆಯಂ ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಿರೆ—

ಇತ್ತಲೀರಾಮರಾಜಂ ಕೆಲವುಂ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕಾಲಧರ್ಮಮನೆಯ್ನಿ
 ದ ಬಟಾಕ ತಿರುಮಲೆರಾಜಂ ಮೊದಲಾದ ಅವನ ಕುಮರರ್ ಶ್ರೀರಂಗಪ
 ಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ರೇಮಟಿವೆಂಕಟಯ್ಯನೆಂಬ ತಮ್ಮ ದಟನಾಯನಿರಿಸಿ ತಾಮೆಳವ
 ರಯದವರಾಡುದಜುಂದೆ ಪೆನಗೊಂಡೆಯಂ ಪೊರ್ದಿ ಕಿಜುಯಯ್ಯನ
 ಬಟಾಕೊಳ್ದುರ್ ಬಳೆದರ್.

ಬಟಾಕ್ಯಾವೆಂಕಟಪತಿರಾಯಂ ಮಧುರೆಯ ವೀರಪ್ಪನಾಯಕನೊಳ್
 ಮುನಿದು - ದಂಡೆತ್ತಿ ನಡೆದು, ಪಾಣ್ಡ್ಯಮಾಣ್ಡುಲದ ಮಧುರಾಪುರಮಂ
 ಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ ; ಆ ವೀರಪ್ಪನಾಯಕಂ ಭೇದೋಪಾಯಮನವಲಂ
 ಬಿಸಿ, ರಾಯನ ಸೇನಾನಾಯಕರ್ಗೆ ದ್ರವ್ಯಭೂಷಣಂಗಳಂ ಕಳುಪ
 ಲೊಡಂ ; ಈ ತಿರುಮಲೆರಾಜನಾಲಂಚಮಂ ಕೊಂಡದರ್ಕೆ ವಿವೇಕದೊಡನೆ
 ತನ್ನಮಂ ಕೀರ್ತಿಯುಮಂ ಸುಕೃತಮುಮಂ ಮಾಜು ತಂದೆಯುಮಾ

ಳ್ಳುನುಮಪ್ಪ ಕಿಜುಯಯ್ಯನೊಳ್ ಗೆಂಟುಗೊಂಡು ತನ್ನ ಕರಿತುರಗಪದಾ
ತಿಗೆಳ್ವರಸತ್ತಣಿಂ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದನೆಂಬ ವಾರ್ತೆ ಬರಲೊಡಂ ;
ಅದಂ ಕೇಳ್ವ ರಾಜನ್ಯಸಂ ತನ್ನನುಜಸೇನಾನುಹಾಮಾತ್ಯಮಿತ್ರರೊಡ
ನಾಳೋಚಿಸಿ ನಿಶ್ಚಯಂಗೈಯ್ದು— ಈ ಪಿತ್ರಘಾತಿಯನೀಪಟ್ಟಣದಿಂ ಪೊಜ
ಮಡಿಸವೇಟ್ಟುಂ, ಅದರ್ಕಿವನ ಸಪ್ತಾಂಗದಿರವನಾರೆಯ್ವನೆಂದು ಗೂಢ
ಚಾರರಂ ಪ್ರಣಿಧಿಗಳುಮಂ ಕಳುಪುವಿನಂ ; ಅವರ್ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವುಂ ದಿನ
ಮಿದುರ್ ಮಗುಟ್ಟಾಳ್ವನೆಡೆಗೇಟ್ಟುಂದು ಒಳಬಲಗದೊಳ್ ಕೆಯ್ಯಗಿದು
ಬಿನ್ನಸುಂಗೈಯ್ದರ್. ಅದೆಂತೆನೆ :—

ದೇವ ! ಚಿತ್ತೈಸು. ಅಪೊಜಲಂ ಬಳಸಿ ಬಲ್ಲೊಜಿ ಕಲ್ಲೊದಧಿ
ಯಂತಿರ್ತಡಿಯಂ ಕೈಗಣ್ಮಿ ಪೊಣ್ಮಿ ಬರ್ಪೂರ್ವಿಗಳಿಂ, ಕಟ್ಟುಜದಿಂ ಪರಿವ
ನೀರೊನ್ನಲೊಳವೊಯ್ಲ ಕೋಲಾಹಲಂಗಳಿಂದೆಡೆಯೆಡೆಯೊಳೊಗೆದು ಸು
ಪ್ರನೆ ಸುತ್ತಿ ಗರ್ತದಂತಿಲುನ ಮಹಾವರ್ತಂಗಳೆಂ, ತಿಮಿತಿಮಿಂಗಿಲಂಗಳಂ
ಕೆಳೆಗೊಳ್ಳ ಪೆರ್ವೊನ್ನಳ ಬಾಳಚಳನದಿಂ ಕರೆಗಣ್ಮನ ಕರ್ಮಡುವಿನೆಡೆ
ಯೊಳ್ಳಡದಡಿಸಿ ನಾನೆಯೊಳಡಿಕಿಜಾದ ಜನದಾರ್ತನಿನದಕೋಲಾಹಲದಿಂ
ದಿತ್ತಣಿಂತತ್ತಣ್ಣ ಪಾಜಲರಿಯದೆಂಕೆಯಲುಂಕಿಯಳವಟಾದೆಡೆಯೊಳ್
ಪಡಲ್ಪಡುವ ಪಲವಕ್ಕಿಗಳ ನೊತ್ತಮುಂ ತುತ್ತಲೆಂದು ಸಿಡಿನ ಸೀರ್ವೊ
ನ್ನಳಿಂ, ನೀರ್ಗುಡಿಯಲ್ಪಿಟುವುರ್ಕನೆಗಳ ಸೊರ್ಕಿನ ಸೊವಡಂ ಸವಿದು
ಕನಲ್ದ ಕಾದುವ ನೀರಾನೆಗಳಿಂ, ಮಹಾಹ್ರದಂಗಳಂ ಮುನ್ನೀರ್ಗಿತ್ತು
ನೀರನೀಂಟುವ ಕಾರ್ಮುಗಿಲ್ಗಳನಾನೆಯೆಂದು ಬಗೆದು ನುಂಗಲಂಗಳಿವ
ನಕ್ರಂಗಳಿಂದತಿಭೀಕರಮೆನಿಸಿಯಲಂಘನೀಯವಾಗಿರ್ಪುದು. ಅದಜ ಒಳ
ವಳಯದ ಕೊಂಟಿ ಸುರಪುರದ ಸಾಲೌನ್ನತ್ಯಮಂ ಕೀರ್ಪಿಂಯ್ಯಲೆಂದು
ಬಳೆದಿರ್ಪುದು. ಅಲ್ಲಿಯ ಮುಗಿಲಟ್ಟಳೆಗಳೊಳರ್ಪ ಕಾವಲನರ್ಗಿ ಸೂರ್ಯ
ಮಣ್ಡಲಂ ಮಂಡೆದೆಯೊಳದೊಡಮಡಿಗೊಂಟಿಯುಂ ಪೊಡೆದು ಪೊ
ಡೆದು ಸಿಡಿನ ಪೊಜಿಯ ತೆರೆಯ ಸೀರ್ಪನಿಗಳಿಂ ನನೆದಾಶೀತೋಷ್ಣಂಗಳ್ಳ

ಸಂಗಿಯು ಸೊಗದೊಳರ್ಪರ್. ಆಳ್ವೆರಿನೆಲಗಟ್ಟುಗುಟ್ಟು ನಾಗಭುವನದಿಂ ನಾಕಲೋಕಂಬರಂ ವೀಣು ಬಳಿದ ಕೋಂಟೆಯನಳಿನಾಗಳ್ ಬರೆದ ಸ್ವರ್ಗಮರ್ತ್ಯಸಾತಾಳಂಗಳಳತೆಗೆಜ್ಜೆಗಳಂತಿರ್ಪುವು. ಸುತ್ತಣ ಕೊತ್ತಳಂಗಳ್ ಗೋತ್ರಾಯ ವಜ್ರಹತಿಗಲ್ಪವಂದು ರಂಗೇಶನಂ ಮಜ್ಜಿವೊಕ್ಕು ಶತಸ್ಥೀನ್ಯಾಜದಿಂ ಕೌಮೋದಕೇಮುದ್ರೆಯಂ ವಹಿಸಿ ನಿರ್ಭಯಂಬೆತ್ತ ಕುಲಾಚಲಂಗಳಂತಿರ್ಪುವು. ಆಚೌವೀಧಿಯೊಳೆಸೆವ ಪೊನ್ನ ರನ್ನದ ನೆಲೆ ನಾಡಂಗಳ್ ರಂಗೇಶನಂ ಸೇವಿಸಲಿಟುತಂದ ವೈಮಾನಿಕರ ದಿವ್ಯವಿಮಾನಂಗಳಂತಿರ್ಪುವು. ದಿವ್ಯವಿಮಾನ ಮಣ್ಣುಪ ಪ್ರಾಕಾರಗೋಪುರಂಗಳಿಂದೆಸೆವ ದೇಗುಲಂ ವೈಕುಣ್ಣದಂತಿರ್ಪುದು. ಅಲ್ಲಿ ಶೇಷತಲ್ಪದೊಳ್ ಪವಡಿಸಿದ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥಂ ವೈಕುಣ್ಣಪತಿಯಂತಿರ್ಪಂ. ಅಂತಿರ್ಪ ಪುರವರಮಂ ಪೊಜ್ಜಿವರಸನಿರವುಂ, ಅವನನುಚರರ ಪರಿಯುಂ, ಅವನ ಸೇನಾನಿಯ ನಯಮುಂ, ಅವನ ಮಿತ್ರರ ಚರಿತ್ರಮುಂ, ಅವನಮಾತೃರ ಕೃತ್ಯಮುಂ ಅತ್ಯಂತ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿರ್ಪುದು. ಅದಂ ದೇವರಡಿಯೆಡೆಯೊಳ್ ಬಿನ್ನ ವಿಪೊಡೆ ಮಗೆ ಅಳ್ಳು ತೋಜುತಿರ್ಕುಮೆಂದವರ್ ಪಿಂದೆಗೆಯಲೊಡಂ ;

ಈ ರಾಜನ್ಯಪನವರೊಳ್ ದಯಾವಲೋಕನಮಂ ಸುಲಿಸಿ—
ಅಪ್ರಿಯನಾದೊಡಂ, ಗ್ರಾಮ್ಯನಾದೊಡಂ, ಪಟುನಾದೊಡಂ, ಪರಿಹಾಸನಾದೊಡಂ, ಚುನ್ನನಾದೊಡಂ, ಜುಗುಪ್ಸೆಯಾದೊಡಂ, ಇರ್ದುದನಿರ್ದಂತರಸಂಗೆ ಒಳಬಲಗದೊಳಜುಪುವುದೆ ದೂತರ್ಗೆ ನೀತಿ. ನೀಮದಜುಂ ಬಿರ್ಚದೆ ಬಿತ್ತರಿಪುದೆಂದಾಣತಿಯಿರುವುದುನುನರ್ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರದೆಂತೆನೆ :—

ಆರಾಯಂ ಚೆಲ್ವಂ ಪಡೆದ ಕಡುಪಿಂ ಮಡದಿಯರ ಮೆಯ್ಯೂಟೆದೊಳೆಡೆವಿಡದಿದು ಕಂಟಕಶೋಧನ ಪ್ರಜಾಪಾಲನ ದಂಡಯಾತ್ರಾದಿ ಕ್ಷಾತ್ರ ಸ್ವಭಾವಕರ್ಮಮಂ ತತ್ತದಧಿಕಾರಂಗಳೊಸ್ತಿಸಿರ್ಪಂ. ಅನುಚರರುಂ ಪೆಣ್ಣೂಟೆದೊಳ್ ನೆರನೆನಿಪ್ಪ ವೃಷ್ಯಾಪಧಮಂತ್ರತಂತ್ರಘಟಿಕಾಮೂಲಿಕಾಸ್ರಕ್ಷಂ

ದನಾದಿ ವಸ್ತುಸಂಪಾದನನಿಪುಣರೆನಿಸಿ ವಿಟವಿದೂಷಕಪ್ರಾಯರಾಗಿ ಪರ್. ಸೇನಾನಿ ಆನೆಕುದುರೆಕಾಲಾಳ್ಗಳನೊಬ್ಬಗೆಯ್ದು ದಂಡೆತ್ತುವ ಯತ್ನಮನುಟಿದು ತನ್ನಾಳ್ವನಂ ಬೇಂಟೆಯೊಳ್ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಬಸಂಗೆಯ್ದು ಪೆನೆಂದು ದಡಿವಲೆಗಳಂ ಬಡಿಕೋಲ್ಗಳಂ ಅಂಟುಗಳೆಗಳಂ ಕಾಲ್ಗಣ್ಣೆಗಳಂ ಗಿಡುಗಸಾಳುವಜಾಯಿಲಂಗಳಂ ದೀಹದ ಮಿಗವಕ್ಕಿಗಳಂ ತರಿಸಿರಿಸಿ ಪರಿಕಿಪ ವ್ಯಾಪಾರದೊಳ್ ಬೇಡವಡೆಯೊಳೊಡವೆರೆದಿಪರ್. ಮಿತ್ರರೊಳುತ್ತಮುರ್ ಈಯಿರ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಲೆಂದು ಪಲರ್ನೆ ತಿಳಿಸಿ ತಮ್ಮನುಡಿ ಬಜಡಾದುದುಂ ಬಗೆದೆಗೆದಿಪರ್. ದುರ್ಮಿತ್ರರೊಳ್ವಸನಾಸಕ್ತಿಯಂ ಮಚ್ಚಿ ಮಚ್ಚಿ ಮನಂಗೊಂಡು ಕೊಂಡಾಡಿ ತಾಮುಮಿದುಂಟೊಳಬ್ಬು ಮುಟುಂಗಿಪರ್. ಮಂತ್ರಿಗಳೀರಾಜಸೇನಾನಿ ಪರಿಜನಂಗಳಿರವನಾರಯ್ದು ತಾನುಂ ದಂದುಟಿದಿಪುರ್ದೇ ಪರಮಲಾಭಮೆಂದು ತಮ್ಮಿಷ್ಟದೇವತೆಗಳೆಗೆ ನಂದಿಸಿ ಅನರಬಿಗಜ್ಜ ಮನನುಮೋದನಂಗೆಯ್ಯತೆ ಹಿತಾಹಿತಚಿಂತೆಯನುಟಿದಿಪರ್. ಕಾಯಸ್ಥಪ್ರಾಡ್ವಿನಾಕಾದಿ ವಿವಿಧಾಧಿಕಾರಿಗಳುತ್ತೋಚವಂಚ ನಾದಿಗಳಿಂದೆದೆಗೆಡೆಗರ್ವಿಸುವ ತೆಜುಗೆ ಬೇಡಿಗಿ ಬಿರಾಡ ಬಿಟ್ಟಿಗಳಟ್ಟುಳಿಯಿಂ ಪ್ರಜೆಗಳಂ ಕಿಡಿಪರ್ — ಎಂದು ನುಡಿದು ಒರ್ವಂ ಸುಮ್ಮನಿರೆ ; ಪೆಜತೊರ್ವಂ ಬೇಹಿಗನಂತೆಂದಂ :—

ಜೀಯ ! ಚಿತ್ತವಿಸು. ಇವರಿರವಂ ಕೇಳ್ವುದರಿದಾದೊಡಂ ಸೈರಣೆಗೊಂಡಾಲಿಪುದು. ಪೌಪ್ಪಿಜಿಯುಣಿಸಿಂಗೆಂದು ತೆಲುಂಗರಡಿಗನನೆಯೊಳ್ ತುಪ್ಪುಟ್ಟಿತ್ತು ಕತ್ತರಿಸಪಲವಕ್ಕಿಗಳುಲಿಗೇಳ್ವಪ್ಪವಡಿಪರ್. ಬಟಿಕೊಲೆಗಿಂಡದೊಳ್ ಸುಡುವ ಪಟಗಂಡದ ಪೊಲಸುಗಂಪಿಂಗೆ ಪೇಸಿದಂತೆಡೆಯೆಡೆಯೊಳ್ ಮೂಗುವಿಡಿದು ಸಂಧ್ಯಾಜಪಮನೊಡರಿಪರ್. ಉಣ್ಣಾಗಳ ಕಟನೆಯೋಗರಮುಂ ಕಾಯ್ಚಿಚ್ಚಡಿ ಕಜ್ಜಾಯಂಗಳುಮಂ ಕಳೆದು, ಪಾಲ್ಮೊಸರ್ಗಳಂ ಪಟಿದು ಕರುಳ್ ಬಾಡು ಮಿದುಳ್ಗಳಂ ತಿಂದು ಬಸಿನೆ ತ್ತರನೀಂಟೆ ಬಿಜಿತು ಬೀಗಿ ತೇಗಿಯುರ್ಕಿ ಸೊರ್ಕಿ ಪೆರ್ಕಳಿಸುವರ್.

ಬಲುಕ್ಕೆ ಮಿಕ್ಕಪೊತ್ತಂ ಕೋಲುತಗರ್ಗಳ ಜೂದುಗಾಳೆಗದೊಳ್ ಕಳೆದು
 ಅಲ್ಲಿ ಸೋಲ್ತದಂ ತಂತಮ್ಮಡಿಗವನೆಗಂ ತಮ್ಮನೇಹಿಗರ ಮನೆಗಂ ತಾಮೆ
 ಕೊಯ್ದು ಪರ್ಚುಗುಡುವರ್. ಸಂಜೆಯೊಳ್ ಮಿಗವೇಂಟೆಗಾಜರ್ ಪಂದಿ
 ಮೊಲ ಪುಲ್ಲಿ ಮುಜಿ ಸಾರಂಗಂಗಳ್ ಮೊದಲಾದ ಮಿಗಂಗಳಂ, ಪಕ್ಕಿ
 ವೇಂಟೆಗಾಜರ್ ಸೋಗೆ ಲಾವುಗೆ ಗವುಜು ಗೀಜುಗ ಗೊರವ ಪಾರಿವ
 ಗುಬ್ಬಿ ಕರ್ಬಕ್ಕೆ ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿಗಳ್ ಮೊದಲಾದ ಪಕ್ಕಿಗಳಂ, ನೀರ್ವೇಂಟೆಗಾ
 ಜರ್ ಮಿನೇಡಿ ಯಾಮೆಗಳ್ ಮೊದಲಾದ ಜಲಚರಪ್ರಾಣಿಗಳಂ, ಕಿಜು
 ವೇಂಟೆಗಾಜರ್ ಇಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಲಿ ಮೊದಲಾದ ಬಿಲಚರಪ್ರಾಣಿಗಳಂ ತಂದು
 ಮುಂದಿರುವುದುಂ—ಅನಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕೈಮುಟ್ಟಿ ಪರಿಕಿಸಿಯವಜ್ಜಿಗಳ್
 ಸಾರಮನಜುತು ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು, ಅನಂ ತಂದವರ್ಗಿಷ್ಟಾರ್ಥಮಂ ಕೊಟ್ಟು
 ಮನ್ನಿಸರ್. ಮತ್ತಮೇಂ? ಊರ್ವಂದಿಯಂ ತಂದವಂಗೂರುಂಬಲಿಯನೀ
 ವರ್ ; ಕುಜಾಯಂ ತಂದವಂಗೆ ತೆಜುಗೆಯಂ ಮನ್ನಿಸರ್ ; ಗೆಂಡೆಮಾನಂ
 ತಂದವಂಗೆ ದಂಡಿಗೆಯನಿಕ್ಕುವರ್ ; ಉಡುವಂ ತಂದವಂಗೆ ಕೊಡಿಗೆಯಂ
 ಕುಡುವರ್. ಇನಿತಜುಂ ತಣಿಯದೊಂದೊಂದು ದೆವಸಂ ತಾಮೆ ಏಲಾ
 ಸದಿಂ ತಮ್ಮ ನೇಹಿಗರ್ವರಸು ಬೇಂಟೆಗೊಳವಿಗಳಂ ತಳೆದು ಪೋಷಮಟ್ಟು
 ದೇಗುಲದ ಗೋಪುರಪ್ರಾಕಾರಮಂಟಪವಿಮಾನಂಗಳೊಳ್ ನೆಲಸಿರ್ಪ
 ಕಿಜುವಕ್ಕಿಗಳನೂದಿ ಮಿಂಟೆಗಳಂದಿಟ್ಟು ಕೆಡಸಿಯವಜ್ಜಿಗಳೊಂದೊಂ
 ದು ಗರ್ಭಗೃಹಮಂ ಪೊಕ್ಕೊಡಂ ಬಿಡದೆ ಸಿಡಿದಲೆಯಿಕ್ಕಿ ತಂದು ಅವು
 ಸ್ವಾರ್ಜತಂಗಳಾದುದಜುಂದತಿಸ್ತ್ರೀತಿಯಿಂ ತಂತಮ್ಮ ಸತಿಸುತಹಿತರೊಡ
 ವೆರಸುಣ್ಣರ್. ಇಂತೆತ್ತಾನುಮೊರ್ಮೆ ಸವನಿಸದೆ ಪೋಪುದೆಂಬ ತಳ್ಳಂ
 ಕದಿಂ ತಂತಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳೆ ಸಾಕುವ ಕೋಲು ಹುಂಜ ಮುಜು ಮೊಟ್ಟೆ
 ಗಳುಮಂ, ಪಂದಿಯ ಸಲಗ ಮುಜುಯೆಡೆಮುಜು , ಕಿಜುವಜುಗಳುಮಂ
 ಲಾವಣಿಗೆಗೊಂಡು ಪದುಳದಿನಿರ್ಪರ್. ಊರೂರ್ಗಳಂ ತರ್ಪುಲುಪೆಗಳ
 ಪಣ್ಣಾಯ್ಬರ್ಬೆಳನೀರ್ಗಳಂ ಕಸನೆಂದು ಮಾಣಿಸಿ ಮಿಗವಕ್ಕಿಗಳ್ ತರ್ಪು

ದೆಂದು ನಿರವಿಸುವರ್. ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ ಅವರ ಅಂಗಳಂಗಳಾವಗಂ
 ಕೊಯ್ತೆಡೆದುಗಿದ ಪಸಿದೊವಲ್ಲಳಂ, ಪಟಯೆಲಾಗಳಂ, ಗಿಳಿಯ ತುಪ್ಪು
 ಟ್ತಳಂ, ಪಂದಿಯ ಮೆಯ್ಯವಿರ್ಗಳಂ, ವಾಂಸಮಂ ಸಂಸ್ಕರಿಸಲ್ಪೆಡೆವಿಡದಿಡಿ
 ದೆಡೆಯೊಳುದಿದರ್ಪಿಸಿನವುಡಿಗಳಿಂದೆಸೆವ ಪಂಚವರ್ಣದ ರಂಗವಲ್ಲಿಗಳಂ,
 ಇರ್ತರದೊಳ್ಳಟ್ಟಿದ ನೇಣ್ಣೊಳೊಳ್ ನೇಲ್ದೊಣಗುವ ಕೆಂಗಂಡದ ಚಿಗು
 ದೊರ್ವರಣದಿಂ, ಕಿಜುನರದೊಳ್ ಕೋದು ಬಿಗಿದು ಜೋಲ್ವೆಳಮಿಾನೊಳ್
 ಸರದ ಮುತ್ತಿನ ಲಂಬಣಂಗಳಂ, ನಿಡುಗರುಳ ಪವಳದ ಸರಂಗಳಂ,
 ದೀಹವಕ್ಕಿಗಳಂಚರದ ಕೊಳಲ್ಮೊಗಬೀಣೆಗಳಿಂದರೆವಜುದೂರ್ವಂದಿಗಳ್
 ಚೀಜುವ ದನಿಯ ಬುರುಗುಗಳಂ, ಪುಂಜಗಳುಗ್ಗಡಣೆಯ ಕಾಳೆಗಳಿಂದರೆ
 ಗೊರಲನರಿನೆಡೆಯೊಳ್ ಪೊಡವಿಯನೊದೆನಾಡುಕುಜಂಗಳ ಮುರಪುಟನಿನ
 ದದ ಮುರಜಂಗಳಂ, ಪುಜಾದಿರಿಸಿದೀಚಲ್ಪುಟುಕೆಂಜಿಗಳ ಲಾಜಾಕ್ಷತೆ
 ಗಳಂ, ಪಜುದು ಕಿತ್ತ ವರ್ಗಿಗಳ ನಿಡುಗಜಂಗಳ ದರ್ಭೆಗಳಿಂದಾಮೆ
 ಯೋಡ ಕಪ್ಪರೆಯೊಳ್ ತೀವಿದ ಬಸೆಯ ಹೋಮುದ್ರವ್ಯದಿಂ, ಪೊಸನೆತ್ತ
 ರೋಕುಟಾಯಿಂ--ಪಾಪಕನ್ಯೆಯ ಮದುಮೆನುನೆಯಂತಿರ್ಪುವು. ಮತ್ತಮು
 ವರ ಪಸುಳೆಗಳ್ ಪಕ್ಕಿಯ ಸಿಡಿದಲೆಯೊಳ್ ತಿಜುಕಲ್ಲಾಟಮಂ, ಕೈಕಾ
 ಲ್ಳೆಲುಗಳನುಡಿನೆಡೆಯೊಳ್ ಕೋಲಾಟಮಂ, ಕೀಜು ಪಾಜು ಬವಣಿ
 ಗೊಂಬ ಮಜುವಕ್ಕಿಗಳನಟ್ಟಿ ತಜುಬಿ ಪಿಡಿನಲ್ಲಿ ಪಜುವಜುಯಾಟಮಂ,
 ತುಪ್ಪುಟ್ಟುಲಿ ಸಿಡಿನ ಪಾರಿವಂಗಳಂ ಪೊಯ್ದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಕೆಡಪುವಲ್ಲಿ
 ಪೊಡೆಸೆಂಡಾಟಮಂ, ತುಡುಂಕಿ ಪಿಡಿನೆಡೆಯೊಳ್ ಕೊಡಪುವ ಕೋಟು
 ಯೆಂಕೆಯ ಪೊಯ್ಲಿಂ ನೆಗೆದ ದೂಳಿ ಕಣ್ಣೆ ಬೀಟಿ ಕಣ್ಣುಚ್ಚು ವುದಜುಂ
 ಕಣ್ಣುಚ್ಚಾಟಮಂ ಕಲ್ವರ್. ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ ಅವರ್ಗೆ ಹರಣಂಬೆರಸು
 ಚುರ್ಚುವ ಸಲಗನ್ನರಿಚದಂತೆ ಬಾಯ್ಕಿಚ್ಚಿ ಪಿಡಿವುದಕ್ಕೊಳ್ ಮುಷ್ಟಿಶ
 ಕ್ತಿಯುಂ, ಮಂಗಳವರದೊರ್ಪ ಮಜುಗುಬ್ಬಿಯಂ ಕೊಳವಿಮಾಂಟಿಗ
 ಳಿಂದಿಟ್ಟು ಕೆಡಪಲ್ ಗುಜುನೋಬ್ಬಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಶಕ್ತಿಯುಂ, ಹಬ್ಬ ಮದುಮೆ

ಬಿದೂಟಂಗಳೊಳ್ ಪಲವಾಡುಕುಳುಗಳಂ ತಜುವಾಗಳ್ ತೋಳ
ಬಲ್ಪುಂ, ಪರಿದೋಡುವ ಪಂದಿಯಂ ತನಕದಿನಟ್ಟಿ ಪಿಡಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಬೇಗ
ಮುಂ ಕೊಯ್ವ ಕೊಪ್ಪವ ಕೊರ್ಚುವೆಡೆವುಗಿನ ಸೀಪ್ಪ ಕಡಿನ ಕತ್ತರಿಪ
ಮಿದಿನ ಸದೆವರಿವುದುನ ಸುಡುವಡುವ ಸುಂಟಗೆಗಳೆನ ನೆತ್ತರ್ಗಜವ
ಬಸೆದೆಗೆನ ಕರುಳನುರ್ಚುವ ಗೆಯ್ಯೆಯೊಳ್ ಕೈಮೆಯುಂ ಸಫಲನುಪ್ಪುವು.
ಇವನು ನೋಟದೊಳೆ ಕಣ್ಣಿನವನು ದನಿಯೊಳೆ ಕಿವಿಗಳನಿವನು ಸೊವಡೊಳೆ
ಮೂಗನಿವನು ಸೋಂಕಿನೊಳೆ ತೊವಲನಿವನು ಸವಿಯೊಳೆ ರಸನೆಯಂ ಸವಿ
ಗಾಣಿಸಿ ಪೆಪತೊಂದಪ್ಪೂಳಾಸೆಯಂ ತೊಪ್ಪಯಿಸಿ ಕಡುಸಂತಸಂಬಡೆದಿ
ರ್ಪರ್. ಮತ್ತಮೇಂ ? ಕಿಜುದುಂ ದಿನಸದೊಳೆ ಪೊಪ್ಪಿಯ ಮಿಂ
ಗಳುಂ ತೀರ್ವುವು : ಅಬಪ್ಪಕ್ಕವರೆಂತಿರ್ಪರೊ ? ತಂದೆಯ ತದ್ದಿನಮೆಂ
ದೊಂದು ದಿನಸಮುಟುದುದರ್ಕೆ ಮೆಯ್ಯುಗುವರ್ ; ಏಕಾದಶಿಯೊ
ಳಿವಿಲ್ಲದುದರ್ಕೆ ಬಾಯ್ಕೀರೊಪ್ಪಿತು ಬಣ್ಣಂಗುಂದುವರ್ ; ಕಟ್ಟಿಡಪ್ಪೂಳ
ಬಿಟ್ಟಿರಲಾಪದೆ ಸುಟ್ಟ ಪಕ್ಕಿಯನೆಡಗೆಯ್ಯೊಳಿಟ್ಟು ಆಗಂಧಮನಾಘ್ರಾ
ಣಿಸುತ್ತೆ ಪಥ್ಯಮುಂ ಕೊಂಬರ್, ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತಿರೆ—

ಅರಸನದರ್ಕೆ ಪೇಸಿ ಪೆಪತೊಂದಂ ಕೇಳ್ವೆನೆಂದದಂ ಮಾಣಿಸಿ
ಅವರ ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಾದಿ ಪಾಡುಗ್ಗಣ್ಯದೇಸಕಮುಂ ಬೆಸಗೊಳೆ ಪೇಪ್ಪುಂ :—

ದೇವ! ಚಿತ್ತವಿಸು. ಆಂ ಬಿನ್ನವಿಪುದಪ್ಪೂಳೇನಾನುಂ ಮಪ್ಪಮೋ
ಸದಿಂ ಪೆರ್ಚುಕುಂದುಳ್ಳೊಡದಂ ಸೈರಿಪುದು. ಆ ತೆಲುಂಗರಾಯಗುವರಂ
ಮಥುರೆಯತ್ತಣಿಂ ಪಡೆವೆರಸು ಬರ್ಪುದಂ ಕೇಳ್ವು ಈಪ್ರಾಂತದ ನಾಡು
ಬೀಡುಗಳನಾಳ್ವ ಪಾರ್ವದೊರೆಗಳುಮರಸುಮಕ್ಕಳುಮೊಕ್ಕಲಿಗರುಂ
ಬಣಂಜಿಗರುಂ ಬೇಡರುಂ ಮೊದಲಾದ ಪಲಂಬರ್ ಪ್ರಭುಗಳ್ ತಮ್ಮುಳ್ಳ
ಧನ ಕನಕ ವಸ್ತು ವಾಹನಂಗಳುಂ ಕೊಂಡು ಕಾಲೆಂಜಿಗಿ ಕಪ್ಪಕಾಣ್ಯಗಳ
ನೊಪ್ಪಿಸಿಯವನ ಮುದ್ರಿಯಂ ನಹಿಸಿಯುಂ ವೆಸರ್ಪೊತ್ತುಮಾಳ್ಕೆಯ್ಯುಂ
ಅವನೊಲವಂ ಪಡೆದು ತಂತಮ್ಮ ನೆಲದೊಡೆತನಮುಂ ನೆಲಗೊಳಿಸಿಯನಿಬ

ರುಮೊಂದಾಗಿ—ಪೊಸನ್ನೇಸಜುಳ್ ಪೊಣರ್ಗಳೆಸುವ ಮರ್ಬಿನ ಪರ್ಬು
ಗೆಯಂತೆಯುಂ, ಬಿಜುಗಾಳಿಯಂ ತಜುಬಲೆಣಿಸುವ ಮುಗಿಲ ನೋಹರ
ದಂತೆಯುಂ, ಪೆರ್ಗಿರ್ಚಿಗಿಡಿರ್ಚಿ ನಿಲಲ್ಪಯಸುವ ಪಟ್ಟಿಯ ಮೊತ್ತದಂತೆ
ಯುಂ, ಕರೆಗಣ್ಣುವ ಪೊಟಿಯ ಪೆರ್ಮೆಗೆ ಮಾಮಲೆಯಲಾಸೆವಡುವ
ಮಲಗಟ್ಟಿಯಂತೆಯುಂ, ಪಕ್ಕಿಯಾಣ್ಣನೊಳ್ಳಳಂಚಲ್ ಪೊಂಚುಮೊಳ್ಳೆಗ
ಳೊಟ್ಟುಗಂತೆಯುಂ, ಗಂಡುಸಾಳುವನನಂಡಲೆಯಲುಪವಣಿಸ ಗೂಗೆಗಳ
ಗುಂಪಿನಂತೆಯುಂ, ಮತ್ತಮೇಂ, ಸಿಂಗದೊಳ್ ಕಾದಲಂಗವಿಪ ಜಾಯಿ
ಲಂಗಳ ಜಂಗುಳಿಯಂತೆಯುಮವರ್ ಮುಂತಜುಯದೆ ದೇವರಡಿಯೊಳ್
ಮಚ್ಚರಮಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿಪರೆಂಬುದುಂ ;

ಅರಸನಾದೂತನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ—ನಿನ್ನೀನುಡಿಗಳೆಮಗೆ ಕಿವಿ
ಗೊಳವೇಲ್ಪುವೆಂದು ಕಂಡುದಜುಳ್ ಕೆಲಕೆಲವಂ ಕೂಡಿ ಕಳೆದು ಕಬ್ಬಂ
ಗೆಯ್ದುದಿದುರ್ದನಿದರ್ಂತೆ ಪೇರ್. ಅವರೆನ್ನೆಡೆಯೊಳೆಣಿಸಬಾರದುದನೆಣಿ
ಸಿದೊಡಮಾಡ ಬಾರದುದನಾಡಿದೊಡಮೆಸಗಬಾರದುದನೆಸಗಿದೊಡಮದ
ಕಂಜದಿರೆಂದು ನಿರವಿಪುದುಂ ; ಅವಂ ಕೈಮುಗಿದಂತೆಂದಂ :—

ದೇವ ! ನೀನೆನ್ನ ಬಿನ್ನಪಮಂ ದಯೆಯಿಂದಾಲಿಪುದು. ಒರೈ ಆ
ತಿರುಮಲೆರಾಜಂ ಒಡ್ಡೋಲಗದೊಳ್ ತನ್ನೆಡಬಲದೊಳ್ ನಂದಿದರ್ವಿಳ
ಪ್ರಭುಗಳೊಳ್ ಕಟಾಕ್ಷಾವೃತಮಂ ಕವಿಸಿ,—ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ನಾಡುಬೀಡು
ಗಳ ಪದುಳದ ಪರಿಯೆಂತು ?, ಎನಲ್ ; ಒಡನವರನಿಬರುಮೊಂದಾಗಿ
ನಂದನಂಗಿಯ್ದು ಒಂದೆ ಸೂಟುಳ್ ಮೈಸೂರ **ರಾಜೊಡೆಯರಟ್ಟಳಿ**
ಬಿಟ್ಟಿತೆಂದು ಗಾವಳಿಪುದುಂ ; ಆರಾಯಂ ಪಡಿಯಪರ ಮೊಗಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ
ಅವರಾ ಕಳಕಳಮಂ ನಾಣಿಸಿ—ಪರಿವಿಡಿಯಿಂದೊರೊರ್ವರೆ ಬಿನ್ನ
ವಿಸಿಮೆಂಬುದುಂ ;

ಮೆಯ್ಯಕ್ಕಿ **ಕಾರುಗಹಳ್ಳಿಯ** ನಂತೆಂದಂ :—ಜೀಯ ! ಕೇಳ್.
ಎಮ್ಮ ಪೊಬ್ಬಲಿ ಕೇರಿಗಲಾಜು. ದೊರೆಗಳುಮುನರೊಡವುಟ್ಟಿದರಾಕೇ

ರಿಗಳಂ ಪರ್ಚುಗೊಂಡು ಒರೊರ್ದೊರೊಂದು ಕೇರಿಯೊಳರಸುಗೆಯ್ಯು
ತ್ತಿದೆ=ವು. ಇಂತಿರ್ಪೆನುಗೆ ಎಲ್ಲೆವೊಲದತ್ತಣಿನಾರಾಜನ್ಯಪನೊಳ್ ಪಗೆ
ತನಂ ಬಳಿದು ಎಡೆವಿಡದೆ ಕಾದುನೆಡೆಯೊಳ್ ಅಂದಂದಿಗೆನ್ನೊಡವುಟ್ಟ
ದರೈನರ್ ಕಡೆನೆಡೆದು ಮಡಿದರ್. ಆಬಲಾಕ್ಕಾನುಮವನಿಂದಲುವನೇ
ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ನಿರ್ಭಯದೊಳವನೆಡೆಗೆ ದೂತರನಟ್ಟ—ಇಂದಿನ ಕೊಳಗು
ಳದೊಳೆರಟ್ಟಡೆಯುಂ ಪೋರದೆ ನೋಡುತಿರ್ಕೆ, ಆಮಿರ್ವರೆ ಕಾದುವಂ.
ಆಗಲಾನೀಕತ್ತಿಯಿಂದಿನ್ನ ನೆತ್ತಿಯನೊತ್ತಿ ಕತ್ತರಿವೆಂ. ಅದು ತಪ್ಪಿದೊಡೆನ್ನ
ನಾಡುಬೀಡುಗಳನೊಪ್ಪಿಸಿ ಕಪ್ಪಡಮನುಟ್ಟು ಕಪ್ಪರಿವಿಡಿದು ಜೋಗಿ
ಯಾಗಿ ಪೋಸೆನೆಂದು ಬೆಸಸಿ ಕಳುಸಿದುದಂ ಕೇಳ್ವು ಮಗುಟ್ಟುವನುಂ-
ನೀನೆಂದುದೆನುಗೆ ಸಂವತಂ. ಅನುಮಿಂದೆನ್ನಯ ಎಡಗೆಯ್ಯ ಚಮ್ಮಟಿಗೆ
ಯಿಂದನೆನ್ನಮೂಗಂ ಪಜುಗಡೆನೆನೆಂದು ಬೆಸಸಿ ಕಳುಸಿ, ಆಗಳೆ ಪಡೆಯ
ನೊಡಗೊಂಡು ಬರ್ಪುದುಂ ; ಅನುಮೆನ್ನ ಸರ್ವಬಲದೊಡನೆ ಇದಿರೇಜು
ಪೋದೆಂ. ಆಗಳೆರಟ್ಟಳಮುಂ ಬೆಜಗುವಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಿಸುತಿರುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ ; ಆಮಿ
ರ್ವರುಂ ನಾರುವಂಗಳನೇಜು ರಾವುತತನದ ಬಿನ್ನಣಮುಂ ಮೆಜಿಯಲ್
ನಡೆಯಿಪುದುಂ ಕುಣಿಯಿಪುದುಂ ಪಾಯಿಪುದುಂ ಸುತ್ತಿಪುದುಂ ತೊಲಗಿ
ಪುದುಂ ದುನ್ನಾಳಿಪುದುಂ ತಜುಬುವುದುಮೆಂಬಿವು ಮೊದಲಾದ ಗತಿ
ಭೇದಂಗಳಿಂದಿಸುಂ ಪೊಟ್ಟುಗಳೆಯುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ ; ಆನೊತ್ತರಿಸಿ ಕತ್ತಿಯಿಂ
ನೆತ್ತಿಯುಂ ಪೊಯ್ಯಲೊಡನನಂ ತನ್ನ ಬಲಗೆಯ್ಯಲಗಿಂದಣೆದೊಡನೆಡ
ಗೆಯ್ಯ ಚಮ್ಮಟಿಗೆಯಿಂದೆನ್ನ ಮೊಗನುಂ ಪೊಡೆಯೆ, ಮೂಗು ಪಜುದು
ಪರಿಭವಂಬಡೆದೂರ್ಗೆ ವಂದಾಲೋಚಿಸಿದೆಂ :—ಅಕಟೇಘಾತುಕನತಿವೈರ
ದಿಂದೆಳೆಯೊಳ್ ನೆಗಟ್ಟನೆತ್ತ ಬತ್ತೀಸ ಕೈದುಗಳೊಳಂ ಗಣನೆಗೆ ಬಾರ
ದೀಚಮ್ಮಟಿಗೆಯಿಂ ಬಡಿದಂ. ಅದಜುಂದಾಂ ಮುನ್ನಾಡಿದ ಮಾತಿಗೆ
ತಟ್ಟಿದ ಪಾಪಮನಾದೊಡಮೊಡಂಬಟ್ಟು ಎಂತಾನುಮಿಪಾಡುಪಂತನುಂ
ನುಗುಟ್ಟುವೆಚ್ಚುಮೆಂದಿರ್ಪಿನಂ ; ಅನಿತಜುಳೆ ಎನ್ನೂರಂ ಲಗ್ಗಿಯೇಜು

ಕಟ್ಟೂರಿನಿಂದ ಎನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವು ಸೂಚನೆಗೊಂಡು ಎನ್ನವು ಕೋ
ಳೊಡನೆಂದು ಜಜಿದು ಪೊಜವುಡಿಸಿ ಯಾಕ್ಷಣದೊಳ್ ಕೋಟಿಯಂ
ಕೆಡಪಿಸಿ ಔಡಲವುಂ ಬಿತ್ತಿಸಿ ಅವಸ್ತನಾಹನಂಗಳಂ ದೇಗುಲಂಗಳ್ಳಂ
ಪಾರ್ವರ್ಗಮಿತ್ತುಮೆನ್ನ ನಾಡೊಳ್ ತಲೆವಳ್ಳಿಗಳನಗರಂಗೆಯ್ದಂ. ಆಬಟ್ಟ
ಕ್ಕಾಂ ಪುಗಲೆಡೆಯುಂ ಪೊರೆವರಸರುಂ ಕಾಣದಿದೊಂ. ಈಗಳೆನ್ನ
ಭಾಗ್ಯೋದಯದಿಂ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಂ ಸಾದೊಂ. ಎನ್ನಂ ಕಾಯವೇಟ್ಟುಮೆಂದು
ಬಿನ್ನವಿಸಿ, ಕಿವಿಯಿಂದಂ ಕಿವಿವರೆಗಂ ಮೊಗದೊಳ್ ಗೆಜಿಗೊಂಡು ಗಂಟು
ಗಟ್ಟಿ ಮೆಜಿವ ಏಜಿ ಬಾಸುಲಂ ತೋಜುಪಿ ವೆಜಸಾರಲೊಡಂ ;

ಕನ್ನಂಬಾಡಿಯವನಿಂತೆಂದಂ :- ಜೀಯ ! ರಾಯವಜೀರದೊಳ್
ರಾಣಾಜಗದೇವರಾಯ ರಸನಗ್ಗನಂಬುದು ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ವೇದ್ಯವೈಸೆ !
ಅವನಡಿಗೊಂಟೆಗಳೆಮ್ಮ ನೆರೆಯೊಳಿಪುವು. ಅವಜೊಳ್ ಪೊಸವೊಲಂ
ಮೋಸದೊಳ್ ಕೊಳಲೆಂದು ರಾಜನ್ಯಪನೆಮ್ಮೊಳ್ ಸ್ನೇಹಂಬೆರಸಿ ಎಮ್ಮೆಡೆ
ಯೊಳ್ ನಡೆದು ಆಕೋಟಿಯಂ ಬಸಂಗೆಯ್ದಂ. ಅದರ್ಕೆನ್ನ ಕುವರರ್
ಆತನ ಪ್ರಭುಮಂತ್ರೋತ್ತಾಹಶಕ್ತಿಗಳುಂ, ಆತನ ಭೃತ್ಯರೈಕಮತ್ಯ
ಭಯಭಕ್ತಿಗಳುಂ, ಆತನನುಜರ ಸೌಭ್ರಾತ್ರಸೌಜನ್ಯಸೌಖ್ಯಲಿಂಗು
ಮಂ, ಅವನ ಕುವರರ ಕೂರ್ಮಪರ್ಮಕೂರ್ಪಗಳುಂ, ಅವನ ಸೈನಿ
ಕರ ಶಕ್ತಿಸಾಹಸಶೌರ್ಯಂಗಳುಂ, ಆತನೊಳ್ ನೆಲೆಗೊಂಡ ದೈವದೊ
ಲವುಂ, ಪಾರ್ವರೆ ಪರಕೆಗಳುಮನಜುಯದೆ ದುಜುದುಂಬಿತನದಿಂ
ಕೆಣಕುಜಗಳಂ ತೆಗೆವುದುಂ ; ಅವನೆಮ್ಮ ನಾಡೊಳ್ ದಾಟಿಟ್ಟು ತುಜು
ಸೆಜಿಯೊಡನೆನ್ನಣುಗರಂ ಪಿಡಿದು ಬಂಡುಗೆಯ್ದು ಪಾರ್ವಗೊಲಿಗೆ ವೇಸಿ
ಬಿಟ್ಟು ಎನ್ನ ನಾಡೊಳ್ ತಲೆಯಾರಿಸಿಪ ಬೂಕನಕೆರೆಯಂ ಕೊಂಡು
ಅದರ್ಕೆ ಸಲ್ವ ಎಲ್ಲಾ ಪಳ್ಳಿಗಳಂ ಮೇಲೊಗ್ಗೊಂಟಿಯ ತಿರುಕುಳಿ ಪಾರ್ವ
ಗಿತ್ತಂ. ಅನರುಮಿಗಳೆನ್ನೊಳ್ ದಾಯಿಗರುಂ ದೊರೆಯುಮಾದರ್.
ಛಂತುಮಲ್ಲದೆ ಇಂದು ನಾಳೆನೊಳ್ ನಾನಿವೊರಂ ಕೊಳ್ಳದೆ ಮಾಣಂ.

ಇದರ್ಕೆನಗೆ ನೀನೆ ಗತಿಯೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ತೊಲಗಲೊಡಂ ;

ತಳಕಾಡವನಂತೆಂದಂ :—ದೇವ ! ಬಿನ್ನಪಂ. ಆಜಗದೇವರಾಯ ರಸನ ಪಡೆವಳರೊಳ್ ನೊದಲಿಗನುಮಿಳೆಯೊಳ್ಬಲ್ಲಯ್ಯನುಮೆಂದು ನೆಗಟ್ಟಿದಟರಾಯನ ಅಜ್ಜಿಕೆರೆಯಂ ಆತಂ ಪಗಲ್ ಕಟ್ಟಿಲೆಯೊಳ್ಳೊಂಡಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ನಲ್ವಚ್ಚಂಗಳನೀಪಶ್ಚಿಮರಂಗನಾಥಂಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದುದುಂ, ಪಣಂಗಳಂ ಪೊಜವಳಯದ ಕಲ್ಲ ಪಾಗಲಂ ಕಟ್ಟಿಸಿದುದುಮಾಳ್ವದ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಗೆ ಬಂದಿರ್ಕುಮೈಸೆ ! ಬಟುಕ್ಕಾನೆನ್ನಿರವನಜಾಯದೆ **ಅದಟರಾಯನ** ದುರ್ಬೋಧನೆಗೊಳಗಾಗಿ ಅಜ್ಜಿಕೆರೆಯ ನಾಡೊಳ್ ಮಜ್ಜಿವುಯಿಲನೆಸಗುತಿಸಿನಂ ; ಆರಾಜನೃಪನೆಮ್ಮ ಬನ್ನೂರಂ ಕೊಂಡಂ. ಆರೋಷದೊಳಾಂ ಪೆರ್ವಡೆವೆರಸು ಮಾರ್ಕೊಳೆ, ಅವಂ ಕಿಜುದು ದಟದೊಳೆದೊಡಮೆಮ್ಮ ಬಲನುಂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ವೆರ್ಕಳಿಸಿ ಸೊರ್ಕಾನೆಯ ನೊಕ್ಕಳನುಂ ಪೊಕ್ಕು ಪಾಯ್ದು ಪೊಯ್ವ ಐನಾಯ ಸಿಂಗದಂತೆಯುಂ, ಪೆರ್ವೆಟ್ಟಿನ ತಟ್ಟಿನೊಳ್ ನಟ್ಟು ತಟ್ಟುರ್ಚಲೆಜಗುವ ಬಜಸಿಡಿಲಂತೆಯುಂ, ಕಟ್ಟುಜದೊಳುಜುಬಿ ತಜುಬಿ ತಾಗಿ ಕಣೆ ಕೈಯಿಟ್ಟಿ ಪಾಜುಂಬಳೆ ಭಂಡಿನಾಳ ಸಬಳ ಭಲ್ಲೆಯ ಕತ್ತಿ ಕಡಿದಾಬೆ ಕಡಾರ ಕೈಗತ್ತಿಗಳಂ ಕೊಂದು ಕೊಜ್ಜಿದರಿದು ನಾಂಟಿಜುದೊಂಕಿ ಕಡಿದು ಕತ್ತರಿಸಿ ತಿವಿದು ಕೊಯ್ದು ಕೋಟಲೆಗೊಳಿಸಿ ಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ಪೊಕ್ಕೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿ ಕಣ್ಣಿಡಿಸಿ ಕೆಲರಂ ಕೈಸೆಜ್ಜಿವಿಡಿದು ಕೈದುಗಳನೀಟ್ಟು ಬನ್ನರಬಡಿಸಿ ಬಟುನೀರ್ಗುಡಿಸಿ ಬವಣೆಗೊಳಿಸಿದಂ. ಅದಂ ನೆನೆದೊಡೆ ಈಗಳುಮೆರ್ದೆಯೊಳದವಲುಂ, ಮೆಯ್ಯೊಳ್ ನಡುಕಮುಂ, ನುಡಿಯೊಳ್ ತಡಬಡಮುಮಪ್ಪುದು. ಎನ್ನ ರಣಭೀತಿಯಿಂದೆದಣಿಸತಕ್ಕುದಲ್ಲ, ಈನೆರೆದರಸುಮಕ್ಕಳನಿಬರುಮಜ್ಜತಿರ್ಪರ್. ಎನಿತಾನೆಕುದುರೆಕಾಲಾಲ್ಗಳಿದೊಡಂ ಮಾರ್ವಲೆವುದರಿದು. ಅವನೊಳ್ ಮಾನಸರ್ಗಳವಡದೊಂದು ಮೈಮೆ ಮೆಯ್ಯೊಂಡಿರ್ಪುದು : ಅದೇಂ ಮಂತ್ರದಿಂದನೋ, ಮಾಯೆಯಿಂದನೋ, ಕೈ

ಮೆಯಿಂದನೋ ಕಡುಪಿಂದನೋ, ಬೀರದಿಂದನೋ, ಬಿನ್ನಣದಿಂದನೋ, ಸತ್ವದಿಂದನೋ, ಸಾಸದಿಂದನೋ ! ಮೇಣವಂ ಲಾವಣಿಗೆಯೋ ತಪ್ಪ ದೀನ ಕೈಜೀತದೊಳಂ ಕಿಜುಮೆಚ್ಚಿ ನೊಳ್ಳುಡುವುಡುಗೊಳು ಕೊಡಿಗೆ ನಾರಕಂಗಳೊಳಂ, ಮದುವೆಯೊಸಗೆಗಳ್ಳೆಂದು ಪಸದನಂಗೆಯ್ವ ಪೊಂಗ ಳೊಳಂ, ಕರೆದು ಲಾಲಿಸಿ ನಂಬಿಸಿ ತಂಬುಲಂಗುಡುವ ಮನ್ನಣೆಗಳೊಳಂ, ಮನವಾಜಿ ಮಾಜುವೋದ ಕೂರಾಳ್ಗಳ ಕೂರ್ಮೆಯಿಂದನೋ ! ಮ ತ್ತಮೇನಡಿಗಡಿಗೆ ನಡೆದು ಬಗೆಗಟ್ಟಿ ಮೆಯ್ಯವಿರುಣ್ಮಿ ಕೆಯ್ಯಗಿದರೆ ಗಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಕೊನರ್ದು ಆನಂದಾಶ್ರುವಂ ಕಜಿದಾಳ್ಳೆಯ್ವ ಭಕ್ತಿಯೊಳಂ, ಎಮ್ಮೆಲ್ಲಿರುಮಂ ಸದೆದೀಜ್ಜು ಕೈಕೊಂಡ ರತ್ನಭೂಷಣಗೆ ಗಳೊಳಮರ್ದ ದಿವ್ಯರತ್ನಂಗಳಂ ತೆತ್ತಿಸಿದ ಕಿರಿಟ ಮಕುಟ ಕುಂಡಲ ಗ್ರೈ ವೇಯಕ ಹಾರ ಕಟಕ ದಾಮೋದರಬಂಧನ ಕಾಂಚೀಕಲಾಪ ನೂಪುರಾದಿ ದಿವ್ಯಾಭರಣಸಮರ್ಪಣದೊಳಂ, ಎಮ್ಮ ಬಂಡಾರಂಗಳೊಳ್ ಸೂಜಿ ಗೊಂಡ ಪೊಂಗಳಿಂದೊಡರ್ಚಿದ ಸೋಪಾನ ಗೋಪುರ ಪ್ರಾಕಾರ ವಿ ಮಾನ ಮಂಟಪ ನಾಹನೋಪವನ ವಾಪೀಕೂಪತಟಾಕಾದಿ ನಿರ್ಮಾಣ ದೊಳಂ, ಅಂದಂದೆಸಗುವ ಸಂವತ್ಸರಮಾಸಪಕ್ಷನೈಮಿತ್ತಿಕಾದ್ಯು ತ್ಸವಂಗಳೊಳಂ ತಣ್ಣನೆ ತಣಿದೊಲ್ವ ಯಾದವಗಿರಿನಾರಾಯಣನ ಕಟಾ ಕ್ಷಾನ್ಮೃತಸೇಕದಿಂದನೋ ! ಮತ್ತಮತಿಭಕ್ತಿಯೊಳ್ ಕರೆಯಿಸಿ ಬರಿಸಿ ಯರ ಮನೆಯ ಮಣಿಸೀತದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮಣಿದಡಿದೊಳೆದಣ್ಣಿಟ್ಟಲರಂ ಸೂಡಿ ನಲ್ಲುಡೆಯಂ ಪೊದೆಯಿಸಿ ತೊಡವಂ ತುಡಿಸಿ ಇಷ್ಟದೇವತೆಯೆಂಬ ಭಾವನೆಯೊಳುಪಚರಿಸಿ ಬೆಳೆಗೆಯ್ವೊಲಂಗಳಂ ಗರ್ವತೋಂಟಂಗಳಂ ಪಳ್ಳಿ ಗಳಂ ಬೇಳ್ವ ವಸ್ತುವನಿತ್ತು ಪರಕೆಗೊಂಬುದುಂದೆ ಎಜಕಂಬೆತ್ತ ಪಲಂ ಬರ್ ಪಾರ್ವರ ಅಶೀರ್ವಾದದಿಂದನೋ ! ತಿಳಿಯದು. ಅವಂ ಇನ್ನೀ ಮೇರೆಯೊಳುಪನಲ್ಲ. ಗಳಿಗೆಯರಗಳಿಗೆಯ ಗಣನೆಯೊಳೆ ಪೆರ್ಚಿ ಬರ್ಪಂ. ಅವನಂ ಸದೆವುದರ್ಕಿದುವೆ ನೇಳೆ. ಈನೆರೆದರಸುಗಳನಿಬ್ಬರಂಬೆರಸು ದೇವರೇ

ಛತ್ರವೇಟ್ಟುಂ. ಈರಾಯಗಜ್ಜ ದೊಳಾಂ ಪಡೆವಳನಪ್ಪೆಂ. ಎನಗಪ್ಪಣೆವೀಳೆ
ಯಮಂ ದಯೆಗೆಯ್ವುದು-ಎಂದು ಮಣಿದುಬಿನ್ನವಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಿರ್ಪಿನಂ ;

ಅಮ್ಮ ಚನಾಡಿಯವನೆಟ್ಟು ಕೆಯ್ಯುಗಿದಂತೆಂದಂ :—ಸ್ವಾಮಿ!

ಈತಳಕಾಡ **ನಂಜರಾಜಂ** ಪಾದಕ್ಕೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಿನಿತುಂ ನಿಕ್ಕುನಂ. ಆ
ಮೈಸೂರನನೊಳತಿನಾನುಷಶಕ್ತಿಯುಂಟು. ಅದರ್ಕೆ ಕುಜುಪೇನೆಂ
ದೊಡೆ—ಈಯುಗದೊಳಂ ಬೇಟ್ಟಿಗೆ ಬೇಟ್ಟುದನೀವ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ್ವರ
ನಿವನ ಮೈಮೆಯನಜುಪಲಿಂದೊರ್ಮೆ ತನಗೆ ಸರಕೆಗೊಂಡು ತಿರುಪತಿ
ಗೆಟ್ಟಂದ ವಿಪ್ರಕುಲದ ಕಣ್ಣುಜಡುವೆಣ್ಣೆ ತಾನೊಂದು ಕಣ್ಣಿನಿತ್ತು ಪೆಜ
ತೊಂದಂ ಮೈಸೂರ ರಾಜನೃಪನೀವನೆಂದು ಕಳುಪುವುದುಂ ; ಈಕೌತ್ತುಕ
ನುಂ ನಿಟ್ಟುಸಲಿಂದಾತಿರುಪತಿಯೊಳ್ಳೆರದಾಜಾತ್ರೆಯ ನೆರವಿಯೆಲ್ಲಮು
ಮನಳ ಬಟುವಿಡಿದೂರ ಮುಂತಣ್ಣೆ ಬರಲೊಡಮಾನಾರ್ತೆಗೆಳ್ಳು ರಾಜ
ನೃಪಂ ಮಿಂದು ಮಡಿಯುಟ್ಟು ತನ್ನ ಮನೆಯೊಳ್ಳೆಲಸಿ ಮನೆದೇವರೆನಿಸ
ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಂಗೆಂ ಯದುಗಿಯೊಳ್ಳೆಲಸಿ ಯಾದವರಿಂ ಪೂಜೆಗೊಂಡು
ತನ್ನ ಕುಲದೇವರೆನಿಸಿದ ನಾರಾಯಣಂಗೆಂ ತನ್ನೊಳ್ ನೆವಮಿಲ್ಲದೊಲ್ಲ
ದಯೆಗೆಯ್ದು ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶಂಗೆಂ ಮಣಿದಾನೆರವಿಯನಿದಿಗೊಂಡು ಬಲ
ನಂದು ಕೆಯ್ಯುಗಿದು ಬಗೆಯೊಳ್ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ್ವರನ ಭಾವನೆಯಂ
ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಆಪಾರ್ವತಿಯಂ ಕರೆದು,—ಎಲೆ ತಾಯೆ ! ಮುಂ ನಿನಗೆ
ತಿರುಪತಿಯೊಳ್ಳೆಲಸಿದೊಂದು ಕಣ್ಣಿತ್ತು ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ್ವರನೀಗಣೆನ್ನೆರ್ದೆ
ವನೆಯೊಳ್ ನಂದು ಪೆಜತೊಂದು ಕಣ್ಣಿನಿತ್ತಂ. ಎನ್ನಂ ಕಣ್ಣೆಜಿದು
ನೋಡು ಎಂಬುದುಂ ; ಮುಸುಂಕಿದ ಮುಗಿಲನೊಡೆದು ಮೆಯ್ಯೋ
ಜುವ ಪೆಜಿಯಂತೆಯುಂ, ಮಂಜಂ ಕಳೆದು ತೊಳಗುವ ನೇಸಳಂತೆ
ಯುಂ, ತಮನುಂ ತಟ್ಟಿಸಿ ಪೊಣ್ಣುವ ಸತ್ವಗುಣಧಂತೆಯುಂ, ಮಾಯೆ
ಯಂ ನೀಟ್ಟುರಿಸಿ ನೆಗಚ್ಚು ತತ್ವಜ್ಞಾನದಂತೆಯುಂ ಎನೆದೆಜಿದು ಮಿಜುಪ
ಕಣ್ಣಂ ಕಂಡಾನೆರೆದ ನೆರವಿಯೆಲ್ಲಮುಮಿತನಪರಾವತಾರಮೆ ತಪ್ಪು

ದಿಂದು ವಂದಿಸಿ ಪರೆದು ಪೋದುದು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲರೂಂ ಬಲ್ಲರ್. ಅಂದು ಮೊದಲಿನನ ಮೈಮೆಗಳ್ಳಿಯೆನ್ನೊರ್ವನನುಟಿದು ಕಟಲೆ ಬಿಳುಗುಲಿ ಬಿಳಿ ಕೆರೆ ಹುರ ಹುಲ್ಲನಹಳ್ಳಿ ಮೂಗೂರ್ ಮೊದಲಾದ ದೊರೆಗಳನಂಗಿ ಪೆಣ್ಣಿತ್ತು ಕಪ್ಪುಮಂ ತೆತ್ತು ಕೆಳೆಗೊಂಡಿರ್ಪರವರೇಗೆಯ್ವರ್ ? ಅವರೆನಿ ತರವರ್ ? ಅವರ ಪಾಡೇಂ ? ಅವರ ಪವಣಾವುದು ? ಎನ್ನಂತಪ್ಪಂಗ ಮಸದಳಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಇನ್ನಂತಾನುಮುಪೇಕ್ಷಿಸತಕ್ಕುದಲ್ಲ. ಈಗಲೆ ಪಡೆವಳಿತನಮನೀನಂಜರಾಜಂಗಿತ್ತೆಮ್ಮೆಲ್ಲರ್ಗಂ ನೀಮುಳ್ಳ ಬಲಸನ್ನಾ ಹಂಬೆರಸೊಡವರ್ಪುದೆಂದಾಣತಿಗೊಟ್ಟು, ಮತ್ತಂ ಸುತ್ತಣರಸುಗಳ್ಳಿ ರಾಯಸಮನಟ್ಟಿ ಕರೆಯಿಸವೇಟ್ಟುಂ. ಇಂತೆನ್ನ ಬಗೆಗೆ ತೋರ್ಪುದಂ ಬಿನ್ನವಿ ಸಿದೆಂ. ಮೇಗಣಿಸಕಂ ದೇವರ ಚಿತ್ತಮೊಪ್ಪಿದಂತು—ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿ ಪುದುಂ ; ಆರಾಯನಂತೆಲ್ಲರ್ಗಮಾಣತಿಯಿತ್ತು ತಾನುಮಿತ್ತಲ್ ತೆರಳ್ಳು ಬರ್ಪುದರ್ಕೆ ಸನ್ನದ್ಧಮಾಗಿದರ್ಪಂ. ಈವೇಳೆಗೇನುಚಿತಮೋ ದೇವರ ಚಿತ್ತಮೆ ಬಲ್ಲುದು—ಎಂದು ಕಂಡುದಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಕೆಯ್ಯೋರ್ಡ್ ಬಿನ್ನವತ್ತಳೆಯಂ ಪಡಿಯಂಜಿತ್ತು ಕೆಯ್ಯುಗಿದು ಬೀಳ್ಪೊಂಡು ಪೋಪುದುಂ ;

ಅರಸನ ಕಣ್ಣನ್ನೆಯಿಂ ರಾಯಸಿಗನದಂ ಕೊಂಡು ಮುದ್ರೆಯ ನಪ್ಪಣಿವಿಡಿದು ಸಡಿಲ್ವ ತೆಗೆದೋದಿದಂ :—

“ ದೇವರಡಿಗೆ ಬಿನ್ನಪಂ. ಅಂ ದೇವರ ಪಾದದತ್ತಣೆಂ ಬೀ ಲ್ಪೊಂಡು ನಡೆತಂದೆ ಪಟ್ಟಣದ ಪೊಜವಳಯದುಪವನದೊಳೆರ್ಪಿನಂ ; ಅನರೆನ್ನನಿದಿರ್ವಂದೊಡಗೊಂಡುಯ್ವದರ್ಕೆ ಪೊರ್ದುಗೆಯ ಗುಜನಾನ ಸನೊರ್ವನಂ ಕಳುಪಿ ಕರೆಯಿಸಲೊಡಮಾನುಮರಮನೆಪೊಕ್ಕು ರಾಯ ನಂ ಕಂಡು ಕೈಗಾಣೈಗೊಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರ್ಪಿನಂ ; ಆ ರಾಯಂ ದೇವರಡಿಯ ಪದುಳಮಂ ಬೆಸಗೊಳ್ಳೆ—ದೇವ ! ಕೇಳ್, ಎಮ್ಮಾಳ್ಳಂ ಯಾದವಗಿಂ ನಾರಾಯಣನ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದತ್ತಣೆಂ ದಾನಕ್ಕಾತ್ರನಿರತನೆನಿಸಿ ಕ್ಷೇ ಣ್ಣದೊಳಿರ್ಪಂ. ದೇವರಿಲ್ಲಿಗೆಯ್ತಂದುದರ್ಕೆ ಪರ್ಕಳಿಸಿ ದೇವರ ಕುಶಲ

ಮಂ ತಿಳಿಯಲ್ಪಾವುದಮಂ ಕೊಟ್ಟಿನ್ನಂ ಕಳುಸಿದರ್ ಎಂದು ಮುಂದಿ
ಡುವುದುಂ ; ಅದಂ ಕೊಂಡು ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು ತಮ್ಮೆನ್ನಾ ನೇಹಂ ಬಳೆವು
ದರ್ಕೆ ಇದು ನಾಂದಿಯಿಂದಿನಗೆ ಉಡುಗೊಟ್ಟಿ ವೀಳೆಯಂಗಳನಿತ್ತು,
ಬೀಡಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಸಿ, ಉಲುಸೆಯುಚಿತಂಗಳಿಂದುಸಚರಿಸಿ, ಪೆಜತೊಂದು
ದಿನಂ ಒಳಬಲಗಕ್ಕೆ ಕರೆಯಿಸಿ, ಕೆಲವುಂ ಪೊಟ್ಟಿಷ್ಟಾಲಾಪದೊಳಿದುರ್
ಬಚುಕೆನ್ನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ—ನಿಮ್ಮಾಳ್ವನವತರಿಸಿದುದುಂದೇಟ್ಟಿ
ನೆತ್ತಿಸೆನ ವಂಶಮಾವುದು ? ಆಚಾರದ ಪರಿಯಾವುದು ? ವಯಸ್ಸೆನಿತು ?
ಮೆಯ್ಯಿರಿಯೇತೆಜಂ ? ಸೋದರರುಂ ಸುತರುಮೆನಿಬರ್ ? ಆಳ್ವ ನಾಡೆ
ನಿತು ? ಆನೆಕುದುರೆಯಾಳ್ಗಳೆನಿತು ? ಆಯವ್ಯಯದ ನೆಲೆಯಾವುದು ?
ಎಂದು ಬೆಸಗೊಂಬಿನಮಾಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿದೆಂ :—ದೇವ ! ಚಂದ್ರವಂಶ
ದೊಳವತರಿಸಿದ ಯದುಭೂಮಿಪನ ಕುಲಭೂಷಣರೆನಿಸ ಬಲಕೃಷ್ಣರಿವ್
ರುಂ ಕುಲದೇವರಂ ಬಲಂಗೊಳಲೆಂದು ಯಾದವಗಿರಿಗೇಬ್ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ
ನಾರಾಯಣಿಗೆ ಮಹೋತ್ಸವಮನೊಡರ್ಚಿ ವೈರಮುಡಿಯೆನಿಪ್ಪ ದಿವ್ಯ
ಕಿರೀಟಮಂ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಮಗುಟ್ಟಿ ತಾಂ ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಪೋಸಾಗಳ್, ಈ
ಕ್ಷೇತ್ರಮಂ ಕಾಪಿಟ್ಟು ಸಕಲನಿಧನೇನೆಗಳಂ ನಡೆಯಿಪುದರ್ಕೆ ತಮ್ಮ
ಕುವರರೊಳ್ ಒರ್ವನನಿಟ್ಟು ಪೋಸಿನಂ, ಆಯದುಭೂಷಣಂ ತನ್ನ ಕರಿ
ತುರಗ ಪದಾತಿಗಳೆವರಸು ತಾನಾವಗಮಲ್ಲಿದೊಡೆ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯ
ಣನ ನಿತ್ಯಕಿಂಕರತೆಯೊಳರ್ಪ ಮೈಷ್ಠವಜನಕ್ಕುಂ ತರುಗುಲ್ಮಲತಾದಿರೂಪ
ದೊಳರ್ಪ ನಿತ್ಯಮುಕ್ತಗಮುಪರೋಧಮಪ್ಪುದೆಂಬುದಜುಂ

ಶ್ಲೋಕ || ಮೈಕುಣ್ಯವರ್ಧನಂ ನಾಮ ಕ್ಷೇತ್ರಂ ತತ್ಸತ್ಯಮುಚ್ಯತೇ |

ಪ್ರಮಾಣಂ ತಸ್ಯ ವಿಜ್ಞೇಯಂ ಪರಿತೋ ಯೋಜನದ್ವಯಂ ||

ಇಂತೆಂಬ ನಾರದೀಯವಚನದಿಂದೀಕ್ಷೇತ್ರಮಂ ಬಳಸಿದೆರಲ್ಲಾವುದ
ನೆಲನುಂ ವಿಷ್ಣುಕ್ಷೇತ್ರಮಾದುದುಂದೀಮೈಸೂರೊಳರಸುಗೆಯ್ಯ
ತ್ತಿರ್ವರ್. ಅನನ ಸಂತತಿಯೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿ ನೆಗಟ್ಟಿನೆತ್ತ ಬೆಟ್ಟದ

ಚಾಮರಾಜಂಗೆ ತಿಮ್ಮರಾಜ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಚಾಮರಾಜರೆಂಬ ಮೂವ
ರಣುಗರಾದರ್. ಆಚಾಮರಾಜನ ತಪಃಫಲಮೆನಿಸಿ ನೆಗೆಟ್ಟು ಸೆವೀರಾಜ
ಭೂಪಾಲಂ ಪುಟ್ಟಿದಂದಿಂದೆಯುಂ ಪುಸಿನಾತು ವೆಜರೊಡನೆ ಪೆಣ್ಣೆರ
ನೆನಪಿಲ್ಲದೆಳವೆಯೊಳ್ ಶಾಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸದೊಳ್ ಜೌವನದೊಳ್ ದಿಗ್ವಿ
ಜಯನ್ಯಾಪಾರದಿಂದಿರ್ಪುದಜುಂ ಬೆಸನಂಗಳೆ ಪೊಟ್ಟುಗುಡದೆ ನಿಚ್ಚ
ಮುಂ ಸ್ನಾನಸಂಧ್ಯಾಜಪದಾನದೇವಪೂಜಾಪುರಾಣಪುಣ್ಯಕಥಾಶ್ರವಣಾದಿ
ಪಾರಲೌಕಿಕನ್ಯಾಪಾರಮುಮುಂ ಪಾಡ್ಗುಣ್ಯಚಿಂತನ ಪ್ರಜಾಪರಿಪಾಲನ
ಕಂಟಕಶೋಧನಾದಿ ರಾಜ್ಯನ್ಯಾಪಾರಮುಮುನೊಂದಜುಂದೊಂದಂ ಸಡಿ
ಲ್ಪದೆ ಸಂತಸದೊಳಿರ್ಪಂ. ಈಪರಿಯುಂ ಬಗೆಯೊಳ್ ಮೆಯ್ಯೊಂಡ
ಸತ್ವಗುಣಂ ಪೊಜಪೊಣ್ಮದಂತೆಯುಂ, ಅಜುನತ್ತುಂ ಬರಿಸಮುಂ ಬೆಳ್ಳೊ
ಡೆಯ ನೆಟಲೊಳಿದುರ್ದಜುಂದಾಬೆಳ್ಳದಿರ್ ಮೆಯ್ಯೆತ್ತಿದಂತೆಯುಂ, ಮೂ
ಜಗಮುಂ ಪರ್ಬಿದೊಳ್ಜಪವಳ್ಳಿ ಪೊಸವೇರ್ವೆತ್ತಂತೆಯುಂ, ಮೊಗಸಸಿ
ಯುಂ ಪಸರಿಪ ಜೊನ್ನದ ಜೊಂಪದಂತೆಯುಮೆಸೆನ ನೆರೆವೊತ್ತಿದೊಡಂ
ಪೊಸಮಿಸುನಿಯೊಳ್ ಕರುವಿಟ್ಟಿಜಿದಂತೆಯುಂ, ಕಂಡರಿಸಿದಂತೆಯುಂ,
ಬಟ್ಟಿತ್ತಾದ ತೋಳ್ಳಡುತೊಡೆಗಳಿಂ ಪೇರೆರ್ದೆಯುಂ ಬಲ್ಲಂದದಿಂ ಬೆಟ್ಟಿ
ತ್ತಾದ ಮೆಯ್ಯಿಂ ವೃಷಭದಂತೆಯುಂ ಪುಲಿಯಂತೆಯುಂ ಸಿಂಗದಂತೆ
ಯುಂ ಮೆಯ್ಯಿರಿವಡೆದಿರ್ಪಂ. ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮರಾಜ, ದೇವರಾಜ, ಚೆನ್ನ
ರಾಜರೆಂಬ ಮೂವರ್ ಸೋದರರ್ ವೇದತ್ರಯದಂತೆ ಧರ್ಮಸಾಧಕರುಂ,
ತ್ರಿವರ್ಗದಂತೆ ಸುಖಸಾಧಕರುಂ, ಶಕ್ತಿತ್ರಯದಂತೆ ವಿಜಯಸಾಧಕರುಂ
ಕರಣತ್ರಯದಂತೆ ಕಾರ್ಯಸಾಧಕರುಮೆನಿಸಿ ಮೂವರೊಂದಾಗಿ ಮು
ಪ್ಪುರಿಗೊಂಡಂತಾತನಾಣತಿಯೊಳಿರ್ಪುದೇ ಶೀಲಮೆಂದಾತಂಗಳೊಯ್ಯ
ದೇ ಒಳ್ಳೆಜ್ಜಮೆಂದಾತನ ಹಸಾದಂಬಡೆವುದೇ ಪರಮಲಾಭಮೆಂದಿರ್ದ
ಪರ್. ನರಸರಾಜ ಇಮ್ಮಡಿರಾಜರೆಂಬಣುಗರ್ ಪಡಿನೆಬಲಂತೆ ಆ ಗುಣಂ
ಗಳಂ ಪಡೆದಾತನ ಬಟಸಲ್ಪರ್. ಈಸೋದರರುಂ ಸುತರುಂ ಬೆರಸು

ತಮ್ಮ ಕುಲಕ್ರಮಾಗತದ ಮೈಸೂರ್ಗೆ ಸಲ್ವಿಪರ್ತು ಮೂಳು ಮಜಿನಳ್ಳಿ
 ಗಳೊಳೆತ್ತಿ ಬರ್ಪ ಮೂಸಾಸಿರ ಪೊನ್ನಂ ಮುನ್ನೂಜಾಳ್ಗೆ ಪರ್ಚುಗೊಟ್ಟಿ
 ಡಬಲದ ಮನ್ನೆಯರಿಂ ಬರ್ಪ ಕಪ್ಪದೊಳಮವರ್ ಮಿಸುಕದಂತವರವರ
 ನಾಡೊಳ್ ಬಸಂಗೈಯ್ದರ್ಪ ತಲೆವಳ್ಳಿಗಳಿಂ ಬರ್ಪ ಕಂದಾಯದೊಳಂ
 ಮನವಾಚ್ಚಿಯುಮಂ ನಿತ್ಯದಾನಧರ್ಮಂಗಳುಮಂ ಮದುವೆಯೊಸಗೆ
 ಗಳುಮನುಡುಗೊಜಿಯುಚಿತಂಗಳುಮನೆಸಗುತ್ತಿದರ್ಪರ್. ಇದುಮಲ್ಲದೆ
 ಇದಿರಾದರನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿ ಸೆಳೆದು ತಂದ ವಸ್ತುವಾಹನಂಗಳಂ ದೇವ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗಿತ್ತು ಅವರೊಲವನೇ ಧನಮಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರ್ಪರ್ — ಎಂ
 ಬುದುಂ ; ಅದರ್ಕೆ ಸಂತಸಂಗೊಂಡು ಕೊಂಡಾಡಿಯಂತಪ್ಪ ಪುಣ್ಯಪು
 ರುಷನಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನುಡಿಸಿ ಕೆಳೆಗೊಂಡು ನಂಬಿ ನೇಹಂ ಬೆರಸಿರ್ಪರೊಂದೆನಿಸಿ
 ಯೊಡರ್ಚುವ ಕಜ್ಜಮೆನಿತಾನುಮುಂಟದಜುಂ ತಾಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಬರ್ಪದ
 ಕರ್ಮನಾಂ ತೆರಳ್ಳೇಲ್ವರವೇಲ್ವುಮೆಂಬುದರ್ಕಂ ಬರೆಯಿಸಿ ಕಳುಸಿ ನಿಶ್ಚ
 ಯಮಂ ತಿಳಿದು ಬೇಗದೊಳೆಮಗಜುಪುವುದೆಂದೆನಗುಡುಗೊಜಿವೀಳೆಯಂ
 ಗಳನಿತ್ತು ಕಳುಸಿದರ್. ಅಬಲಾಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ದಿವಸದೊಳ್ ತಮ್ಮ
 ಸಾಮಾಜಿಕರುಮಂ ತಮ್ಮಂ ಕಂಡೋಲಗಿಪರುಮಂ ಕರೆಯಿಸಿ—ಮೈ
 ಸೂರವನೊಳಾಮೇತೆಜದಿಂ ವರ್ತಿಸವೇಲ್ವುಮೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ಳಿನಂ
 ಅವರನಿಬರುಂ ದೇವರೆಸಗುವುಪಟಳದಿಂ ನೊಂದು ಬೆಂದಿರ್ಪದಜುಂದೀ
 ವೇಳೆಯೊಳವನಂ ಬೆಂಬಲಂಗೊಂಡನಿಬರುಮೊಲ್ಲಗಿನ್ನೊರ್ವ ಸರ್ವ
 ಶಕ್ತಿಯೊಳ್ ಪೊಣರಲ್ಪಾತನಂ ದಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿಸಲೆಂದು ದೇವರ್ ತನ್ನೊಳೆಸ
 ಗಿದ ಪರಿಭವನುಮನನೊಳ್ ನಡೆಯಪೌದಾಸೀನ್ಯಮುಮಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿ
 ಕಿವಿಗೊಳಿಸಿ,—ಒಡಲೊಳೆಡಜಂ, ಪಾಸಿನೊಳ್ ತೇಲಂ, ಮಗ್ಗುಲೊಳ್
 ಪಾಂ, ಮನೆಯೊಳ್ ಮಾರಿಯಮೂರೊಳ್ ಪುಲಿಯಂ ಪುಗಿಸಿ ಬಾಲ್ವಂ
 ತೀನ್ನೈಸೂರವನ ನೆರೆಯ ಬಾಲ್ವಿಯೆಂದು ಬೋಧಿಪುದುಂ ; - ಅನನು
 ಮದಂ ನನ್ನಿಯೆಂದು ಬಗೆದು, - ಎಂತಾನುವಾಕಜ್ಜ ಮಂ ಸಾಧಿಪಂ. ಒಳ್ಳಾ

ತಿನಿಂದವನಿಲ್ಲಿಗೆಯ್ದೊಡವನಂ ಪಿಡಿದು ಬಂಧಿಸಂ. ಅಂತ್ಲದಿರ್ದೊಡೆ
 ದಂಡೆತ್ತಿ ಪೋಗಿಯೂರಂ ಮುತ್ತಿ ಲಗ್ಗಿಯೇಜು ಕೈಸೆಜುವಿಡಿದು ಶಪ್ಪಂ.
 ಇದರ್ಕೆ ಸಾಧಕನಾಗಿ ಮಾನೌಮಿಯೊಸಗೆಯ ನೆವದಿಂ ನೀಮೆಲ್ಲರುಂ
 ದಲಂಬಿರಸೇಪ್ಪುರ್ಪುಡೆಂದು ಕಳುಸಿದರ್ಗಳ ! ಆಬಲಕ್ಕೈ ಕಿಱುಂದುಂ
 ದಿನಸದೊಳೆ ಮುಂಗಾರೊಕ್ಕಿರಳ್ಳೇಪ್ಪುರ್ಪ ಮುಗಿಲ ಮೋಹರದಂತೆಯುಂ,
 ಮುಟಿಯೊಳುಂ ಬಿ ಬರ್ಪ ಪೆರ್ವೊಟಿಗಳಂತೆಯುಂ, ಪ್ರಳಯವೇಳೆ
 ಯೊಳ್ಳೇಲೆಯುಂ ಕೈಗಣ್ಣಿ ಕವಿದು ಸಾರ್ತರ್ಪ ಕಡಲ ಗಡಣದಂತೆಯುಂ,
 ದೆಸೆದೆಸೆಯಿಂ ನಡೆತಂದು ನೆರೆದೆ ಪೆರ್ದಲಮೂರ ಮುಂತಣ ವೈಯಾ
 ಳೆಯ ಬಯಲೊಳಂ ಪೊಟಿಯ ತಡಿಯ ತೋಪುಗಳೊಳಮಿಟಾದಿದರ್
 ಪುದದಂ ಲಾವಣಿಗೆಗೊಳಲೆಂದು ರಾಯನೊರ್ವಗಲೂರ್ವಗಲುಪ್ಪರಿಗೆ
 ಯನೇಜು ಬಲಮಂ ನೋಪ್ಪಿಲ್ಲಿ—ಬಳ್ಳಾಪುರ ಕೊಳಾಲ ಪುಂಗನೂರ್
 ನಾಗಡಿ ಬೆಂಗಳೂರ್ ಮೊದಲಾದ ಮೊರಸುನಾಡ ಮೋಹರದೊಳಿ
 ಪ್ಪತ್ತಾನೆಯಿಚ್ಚಾರ್ಪಿರ ಕುದುರೆಯಿರ್ಪತ್ತು ಸಾಸಿರಾಳ್ಳಳುಂ, ತಳಕಾ
 ಡೆಳವಂದೂರಮ್ಮಚನಾಡಿ ತೆರಕಣಾಂಬಿಕೋಂಟಿ ಮೊದಲಾದೊಳನಾಡ
 ದುಡೊಳಿರೈದಾನೆ ಐನೂಜು ಕುದುರೆಯಿರೈದು ಸಾಸಿರಾಳ್ಳಳುಂ,
 ಕಟಲೆ ಬೇಲೂರ್ ಕೆಳದಿ ಮೊದಲಾದ ಮಲೆನಾಡ ಬಲದೊಳಿರ್ಪತ್ತಾನೆ
 ಯಿರ್ಭಾರ್ಪಿರ ಕುದುರೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾಸಿರಾಳ್ಳಳುಂ, ಚಿಂತನಕಲ್ ಚಿಕನಾಯ
 ಕನಹಳ್ಳಿ ಬಾಣಾನಾರಿ ಬಸವಪಟ್ಟಣ ಸೀರೆಯಂ ಮೊದಲಾದ ಬೇಡವಡೆ
 ಯೊಳ್ಳಿದಾನೆಯೈನೂಜು ಕುದುರೆಯಿರೈದು ಸಾಸಿರಾಳ್ಳಳುಂ, ರಾಣಾ
 ಜಗದೇವು ಕೆರೆಯೂರ ತಿಮ್ಮನಾಯಕಂ ಮೊದಲಾದ ರಾವುತಪಾಯಕ
 ರೊಳ್ ಪದಿನೈದಾನೆ ನಾಲ್ಕಾರ್ಪಿರ ಕುದುರೆಯಿರ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕಾರ್ಪಿರಾ
 ಳ್ಳಳುಂ, ಮೂಲಬಲದೊಳ್ ಮೂವತ್ತಾನೆ ಮೂಸಾರ್ಪಿರ ಕುದುರೆ
 ಮೂವತ್ತು ಸಾಸಿರಾಳ್ಳಳುಂ ಅನಿತುಂ ಕೂಡಿ ನೂಜಾನೆಯಿರಾಜು
 ಸಾರ್ಪಿರ ಕುದುರೆ ಲಕ್ಕ (?) ಪಾಯಿದಲಮಾಯ್ತೆಂದು ಲೆಕ್ಕಿಗಂ ಬಿನ್ನವಿಸೆ—

ಲೆಳ್ವಿಲ್ಲಗಂ ವೀಳಿಯಂಗಳನಿತ್ತವರವರ ಪಾಳೆಯಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿ, ತಾಮು
 ರನುನೆಗೆ ಬಂದು, ತಮ್ಮ ಪಡೆವಳನಂ ಕರೆದು, ಪಯಣಸನ್ನದಮೆಲ್ಲಮು
 ನೆಸಗಿಂದು ನಿರವಿಸಿ ಕಳುಹಿದಂ. ಅಂದು ಮೊದಲ್ ಗುಡಿ ಗೂಡಾರ
 ಟ್ಟಿಗೆ ಕಟಾರ ಬಾಣ ಬತ್ತಿ ಮೊದಲಾದುದಂ ದೊರೆಕೊಳಿಪುದುಮಾನೆ
 ದುರೆಯಾಳ್ಗಳಂ ಲಾವಣಿಗೆಗೊಂಬುದುಮಾಗಿದಪರ್. ಇದೀಗಳ್
 ಡೆದ ನಡತೆ. ಮುಂತೆ ನಡೆವುದರ್ಕಂದಂದಿಗೆ ಬರೆದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಕಳುಪುವೆಂ.
 ದಂ ದೇವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ತಂದು ಅನಿವರೋಳ್ ವ್ಯವಹರಿಸುದರ್ಕನಗೆ ತಿಳಿ
 ತೆ ನಿರವಿಸಿ ರಾಯಸಮಂ ದಯೆಗೆಯ್ದುದು. ಇದಖೊಳೇನಾನುಂ
 ಯೋಸಬಾಯೋಸಂಗಳುಳ್ಳೊಡನೊಲೈಯಿಂ ಸೈರಿಸುದು—ಎಂದೋದಿ
 ಲವುದುಂ ;

ಆರಾಜನೃಪನೀವಿಷಯದೊಳಾಮೆಂತು ವರ್ತಿಸನೇಬ್ಬುವೆಂದ
 ಜರ ಮೊಗನುಂ ನೋಡಿ ನುಡಿಪುದುಂ ;

ಬೆಟ್ಟದ ಚಾನುರಾಜಂ — ಎಲೆ ಜೀಯಾ ! ಕೇಳಿಗಳೆನುಗೆ
 ದ ಕಜ್ಜನುವುದು ? ಇದರ್ಕೆ ಯೋಚಿಸತಕ್ಕುದೇ ? ಸಂತೆಯ
 ದನೆಯಂತೆಯುಂ, ಜಾತ್ರೆಯ ಜಂಗುಳಿಯಂತೆಯುಂ, ಅಗರದ
 ರ್ವರೊಟ್ಟುನಂತೆಯುಂ, ಪರದರ ಪಾಳೆಯದಂತೆಯುಮೊಕ್ಕಲಿಗರ
 ಕೊಕ್ಕಳದಂತೆಯುಂ, ಮಿಗವಿಂಡಿನಂತೆಯುಂ, ಕಾಗೆಯ ಬಳಗದಂತೆ
 ಯುಂ, ಕಪ್ಪೆಯ ಕುಂಪೆಯಂತೆಯುಂ, ಕೈಪಜಿಗೆ ಬೆದಮ ಪರಿ
 ಕೊಡುವ ತೆಲುಂಗನಡೆಯಂ ಕಡಿಬಟ್ಟುವುದರ್ಕೆ ದೇವರಡಿವರೆಗಂ
 ಫುರ್ದೇನಿರ್ಕುಂ ? ತಕ್ಕುಮಿಕ್ಕೆಮ್ಮನಂದಿಗರ್ಗಾಣತಿಯಿತ್ತು ಕಳುಪು
 ವುದು, — ಎನಲೊಡಂ ;

ವಿನಯಂಬೆರಸು ಕೆಯ್ಯುಗಿದು **ದೇವರಾಜಂ** — ಜೀಯ !
 ನನ್ನಪಂ. ಕಿಜುಯರಸರ್ ಬಿನ್ನವಿಸಿದುದೆ ನನ್ನಿ. ಅಂತಾತೊಡಮರ
 ಗಳ ಗೆಲ್ಲಂಗೊಂಬೆಡೆಯೊಳ್ ಮೊತ್ತಮೊದಲನುನೇಬ್ಬುದುಂ ಕುಡು

ವುದುಂ ಪಗೆವರೊಳೊರೊಬ್ಬರಂ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದುನೆಂಬೀಮೂಜು
ಮುಪಾಯಂಗಳನೆಸಗಿಯುಂ ಇವಜುಳ್ಳವನಾಗದುದರ್ಕೆ ಕೊಳುಗು
ಳನುನೊಡಂಬಡುವರ್. ಅಂತಾನುಂ ಮನದೊಳ್ ಕಡುಕೇಣಂಗೆಯಿ
ಡರ್ಪದಜುಂದೊಳ್ಪಾತಿನೊಳಂ ಕಟ್ಟಿಸಿರಿಯೊಳರ್ಪದಜುಂ ಕೋಡಿ
ನೊಳಂ ಬೆರಸಿರ್ಪದಜುಂ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದಜುಳಂ ಬಸನಾಗರೆಂದು
ತಿಳಿದಿದೊಡಂ ಲೋಗರಂ ಮೆಚ್ಚಿಸವೇಲ್ಪುದು. ಅನಜುತೊಡಮಜು
ಯದಿದೊಡಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿದೆಂ. ಎನ್ನ ನುಡಿಯಂ ಲಾಲಿಸಿ
ಚಿತ್ತಂ ಬಂದಂತೆ ನಡೆಯಿಪುದು. ಎಮ್ಮೊಳ್ ಕೇಣಮಾಪ್ರಭುಗಳ್ಲ್ಲದಾ
ರಾಯಂಗಿಲ್ಲ. ಅನುವನಂ ಗಣಿಸದಿರ್ಪದಜುಂದನಗೊಳಗಾಗಿದಪಂ.
ಅನೊಳ್ಪುದೊಜುದೊಡೆಮ್ಮೊಳ್ಳೆರಸುವಂ, ಎಮ್ಮ ನೇಹಮನೇ ಪರಮ
ಲಾಭಮೆಂದೆಣಿಸಿಯೆಮ್ಮನಾದರಿಸಿ ಮನ್ನಿಸಿ ತೇಜಂಗೆಯ್ಯಂ. ಆಗಳೇ
ನೆರೆದ ನೆರೆವಿ ಮುಜುದು ಪರೆದು ಪೋವುದು. ಅಬಲಾಕ್ತಾನುಂದಂದಿ
ನೌಚಿತ್ಯಮನಾರಯ್ಡು ನಡೆಯಲ್ ಬರ್ಕುಂ. ಅದಜುಂದೀಗಳ್ ಪಟ್ಟ
ಣಕ್ಕೆ ಬರೆಯಿಸಿ ಕಳುಪುವಲ್ಲಿ— “ ತಮ್ಮಮ್ಮ ನೇಹಂ ಪಿರಿಯರ ಕಾಲದಿಂ
ಬಂದುದಲ್ಲದೆ ಪೊಸತಲ್ಪಿಸೆ! ತಾಮಿಲ್ಲಿಗೆಯ್ತರ್ಪದರ್ಕಮಾನುಲ್ಲಿಗೆ
ಬರ್ಪದರ್ಕಂ ಎರನಾವುದು ? ತಾನುಂ ದೂರದೇಶದಿಂ ಬಂದು ಬಲಿ
ರ್ಪದಜುಂದಾನೆ ನಡೆತರ್ಪೆವು. ”—ಎಂದು ಬರೆಯಿಸಿ ಕಳುಪುವಂ. ಇಲ್ಲಿ
ಮೈಸೂರ ಕೆಪಜಿಯ ಕೋಂಟೆಯಗಟಾಳ್ವೇರಿಗಳನಾರಯ್ಡು ಪೊಜವಳ
ಯದ ಮಜುತೆಜುಗಳಂ ತೆಗೆಯಿಸಿ ಸಕಲಸಂವರಣೆಗಳಂ ದೊರೆಕೊಳಪು
ದರ್ಕೆ ಕಿಜಾಯರಸರಂ ಪೊಸಆಳ್ಗಳಂ ಲಾವಣಿಗೆಗೊಂಬುದರ್ಕೆ ಚಿನ್ನ
ರಾಜರುಮನರಿಸಿ ದೇವರುಮೆನ್ನ ಸೇಜುವೆಯ ಕೂರಾಳ್ಗಳನೊಡಗೊಂಡು
ಪೊಜವರೆಗಂ ಪೋಗಿ ನಂದಲ್ಲಿಯವನಲ್ಲಿಗಿದಿರ್ವಂದನಾದೊಡಾನೇರೆಗೆ
ಸೈರಿಸಲಾಜದೆ ನೆರೆದ ಕಿಜುದೊರೆಗಳೆಲ್ಲರುಮಾಗಳೆ ಕೈದೆಗೆವರ್.
ಅನುಂ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ದೇವರ್ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಪಶ್ಚಿಮರಂಗನಾಥನ ದಿವ್ಯ

ಮಂಟಪಪ್ರಾಕಾರಂಗಳಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ರಂಗೇಶಂಗೆಜಗಿ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಂ
ಗೊಂಡು ಕೃತಾರ್ಥರೆನಿಸಿ ಬರ್ಪಂ. ಮೇಣವನಿದಿಗೊಳ್ಳದಿದ್ದೊಡನ
ನೊಳ್ ತಪ್ಪಂ ಪೊಜುಸಿ ಬರ್ಪಂ.—ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಪುದುಂ ;

ರಾಜನೃಪನದಂ ಮನದೆಗೊಂಡು ಕಿಜುಯರಸನ ಮೊಗಮಂ
ನೋಡಿ—ಬಿಟ್ಟದಯ್ಯ! ಕೇಳಿದೇವರಾಜಂ ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆಯಿಸಿ
ನೋಲ್ಪುಂ. ಇದಕುಲೊಳ್ ತಪ್ಪಿಲ್ಲಮೆಂಬುದುಂ ; ಜೀಯ ! ಹಸಾ
ದಮೆಂದೊಡಂಬಡೆ, ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ರಾಯಸಮಂ ಕಳುಸಿದಂ.

ಇಲ್ಲಿಯಾತಿರುವಾಲಿರಾಜಂ ಮಜುವಗಲ್ ಮೈಸೂರ ನಿಯೋಗಿ
ತಂದೋದಿಸಿದೋಲಿಯಭಿಪ್ರಾಯಮಂ ತಿಳಿದು, ತನ್ಮೃತರಂ ನೋಡಿ—ಕಡ
ಲೊಳ್ ಸೊದೆಯ ಪೆಂಪುಂ, ಚಂದಿರನೊಳ್ ಕದಿರ ತಣ್ಣುಂ, ಸುಗ್ಗಿಯೊ
ಳಲರಲಂಪುಂ, ತೆಂಬೆಲರೊಳ್ ಬಾವನ್ನಗಂಪುಂ, ಕುಲೀನನೊಳೊಳ್ಕುಣದ
ಗುಂಪುಂ ಇಪ್ಪುದಚ್ಚರಿಯಲ್ಪು. ಆದೊಡಮಿವನೊಳ್ ಬೀರಮುಂ ವಿನ
ಯಮುಂ ತಮ್ಮೊಳ್ ತಾಂ ಕೇಣಮನುಟುದು ಕೆಳೆಗೊಂಡಿಪ್ಪುವು. ಇವನ
ನೇಹದೊಳಪ್ಪ ಕಜ್ಜ ಮೆನುಗಿವನ ಬೇರದೊಳಾಗದು. ಈನೆರೆಯವರನಿಬರ
ಮಿವನನೊಳಪ್ಪಗಲುಮಿದಿರ್ಚಲುಮಾಜದೆ ಬಜುಬೇರದಿಂ ಕಳ್ಳರೆಟ್ಟಜುಕೆ
ಯುಳ್ಳರಂ, ಕಣ್ಣಿನೆಯವರ್ಬೆಳಕಂ, ಗೂಗೆಗಳ್ಳಗಲಂ, ನಾಸ್ತಿಕರ್ ವೇದ
ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ, ಗಾಂಪರೊಳ್ಕಬ್ಬಮನೆಗ್ಗರಕ್ಕರಿಗರಂ ಪಗೆಸಾರಿ ಪಂಬಲಿಸಿ
ಬಸವಟುವಂತೆ ಪಲತೆಜದಿಂ ಬನ್ನಂಬಡುವರ್. - ಇವರ್ಗಮಾರಾಜನೃ
ಪಂಗೆಂ ತಾರತಮ್ಯಂ ಆಡುಗಳ್ಳಮಾನೆಗಮೊಳ್ಳೆಗಳ್ಳಮುರಗೇಂದ್ರಂಗೆಂ,
ವಾಯಸಂಗಳ್ಳಂ ಮೈನತೇಯಂಗೆಂ, ಕಿಜುಬಂಗಳ್ಳಂ ಕೇಸರಿಗಂ, ಮಿಂ
ಚುಂಬುಟುಗಳ್ಳಂ ಮಿಹಿರಂಗೆಂ, ಗುಂಬಗುಟುಗಳ್ಳಂ ಅಂಬುಧಿಗಂ, ಅಣು
ಗಳ್ಳಂ ಅಮರಗಿರಿಗಂ, ಮಿಕ್ಕೋದುಗಳ್ಳಂ ವೇದಕ್ಕಂ, ಅಖಿಲದೇವರ್ಗ
ಮಬ್ಜನಾಭಂಗೆಂ ಇರ್ಪಂತಿರ್ಕುಂ. ಅದಕುಂದಾಮಿವರ ನೇಹಮಂ
ನೀಲ್ಪುರಿಸಿಯವನನಿದಿಗೊಂಡುಪಚರಿಸಿಯೆರವಿಲ್ಲದೆ ಬೆರಸಿ ಬೇಲ್ಪು ಕಜ್ಜ

ಮಂ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಬುದೇ ಜಾಣ್ಮೆ ಯೆಂದು—ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಪೊಟಲಿಂ ಪೊಟ
ಮಟ್ಟು ತೆಂಕಣ ಪೊಟಿಯಂ ದಾಂಟಿ ಪಡುವಣ್ಗೆ ಪರಿವ ಕಿಟುವೊ
ಟಿಯ ತಡೆವರೆಗೆನೆಯ್ವಿ, ಅಲ್ಲಿವರುಂ ದಂಡಿಗೆಗಳನಿಟಾದು ಬಟುಕಂ
ಕ್ಷೇಮಾಲಿಂಗನಂಗೆಯ್ವು, ಉಡುಗೊಜಿಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡು, ಸರಿ
ದಂಡಿಗೆಗಳೊಳ್ ಮಂಡಿಸಿ ಮಾತಾಡುತುಂ ಬರ್ಪಲ್ಲಿ ;

ರಾಜನೃಪಂ ತಿರುಮಲೆರಾಜನಂ ನೋಡಿ— “ ರಾಯ ! ನೀಂ
ಪಲವುಂ ದಿವಸವಾದೇಶಮಂ ಪೊರ್ದದಿದುರ್ದವುಂ ಪಲಂಬರ್ ಪ್ರಭು
ಗಳ್ ಪಲತೆಜದೊಳ್ ಪರಿದಾಡುತೆ ಪದುಳದೊಳಿದರ್. ದೇವರೆಯ್ತಂದ
ಬಟುಕೀತಕ್ಕುಮಿಕ್ಕರ ಸೊರ್ಕು ಸುರ್ಕಿ ಪೊಡವಿ ಕಿಟುದುಂ ದಿವಸ
ದೊಳೇಕರಾಜ್ಯಮಪ್ಪುದು. ” ಎಂಬುದುಂ ; ಅವಂ—“ ರಾಜರಸ !
ಕೇಳ್ವುದು. ಆಮೆಲ್ಲಿರ್ದೊಡಮೇಂ ? ಎಮ್ಮಿಂದಪ್ಪ ಕಜ್ಜಮಾವುದು ?
ಈನಾಡುಬೀಡುಗಳನಿತುಂ ನಿಮ್ಮವು. ಆಂ ನೀಮಿತ ಪಡಿಯೊಳರ್ಪೆವು.
ಎಮ್ಮಂ ಬೆಸಗೊಳವೇಟ್ಟುನೆಂದುಂ ಮನದಿರವನಾರಯ್ಯನೇಟ್ಟುನೆಂ
ದುಂ ಬಟುಸಲವೇಟ್ಟುನೆಂದುಂ ಆಳೋಚಿಸದೀದೊರೆತನನೆ ಸ್ವಕೀಯ
ನೆಂದು ಬಗೆದು ನಡೆಯಿಸವೇಟ್ಟುಂ ” ಎನಲೊಡಂ ; ರಾಜನೃಪಂ ದೇವ
ರಾಜರಸನಂ ಸನ್ನೆಗೆಯ್ದಾರಾಯನೊಡನೆ— “ ನಿಮ್ಮೆಮ್ಮೊಳೆಂತೆಣಿಸಿದ
ಪಿರಂತೆ ನಡೆವುದರ್ಕೆ ಸಂದೆಯಮಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಂಗೇಶನೇ ನೆರವಪ್ಪಂ. ”
ಎಂದೀತೆಜದಿಷ್ಟುಲಾಪಂಗಳಿಂದಮೆ ಕಳೆದ ಪೊತ್ತಂ ನಡೆದ ದಾರಿಯ
ನಜಾಯದೆ ಪಟ್ಟಣದೊಳ್ ಮುನ್ನಮೆ ರಾಜನೃಪಂಗೆಂದು ಸಜ್ಜುಗೆಯ್ದ
ಬೀಡಾರದ ಸರಿಸಕ್ಕೆ ಸಾರ್ತರ್ಪುದುಂ ; ಪಡಿಯಜಂ— “ ಜೀಯ !
ಪರಾಕು ! ” ಎಂದೆಲ್ಲುಟುಸಿದಂ.

ಆಗಳಲ್ಲಿ ದಂಡಿಗೆಯಂ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತಿರುಮಲೆರಾಜಂ ತನ್ನ ದಂಡ
ನಾಯಕನನಕ್ಕಟೆ ಕರೆದು— “ ಈರಾಜನೃಪನೆಮ್ಮ ಪುಣ್ಯೋದಯ
ದಿಂದೆಮ್ಮನಾದಂ. ಈತನ ಕೆಳೆಯೆವುಗೆ ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಯಂತೆಯುಮಸ್ತು

ಶಕ್ತಿಯಂತೆಯೂ ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯಂತೆಯೂ ದೇವತಾಪ್ರಸಾದದಂತೆಯೂ ಮತ್ಯಂತಾತಿಶಯಾವಹಮಾಗಿರ್ಕುಂ, ಅದಿಹಂಧೀತಂಗೆ ಸಂತಸವಸ್ಪು ಮೊಲುಲುಪೆಯುಪಚಾರಂಗಳಿಂ ಮನಂಗೊಳಿಪುದು ” ಎಂದಾಣತಿ ಯಿತ್ತು, ರಾಜನೃಪನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ವಿನಯಂಗೂಡಿ—“ ಬೀಡಾರ ದೊಳ್ ವಿಶ್ರಮಿಪುದು ” ಎಂದು ಬೀಬಿಟ್ಟುಟ್ಟು, ತಾನುಂ ತನ್ನರಮನೆಯ ಮೊಗಮಪ್ಪುದು ;

ರಾಜನೃಪನ ಕೈನಾರಿಗಳ್ ಕೆಯ್ಯೆತ್ತಿ—ಸ್ವಸ್ತಿ ! ಸಮಸ್ತ ಸಾಮಂತಮಹೀಪಾಲಮೌಳಿಮಾಲಾಲಾಲಿತಪದರಾಜೀವ ! ರಾಜೀವಸಖ ಗರ್ವಸರ್ವಸ್ವನಿರ್ವಾಪಣಚಣಪ್ರತಾಪೋದಯ ! ದಯಾರಸತರಂಗಾಯಿ ತಾಪಾಂಗಾವಲೋಕನಾಪ್ಯಾಯಿತ ಕರ್ಣಾಟಮಂಡಲ ! ಮಂಡಲಾಗ್ರ ಖಂಡಿತಾರಾತಿನೃಪಕಂಠಕಾಂಡೋಚ್ಚ ಲದ್ರಕ್ಷ ಧಾರಾಪರಿವೃಷ್ಟತದೀಯ ಬಿರುದ ! ಬಿರುದಂತೆಂಬರಗಂಡ ! ರಾಜನೃಪ ! ವಿಜಯಾಭವ ! ದಿಗ್ವಿ ಜಯಾಭವ ! ಎಂದು ಪೊಗಲ್ಪುದು ;

ಅದಂ ಕೇಳ್ವ ಮುಂಗಾರ ಮೊಟಗಂ ಕೇಳ್ವ ಕೇಸರಿಯಂತೆ ಕನಲ್ವ, ಕಾಲೋಚಿತಮುಲೈಂದಾಕನಲ್ಪೆಯನೊಳಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕೆಲ ದೊಳ್ ಬರ್ಪ ಮಂತ್ರಿಯೊರ್ವನಂ ಕರೆದು—“ ನೀಂ ರಾಜನೃಪನ ಬಟಾ ಗೆಯ್ದಿ ಆತನ ಮನಂ ಕದಡದಂತನುವೇಲ್ವು ಅಂತೆಂಬರಗಂಡನೆಂಬು ದೊಂದು ಬಿರುದನೆಮ್ಮಿದಿರೊಳ್ ಪೊಗಲದಂತೆ ಗೆಯ್ಯುದು ” ಎಂದು ಕಳುಪುವಿನಂ ;

ಅವನಲ್ಲಿಗೆಯ್ದಿ ಕೆಯ್ಯುಗಿದು—“ ದೇವರೆಡೆಯೊಳೆಮ್ಮಾಳ್ವರ ನೇಹ ಮೆರವಿಲ್ಲದಿರ್ಕುಂ. ಇದಂ ಸೈರಿಸಲಾಜದಿದಿಹೊಳೊಣೆಯಮನೂಹಿಸಿ ಯೆಳ್ಳೆನಿತುಮುಂಟಾಡೊಡದಂ ನೆಗಟುಸಿ ಪೆಜ್ಜಿಯೊಳ್ ಕಜ್ಜಿಗಂಡಂತೆ ಕೊಂಡು ಕೊನರಿಸಲೆಂದು ಕಾದಿರ್ಪರ್. ಅದರ್ಕಿಗಳಂತೆಂಬರಗಂಡ ನೆಂಬಿಬಿರುದು ದೇವರ ವಂಶಪರಂಪರೆಯೊಳಮೆಮ್ಮಾಳ್ವರ ಪರಂಪರೆಯೊಳ

ಮೊಳದು. ಅದರ್ನಿವರುಮಿರ್ಪಡೆಯೊಳುಗ್ಗಡಿಸದಂತೆ ಕೈವಾರಿಗಳ್ಗೆ ಕಟ್ಟಿ
ಳೆಯಾಯ್ತು. ದೇವರ ಬಗೆಯನವರ್ಗವಂತು ನಿರವಿಸವೇಬ್ಬಂ ” ಎಂದು
ಬಿನ್ನವಿಪುದು ;

ರಾಜನೃಪನೊಡವುಟ್ಟಿದನ ಮೊಗವುಂ ನಿಟ್ಟಿಸೆಯಾದೇವರಾಜಂ
ನಸುಕಿನಿಸುವೆರಸು ಮೋಡಿಯೊಳ್ ನಿಯೋಗಿಯ ಮೊಗವುಂ ನೋಡಿ—
“ ನೀಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿದುದು ಸಾಜಂ. ಅಂತಾದೊಡಮಾಬಿರುದು ನಿಮ್ಮರ
ಸರ್ಗ ಕೈವಾರಿಗಳೆಂ ಬಂದುದಾದುದಜೊಂ ಪೊಗಟವೇಡೆಂದು ನಿರವಿಸಿ
ದೊಡಮವರಂತೆ ಮಾಣ್ಣಿರ್ಪರ್. ಎಮಗೀಬಿರುದೆಮ್ಮ ಪಿರಿಯರ ಬೀರದಿಂ
ಸಮನಿಸಿ ಸೈನಿಕರುರ್ಕಿನಿ ನೆಗಲ್ಪುದು. ಆದುದಜೊಂ ಕೈವಾರಿಗಳೆಂ ತಡೆ
ಯಲ್ವಿ ಕಾರಣಮಿಲ್ಲ. ಮುನ್ನೆಮ್ಮ ಮುತ್ತಯ್ಯನೆನಿಸಿದ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮ
ರಾಜಭೂಪಾಲನ ಮನ್ನಣೆಯ ತುಱಲಾಳ್ ಕಟಲೆಯ ನಂಜಸೆಟ್ಟಿ ನಂಜ
ನಗೂಡ ಜಾತ್ರೆಯೊಳ್ ನೆರೆದ ಪಲಂಬರ್ ಪ್ರಭುಗಳ ಮುಂದುಗ್ಗಡಿಸ
ಪಲವುಂ ಬಿರುದುಗಳೆಂ ಕೇಳ್ವು ಸೈರಿಸದೆ ಪಲವುಂ ಪಜ್ಜೆಗಳನಡಕಂಗೆಯ್ವಾ
ನೆನಜ್ಜೆಯಂತೆಯುಂ, ಪಲವುಂ ಪೊಟಿಗಳನೊಳಕೊಳ್ವ ಮುನ್ನೀರಂ
ತೆಯುಂ, ಪಲವುಂ ಮಹಾಭೂತಂಗಳನಾವರಪಾಗಸದಂತೆಯುಂ, ಪಲ
ವುಂ ಬಿರುದುಗಳೆಂ ನೀಲ್ಪುರಿಸಿ ನೆಗಲ್ವಿ ಅಂತೆಂಬರಗಂಡನೆಂಬ ಬಿರುದುಂ ತಾಂ
ಬಲಗೆಯ್ಯೊಳ್ ಪಿಡಿದ ಕಟಾರದಿಂದೆಡಗೆಯ್ಯೊಳಂಗಡಿಯ ಮಾನವುಂ
ಪಿಡಿದು ಬಾಜಿಸಿಯುಗ್ಗಡಿಪುದುಮಲ್ಲಿ ನೆರೆದ ಸಮಸ್ತಪ್ರಭುಗಳುಮೊ
ಲ್ಲಾಗಿ ತಂತಮ್ಮ ದಟದೊಡನವನಂ ಪೊಯ್ಯಲೆಂದು ಸುತ್ತು ಮುತ್ತುವಿನ
ಮವಂ ಗಿಡುಗಂ ಗಿಳಿಗಳೆಂ, ಕಿಞ್ಜುಬಂ ಕುಜುಗಳೆಂ, ಪುಲಿ ಮೊಲಂಗಳೆಂ,
ಜಕ್ಕಂದೊಳಲಿ ಪಲ್ವಲವುಂ, ಮದಕರಿ ಕದಳೀವನವುಂ ಪುಗುವಂತೆ
ಪೊಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕೆ ಗೆಲ್ಲು ಬಿರುದನುಗ್ಗಡಿಸಿದಂ. ಅದಜೊಂದೀ
ಬಿರುದೆಮ್ಮ ತುಱಲಾಳ್ ಪಾಲ್ಗೊಂದಿರ್ಪುದು. ಅದಜೊನೀವಿಷಯ
ದೊಳಾರುವುಂ ಗಣಿಸರ್. ಆಮೆ ನಿರವಿಸಿದೊಡಂ ಸಲಿಗೆಯಿಂದಾಳೊಡೆ

ತನದ ಮೇರೆಯಂ ಮಿಾಱುವರ್. ಇದರ್ಕೀತೊಡರ್. ನಿಮ್ಮ ಬಗೆವಂ ದಂತು ! ” ಎಂದು ನುಡಿದು ವೀಳೆಯಂಗೊಟ್ಟು ಕಳುಪುವುದು ;

ಅವಂ ತನ್ನಾಳ್ವನ ಬಟಿಯಂ ಸಾರ್ದು ತಾಂ ಕೇಳ್ವದನೆಲ್ಲಮಂ ಬಿನ್ನವಿಸೆಯಾರಾಯಂ ಮನದೊಳ್ ಬಿರುದಿಂಗೆ ಬೀಯಮಪ್ಪಡೆಯೊಳ್ ಸೈರಿಪುದು ಬೀರರ್ಗೆ ಪಿರಿಯೂಣೆಯವೆಂದು ಬಗೆದು,—ಅಕಟಾ ! ಆಮಿವರೊಳ್ಳಿರಸಿದುದು ಕೂಗಿ ಮಾರಿಯಂ ಕರಿತಂದವೊಲಾದುದು ; ಆದೊಡಮಿನ್ನವರೊಳ್ ಬಾಸೆನಂಬುಗೆಗಳನಿತ್ತೆವು—ಎಂದು ಬಗೆದು ಪಿಂಡೆ ಗೆಯದೆ ಕೈಸೆಜಿಗೊಂಡು ಕಡೆಗಾಣೆಸುವುದೇ ಕಜ್ಜಮೆಂದಾಳೋಚಿಸಿ—
“ ಮುಜುವಗಲೊಳ್ ಪೊತ್ತುಜಿಯಾಂ ವೈಹಾಳಿಯ ಬಯಲೊಳಿಸುಂ ಪೊತ್ತು ಬಿನದದೊಳಿದುರ್ ಬರ್ವೆವು ಇಲ್ಲಿ ನೀಮುಂ ರಂಗೇಶನ ಸನ್ನಿಧಿ ಗೆಯ್ದಿ ಸಂದರ್ಶನಂಗೆಯ್ದು ವಂದಿಪುದು. ” ಎಂದು ರಾಜನೃಪಂಗೆ ಬೆಸಸಿ ಕಳುಪಿ, ಪೊಟಲ ಪೊಜವಳಯದ ಸಾರಿಯ ಮಂಟಪದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿದುರ್ ಮೊದಲ ದಿವಸದೊಳ್ ಮುನಿದು ಮೋಡಿಯೊಳಿಸ್ ಸಕಲ ಪ್ರಭುಗಳಂ ಕರೆಯಿಸಿಯವರೇತ್ತರ್ಪನ್ನಂ ತನ್ನ ಭಟರೆಸಗುವ ಲಗ್ಗೆ ಸೆಂಡಾಟಮಂ ನಿಟ್ಟಪ ನೆವದಿಂದಿದುರ್ ಅನಿಬರಂ ಬರ್ಪುದುಮವರನೆಕ್ಕಟೆ ಗರೆದು—“ ನಿನ್ನ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ್ಗಂ ಪೇಟಿಡ್ಡೆ ಮನ್ತ್ರಭೇದಮಪ್ಪದೆಂದು ಮೈಸೂರವನೊಳ್ ಪುಸಿನೇಹಮಂ ಪೊಸೆಯಿಸಿ ಪೊಟಲಂ ಪುಗಿಸಿದೆವು. ಅವನಂ ಕೈಸೆಜಿಗೊಳಲ್ಪಿದೇ ವೇಳೆ. ಗಳಿಲನೆ ತೆರಳಲ್ವೇಟ್ಟುಂ ” ಎಂಬುದು ಮವರವರತಿತ್ತರಿತದಿಂ ತಂತಮ್ಮ ದಟಮಂ ಮೇಳವಿಸುತಿಸಿನಂ ;

ಇತ್ತಲೀರಾಜನೃಪನರುಣೋದಯದೊಳುಪ್ಪವಡಿಸುತುಂ ಶ್ರೀಮ ನ್ನಾರಾಯಣನ ಪರ ವಿಭವ ವ್ಯೂಹಾದಿ ಮೂರ್ತಿಗಳುಮಂ ಗಜೇಂದ್ರ ಮೋಕ್ಷಣಾದಿದಿವ್ಯಚಾರಿತ್ರಂಗಳುಮಂ ನೆನೆದು ನಾಮಸಂಕೀರ್ತನಂ ಗೆಯ್ದು ಕಾವೇರಿಗೆಯ್ದು ಮಿಂದು ಮಡಿಯುಟ್ಟು ಲಲಾಟಾದಿತತ್ತದು ಚಿತಸ್ಥಾನಂಗಳೊಳ್ ದ್ವಾದಶೋರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಂಗಳನಿಟ್ಟು ತುಳಸಿ ತಾವರೆ

ಮಣಿಗಳಮೃಗಮಂ ಧರಿಸಿಯರಮನೆಗೆ ವಂದಲ್ಲಿ ಗೃಹಾರ್ಚಾರೂಪ
ದೊಳಿಸೆವಚ್ಯುತನಂ ಪೋಡಶೋಪಚಾರಂಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಂ
ಗೊಂಡು ನಿತ್ಯದಾನಮನೆಸಗಿ ಬಲುಕೊಳ್ಳೊಡವುಗಳಿಂದೊಡಲಂ ಸಿಂಗ
ರಿಸಿ ಮಿತಪರಿಜನಂಬೆರಸು ರಂಗೇಶನ ದೇಗುಲಮಂ ಸಾದುರ್ ಗೋಪುರದ
ಬಾಗಿಲನೊಳವೊಕ್ಕು ಬಲವರ್ಪಗಳ್ ;

ಅಲ್ಲಿರ್ಪ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರತಿಹರ್ಷದಿನದಿವಂದಾಶೀರ್ವಾದಿಸಿ—“ ಎಲೆ
ಮಾರಾಯ ! ನೀಮೆಮ್ಮೀಸ್ವಾಮಿಗೀದಿವ್ಯಪ್ರಕಾರಮಂ ಕಟ್ಟಿಸಿದು
ದರ್ಶೆ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು ನಿಮಗೀಪರಿಯ ಪಲವುಂ ಕೊಂಟಿಗಳನಿತ್ತು
ದಯೆಗೆಯ್ವರ್ ” ಎಂಬುದುಂ ; ಅವರ್ಗೆ ವಂದಿಸಿ,—ಅಖಿಲಜಗತ್ತಾರ
ಣನುಮಪ್ರಮೇಯನುಮನವಧಿಕಾತಿಶಯಾಸಂಖ್ಯೆಯಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಣ
ನುಮಪ್ಪ ನಾರಾಯಣಂಗಳ್ಗೆಯ್ದೊಲಿವುದರ್ಶನನಿತ್ಯವಂ. ನಿಮ್ಮೊ
ಲವುಂ ಪರಕೆಗಳುಮೆನುಗೆ ಪರಮಪ್ರಾಪ್ಯಂ—ಎಂದು ನುಡಿಯುತ್ತವರೊ
ಡವೆರಸಲ್ಲಿಂದೊಳವೊಕ್ಕು ಬಲಿಸೀತ ಧ್ವಜಸ್ತಂಭಗಳ ಬಲಿಯೊಳ್ ಸ್ವಾ
ಮಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆಜಗಿಯಾದ್ವಿತೀಯಾನರಣದೊಳ್ ಬಲವರುತ್ತೆ ದಕ್ಷಿ
ಣಭಾಗದೊಳಿಸೆವ ಪರಕಾಲಾದಿದಿವ್ಯಸೂರಿಗಳಂ, ಪರಾಂಕುಶರಂ, ವಿ
ಷ್ಣುಚಿತ್ತರಂ, ಶೂಡಕ್ಕುಡುತ್ತನಾಚ್ಚಿಯಾರಂ, ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿಯಂ,
ನೃಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯಂ ಪರಿವಿಡಿಯಿಂ ಬಲಗೊಂಡು, ಪಶ್ಚಿಮೋತ್ತರಭಾಗ
ಮಂ ಸಾದುರ್ ಅಲ್ಲಿ ಸಕಲಜಗಜ್ಜನನಿಯೆನಿಸಿದ ಶ್ರೀರಂಗನಾಚ್ಚಿಯಾ
ರಮ್ಮನವರ ದಿವ್ಯಶ್ರೀಪಾದಪದ್ಮಪರಾಗಮಂ ಸಿರದೊಳಾಂತು, ಕಟಾಕ್ಷಾ
ನ್ಮೃತರಸಾಸೇಕದಿಂ ತಣಿದು, ಮುಂತಣ್ಗೆ ನಡೆದು, ವೇಣುಗೋಪಾಲ
ವರದರಾಜ ರಾಮಾನುಜ ಶ್ರೀವತ್ಸಾಂಕರಂ ಸೇವಿಸಿ, ಜಯವಿಜಯರ್ಗೆ
ಕೆಯ್ಯುಗಿದು ಒಳವೊಕ್ಕು ವಿಷ್ಣುಕೃಷ್ಣರಂ ವಂದಿಸಿ, ಮುಂತಣ್ಗೆ ನಡೆದು,
ಗರ್ಭಗೃಹದ ಬಾಗಿಲೊಳ್ ಕೆಯ್ಯುಗಿದು ನಿಂದು ನಿಟ್ಟಿಸುವಿನಂ—

—ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದ ರಂಗನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ ವರ್ಣನೆ—

ಇಂಗಡಲ ನಟ್ಟನಡುವೆ ನೆಗೆದು ಮೆಯ್ದೋಜುವ ಕರ್ಮಣಿದೀವಿ
ಯಂತೆಯುಂ ಐಕಿಲ್ವೆಟ್ಟಿನ ತಪ್ಪಲೋಳ್ ಬೆಳೆದ ಕರ್ಮಾಳಿಯ ಬನದಂ
ತೆಯುಂ ಬಾಂಬೊಲಿಯ ಮಡುವಿನೆಡೆಯೋಳ್ ಪೂತು ಪೊದಜುಟ್ಟ
ಕನೆ=ಯ್ದಿಲ ಗಡಣದಂತೆಯುಂ ಮೆಯ್ಯಿರಿನೆತ್ತು ಶೇಷತಲ್ಪದೋಳ್ ಪನ
ಡಿಸಿ--ಎಳವಿಸಿಲ ಸೋಂಕಿನಿಂದೆಸೆನಾಗಸದಂತೆಯುಮರಿದಳದ ಪಾಸು
ಯಿಂದೊಪ್ಪುವ ಕಾಡಿಗೆನೆಟ್ಟಿನಂತೆಯುಂ ಮಿಂಚಿನ ಮಿಜುಗಿನಿಂ ಮೆಜುವ
ಕಾರ್ನುಗಿಲಂತೆಯುಂ ಪಾವುಗಳ ಬೇರದಿಂ ಪಾತಾಳಮಂ ಪುಗಲ್ವೆಜ
ಗಿದ ಗರುಡನೊಂಕೆಗಳ ಕಳೆಯೊಳ್ಳೊಳಪ ಕಡಲಂತೆಯುಂ ಉಟ್ಟ ಪೊಂ
ಬಟ್ಟಿಯ ಪೊಗರಿಂ ಬಗೆಗೊಳ್ಳ ಸಿರಿಮೆಯ್ಯ ಕರ್ಮಗಳು-ಎಡೆವಿಡದೆ
ನಿಟ್ಟಪ ಪಾಲ್ಗಡಲ ಕುವರಿಯ ಕಜುಯಾಲೆಯ ಕದಿಗಳಿಂ ಬಳೆದು,
ಸುಟುಪೊರ್ಕುಟ ತಾವರೆಯಲರಣೆಗಳ ಬಳಗದ ನೆರವಿನಿಂ ನಿಮಿದುರ್,
ಸಿರಿದೊಳಸಿಯ ದುಂಡದಂಡೆಯಂದುಗೆಯೊಳ್ ಪೆರ್ವೆನೆತ್ತು, ಅಡಿಯುಂ
ಗುಟದ ಸೋಂಕಿನೋಳ್ ನೆಗಟ್ಟ ಬಾಂಬೊಲಿಯೋಳ್ ಕೇಣದಿಂ ಮೆಯ್ಯ
ಲ್ಲನುಂ ಸುತ್ತಿಸುಟುವ ಜಗುನೆಯ ತೆಜುಯ ತಿಂತಿಣಿಯಂತೆ ಕವಿದುವರೆ :
ಅದನಿರಿಸುತ್ತೆ ಪತ್ತಿಸಾದುರ್ ಮುನ್ನಾಗಸಮನಳೆವಾಗಳಲರಿಚಂ ತೊಳೆ
ದಿಟ್ಟ ಕುಂಕುಮದಣ್ಣಿನಿಂದಮೋ ಮೇಣೆಡೆವಿಡದೆ ಪೊಡೆಮಡುವ ಪುರ
ಹರ ಪುರಂದರಾದ್ಯರ ಮೌಳಿನಾಣೆಕ್ಕಪ್ರಭಾಜಾಲದಿಂದಮೋ ಮತ್ತೊ
ಯ್ಯನೊತ್ತುವ ಸಿರಿಪೊಡವಿರಾಣೆಯರ ಚಿಂಗೆಯ್ದಳದ ಕಳೆಯಿಂದಮೋ
ಯೋಗಿಜನಮನೋನುರಾಗದಿಂದಮೋ ಎಂಬಂತೆ ಕೆಂಪು ಪೆಂಪುವೆತ್ತು
ಮೆಲ್ಲಡಿಗಳಿಂ । ಸಾಜದ ಕರ್ಪು ನೇವುರದ ಪಚ್ಚಿ ವಣಿಯ ಪಸುರ್ಪು ಉಟ್ಟ
ಪೀತಾಂಬರದ ಪೊಂಬೊಗರ್ಗಳಿಂ ಮೂವಣ್ಣಂಬಡೆದು ಗಂಡುಸೋಗೆಯ
ದುಂಡುಗೊರಲಂತೆಸೆನ ಕಿಜುದೊಡೆಗಳಿಂ । ಕಾನನಾರವೆಯ ಕರ್ಬಾಟ
ಗಳಂತೆಯುಂ ಬಿನದಂಗಳೋಳ್ ನೆಮ್ಮುವ ಸಿರಿಪೊಡವಿರಾಣೆಯರ ಕರ್ಬ

ಟ್ಟಿಯ ಕೌಳುಡೆಗಳಂತೆಯುಂ ತೋರ್ಕೆನೆತ್ತ ತೋರದೊಡೆಗಳಿಂ । ಪೊಡೆ
 ಗಟ್ಟಿದ ಮುತ್ತಿನ ಸರದ ಬೆಳ್ಳಿಗಳೆಂಬ ತಿಳಿನೀರಿಂ ತೀವಿ ತನ್ನೊಳ್ ಬೆಳೆದ
 ತಾವರೆಯರಲ್ಪುಡಿಯಿಂ ನಾಲ್ಕೊಗನಂ ಪಡೆದ ಸುಲುವೊರ್ಕುಬಿಡು
 ಳದಿಂ । ಎಡೆವಿಡದಿಡಿದ ಬಾವನ್ನದಣ್ಣಿನ ಮೆಲ್ವಾಸುಂ ಕೌಸ್ತುಭಮಣಿ
 ದೀಪನುಂ ತೊಳಚಿಸರದುಯ್ಯಲುಂ ಪೊದಿದ ಪೊಂಬಟ್ಟಿಯ ಮೇಲ್ಕುಟ್ಟುಂ
 ಕಂಠಿಕಾಮುಕ್ತಾಹಾರದ ಲಂಬಣಂಗಳುಂ ಮೆಯೊಳೆ' ಸಿರಿಯರಸಿಯ
 ಸಜ್ಜೆವನೆಯಂತೆಸೆವ ಪೇರೆರ್ದೆಯಿಂ । ಪಾಸಿನ ಬೆಳ್ಳಾವಿನ ಬಿಂಕನುಂ ಬಿಡಿ
 ಸಲೆಂದೆಡಬಲದೊಳ್ ತಲೆನಾಲಂಗಳೆ ಪಾಯ್ವ ಎಡೆಯ ಕರ್ಬಾವುಗಳಂತೆ
 ಮಣಿದು ಮಂಡೆಯೆಡೆಗಂ ನೀಳ್ವ ಮೊಲಕಾಲೆಡೆಗಂ ನಡೆದ ಬಲದೆಡದ
 ನಿಡುದೊಳ್ಳಳಿಂ । ಮಕರಕುಂಡಲಮಣಿಪ್ರಭಾಸರಿನೇಷಮಂಡಲಮಂ
 ಮುಗುಳ್ಳಗೆವೆಳ್ಳಿಂಗಳೆಂ ಮುಸುಂಕುವ ಮೊಗಚಂದಿರನಿಂ । ನುಣ್ಣಣೆಗನ್ನ
 ಡಿಯೊಳ್ ಪಡಿನೆಲಿಲ್ಲೊಂಡುಡ್ಡಂಡನಾಭೀಪುಂಡರೀಕ ತಕ್ಕರ್ಣೆಗಳೆಂತೆ
 ಕಣ್ಣೊಳಿಪೂರ್ವಪುಂಡ್ರಶ್ರೀಚಾರ್ಣಂಗಳೆಂ । ಮೇಲ್ಗಡೆಯೊಳ್ ಕವಿದ ಪಾನೆ
 ಷಿಯನ ಪಡೆವಣಿಮೊಗರ ಗಡಣಮೋ ಮೇಣಿದು ತಲೆಮಲಂಗಿನೊಳಿಟ್ಟ
 ಬಲಗೆಯ್ಯ ಸೆಳ್ಳುಗುರ್ಗಳ ಬೆಳಗಿನ ಬಿಂದಮೋ ಮೊಗದಾವರೆಯ ಮೋ
 ಡಿಗೆ ಮೋಹಿಸಿ ಮುದ್ದಿಸಲ್ಪವಿತಂದ ಗಗನಮಣಿಬಿಂಬಮೋ ಎಂಬ
 ಸಂದೆಯಮನೊದವಿಸ ದಿವ್ಯಕಿರೀಟದಿಂ । ಮನಂಗೊಳಪ ದಿವ್ಯಮಂಗಳ
 ವಿಗ್ರಹದ ಸಮುದಾಯಶೋಭೆಯಂ ದಿಟ್ಟಿಸೇಜಿಗಳೆಂ ಮೊಗೆಮೊಗೆ
 ದೀಂಟೆ ಸವಿಸವಿದುರ್ಕಿ, ಸೊರ್ಕು ತಲೆಗೇಜಿ, ಮೆಯ್ಯುಜಿದು ಮಜವ
 ಟ್ಪೊಡಲೊಳೆಡೆವಿಡದಡಿಗಡಿಗುಣ್ಮನ ನವಿರ್ಗಳುಂ ಪೊನಲಿಟ್ಟು ಪಾಯ್ವ
 ಡವಜುಯದೆ ಪರಿವ ಸೊಗದಾಲಿನೀರ್ಗಳುಂ ಸೇಜಿಬಿಗಿಯೆ ಬೇಗದೊಳ್
 ಪೊಪಪೊಣ್ಣಲಾಪದೆ ತಡಬಡುವ ಗದುಗದಮುನಾಗಿ ಸಿರಿದುಂ ಪೊಲ್ಲಾ
 ನಂದಸಾಗರದೊಳ್ ಮುಲುಂಗಿ ತೇಲುತೊಯ್ಯನಾಸುಖಂ ಮೆಯ್ಯಿಂದು
 ಣೈ ಪೊಣ್ಣ ಕಣ್ಣಿಜಿದಿಟ್ಟು ತರ್ ತಜುನಾಯಿದೊಂದನಯನದ ಸೌಂ

ದಯ್ಯನುಂ ಬೇಜಿವೇಜಿ ಭಾವಿಸಿ ಬಗೆಯೊಳ್ ಬಂದಿಗೊಳ್ವೆನೆಂದು
 ಸಂಕಿನ ಪಾಪುಂಬಳೆಯ ಬಾನ್ಮರದ ಪಲಯಿಗೆಯ ತಾವರೆಯಂಕುಸದ
 ಬಜ್ಜರದ ಮೆಯ್ಯಿರಿವೆತ್ತ ನುಣ್ಣೊಳಿಗಲಿಂದೆಸೆವ ಕೆಂದಳರ್ದಳಮಂ । ನಂಬಿ
 ಸೇಜುದರೇಳಸುವ ಫಲಂಗಳನೊದವಿಸಲೆಂದೈಗೊಂಬುಗಳೊಳಂ ಪೊತೆಸೆವ
 ಬಾಂಬೊಲುತ್ತರನಂ ದೊರೆಗೊಂಬ ಮೆಲ್ಲಡಿಗಳಂ । ಅಂದು ಪಾಂಡನರ
 ಪಾಳೆಯದಿಂ ಕುರುನಗರಿಗೆ ದೂದುದನೆಡೆದ ಬಲಿಕ್ಕಿಗಳೆಯಲೆಂದು ಒಯ್ಯ
 ನೊತ್ತುನ ಸಿರಿಪೊಡವಿಯರ ಮೆಲ್ಕೊಸೋಂಕಿಗೆ ನವಿರುಣ್ಣುವ ಕಿಜು
 ದೊಡೆಗಳಂ । ಒಂದೇ ಅಡಿಯುಂಗುಟದುದಿಯ ಸೋಂಕಿನಿಂ ಬಿಂಕಂಬಡೆದ
 ಗಂಗೆಯ ಗಾಡಿಯಂ ಕಡೆಗಣ್ಣಲಿಂದಿರ್ಮೆಯ್ವತ್ತೀರಡಿಗಳ್ಳಂ ಕವಿದು
 ಪಾಯ್ವ ಜಗುನೆಯ ಪೊನಲ್ಗಳಂತೊಪ್ಪುವ ದುಂಡುದೊಡೆಗಳಂ । ಪೊಡಿ
 ಪೂಗಾವಿನ ನೆವದಿಂ ಕುಡಿವರಿದು ಕೊನರ್ತು ಪರ್ಬುವ ಜಗತೀಲತೆಯ
 ದಾಂಗುಡಿಯ ತಾಯ್ಕುಲಾಯೆನಿಪ್ಪ ಸುಟುವೊರ್ಕುಟಂ । ಎಡೆವಿಡದೆಡೆ
 ಯಾಡುವ ಸಿರಿವಡದಿಯಡಿಯಲತಿಯಣ್ಣುವಡೆದು ಪೊನ್ನಡೆಯ
 ಪೊರ್ದುಗೆಯೊಳಮರ್ದು ಸಿರಿಮೆಯೊಗರ ಸೇಜುವೆಯಿಂ ಸಿಂಗರಂಬಡೆದ
 ಪಲವಣ್ಣದ ತುಳಸಿಯ ದಂಡೆಯ ಪರಿವೇಷದ ನಟ್ಟನಡುವೆ ನೆಗಟ್ಟ ಕೆಂಬ
 ರಲ ನೇಸರ್ವಟ್ಟಿನಿಂ ಬಗೆಗೊಳ್ವಾಗಸಮಂ ಪೋಲ್ವ ಪೇರೆರ್ದೆಯಂ ।
 ಎಲ್ಲಜಗಮಂ ಪೊತ್ತು ಪೊಜಿನ ಸಿರಿಯರಸನ ಸಿರಿಮುಡಿಗೀದಿವ್ಯಕಿರೀ
 ಟಮುಂ ಮಿಕ್ಕಿನಲರಿಚಂ ಮೊದಲಾದರ ಮುಡಿಗಳ್ಳೀಕೇಸಡಿವಾವರೆಗಳು
 ಮಳವಟ್ಟಿಪುನೊಂದು ಮುಟ್ಟಿ ತೋರ್ಪಂತೆ ಮುಡಿಯೆಡೆಗಮಡಿಯೆಡೆಗಂ
 ನಡೆದ ಬಲದೆಡದ ನಿಡುದೋಳ್ಳಳಂ । ಬಗೆಯೊಳೊಗೆದ ಚಂದಿರನ ಬೆಳ್ಳಳಗು
 ಪೊಪಸೂಸುವಂತೆ ಕಡೆನಾಯ್ಕೊಳ್ ಮಿಸುಪ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಂ ।
 ತನ್ನೊಳ್ತಮೆಣೆಗೊಂಡು ಕೇಣಮನುತಾದು ಅನಗಂ ತೇಜಂಬಡೆದುಗ್ಗ
 ಜಾಡ್ಯಂಗಳನೊದೆದು ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರತಮಂಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸುತ್ತೆ ನೀಳ್ತು
 ಪೊಸಬಗೆನೆಡೆದ ಸಸಿನೇಸರ್ಗಣ್ಣಳಂ । ನುಣ್ಣುಣೆವಲಗೆಯೊಳ್ಳೊಳಪ ವಿನು

ಲೋರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರದ ಬೆಳ್ಗದಿರನಿದಿರ್ವಾಯಲಾಜದೆ ಕೊಂಕಿ ಕವಿದ ನೊಸಲ
 ಪಟ್ಟದ ಕರ್ಮಣಿವೆಳಗಿನ ಮೊಳೆಗಳಂತೆಸೆವ ಸುಕುಂಗುರುಳ್ಳಳಂ । ಪದಿ
 ನಾಲ್ಪುಂ ಜಗದ ರಾಯತನದ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯಂ ಪೊಲ್ವ ಪಾವಣಿಯನ ಪೆಡೆ
 ವಟ್ಟಿನ ನೆಟಲೊಳ್ಳಿಗಟ್ಟ ರನ್ನದ ಮಗುಡಮಂ । ಕೂರ್ತು ನೋಡುತ್ತಿದೊ
 ಡಂ—ನನನಿಧಿಗಳನೊಂದೆ ಸೂಟೂಳ್ ಕಂಡ ಕಡುಬಡವನಂತೆಯುಂ
 ಸುಗ್ಗಿಯೊಳ್ ಪೊದೊಂಟಮಂ ಪೊಕ್ಕ ಪಜಮೆವಜುಗಳಂತೆಯುಂ ಬಿದಿ
 ನೊಳಗಿಕ್ಕಿದ ಪಂಚಭಕ್ಷ್ಯಪರಮಾನ್ಯಂಗಳೆ ಪಾಯ್ವ ಪಾರ್ವರ ಬಗೆಗಳಂ
 ತೆಯುಂ ಬಿಡದೆ ಸುಜುವ ಜಡಿವಟಿಯಂ ಸಾರ್ವ ಚಾದಗೆಗಳಂತೆಯುಂ
 ಆವುದಂ ಪಿಡಿನೆನಾವುದಂ ಬಿಡುವೆನೆಂಬ ತನಕದೊಳವನ ದಿಟ್ಟಿಗಳ್
 ಅಡಿಯ ಮೆಲ್ಪಂ ತೊಡೆಯ ಬಲ್ಪಂ ಉಡಿಯೊಳ್ಳಂ ಪೊಡೆಯ ತೆಳ್ಳಂ ಉರದ
 ಪೆಂಪಂ ಒಡಲ ಸೊಂಪಂ ಮೊಗದ ಕಳೆಯಂ ನಗೆಯ ಮೊಳೆಯಂ ನೋಟ
 ದಿಂಪಂ ನೊಸಲ ನುಣ್ಪಂ ಆರಯ್ಯತಡಿದೊಡಗಿ ಮುಡಿವರೆಗಂ ನಡೆದು
 ಮಗುಟಿ ತತ್ತದರ್ಥನಿಧಿಧ್ಯಾಸನದಿಂ ಮುಡಿಮೊಡವಿನೊಳ್ ನೀಳ್ವ ಪಣಿ
 ವಟ್ಟಿದೊಳ್ ಕವಿದು ಕರುಳ್ಳೊಳ್ ಸುಟಾದು ನೊಸಲೊಳ್ ಮಿಸುಗಿ
 ಪುರ್ಬುಗಳೊಳ್ ಕೊಂಕಿ ಕಡೆಗಣ್ಣೊಳ್ ಕೂರ್ಪುವೆತ್ತು ದಿಟ್ಟಿಗಳೊಳ್
 ತಣ್ಣಾಂತು ಮೂಗಿನೊಳರೆಮುಗುಳ್ವ ಗಲ್ಲದೊಳ್ ತೊಳಗಿ ಕಿವಿವಚ್ಚ
 ದೊಳ್ ಬೆಳಗಿ ಬಾಯ್ವಿಜಿಯೊಳ್ ಕೆಂಪಡರ್ದು ನಗೆಯೊಳ್ ಮೊಳೆತು
 ಕೊರಲೊಳ್ ಗೆಜಿಗೊರಡು ಕನ್ನದೊಳ್ ಬಳೆದು ತೋಳೊಳ್ ಕುಡಿವರಿದು
 ಎರ್ದೆಯೊಳ್ ಪಸರಿಸಿ ಸಿರಿಯೊಳ್ ಸಿಂಗರಂಬಡೆದು ಪೊಡೆವೂವಿನೊಳ
 ರಲ್ವ ಪೊರ್ಕುಟೂಳ್ ಸುಟಾದು ಪೊಡೆಯೊಳ್ ತೆಳ್ಳುವೆತ್ತು ನಡುವಿ
 ನೊಳ್ ನಮೆದು ತೊಡೆಯೊಳ್ ತೋರಮಾಗಿಯುಡೆಯೊಳೊಳ್ಳುವಡೆದು
 ಕಿಜುದೊಡೆಯೊಳ್ ಬಟ್ಟಿತಾಗಿ ಅಡಿಯೊಳ್ ಮೆಲ್ಪಂ ತಳೆದು ತತ್ತದಾ
 ತ್ಮಕನಾಗಿ ಬಗೆಯೊಳ್ ಪತ್ತಿದ ಭಕ್ತಿರಸಪರಿಪಾಕಾತಿರೇಕದಿಂ ಸೊದೆ
 ಯುಂಠಡಂತೆಯುಂ ಸೊರ್ಕೊಜುಂಠಂತೆಯುಂ ಮಜವಟ್ಟಂತೆಯುಂ ಮಜ್ಜ

ದೊಳಗಿದಂತೆಯುಂ ಬೆಳಗುವಡೆದಂತೆಯುಂ ಬೆಗಡುಗೊಂಡಂತೆಯುಂ
ಕೆಲವುಂ ಪೊಟ್ಟು ದಿವ್ಯಮಂಗಳವಿಗ್ರಹಗುಣಂಗಳಂ ಗಣನೆಗೆಯ್ದು ಮತ್ತೆ
ದಿನ್ಯಾತ್ಮಕಗುಣಂಗಳಂ ಅಂತರಂಗದೊಳೆಣಿಸುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ; ಅವುಮೊಳಗಡಂ
ಗದೆ ಪೊಪ್ಪೊಣ್ಣಿ ಕೋಡಿಯನೋಡಿಸುವಂತೆ ನುತಿಗೆಯ್ದನದೆಂತೆನೆ :—

ಶ್ರೀವರ ! ಸಕಲಜಗಜ್ಜ್ವ |

ನ್ಯಾವನಲಯಲೀಲ ! ರಂಗಮಂಗಳನಿಲಯಾ ! ||

ಪಾವನಗುಣನಿಧಿ ! ಭಕ್ತನ |

ಭಾವನೆಯೊಳ್ ಬಂದು ನಿಂದು ನಲಿ ನೀಂ ನಲವಿಂ || ೧ ||

ಓದುಗಳೊಳ್ ವೇದಂ ಪಿರಿ |

ದಾದೊಡೆ ನೀಂ ರಂಗಧಾಮ ! ಸಕಲಜಗಜ್ಜ್ವ ||

ನ್ಯಾದಿನಿಮಿತ್ತಾಭಿನ್ನೋ |

ಪಾದಾನಂ ನನ್ನಿ ನಿನ್ನ ಗುಣವಿಭವಂಗಳ್ || ೨ ||

ಕಡುನೇಹದೆ ಮೂಜಗಮಂ |

ಪೊಡೆಯೆಡೆಯೊಳ್ ಪೊತ್ತು ಪೊರೆವ ಪೊಸಬಗೆಯೆಜ್ಜಿಯಾ ||

ತಡೆದೆಮ್ಮನೇಕುಪೇಕ್ಷೆಪೆ |

ಕುಡು ಕೂರ್ಪರ ಕೂರ್ಪ ! ನಿನ್ನ ಚೆನ್ನಡಿಯಾಲವಂ || ೩ ||

ನಿಟ್ಟಿಸದಿರೆ ನೀಂ ದಯೆಯಿಂ |

ಪುಟ್ಟಿದು ಜಗಮೆಂತುಟೀಟಗ್ಗನೆತ್ತಪುದದಜುಂ ||

ಕಟ್ಟಿಜಕದಿಂದಮೆಮ್ಮಂ |

ದಿಟ್ಟಿಸಿ ಕಾಪಿಟ್ಟು ಮೆಜ್ಜುವುದೊಡೆತನದದಟಂ || ೪ ||

ಪಶ್ಚಿಮ ರಂಗನಿನಾಸ ! ನಿ |

ಪಶ್ಚಿನ್ನುತ ನಿಮಲ [ನಿಷ್ಣು] ಪರಮಾತ್ಮಾ ! ಸ ||

ನಾರ್ಶ್ವರ್ಯನಿಲಯ ! ನಿಗಮದ |

ನಿಶ್ಚಯಮಂ ಬಗೆಯೆ ನಿನ್ನ ಚರಣಮೆ ಶರಣಂ || ೫ ||

ಎಂದು ನುತಿಸಿಯಾಗಳರ್ಚಕರ್ ತಂದಿತ್ತ ಗಂಧಮಾಲೆಗಳಂ ಧರಿಸಿ
ಮುಡಿಯೊಳಿಟ್ಟ ಶರಗೋಪವೆಸರ ರನ್ನನಾವುಗೆಯಂ ಭಕ್ತಿಯೊಳಾಂತು
ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಂಗಳನಂಗೀಕರಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥತೆವಡೆದು ಪೊಡೆಮುಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಂ
ಪೊಜಮುಟ್ಟು ಬರ್ಪಿನಂ ;

ಪರಿಕಾಷನೋರ್ವನೆಯಂದು ಪತ್ತೆಸಾದುರ್ ಕಿವಿಯೊಳಿಂತೆಂದು
ಅತೆಲುಂಗರಾಯನ ದುರಾಲೋಚನೆಯಂ ಸೂಚಿಪುದುಮದಂ ಕೇಳ್ವು
ತಮ್ಮನಂ ಕರೆದು,—ನೀನುಮಾಳ್ಗಳನೊಬ್ಬಗೆಯ್ದೆಲ್ಲಾಜುಕೆಯೊಳ್
ನಡೆವುದೆಂದು ಬೆಸಸಿ, ಕೊಂಬುಕಾಳೆಗಳ ಕೋಲಾಹಲಂಬೆರಸು ಪೊಜಲಂ
ಬಿಟ್ಟು ಪೊಜಗಣ್ಣಿ ಪೋಪಾಗಳ್ ಪೊಜವಳಯದ ಬಯಲೊಳ್ ತಮ್ಮ
ಬಲಂಬೆರಸೆಡಬಲದೊಳಿದೊಡಮವರಂ ಗಣಿಸದೆ ಪೊಜಿಯಂ ದಾಂಟಿ
ದಾಜುವಿಡಿದು ಮೈಸೂರಂ ಸಾದರ್.

ಅತ್ತಲ್ ತಿರುಮಲೆರಾಜಂ ರಾಜನ್ಯಪಂ ಮೀಜು ಪೊಡುದುಂ
ಕೇಳ್ವು—ಕಜ್ಜಂ ಕೈಗಣ್ಣಿದುದು, ಬಲ್ಲಿದನೊಳ್ ಬೇರಂ ಬಳೆದುದು.
ಇನ್ನುವೇಕ್ಷಿಸಲ್ಪಕ್ಕುದಲ್ತು. ಎಂತಾನುಂ ಸಾಸಂಗೆಯ್ದರ್ಥಪ್ರಾಣಂಗಳ
ನಾದೊಡಂ ವೆಚ್ಚಿಸಿಯವಂಗೆ ಪರಿವಂ ಕಾಣೆನೆಂದು ನೆರೆದ ನಿಖಿಲ
ಪ್ರಭುಗಳಂ ಕರೆಯಿಸಿ—ಮೈಸೂರ್ಗೆ ಮುತ್ತಿಗೆಯಿಡಲ್ಪೊಪಮೆಂಬುದುಂ;
ಅವರ್ ವಿನಯಂಗೂಡಿ ಕೆಯ್ಯುದು—ದೇವರಾಣತಿಯನಾಂ ಶಿರದೊ
ಳಾಂತೆಸಗುವರಲ್ಲದೆ ಪಡಿನುಡಿವೇಬಲ್ಪಕ್ಕುರಲ್ತು. ಮುನ್ನೊರ್ಮೆ ಪಿರಿ
ಯರಸಂ **ಉಮರಾಜನೆಮ್ಮಿಲ್ಲರೊಡಗೊಂಡಾಮೈಸೂರಂ ಮುತ್ತಿ**
ಮೂಜು ತಿಂಗಳೆದ್ದಂದಂದಿಂಗಾಮೈಸೂರ ಚಾಮರಾಜನೆಸಗುವ ಮಜ್ಜಿ
ವುಯಿಲುಪಟಳದಿಂ ಪಾಳೆಯಕ್ಕೆ ಬರ್ಪ ಸಕಲವಸ್ತುಗಳುಮಿಲ್ಲದೊಂದಿರ
ಲ್ಪುಗಲುಪವಾಸಮಿದುರ್ ಪಿಂದೆಗೆದು ಪೋವುದರ್ಕಂ ದಾಜುಯಿಲ್ಲದೊಂದು
ದಿನಂ ನಟ್ಟಿರುಳ್ ಮರ್ಬಿನೊಳೋಡಿ ಬರ್ಪಾಗಳಾರವರ್ಗೆ ಬೇಹುಸಂದು
ದಾಜುಯನ್ನಡ್ಡಗಟ್ಟು ಕೆಲವಾನೆಕುದುರೆಗಳನೀಲ್ಲು ಕೆಲಕೆಲರ ಕೈದು

ಗಳಂ ಸೆಳೆದಿದಿರಾದರ ಮೂಗಂ ಕೊಜಿದು ಕಳುಸಿದರ್. ಅದುಮಲ್ಲದೆ ಮತ್ತವರ ಗಾವಳಿಯಿಂ ಪಟ್ಟಣದೊಳಂ ಪದುಳಮಿಲ್ಲದೆ ಬನ್ನಂಬಟ್ಟು ಮಗುಟಿ ಮೈಸೂರವರೊಳ್ ನೇಹಂಬೆರಸುವುದರ್ಕೆ ಕಾಲ್ಪಿಯ ಕೊತ್ತಾ ಗಾಲಮನಿತ್ತರ್. ಅದಜುಂದೀಗಳುಮಾಮೈಸೂರಂ ಮುತ್ತುವುದು ಮೋಸಂ. ಮೊದಲ್ ಕೆಸಜಿಯಂ ಮುತ್ತಿ ನೋಟ್ಟುಂ—ಎಂಬುದು ಮದಕೊಡಂಬಟ್ಟು, ಆಗಳೆ ನಿಸ್ಸಾಳಂಗಳಂ ಪೊಡೆಯಿಸಿ ಸಂದಣಿಸಿ ಮುಂದೆ ಪರಿವ ತುರಗಂಗಳ ಪದಧೂಳಿ ಬಾಂಬೊಟ್ಟುಂ, ಶಂಖಭೇರೀ ಪಣನಾನಕಗೋಮುಖಾದಿನಾದ್ಯಕಳಕಳಮೆಣ್ಣೆಸೆವಳರ ಪೊಟ್ಟುಂ ನಡೆಯೆ, ಕೆಸಜಿಗೆ ನಡೆದು ಬಳಸಿ ಪಾಳೆಯವಿಟಿದು ತಳಿಮೇರುವೆಗಳ ನೊಡರ್ಚು ತಿರ್ಪಿನಂ ;

—ಕೆಸಜಿಯ ಕಾಳೆಗ—

ಆವೂರೊಳಿರ್ಪ ಬೆಟ್ಟ ದಚಾನುರಾಜ ಚೆನ್ನರಾಜರ್ ಕೋಂಟೆ ಕಿಜುದುಮಗಟಾಳ್ವೇರಿಗಳಸಿದುಮಾಗಿದೊಡಮಾಟನಾದ ತಮ್ಮಳವನೆ ಪಡಿಯಗಟುಮನುದ್ದವರಿದ ಬೀರಮನೆ ಪಡಗೋಂಟಿಯುಮಂ, ಬಿತ್ತ ರಂಬಡೆದ ಬಿನ್ನಣಮನೆ ಪಡಿಯಾಳ್ವೇರಿಯುಮಂ, ಎತ್ತರಂಬೆತ್ತ ಶಕ್ತಿಯನೆ ಕೊತ್ತಳಮುಮಂ, ಸಾಸಮನೆ ಶತಘ್ನಿಗಳುಮಂ, ಮೊನೆಗಾಜತನ ಮನೆ ಮುಗಿಲಟ್ಟಳೆಗಳುಮಂ ಗೆಯ್ದು ಕಾದುತ್ತೆ ಕಟ್ಟಲೆಯೊಳ್ ಪೊಟ ಮಟ್ಟು ಪಾಳೆಯಮಂ ದಟಿದುಟನಾಯ್ದು ಪೊಯ್ದು ಆನೆಕುದುರೆಗಳ ನುಯ್ದು ಕೋಂಟಿಯನೊಳಪುಗಲೊಡಂ ;

ಮಜುವಗಲ್ ಪೊಟ್ಟುಜಿಯವರನಿಬರುಂ ಕಟಿಣ್ಣಲೆಗೊಳಲೆಂದು ಕವಿದೊತ್ತರಿಸಿ ಮೇಲ್ವಾಯ್ವ ಗುಂಡುವಟಿಗೆ ಪಲಗೆಯಂ ಮಜುಗೊಂಡು ಕೋಂಟೆಗೆಣೆಗಳಂ ಸಾರ್ಚಿ ಸಗ್ಗಮನೇಜುವಲ್ಪಪುಣ್ಯರಂತೇಜುತಿರ್ಪಿನಂ ;

ಊರವರ್ ಕನೆಗೋಲ್ಕಳಂ ನೂಂಕಿಯುಂ, ಕೆಯ್ಯಿಟ್ಟುಗಳಿಂ ದಿಟ್ಟುಂ, ಕಾಯ್ದೆಣ್ಣೆಗಳಂ ಸೂಸಿಯುಂ, ಪುರವಟಲಂ ಸುರಿದುಂ, ಮರ್ಧಿ

ನುರಿಯುಂ ಚುರ್ಚಿಯುಂ, ಕವಣೆಗಲ್ಲಂ ಬೀಜುಯುಂ, ಕಣೆಗಳಿಂದೆಚ್ಚುಂ
ನುತುಂ ಮೀಜುಯೇಜುವರ್ಪರಂ ಕತ್ತಿಗಳಿಂ ಕಡಿಕ್ಕಡಿದುಂ ಕೆಡಪುತಿ
ದೊಡಂ ಮಾಣದೆ ಮುಜುಕೊಳಸಿ ದೀವಿಗೆಗುಡಿಗಿಜಗುವ ಪತಂಗದ ಪುಟು
ಗಳಂತೆ ಬೀಳ್ವರಂ ಕಂಡು ಪೆಜಸಾರದೆ ಪಡಲ್ವಟ್ಟಿಟ್ಟಿಗಳನೆ ಮೆಟ್ಟಿಗೆಗೆಯ್ದೇ
ಜುತೆ ಮಿತಿಮೀಜುತಿರ್ದಪರೆಂಬ ವೃತ್ತಾಂತಮುಂ ದೂತಮುಖದಿಂ
ಕೇಳ್ವ, ತಮ್ಮ ಮೂಲಬಲಮನೊಡಗೊಂಡು **ರಾಜನೃಪನುಂ ದೇವ**
ರಾಜನುಂ ಕಿರ್ಚುಂ ಗಾಳಿಯುನೊಡದಾಗಿಯೊಣಗಿದ ಪಟುವಂ ಪುಗುವಂತೆ
ಅನರ ತೆಂಕಣ ಪಡುವಣ ಪಾಳೆಯಮುಂ ಪೊಕ್ಕು ಬೀದಿನರಿದಿರ್ಚಿದರಂ
ಪೊಯ್ದು, ಕಾಲ್ಗೊಣಗಿದರುಮುಂ, ಕಾಯವೇಲ್ಪುದೆಂದರುಮುಂ, ಪುಲ್ಗರ್ಚಿ
ದರುಮುಂ, ಪುತ್ತನೇಜುದರುಮುಂ, ನೀರ್ವೊಕ್ಕರುಮುಂ, ನಿನ್ನವರೆಂದರು
ಮುಂ, ಮರನನಡರ್ಪರುಮುಂ, ಮಜಿವಿಟ್ಟರುಮುಂ ತಲೆಗಾದು ಮನ್ನಿಸಿ
ಮಿಕ್ಕರನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿಯವರ ಸರ್ವಸ್ವಮುಂ ಸೂಜಿಗೊಂಡು ಬರ್ಪಿನಂ ;

ಬೆಟ್ಟದಚಾಮರಾಜ ಚೆನ್ನರಾಜರುಂ ಲಗ್ಗೆಯೇಜುದರನನಿ
ಬರುಮುಂ ಸಗ್ಗಕ್ಕೇಜುಸಿ ಕಿಜುದುಂ ದಟಮನೂರೊಳಿಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕ ಬಲ
ದೊಡನೆ ಪೊಜಮುಟ್ಟು ತಂತಮ್ಮ ಪಾಳೆಯದೊಳ್ ದಟದುಟನಾಯ್ದು ದಂ
ಕೇಳ್ವ ಬಿಟ್ಟೋಡುವ ತೆಂಕಣ ಪಡುವಣವರಂ ಕಳೆದು ಮೂಡಣ್ಣ
ನಡೆದು ತಟುಬಿ ತಜುದಿಜುದು ತಲ್ಲುಂಬಗೊಳಿಸಿ ದಾಯಗಿಡಿಸಿ ದಯೆಗೆಯ್ದು
ಮರಲ್ವ ಬಡಗಣ್ಣ ಬರೆತ್ತಣ್ಣನಂ ಕಂಡು ಕಾಲ್ಗೊಣಗಿ ಬೇಗದೊಳ್
ನಾಲ್ವರೊಡವುಟ್ಟಿದರುಂ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟೋಡುವ **ತಿರುಮಲೆರಾಜ**
ನಂ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿನರೆ ; ಅವನುಮುಟುವಿಂಗಳ್ಳಿ ಬೆಳ್ಳೊಡೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು
ಸೀಗುರಿಗಳಂ ನೀಗಿ ಚವರಮುಂ ತೆವರ್ದು ಪಟುಯಿಗಿಯಂ ಪಟುದು ವಾದ್ಯಂ
ಗಳನುದ್ಯಾಪನಂಗೆಯ್ದು ವಾರುವನುನಿಟುದು ತೊಡವುಗಳಂ ತೊಜಿದು
ಒಳ್ಳುಡೆಯನುನಿಟುದು ವೇಷಮುಂ ಮಾಂಜಿಯಂಜಿ ಪೊಪುದುಂ ; ಅವನರ
ಸುಗುಣಪುಗಳೆಲ್ಲಮುಂ ಕೊಂಡು ಗಂಡುಮೀಜು ಮೈಸೂರಂ ಸಾರ್ದರ್.

ಅತ್ತಲಾತಿರುಮಲೆರಾಜನೊರ್ವನೇ ಪಟ್ಟಣಮಂ ಪೊರ್ದಿ
ಒಂದೆರಟ್ಟುನದೊಳ್ ಬಂದು ಸೇಜುಯೆಟಾದುಟಾದರಂ ಕರೆಯಿಸಿ—ಕೊಳು
ಗುಳದೊಳೆಮ್ಮ ದಲದೊಳಟಾದರಾರ್ ? ಏಜುವಡೆದರಾರ್ ? ಸೇಜಿ
ಸಿಲ್ವಿದರಾರ್ ?—ಎಂದು ಬೆಸಗೊಂಬುದುನುವರ್ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರ್ :—

ಜೇಯ ! ಬಿನ್ನಪಂ. ಈವೊಳನಾಡ ಪ್ರಭುಗಳನಿಬರುಂ ಪಲವುಂ
ಸೂಟಿರಾಳ್ ವೈಸೂರವರಿಂ ನೊಂದವರೆಸಗುವ ಪುಯಿಲ ಚಾತುರ್ಯನು
ನವರ್ ಬರ್ಪ ಬಟ್ಟಿಗಳಂ ತಿಳಿದಿಪ್ಪುದಪುಂದವರ ಮೂವಂಕದ ಕೊಂಬು
ಗಾಳೆಯ ದನಿಗೇಳ್ವುದುಂ, ಸಿಂಗದ ರವಂಗೆಳ್ಳಾನೆವಿಂಡಿನತೆಯುಂ
ತಳವರರದಿಗೋಲುಲಿಗೇಳ್ವ ಮುಜಿಗಳ್ಳೆರಂತೆಯುಂ, ಮಾಂತ್ರಿಕರ
ಮಂತ್ರಾಕ್ಷರಂಗಳಂ ಕೇಳ್ವ ಪಂದೆಮರುಳ್ಳಂಗಳಂತೆಯುಂ, ಪಾಂಚಜನ್ಯ
ಝಂಕಾರಂಗಳಂ ಕೇಳ್ವ ರಾತ್ರಿಂಚರರಂತೆಯುಂ, ನಾರಾಯಣನ ನಾನು
ಮಂ ಕೇಳ್ವ ಪಾಪಂಗಳಂತೆಯುಂ ಬೆರ್ಚಿ ಬಿಗುರ್ತು ಬಿಂಕಂಗುಂದಿ
ಬೇವಸಂಗೊಂಡು ಬೆದಪು ಬೀದಿವರಿದು ಸರಿಯುತೆ ಇರ್ತರದೊಳ್
ನಿಂದು ನಿಂದಿಸಿ ನೀಚ್ಚರಿಪರಂ ನಿಟ್ಟಿಸದೆ ನಿಟ್ಟೋಟದೊಳ್ ನಿಂದಲ್ಲಿ
ನಿಲ್ಲದೆ ನಿಜನಿವಾಸಮಂ ಸಾರ್ದು ಜಸಮಂ ಜಾಪುಸಿಯಸುವನಾದರಿಸಿ
ಪೊಸತೊಂದು ಬಸಿಜಿರಾಳ್ ಬಂದಂತೆ ಸಂತಸದೊಳ್ ಜನೆಗೊಂಕ
ದಿದರ್ಪರ್. ಮೊರಸುಮೋಹರಂ ಮೊನೆಗಾಪತನದ ಮೋಡಿಯೊಳ್
ಮುಂತಪುಯದಿಸಿನವುವರ್ ಮೋಸಂಗೊಂಡು ಮುತ್ತು ಮೊಗಗಿಡಿಸಿ
ಮೋದಿ ಮೂದಲಿಸಿ ಮೂಗಂ ಕೊಯ್ಲು ಮೊಜಿಯಿಡಿಸಿಯಜಿ
ಯಟ್ಟಿ ಕೆಟ್ಟು ಮುಜುದೋಡಿದರ್. ಮಲೆನಾಡವರ್ ಮಲೆತು
ನಿಲ್ವಿನವುವರ್ ವೇಡೈಸಿ ಬಿಗಿದಿತ್ತತ್ತಲಿನಿಸುಂ ಮಿಸುಕಲಿಯದೆ ಕೆಯ್ಯ
ಕೈದುಗಳನೀಟುನೆಕುದುರೆಗಳಂ ಬಸಂಗಿಯ್ಲು ಆವರೊಳ್ ಕಟ್ಟರಸು
ಗಳಂ ಕೈಪಿಜಿಗೊಳಲುಟಾದ ಕಿಜುದೊರೆಗಳ್ ಕಪ್ಪಿನೊಳ್ ಬಿಟ್ಟ ವೇರಾ
ನೆಯಂ ಬಳಸಂದ ಮುಜುಗಳಂತೆ ಚೇಜುತೆ ಕಟ್ಟರದಿಂ ಮಲೆಯಂ

ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ನೋಸದೊಳಾದೊಡಮಿನ್ನೊಮ್ಮೆಯುಂ ಬರಲಣ್ಣೆನೆಂದು
 ಬಾಸೆಗೆಯ್ದೊಡಿದರ್. ಬೇಡವಡೆ ಮುನ್ನಡವಿಯೊಳ್ ಗಿಡುಮರಂಗಳ
 ಮುಜಿಯೊಳ್ ಪೊಂಚಿ ಬಟ್ಟೆಗರಂ ಕೋವಿಯೊಳಿಟ್ಟು ಕಣೆಯಿಂದೆಚ್ಚು
 ಕೆಡಸಿ ಬಟ್ಟೆಗಳಂ ಸುಲಿದ ಪಾಪದಿಂ ಕೆಸುಳಿಯ ಕೆಳೆಯ ಕೋಡಿನಳ್ಳ
 ದೊಳೋಡಿನರುತ್ತೆಡಸಿ ಕಾಲುಲುಂಕಿಯುಂ ಮೊಟಕಾಲ್ಮುಜುದುಂ ತೊಡೆ
 ಯುಡಿದುಂ ನಡು ನೆರ್ಗಿಯುಮೆದೆ ಬಿಜುದುಂ ತೋಳ್ ತೊಲಗಿಯುಂ
 ಕೊರಲ್ ಕುರ್ಗಿಯುಂ ತಲೆಯೊಡೆದುಂ ಪಡಲಿಟ್ಟು ಪಾಸಿದಂತಾಗಿ ಪಳ್ಳ
 ದಿಂಟಿಗಳ್ ಸಮತಳಮಾದೊಡಂ ಪಿಂಡೆ ಬರ್ಪರುಮಾನೆಕುದುರೆಗಳ್
 ತುಟುದುಡುಂ ಮುಟ್ಟುಲಿಯಾದರ ತಲೆಮಿದುಳ ಬಸಿಗರುಟ್ಟು ಸಜ್ಜೊಳ್
 ಸಿಲ್ವಿ ಮೊನೆಯೆಲ್ವು ಮುಳ್ಳುಳಿಡಿದಳದೊಳ್ ನಾಂಟಿ ತಟ್ಟುರ್ಚಿ ತಡಬಡಿಸು
 ತಿರೆ ಪಿಡಿಸಿಡಿದು ತುಟನೆರಸು ಮೂಗಂ ಕೊಜುದು ಪಲ್ಲಿಱುಸಿ ಕಳುವೆ :
 ಮೂಗಲುದುಸಿರುಟುದುಕೆ ಪೆರ್ಕಳಿಸಿ, ತಲೆಗೆ ನಂದುದೆನೆಯೊಳ್
 ಪೊದಂತೆ ಸಂತಸದಿಂ ಚಿಂತನಕಲ್ ಮುಂತಾದ ತಂತಮ್ಮ ನೆಲನಂ
 ಸಾರ್ದರ್. ಮತ್ತಂ ರಾವುತಪಾಯಕರ್ ಪೌಜೊಡೆಯದೆ ಪೊಜಿಗೆ ನಿಂದು
 ಪುಯಿಲೊಳ್ ಪೊಲಂಬುಗೆಟ್ಟುದಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿಯೋಡಿಪೊದರ ಪೆಂಡಿರೋಲೆ
 ಯುಟುದುದೆಂಬ ನಾಲ್ಕುಡಿಗೀಡಾಗಿ ವಾರುವಂಗಳಂ ಪರಿಸುವುದುಂ
 ದೆಚ್ಚು ದೂಳಂ ಚಮ್ಮಟಿಗೆಯ ಪೊಯ್ಲಿಂದೊಡೆದ ಕುದುರೆಯ ತೊಡೆಯ
 ನೆತ್ತರ್ಪೊನಲಿಂದಡಂಗಿಸುತ್ತೆ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬರ್ಪರಂ ಮುಜುಮುಜುದು
 ನೋಡುತ್ತೆ ಮತ್ತಡಿಗಡಿಗಿ ಮಡದಿಂ ಪಕ್ಕಮನೊತ್ತುತ್ತೆ ಕತ್ತಿಯ ಪರಜಿ
 ನಿಂ ನೆತ್ತಿಯಂ ತಿವಿಯುತ್ತೆ ಮುಂದಿರ್ಪ ಪಳ್ಳಕೊಳ್ಳಂಗಳಂ ತೆನದಿಂಟಿ
 ಗಳಂ ಕಲ್ಮುಳ್ಳಂ ಬೇಲಿಬೆಳ್ಳಾರಂಗಳುಮನಜಾಯದಜಯಟ್ಟುತ್ತೆ ಪೊಲ
 ಗೆಟ್ಟು ಬಗೆಯೊಳ್—ನೇಲಂ ಬಾಯ್ಡೆಜಿಯದೆ ? ಅದೃಶ್ಯಾಂಜನನುನು
 ಗೂಡದೆ ? ಎಜಂಕೆಗಳ್ ಮೊಳೆಯನೆ ? ಎಮ್ಮೂರಿದಿರ್ವಾರದೆ ? ದೇವ
 ರುಂ ನೆರವಾಗರೆ ? ಇವರ್ಗಾದೊಡಂ ದಯೆದೋಜದೆ ?—ಎಂದು ಬಗೆ

ಯುತ್ತೆ ತಂದೆಯಾದೊಡಂ ಕಂದನಾದೊಡಮೊಡವುಟ್ಟಿದನಾದೊಡಮೊಡ
ನಾಡಿಯಾದೊಡಂ ಮತ್ತಂ ತನ್ನೊಡೆಯನಾದೊಡಂ ಬಿಟ್ಟ ವನನೆತ್ತದೆ ಸಿಂತಿ
ರುಗಿ ನೋಡವೋಡಿಸೆ ಬಸವಟಾದು ಮುಟ್ಟು ಮೊಟಕಾಲೂರಿ ಮುಂಗಿ
ಡುವ ನಾರುವಂಗಳ ನಾಗೆಯಂ ಪಿಡಿದು ಜಡಿದೆತ್ತುತ್ತೆ ಇತ್ತಣಿಂ ಬಂದೆವಿ
ತ್ತಣ್ಗೆ ಪೋಪೆವಿಲ್ಲಿಗಿದು ದಾಜುಯೆಂಬಾರಯ್ಯದೋಜದೆ ಕುದುರೆಯಟಾ
ವನ್ನಮುಸಿರ್ಕಟುವನ್ನಂ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟೋಡಿದರ್. ಮೂಲಬಲಂ ಮುಜಾದ
ತೆಜಂ ದೇವರ ಬಗೆಯೊಳ್ ತಿಳಿದಿರ್ಪುದೈಸೆ ; ಆಂ ಬಿನ್ನವಿಪುದೇನಿರ್ಕುಂ ?-
ಎನೆ ;

ಕೇಳ್ವು ಮನದೊಳ್—ಅಕಟಕಟಾ ! ಈ ಕೂಟದ ದಳಂಗಳೆನಿ
ತಾನುಮಿದೊಡಂ ಒಟುಸಲ್ಲದು. ಈ ದಟುನಾಯ್ ಚೆನ್ನಮನಾಯ
ಕನುಂ ಈ ಪ್ರಧಾನಿರಾಮಾನುಜಯ್ಯನುಂ ಎನ್ನೆಡಬಲದೊಳೆದುಮೆನ್ನ
ಮೇಲ್ವಿಟ್ಟ ಪುಯಿಲ್ಪೊಜಿಯಂ ಪೋರುವರಂತೆ ಮುಂತಣ್ಗೆ ನಡೆದು ಮೊಗ
ವಜಿಯಪ್ಪುದುಮೆನ್ನನೊಪ್ಪಿಸಿ ತಪ್ಪುದಾಜುವಿಡಿದೊಪ್ಪದಿಂ ನಡೆದರ್.
ಆನಿನ್ನೆವರಮಿವರಂ ಮನ್ನಣೆಯಿಂದೋವಿದುದು ಕಾಡೊಳಟ್ಟಂತೆಯುಂ
ಕಲ್ಲಜಿಯೊಳ್ ಕಡಲೆವಿತ್ತಿದಂತೆಯುಂ ಅಂಧನೊಳಾಡಿದಂತೆಯುಂ ಬಧಿರ
ನೊಳ್ ಪಾಡಿದಂತೆಯುಂ ಮಟಲಂ ಪಿಟಾದಂತೆಯುಂ ಉಯ್ಯನಗಿದಂತೆ
ಯುಂ ಪಟ್ಟಿಯಂ ತುತ್ತಿದಂತೆಯುಂ ಕೊಡನಂ ಕೌಚಿ ನೀರನೆಜಿದಂತೆ
ಯುಂ ಆದುದು. ಇವರಂ ನಚ್ಚಿ ಮೈಸೂರವರೊಳೆದಿರ್ಚಿದೆಂ. ಅಜು
ತಜುತುಮಜುಯದನಾದೆಂ. ಕೊಡೆಯಂ ಮಜುಗೊಂಡು ಸಿಡಿಲ್ಗಿದಿರೇ
ಜಾದೆಂ. ಜಾಯಿಲ ನಾಲಮಂ ಪಿಡಿದು ಜಾಹ್ನವಿಯಂ ದಾಂಟಲೆಳಸಿದೆಂ.
ಪಟನೊಜದೆಜಂಕೆಯಿಂ ಪಾಪಲ್ಪಯಸಿದೆಂ. ಕಳಸದ ನೀರಿಂ ಕಾಲ್ಚುರ್ಚ
ನಡಂಗಿಸಲೊಡರ್ಚಿದೆಂ. ಮುಚ್ಚು ಮಜುಯೇಂ ? ಮೋಸವೋದೆಂ.
ಮುಂತೆನಗೆ ಗತಿಯಾವುದು ? ಪಸಿದ ಪಾವನೇಜುಗಂಡೆಕ್ಕಲನಂ ಸೊರ್ಕಿ
ದಾನೆಯನೀನ್ನ ಪುಲಿಯಂ ಕಣ್ಮಜುಗಳೆದ ಸಾಳ್ವನಂ ಸಿಟ್ಟಿಟ್ಟ ಸಿಂಗಮಂ

ಕೆಣಕಿ ಕೆಟ್ಟಿಂ. ಇನ್ನೀಪಟ್ಟಣದಾಸೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಪರಿವುದೇ ಪದುಳಂ. ಅದಱುಂ ಮಱಿವುಯಿಲನೆಸಗಿ ಮುಟ್ಟುಸದಮುನ್ನಮೆ ಬಟ್ಟಿಗಳಂ ಕಟ್ಟಿಬಾಧಿಸದ ಮುನ್ನಮೆ ದಟದುಟನಾಯ್ದದಾಯಂಗೆಡಿಸಿ ಕಟುಗ್ಗಲೆ ವಿಟ್ಟು ಕೈಸೆಱಿಗೊಳ್ಳದ ಮುನ್ನಮೆ ಮೋಸಂಗೊಂಡು ಮೂಗನರಿಯದ ಮುನ್ನಮೆ ಸಾಗುವೆಂ—ಎಂದು ಪಯಣಸನ್ನದಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಿದಂ.

ಅತ್ತಲಾಪುಯಿಲೊಳ್ ನೊಂದು ಪೊಟಲ್ಗಳಂ ಪೊರ್ದಿದ ತಳಕಾ ಡೆಳವಂದೂರಮ್ಮಚಿನಾಡಿ ತಗಡೂರ್ ಮೊದಲಾದ ಮೈಸೂರ ನೆರೆ ದೊರೆಗಳ್—ಎಮಗಿನ್ನುಟುವಿಲ್ಲ, ಎಂತಾದೊಡಂ ತೆಲುಂಗುರಾಯಂಗೆ ಧೈರ್ಯಮಂ ನೆರಪಿಯವನ ಮಱಿಯೊಳುಟುದ ಕಾಲಮಂ ಕಳೆವೆವು, ಅವ ನಟುಪಿನೊಳಟುವೆವೆಂದನಿಬರುಮೊಂದಾಗಿ ನಿಯೋಗಿಯನೊರ್ವನಂ ಕಳು ಪಲೊಡಮವಂ ರಾಯನಂ ಸಂಧಿಸಿ—ಅಂದು ಮೊರಸ ಬೇಡ ಮಲೆನಾಡ ವರ್ ಬಂದು ಬೆರಸಿದುದಱುಂದವನೊಡನೆಲ್ಲರುಂ ಪಂದೆಗಳಾಗಿ ಪುಯಿ ಲೊಳ್ ಪೊಲಂಬುಗೆಟ್ಟುದು. ಅದರ್ಕೆ ಮನದೊಳ್ ಕಕ್ಕುಲಿತೆಗೊಳಲ್ಪಿ ಕಾರಣಮಿಲ್ಲ. ಇನ್ನುಮವರ್ ಮುನ್ನಿನಂತೆಣಿಸಿ ಮೆಯ್ಯುಜಿದೆಮ್ಮಂ ಬಗೆಯದೆ ಕಟ್ಟಿದಟೆಂ ಪಟ್ಟಣಮಂ ಮುತ್ತುವರ್. ಆಗಳಾಮವರ ಸಾಳೆ ಯಮಂ ದಟದುಟನಾಯ್ದ ಸೂಡುಸಾಡಂ ಮರಲ್ಪುವೆವು. ಇದು ನಿಶ್ಚಿತಂ. ಇನಿತಱುಳವರುಪಟಳಕ್ಕೆ ಬಿಚ್ಚದೆಮ್ಮಂ ನಚ್ಚಿರ್ಪುದು—ಎಂದ ನಿಬರುಂ ಕಳುಪಿದ ಬಾಸೆವತ್ತಳೆಗಳನಿತ್ತು ಬಿನ್ನವಿಪುದುಂ ;

ಆ ತಿರುಮಲೆರಾಜಂ—ಅಕಟಕಟಾ ! ಇರುಳ್ಳಂಡ ಪಳ್ಳದೊಳ್ ಪಗಲ್ ಬೀಚ್ವರೆ ? ಅಟ್ಟಿಸಿಡಿದವನಮನೆಯೊಳವಿದುಕೊಳ್ಳರೆ ? ಪೋಪ ಮಾರಿಯಂ ಕೂಗಿ ಕರವರೆ ? ತಳನನಗುಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಕೆಡಪಿಕೊಂ ಬರೆ ? ತಲೆದಾಗಿಯುಂ ನಿಮಿರ್ದಪರೆ ? ಮುಗ್ಗಿವಿಟ್ಟುಂ ಮೂಗು ಮೇಲೆಂಬರೆ?—ಎಂಬ ಮಾತೇನಿನ್ನರಮನೆಯ ಸೀಮೆಯೊಳ್ ದಾಟುಟ್ಟು ತುಳುಸೆಱಿಗೊಂಡುದಱುಂದಂದಂದಿಗೆ ವರ್ಪ ಧನಧಾನ್ಯಂಗಳಡಂಗಿ,

ಸಂಚಿತಂಗಳುಂ ಸಮೆದು, ಆನೆಕುದುರೆಗಳ ಮೇಪುಗಳ್ಳಂ ಜೋದ
 ರಾವೃತಸಾಯದಟದ ಜೀವಿತಂಗಳ್ಳಂ ಅರಮನೆಯೊಡವೆಯೊಳಮಗರದ
 ತೆಜುಗೆಯೊಳಂ ದೇಗುಲದುಪಕರಣಂಗಳೊಳಂ ಪರದರ ಬಣಂಜದೊಳಂ
 ಮತ್ತಮೇಂ ದಂಡದೊಳಂ ಕವರ್ತೆಯೊಳಂ ತೀಪದೆ ದಂದುಗಂಗೊಂಬುದೆ
 ನಿತಾನುಮುಂಟು. ಅದುಮುಲ್ಲದೆ ಪಟ್ಟಪಗಲ್ ನಡುವಟ್ಟಣದೊಳ್ ತಳವ
 ಜನ ತಲೆಗೊಯ್ದರ್ ; ಕಾವಲಿಗರಂ ಕಡಿದೊಟ್ಟಿದರ್ ; ಅಧಿಕಾರಿಯನ
 ಜುಯಟ್ಟಿದರ್ ; ಅರಮನೆಗೆಲ್ಪರ್ಪರನಡ್ಡ ನಾಯ್ಡುಪೊಯ್ದರ್ ; ಕತ್ತಿ
 ಯೂಟಾಗದವನಂ ಕತ್ತರಿಸಿ ಕತ್ತಿಯನೀಟ್ಟಿದರ್ ; ಸಂಚಿಯವನಂ ಪೊಂಚಿ
 ಸದೆದು ಕಂಚುಮಿಂಚಾದರ್. ಅವರ್ಕೇಣಮಂ ತೊಟ್ಟು ಮನಂಮುಟ್ಟಿ
 ನಡೆಯಿಸಿದೊಡೆ ಪೊಚಿ ಬಳಸಿದುದೆ ಪುಸಿಯೆನಿಸುವರ್ ; ಕೋಂಟಿಯಗ
 ಲ್ಳಂ ದಿಂಟೆನಳ್ಳಂಗಳನರೆಗಳಿಗೆಯೊಳ್ ಸಮತಳಂಗೆಯ್ದರ್ ; ಮೂಡುವ
 ಪೊತ್ತಂ ಮುಚ್ಚಿ ಮೂಂಜುವರ್ ; ಬೀಸುವೆಲರಂ ಪಿಡಿದು ನಿಲಿಸುವರ್ ;
 ಕಗ್ಗಲ್ಲಂ ಮೆಲ್ಲಿತೆನಿಸುವರ್. ಅಂತಾದೊಡಮೆನ್ನೊಳ್ ಮುನ್ನಿನ ಕೆಳೆಯ
 ನೆಂದುಂ ಮುದುಪನೆಂದುಂ ಬಲ್ಲರಣೆಗನೆಂದುಂ ಬಸಗೆಟ್ಟನೆಂದುಂ ತಜಹರಿ
 ಸಲಾಪನೆಂದುಂ ತಾನೆ ಪೋಪನೆಂದುಂ ದಯೆಗೆಯ್ದೆನ್ನಮನೆನ್ನಂತವುರ
 ಮುಮಂ ಮನ್ನಿಸಿರ್ಪರ್. ಆದೊಡಮರಮನೆಯ ಮನೆನಾಟತ್ತಿಗಂ ತೆಪ
 ನಿಲ್ಲದೆ ಬೊಮ್ಮವುರದವರ್ ಒದಾಳಿ ಪಾರ್ವರೆಂದೊಲ್ಲು ಮೈಸೂರವರವ
 ರೂರಂ ಸೂಜಿಗೊಳ್ಳದೆ ತುಜುಸೆಜಿಗೆಯ್ಯದೆ ಕಾಸಿಟ್ಟುದಜುಂದಾವೂರೊ
 ಳೈಳೆದ ಕಟವೆಯೊಳನಿಸಿನಿಸಂ ಕಳ್ಳ ತರಿಸಿನ್ನೆವರಂ ಕಾಲಂಗಳೆದೆಂ. ಇನ್ನಿ
 ಲ್ಲಿಪುರ್ದಿಲ್ಲ, ತಾಮಿರ್ಪಲ್ಲಿಗೆ ವರ್ಪೆಂ—ಎಂದು ಬೆಸಸಿ ಕಳುಸಿದಂ.

ಬಲುಕ್ಕವರಾವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಕೇಳ್ವು ಆಳ್ವನಾಪತ್ತನೊತ್ತರಿಪೆ
 ವೆಂದು ತಮ್ಮುಳ್ಳ ಧನಧಾನ್ಯಂಗಳುಂ ಮರ್ದುಗುಂಡುಗಳುಂ ಬಾಣಬತ್ತಿಗ
 ಳೊದಲಾದೆಲ್ಲಾವಸ್ತುಗಳುಂ ಕೊಂಡು ಬಂದು ಪಟ್ಟಣಮಂ ಪುಗಲೆಂದು
 ಬಡಗಣ ಪೊಚಿಯ ಪೊಪಗಡೆಯೊಳ್ ಪಾಳೆಯವಿಟಾದರ್.

ಇತ್ತಲಾರಾಜನೃಪನೀಯಸಕಮನಾರಯ್ಯ ಕೆಸಜಿಯ ಪುಯಿ
ಲೋಳ್ ಬಸಗೆಯ್ವಾನೆಕುದುರೆಗಳ ಬಳಗದಿಂ ಬಳೆದ ದಲಮಂ **ನರಸರಾಜ**
ನೆಂದು ನೆಗೆಟ್ಟಿವೆತ್ತ ತನ್ನ ಪಿರಿಯಣುಗನ ಬಲಿಯೋಳ್ ಕಳುವುವುದುಂ ;
ಅನಂ ಕಣ್ಣೆನೆ ಮಿಸುಕಿದಂತವರ ಪಾಳೆಯದ ಮುಂತಣ್ಣೆ ನಂದು ನಿಂದು,
ಭಟನೋರ್ವನಂ ಕರೆದು, ನೀನವರ ಬಲಿಯುಂ ಸಾರಿ,—ವೈರಾಜವೇ
ಶ್ಯಾಭುಜಂಗನೆನಿಸ ರಾಜನೃಪನ ಕುವರಂ ಕೂರಾಳ್ಗಳ ಗಂಡನಾದ ನರಸ
ರಾಜನಜುಕೆಗಳೆಗಂಗೊಳಲ್ಪಂದಂ. ನೀಂ, ಇಂದು ಮೆಯ್ಯಜಿತಿರ್ದೆವು,
ಮದವೇಜುರ್ದೆವು, ಮಜವಟ್ಟರ್ದೆವು, ಮರುಳಾಗಿದೆವು, ಪಸಿದಿದೆವು
ಬಲಿಲ್ಪಿದೆವು, ಉಣುತಿದೆವು, ಒಜಗಿದೆವು ಎಂದು ಪಿಂದೆ ಗಲಪದೆ
ಟ್ಟಿತ್ತು ಸನ್ನದಮಾಗಿ, ಬಗೆವಂದಾಗಳ್ ಬರ್ಪುದು—ಎಂದು ಮೂದಲಿಸಿ
ಬಿಸಿಸಿ ಕಳುಪೆ ; ಅನಂ ಪಸಿದೆಯ್ವೆನಂದು ಅಂತೆ ಸೇಟಲೊಡಮನರ್
ನೊಟಿದೆಯ್ವು ಅನಂ ಮರಲ್ಪು ಬರ್ಪುದರ್ಕೆ ಮುನ್ನಮೆ ಕವಿತರ್ಪುದುಂ ;
ನರಸರಾಜಂ ಮುಂ ರಕ್ಕಸರನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದ ಕುವರನಂತೆ ಶಕ್ತಿಧರನೆನಿಸಿ,
ಕೊಂಚವೆಟ್ಟುಂ ತಟ್ಟುರ್ಚಿದಂತೆ ತಾಜುಂತಟ್ಟಾಗಿ ಕೆಡಸಿ ಮಟ್ಟಿಡು
ವುದುಂ ; ಅವರ್ ಕೆಟ್ಟು ಮುಜುದೋಡಿ ಬಡಗಲ್ ಗಾವುದದೊಳರ್ಪ
ಕೋಡಾಲಮುಂ ಪುಗಲೊಡನೀತನುಂ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಸುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ ; ಒಳಗಿದರ್
ದೊರೆಗಳನಿಬರುಂ ಕಡುವಿಸಿಲೋಳ್ ಪರಿತಂದು ಪಸಿದಿದುರ್ದಜುಂ ನೀರ
ಲಕ್ಕಿಗೊಂಡು ಬಾವಿಯನಜಿಸಿ ಬನ್ನಂಬಟ್ಟು ಬಾಯೊಣಗಿ ಬಸಗೆಟ್ಟು
ಅಲ್ಲಿರ್ಪ ತಿಪ್ಪೆವಳ್ಳದೊಳ್ ಪಾವಸೆಗಟ್ಟು ಬಣ್ಣಂಗುಂದಿ ಕೊಟಿತು
ಪುಟಿತು ಮೊಲಸುಗಂಪಿಡುವ ನೀರನೆ ಕುಡಿದು ಸಂಚೆವರೆಗಮುಸಿರ್ಪಿಡಿ
ದಿದುರ್ದ ಮರ್ಬಿನೋಳ್ ಮೊಜಮಟ್ಟು ಓರೊರ್ವರೊಂದದೆ ಪರೆದು
ಮೋದರ್.

ಮಜುವಗಲ್ ತಿರುಮಲೆರಾಜಂ ನರಸರಾಜನ ವಿಜಯವಾರ್ತೆ
ಯಂ ಕೇಳ್ವು, ಎತ್ತಾನುಮಾತನಾಪಡೆವೆರಸು ಬಂದು ಪಟ್ಟಣಮಂ

ವೇದೈಪನೆಂದಳ್ಳಿಯೊಡಲಂ ಬಿಡುವ ಜೀವನಂತೆ ಪಲತೆಪದೊಳ್ ಪಲಂಬಿ
ಕೊಪಗಿ ಕೋಟಲೆಗೊಂಡು ಪೆಣ್ಣಿರಂ ಬಿಟ್ಟು ಪಟ್ಟಣದಿಂ ಪೊಪಮಟ್ಟು
ಗತಪುಣ್ಯರ್ ಸ್ವರ್ಗದಿಂ ದುರ್ಗತಿಗಿಟುವಂತೆ ತಳಕಾಡ ಬಟಾಯ ಮಾಲಂ
ಗಿಗೆಯ್ ಮೆಯ್ಯಪ್ಪಿಸಿದಂ.

ಬಟುಕ್ಕೆ ನರಸರಾಜಂ ರಾಜನೃಪಂಗೆ ಈ ನಾರ್ತೆಯಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿ
ಕಳುಪುವುದುಂ ; ಸೋದರನನೊಡಗೊಂಡು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ನಡೆತಂದು ಊರ
ಮುಂದಣ ಬಯಲೊಳಿಟಾದಿದರ್ ಕುವರನಂ ಕೂರ್ಮೆಯಿಂದಪ್ಪಿ ಸಂತಸಂ
ದಳೆದು ಸನ್ನತಿಗೆಯ್ದು ಪೊಪಲಂ ಪುಗಲೆಳಸಿಯುಂ, ಪರಿವ ಪಾವಂ
ಉರಿವ ಕಿರ್ಚಂ ಮೆಯ್ಯೊಂಡ ಮರುಳಂ ಪೆಪರ ಪೆಂಡಿರಂ ಪತ್ತೆಸಾರ್ವದು
ಪಾಟಿಯಲ್ಲಿಂದು ಅಲ್ಲಿಯೆ ನಿಂದು, ತಿರುಮಲೆರಾಜನ ರಾಣಿಯಾದ ರಂಗ
ಮ್ಮನೆಡೆಗೆ ಮುತ್ತ ಮುದುಪನನೊರ್ವನಂ ಬೆಸಸಿ ಕಳುಪಲೊಡಮವಂ—
ಹದಿಬದೆಯರ್ಗೆ ಗಂಡನಂ ಬಟುಸಲ್ಪದೆ ಬಲ್ಲವಿಕೆ. ನೀಂ ನಿಮ್ಮುಡಿಗೆ
ತೊಡಿಗೆಗಳುಮನೂಟಾಗವೆಣ್ಣುಳುಮನೊಡಗೊಂಡು ಪೋಪುದರ್ಕೆ ತಕ್ಕ
ದಂಡಿಗೆಗಳುಮಂ ಭಂಡಿಕುದುರೆಗಳುಮನೊಡಗೊಂಡು ಬಂದೆಂ, ತೆರ
ಳ್ಳುದು—ಎಂಬುದುಂ ;

ಅನುಡಿಗಳ್ಳು, ಮುಂತೆನ್ನ ಮನದೊಳ್ ಈರಾಯಂ ಬಿಟ್ಟುಪೋದ
ನಿನ್ನೇನಪ್ಪುದೋ ಎಂಬ ಚಿಂತಾಸಾಗರದೊಳ್ ಮುಟುಂಗಿದ ಮೂಗುಬ್ಬ
ಸಮಿಟಿದು,—ಎಲೆಯಣ್ಣ ! ನೀನುಂ ಮಡದಿಮಕ್ಕಳ್ಳೆರಸು ಕಟ್ಟಿಸಿರಿ
ಯೋಳ್ ನೂಟುಗಿ ಬರಿಸಂ ಸೊಗವಾಲ್ ! ಎಂದು ಪರಸಿ, ಸಂತಸಗದುಬಿ
ನೋಳ್ ಕೆಳದಿಯರಂ ಕರೆದು, ರಾಜನೃಪಂ ನೆವಮಿಲ್ಲದೆಪಕದೊಳಿಂದೆ
ನ್ನನೆಮ್ಮಾಳ್ವನ ಬಟುಗೆ ಕಳುಪುವಂ, ಪೋಪಮೆಂಬುದುಂ ; ಅವರವರ್
ತಂತಮ್ಮ ಕಟ್ಟೆಯೊಟುಗಂಗಳನೆಸಗುತ್ತೆ ಬಟುವರೆ, ರಾಣಿ ಪೊಪಮಟ್ಟು
ರಂಗೇಶರಂಗನಾಯಕಿಯರ್ಗೆ ವಂದನೆಯಂ ಗೆಯ್ದು ಅಂದಳಮೇಪು
ಯೂರ ಪೊಪಗಣ್ಗೆ ವಂದು, ರಾಜರಸನ ಪೌಜಂ ಕಿಟುದುಂ ದೂರ

ದೊಳ್ ಕಂಡು ನಿಂದು, ಕೆಲವಿಗಳದಿಯೊರ್ವಳಂ ಕರೆದು, ನೀಂ ರಾಜನ್ಯ ಪನ ಸಮ್ಮೊಗದೊಳ್ ನಿಂದು ಎನ್ನ ನುಡಿಯಿದೆ—ಎಲೆ ತಂದೆ, ಕೇಳೆನ್ನರ ಸನುಮೂರೊಳಗಿಲ್ಲದೆ ಮೆಯ್ಯಾವಲಿಗರುಂ ಪೋಗಿಯಾನೊರ್ವಳೆಂ. ಎನಗಮೆಮ್ಮೂಟಗವೆಣ್ಣೊಳ್ ಮೆನ್ನ ಮನಮುಮಂ ಮಾತುಗಳುಮಂ ಕಾವಲಿಟ್ಟು ಕಡಲೊಳ್ ಮುಟುಂಗಿ ಕೈಗೆಟ್ಟಂತಿರ್ಪಳನೆತ್ತಿ ಸಲಸಿಯೆ ನ್ನಾಳ್ವನೆಡೆಗೆ ಕಳುಪಿದೆ. ಪ್ರಾಣಮಾನಂಗಳೊಡನೆಮ್ಮ ಕುಲಧರ್ಮಮಂ ಕಾಪಿಟ್ಟು ಮನ್ನಿಸಿದೆ ಇಂದಾಂ ನಿನ್ನ ಬೆನ್ನೊಳಂ ಬಸಿಜೊಳಂ ಬಂದೆಂ. ನೀನೆನ್ನ ಸರಕೆಗಳೆಂ ನಳನಹುಷಸಾಭಾಗರಂತೆ ಇಳಿಯನಾಳ್ವ ಪಗೆಗಳಂ ಗೆಲ್ಲು ಪೊದಿದರಂ ಪೊರೆದು ಪಾರ್ವರ್ಗಿತ್ತು ಮಿತ್ರಕಳತ್ರಪುತ್ರಪೌತ್ರರ ಮೇಳದೊಳ್ ಸೊಗವಾಟುಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಬರ್ಪುದು ಎಂದು ಕಳುಪೆ ; ಅವಳಂತೆಯ್ದು ಮರಟ್ಟುಳ್.

ಬಟುಕ್ಕೆ ರಾಜನ್ಯಪಂ ನಂಬುಗೆಯೊಳ್ ಪೂರ್ಣಕುಂಭಂಗಳಂ ಕೊಂಡು ಪರಸುತ್ತಿದಿರ್ವರ್ಪಗರದ ಪಾರ್ವರಂ ಬಲಗೊಂಡು, ಇರ್ತರ ದೊಳ್ ಕೆಯ್ಯೆತ್ತಿ ಪೊಗಟ್ಟು ಕೈನಾರಿಗಳ ಕೊರಲುಲಿಗೆ ಕೊರ್ಬುತೆ, ತಂತಮ್ಮ ಕೇಜುನಾಗಿಲ ಸರಿಸದೊಳ್ಳೆಂದು ಆರತಿಯೆತ್ತಿ ಸೇಸೆಗಳಂ ಸೂ ಸುವ ಪಾರ್ವತಿಯರ ಪರಕೆಗೊಂಡು, ಅವರ್ಗೆ ಬಣ್ಣಬಂಗಾರಂಗಳನಿತ್ತು ರಂಗೇಶನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆಯ್ ಬಲವಂದು ವಂದಿಸಿ ಹಸಾದಂಗೊಂಡು ಕಾಣೈ ಯಿತ್ತು ಆರಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು, ಜೋಯಿಸಗನಿತ್ತ ನಲ್ವೊಟುನೊಳೋ ಲಗಮಿದುರ್, ದೇವದಾಯಂಗೊಟ್ಟು ಅಜಂಗೆಯ್ದು, ನಂಬಿ ಸೇಜುದರ ನುಂಬಳಿಯುಚಿತಂಗಳೆಂದೆ ಮನ್ನಿಸಿಯರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರೆ—

ನೆಂಕಟಪತಿರಾಯಂ ತನ್ನಂ ಮಧುರೆಯ ಪುಯಿಲೊಳ್ ಪಗೆವ ಗೊಪ್ಪಿಸಿಯೆರಟ್ಟಿಗೆದು ಬಿಟ್ಟು ಪೋಗಿ ಪಿಂತೆಣಿಸದೆ ಬೇರಂಗೊಂಡು ಬಿಂಕದೊಳ್ ತನಗಂ ತನ್ನನೋಲಗಿಪ ದೊರೆಗಳ್ಳಂ ಬಸಮಾಗದೆ ಪಡಿ ಬರಿಸಿ ಬಲ್ಮಿಯೊಳರ್ಪ ತಿರುಮಲೆರಾಜನ ದೇಶಕೋಶಂಗಳಂ ಕೊಂಡು

ಅವನನೆಟ್ಟುದುದರ್ಕೆ ವರ್ಕಳಿಸಿ, ಸೊರ್ಕಾನೆಗಳನುಕುಗುದುರೆಗಳನೊಳ್ಳುಡಿತೊಡವುಗಳಂ ಪಾವುಡಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಮಂತ್ರಿಗಳೊಳ್ ಕಟ್ಟುಳೆನಿಸಿದ ಗಂಭೀರರಾಯವಿರುಪಣ್ಣನಂ ಕಳುಪೆ, ಅವನೆಯ್ತಂದು ತಂದುವನೊಪ್ಪಿಸೆ ಯವಂ ಕೊಂಡವನಂ ಮನ್ನಿಸಿ ರಾಯಂಗೆ ಪಡಿವಾವುಡಮಂ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕಳುಪಿ ಸಂತಸದೊಳಿದಂ.

ಇತ್ತಲೀ ಪದಿನಾಡ ನಂಜರಾಜಂ ತನ್ನಂ ಕಂಡೋಲಗಿಪಾಲಂ ಬಾಡಿ ಕೊಳೆಯಂ ಮೊದಲಾದ ಕೂಟದಾಳ ನೆಜವಿಯುಂ, ಎಳವಂ ದೂರ ಸತ್ಯಾಗಾಲದರಸರಪ್ಪ ತನ್ನೊಡವುಟ್ಟಿದರ ಪಡೆಯುಂ, ನೆರೆಯ ದೊರೆಗಳ ಪಡಿದಅಮುಂ, ತನ್ನ ಮೂಲಬಲಮುಂ, ತನಗೆ ಮಧುರೆಯವ ರೀವ ಕಪ್ಪದ ಪಣದೊಳ್ ಕಟ್ಟಿದ ಕಾಲಾಲ್ಗಳ ಮೋಹರಮುಮುಂಟೆಂಬ ಬಿನ್ನಿಂ **ರಾಜನ್ಯಪನೊಳ್** ತೋಂಟಿಗೊಳಲೆಂದು ಎಡದೊಳುಯೆಂಬ ಗಡಿಗೋಂಟಿಯೊಳ್ ಕಟ್ಟಿದ ಮೇಘಪುಷ್ಪಮೆಂಬ ತೇಜಿಯಂ ಕಳವಿ ನಿಂದೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದುದುಂ ;

ಅದಂ ಸೈರಿಸದೆ ರಾಜನ್ಯಪಂ ಆತೇಜಿಗೆ ಅವನ ತಲೆಯನೆ ಬೆಲೆ ಗೊಂಬೆನೆಂದು ಬಲದೊಡನೆ ನಡೆದು ಅವನ ತಾಯೂರೆಂಬ ಗಡಿ ಗೋಂಟಿಯಂ ವೇಡೈಸಿ ಮುತ್ತುವಿನಂ ;

ಅವಂ ಸಂವರಣೆಗೊಂಡು ಬರೆ, ದಾಜುಯೊಳವನ ದಟಮನಡೆ ಗಟ್ಟಿ ಬೇಡರನಜಿಯಟ್ಟಿಬೀರದೊಳಿಡಿರ್ಚಿದ **ಹಱಿಗಿಯ ನಂಜುಂಡಂ**, **ಕೋರನಹಳ್ಳಿಯ ಕೊಂಡಂ** ಮೊದಲಾದ ಗಂಡುಗಲಿಗಳ ತಲೆಯಂ ಸೆಂಡಾಡಿಯಾ **ನಂಜರಾಜನಂ** ಕೈಸೆಜಿಗೊಂಡು ಕೈಗಾದು ಕಳುಪುವೆ ನೆಂದಿಸಿನಂ ; ಮೊನೆಯೊಳೋರ್ವಂ ಮುಂಚಿ ಮೋಹರದೊಳ್ ಕುಜುಪು ಗಾಣದಿರಿದು ಕೊರಲಂ ಕೊಜುದು ತರ್ಪಿನಂ ;

ಅರಸನದಂ ಕಂಡು ಮಜುಗಿಯವನಂ ಕೊಂಡಾಡಿಯಾಪನ್ನಲಿ ಯಂ ಪೊನ್ನಳಿಗಿಯೊಳಿಟ್ಟು ಪೊಂಬಟ್ಟಿಯಂ ಪೊದಿಸಿಯಂದಣದೊಳಿರಿ

ಯವನೂರ್ಗಿ ಕಳುಪಿಯವನ ಧನಕನಕವಸ್ತ್ರವಾಹನಾದಿಗಳಂ ಸೂಜಿ
ಗೊಂಡಾನಾಡನನಿತುಮಂ ಬಸಂಗಿಯವನ ಕಂಡೋಲಗಿಪರನಾಳೊಂ
ಡು ಬೀರರೊಳ್ಬೀರನೆನಿಸಿಯೆಣ್ಬತ್ತುಂ ಬರಿಸಂ ಧರ್ಮದಿಂ ಧರೆಯಂ
ಪಾಲಿಸಿ ಬಲಿಲ್ಪು ಯದುಗಿರಿನಾರಾಯಣನಡಿವಾರೆಯ ನೆಲಿಲೊಳಾ
ಬಲಿಲ್ಪಿಗಳೆಯಲೆಳಸಿಯನುಜರಂ ಕರೆದು—ಎಲೆ ಬಿಟ್ಟದಯ್ಯ ದೇವ
ರಾಜರಿರಾ ! ನೀಮಿರ್ವರುಮೆನ್ನಂ ತಂದೆಗೆತ್ತುದಜುಂದಾನುಮೆನ್ನ ಕಂದ
ಗೆತ್ತು ಕಿಜುಯತಮ್ಮಂ ಚೆನ್ನರಾಜಂ, ನರಸರಾಜಂ ಮೊದಲಾದ
ಮೂವರಣುಗರುಂ ನಾರಾಯಣನ ಚರಣಾರವಿಂದದೊಳಡಂಗಿಯೆನ್ನಂ
ತೊಜಿದುದಕ್ಕೈ ಮುಜುಗದೆ, ಮನಂಗುಂದದಿದೆಂ. ಇನ್ನೆವರಂ ಪೊತ್ತಿ
ದರಸುತನದ ಬಲಿಲ್ಪುಜಿಯನಿಟುಪುವೆಂ. ನೀಮಿದಂ ಪೊತ್ತೆನ್ನಂ ಮನ್ನಿ
ಸಿ ತಸಕ್ಕೆ ಕಳುಪುವುದೆಂದಾಣತಿಗುಡುವುದುಂ ; ಅವರಿರ್ವರುಂ ಕಡು
ಮುಜುಕದಿಂ ಕಣ್ವನಿಗಜಿಯುತೆ—ಜೀಯಾ ! ನೇಸಜುಟುದು ಬಿಸುಗ
ದಿರ್ಗಳಿರ್ಕುಮೆ ? ಬಿಜ್ಜೆಯಂ ವರ್ಜಿಸಿ ಬಿನ್ನಣಂಗಳ್ ಬಳೆಗುಮೆ ?
ಬಿಂಬಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಪಡಿನೆಲಲ್ ನೆಗಟ್ಟುಮೆ ? ದೇವರಂ ಬಿಟ್ಟುಮಿ
ರ್ಪೆವೆ ? ಈ ಮಾತಂತಿರ್ಕೆ. ದೇವರ ಕಿಜುಯಣುಗಿಮ್ಮಡಿರಾಜರಸಂ
ಗಾದೊಡಂ ನರಸರಾಜನ ಬಸಿಜುಖಿಟ್ಟಂದ ಮೊಮ್ಮಂಗೆ ಚಾಮರಾಜರ
ಸಂಗಾದೊಡಂ ಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿಯಾಂ ಮೂವರುಂ ಪರಮಪುರುಷಚರಣ
ಯುಗಳಧ್ಯಾನಾರ್ಚನೆಪ್ರಣಾಮಾದಿತತ್ಪರರಾಗಿ ಪರಮಪದವಿಯಂ ಪಡೆ
ವೆನೆಂಬುದುಂ. ಅದರ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿ—ಅದೊಡೀನರಸರಾಜನ ಕುವರಂಗೆ
ಚಾಮರಾಜಂಗರಸುವಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿಯೆನ್ನ ಕುವರಂಗಂ ನಿಮ್ಮ ಕುವರರ್ಗಂ
ಬೇಜಿನೇಜುಂಬಳಿಗಳನಮರಿಸಿಯಾಂ ಬಲುಕೆ ಪರಮಪದಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ
ಸಾರ್ವವು—ಎಂದು. ಚಾಮರಾಜಂಗೆ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಂಗೆಯ್ದು, ತನ್ನ
ಕುವರಂಗೆ ಪಡುವಣ ಡಣಾಯಕನ ಕೋಂಟಿಯಂ, ಬಿಟ್ಟದ ಚಾಮರಾ
ಜರಸನ ಕುವರರ್ಗಿ ರಂಗಸಮುದ್ರ ನಳ್ಳೂರ್ ವಿಜಯಾಪುರಂಗಳಂ,

ದೇವರಾಜರಸನ ಕುವರಗೇ ಅಜ್ಜಿಕೇಜ್ಜಿಯೆಲಿಯೂರ್ ಮಂಗಲಂಗಳ ನಿತ್ತು, ಅವರನಿಬರುಮನೆನ್ನಂ ಕಂಡಂತೆ ಕಾಣ್ಬುದೆಂದು ಮೊಮ್ಮಂಗಿ ಬೆಸಸಿ, ಪುಯಿಲನೆಸಗುವಲ್ಲಿಯುಂ ಪೊಡವಿಯಂ ಪೊರೆವಲ್ಲಿಯುಂ ಪುರುಳೊಂಬಲ್ಲಿಯುಂ ಪುಸಿವುಗದೆ ಧರ್ಮಮನಾರಯ್ನು ನಡೆವುದೆಂದು ಬುದ್ಧಿವೇಳ್ವು ಮೂವರುಂ ಅಂಬರೀಷರುಕ್ಕಾಂಗದಾದಿಪರಮಭಾಗವತರಂ ದೊರೆಗೊಂಡು ಪರಮಾನಂದದೊಳಿಸಿನಂ ;

ಒಂದು ದಿವಸಂ ರಾಜನೃಪನ ಮೆಯ್ಯನಿಸಾಯಸಂದೋಜು ಕಡು ಮುಸ್ಸಾದುದಜುಂ ಕಟುವೂವಿನ ಕಾವುಗಳೆದಂತುಗ್ಗಡಿಸ ನಾರಾಯಣನ ನಾಮಾಕ್ಷರದೊಡನೆ ಅಸು ಪೊಜಮುಟ್ಟು ಪೋಪುದುಮಾದಿವಸದೊಳಾ ಜಾವದೊಳಾಗಳಿಗೆಯೊಳಾಕ್ಷಣದೊಳ್ ಮುನ್ನೆಯರ್ಪ ಪರಿಯೊಳೆಯದು ಗಿರಿನಾರಾಯಣಚರಣಾರವಿಂದದ್ವಂದ್ವಸ್ವನಿಧಾನಮಂ ಸಾರ್ವದುಂ ; ಅಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಾನುಸಂಧಾನಂಗೆಯ್ಯುತಿರ್ಪ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರನಿಬರುಂ ಎಲ್ಲಾ ಶೀರ್ವಾದಿಸೆ ಅವರ್ಗೇಜಗಿ ಗರ್ಭಗೃಹಮಂ ಪೊಕ್ಕು ತಿರುನಾರಾಯಣನಡಿವಾವರೆಯೊಳ್ ಮುಡಿಯಂ ಸಾರ್ಚಿ ಮೆಯ್ಯಜ್ಜಿಸಿದಂ. ಅದಂ ಕಂಡಂದು ಮೊದಲಲ್ಲಿರ್ಪರನಿಬರುಂ ಪರಾಂಕುಶ ಪರಕಾಲಾದಿ ದಿವ್ಯಯೋಗಿಗಳ ಗಣನೆಯೊಳೇತನಂ ಪುದುಂಗೊಳಿಸಿಯೆಣಿಸುವರ್.

ಇತ್ತಲ್ ಪಟ್ಟಣದೊಳ್ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮರಾಜ ದೇವರಾಜರಸರಿರ್ವರುಂ ಮೊಮ್ಮನನುಮತದಿಂದಣ್ಣಂಗೌರ್ವದೈಹಿಕಸಂಸ್ಕಾರಮಂ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ ತಂತಮ್ಮಣುಗರನಾಚಾಮರಾಜನ ಕೆಯ್ಯೆಡೆಗೊಟ್ಟು ಯದುಗಿರಿವೇಂಕಟಾಚಲ ಕಾಂಚಿ ಕುಂಭಘೋಣ ಶ್ರೀರಂಗ ರಾಮಸೇತುಗಳ್ ಮೊದಲಾದ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳ ಯಾತ್ರೆಗೆಯ್ದಿದರ್.

ಚಾ ಮ ರಾ ಜ ನ ಚ ರಿ ತಂ

ಅಚಾಮರಾಜನೆಳವರೆಯದವನಾದೊಡಂ ಮಜುಸಿಂಗದಂತೆ
ಯುಂ, ಪೊಸನೆಸಜಂತೆಯುಂ, ನೃಸಿಂಹನಂತೆಯುಂ, ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಂತೆ
ಯುಂ ಬೀರಮುಂ ತೇಜಮುಂ ಶೌರ್ಯಮುಂ ಪರಾಕ್ರಮಮುಂ ಮೆಯೊಂ
ಡು, ಗಂಡುಮಾಱು ದಿಗ್ವಿಯಂಗೆಯ್ಯಲುಜ್ಜುಗಿಸಿ ದಟನುಂ ದಟನಾಯೊ
ಡನೆ ಕಳುಸಿ, ನೂಡಲ್-ತಳಕಾಡವರ ಮಳವಳ್ಳಿಯಂ ವೇಡೈಸಿ ಮುತ್ತಿ
ಸುತ್ತುವೇಲಿಯಂ ಬಲಿದು ತಳೆಯನೊತ್ತರಿಸಿ ಪಡಿದಟನಾಗಿ ಬಂದ **ಜಗ**
ದೇವರಾಯನ ಪಡೆನೋಡಿಸಿಯೂರುಗರ್ಗೆ ಕವಲ್ಕುಂಬುಗೆಯನಿತ್ತು
ಪೊಜಮಾಡಿಸಿದಂ ಬಸಂಗೆಯ್ದು ಒಡನೆ ತಳಕಾಡಂ ತನ್ನದೇನಿಸಿ ಅತ್ತಣಿಂ
ದಾಗ್ನೀಯದೊಳ್ ಕಣುವೆಯ ಬೆಟ್ಟಮನಿಟಾದು **ಘಟ್ಟಮದನಾರಿಯಂ**
ಕುಟ್ಟಮಟ್ಟಿಟ್ಟವಂ ಕಾಣ್ಗೊಟ್ಟೊಡವೆಪೊಂಗಳೊಡನೆ ಚಿಂಗೊಡೆಯಂ
ಬಾನೆಯನಂಗೀಕರಿಸಿ. ಪಡುವಲ್—ಕೆಳಲಿಯ ನಾಡ ಸಿರಿಯಪಟ್ಟಣದ
ದೊರೆಯ ತಟ್ಟನಜಿಯಟ್ಟಿ ಅವಂಗಿ ನೆರನಾಗಿ ಬಂದ ಕೆಳದಿಯ ಸಿಂಗಳರಾ
ಯನ ಮೂಗನರಿದು ಭಂಗಿಸಿ, ಬೋಳಮಲ್ಲನೆಂಬಾನೆಯೊಡನೆ ತೊಡವು
ಪಾವುಡಂಗಳಂ ಕೊಂಡು, ಅವನಂ ಮನ್ನಿಸಿಯತ್ತಣಿಂ, ಬಡಗಲ್—
ನರಸಿಂಹಪುರದರಸನಂ ಧುರದೊಳ್ ಪರಿಭವಿಸಿಯವಂ ತಂದಿತ್ತ ಕನಕ
ಭೂಷಣದೊಡನೆ ಕನಕವಸಂತನೆಂಬಾನೆಯಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಬಲುಕ್ಕೆ ಬೇಲೂ
ರವನೊಳೆಲ್ಲಿವೊಲದತ್ತಣಿಂ ಬೇರಂಬಳೆದವಂ ಬಳೆಯಿಸಿದ ದಟಮೆಲ್ಲಮಂ
ಜೋಳಿಯನ ಪಳ್ಳಿಯ ಬಟಾಯೊಳೊರ್ವೆ, ಅನೆಯ ಕೆಜಿಯ ಸನಿಯ
ದೊಳೊರ್ಮಿ, ಎಲೆಯೂರ ಪೊಲದೊಳೊರ್ಮಿ ಕೊಳುಗುಳದೊಳೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿ
ಸೊರ್ಕನುಡಿದು, ಮಿಕ್ಕವರ ಮೂಗನರಿದು ಮೊಗಗೆಡಿಸಿ, ಕೊಳತೂರಂ
ಮುತ್ತಿ ಲಗ್ಗಿಯೇಜು ಕಟಾಂಗಲೆವಿಟ್ಟು ಕಡಿದೊಟ್ಟಿದ ಕಡವೆಟ್ಟಿನೊಳ್
ಪಂದಲೆಗಲ್ಲಂ ತಂದವಜೊಳ್ ಮೂನೆಲೆಯ ಜಗಲಿಯಂ, ಕಡಿದು ಕೆಡಸಿ
ದಾನೆಗಳ ನೀಡುಗೋಡುಗಳಿಂ ಕಂಭಂಗಳಂ[ಗಂಡುಗಲಿಗಳ]ಗುಂಡುಗೋವಿ
ಸರಗೋವಿಗಳಿಂ ಬೋದಿಗೆತೊಲೆಗಳಂ, ಕೈಸೆಜಿಸಿಲ್ದಿದ ಪದಿನಾಱು ಸಾಸಿ

ರಾಳ್ಯಗಳ ಕೆಯ್ಯೋಳೇಟ್ಟ ಕುನಂತಂಗಳಿಂ ಜಂತೆಗಳಂ, ಪ್ರಾಸಪಟ್ಟಸಂಗಳಿಂ
 ಪಾಸುವಲಗೆಗಳಂ, ವಂಕಿಗಳಿಂ ಲೋವೆಗಳಂ, ಕಣೆಗಳಂ ಪಂಜರಂಗಳಂ,
 ಬಿಲ್ದಿ ಜುವುಗಳಿಂ ಬಿಗಿನೇಣ್ಣಂಗಳಂ, ಪಲತೆಜದಲಗುಗಳಿಂ ಮೇಲ್ವೊದಕೆಗಳನ
 ಳವಡಿಸಿ, ಬೀರಕ್ಕೆ ಬೀಡಾರಮಂ, ರೌದ್ರಕ್ಕೆ ಭದ್ರಶಾಲೆಯಂ, ಸಾಸಕ್ಕೆ
 ನಾಸಗೃಹಮಂ, ಗರುವಿಕೆಗರಮನೆಯಂ, ಗರ್ವಕ್ಕೆ ಗರುಡಿಯನೊಡಚು
 ವಂತೊಂದಲಗುವನೆಯನನುಗೆಯ್ದು ಅದಂ ಗೆಲ್ಲವೆಣ್ ಮದುವೆಯ
 ಪಸೆಜಗತಿಯನೇಜುವಂತೆ ಸಂತಸದೊಳೇಜು ಪೇರೋಲಗಮನಿತ್ತು, ಅವ
 ರೊಳ್ ಬಲಿದ ಬೇರಮಂ ತೀರ್ಚಿ, ಬಲುಕ್ಕೆ ಪೊಸಕೋಂಟಿಯಂ ಮುತ್ತು
 ಮೂಗುಬ್ಬಸಂಗೆಯ್ವಿನಮಲ್ಲಿಯ ದೊರೆ ನೆವಂಗೊಂಡು ಬಂದ **ಜಗದೇವ**
ರಾಯನ ಒಡವುಟ್ಟಿದನಾದಂಕುಶರಾಯನನಜ್ಜಿಯಟ್ಟಿ ಅವನ ತಟ್ಟಿ
 ನೊಳ್ ಭೋಜರಾಜಚೊಕ್ಕಳಿಕವೆಸರೆರಡಾನೆಗಳುಮಂ ಪಲಬಿರುದುಗುಜು
 ಪುಗಳುಮಂ ಕೊಂಡು ಕಳುಸಿಯಾಕೋಂಟಿಯಂ ಬಸಂಗೆಯ್ದು, ಕೆಲವುಂ
 ದಿನದಮೇಲೆ ಮುಂ **ಜಗದೇವರಾಯಂ** ಪೊಸಕೋಂಟಿಯಂ ಕೊಂಬೆಡೆ
 ಯೊಳಡನಾಯ್ದುದಂ ನೆನೆದವನ ಚೆನ್ನಪಟ್ಟಣ ನಾಗಮಂಗಲಂಗಳೆಂಬ
 ತಾಯ್ಕೊಂಟೆಗಳಂ ಕಜ್ಜೊಲ್ಲೆಯೊಳ್ಕೊಂಡು ಪೊಜಮುಡಿಸಿದರ್ಕೆ ಸಲ್ವ
 ಬೆಳ್ಳಾರಂ ಮುತ್ತು ಮುನ್ನಂ ನೆರೆಯ ಕಿಜುದೊರೆಗಳಂ ಗೆಲ್ಲು ಬುರ್ಗೊರ್ಬಿ
 ನಿಂ ಮೆಯ್ಯಜ್ಜಿತು ಮೇರೆಯಲುದು ಗಳಪುವ ಚಿಕನಾಯಕನ
 ಪಳ್ಳಿಯದಟನಾಯಾದ **ಪರಮರಾವುತನ**ನಿಜುದು ಕೆಡಪಿ ಕೊರಲನರಿದು
 ಮೂಗಂ ಕೊಯ್ದು ಅವನ ಬಲಮಂ ಬಜುಗೆಯ್ವಿನಮದರ್ಕೆ ಬಿಗುರ್ತ
 ವನ ದೊರೆಯಿತ್ತ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಂಗಳೊಡನೆ ರಾಮಲಿಂಗಮೆಂಬಾನೆಯಂ
 ಕೊಂಡು, ಇಂತೆಣ್ಣೆಸೆಗಳಂ ಗೆಲ್ಲು, ಜಸಮಂ ಪಸರಿಸಿ, ಮತ್ತಂ ಢಿತ್ರ
 ಭಾವದೊಳ್ ಪತ್ತಿದೀರ್ಕೇಜು ಬಾಣವರ ಬಸವಪಟ್ಟಣಂಗಳ್ ನೊದ
 ಲಾದ ಪೊಲಲಾಣ್ಮರ್ಗಿ ನಲೈಗೆಯ್ದು, ನಲೈಯಿಂ ಕನ್ನಡನಾಡೆಲ್ಲಮಂ
 ಬಸಕ್ಕೆ ತಂದು, ಅಗರದೇಗುಲಂಗಳಂ ಪೊರೆಯುತ್ತಂ, ಪೊಸತಾದುವನೆ

ಸಗುತ್ತಂ ಸಂತಸಮಿರುತ್ತಾನೆತೇಜಗಳನೇಜು, ಮೈಯಾಳಿಯ ವಿಲಾಸ
ದೊಳೊರ್ಮೆ, ಕೈದುವಿಡಿದು ಗರುಡಿಗೆಯ್ದ ಕೈಮೆಯೊಳೊರ್ಮೆ, ಬಿಲ್ಲಣೆ
ಗೊಂಡು ಗುಜುಯಿಸುವ ಕೌಶಲದೊಳೊರ್ಮೆ, ವೀಣೆದಳೆದು ಬಣ್ಣನಾಡು
ಗಳಂ ಬಾಜಿಪೋಜೆಯೊಳೊರ್ಮೆ, ನುಣ್ಣುರನೆತ್ತಿ ಪಾಡುವ ಬಿಡಯದೊ
ಳೊರ್ಮೆ, ಅಂತವರದ ಕಾಂತೆಯರ ನೃತ್ಯವಲೋಕನದೊಳೊರ್ಮೆ,
ಕಾವ್ಯನಾಟಕಾಲಂಕಾರಸಾರಸರ್ವಸ್ವರಸಾಸ್ವಾದನದೊಳೊರ್ಮೆ, ಪುರಾಣೇತಿ
ಹಾಸಾದಿ ಪುಣ್ಯಕಥಾಶ್ರವಣಾನುರಾಗದೊಳೊರ್ಮೆ, ದೇವಯಾತ್ರೋತ್ಸವ
ಸಂದರ್ಶನಾನಂದದೊಳೊರ್ಮೆ, ಉಳ್ಳ ಕಾಲಮೆಲ್ಲಮನಿತೊಳ್ಳೆಯ್ದದೊಳ್
ಕಳೆದು ಅಟಿಯದ ಬೆಳ್ಳಸಮೆಯ್ಯಂ ಇಳೆಯೊಳ್ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಬರ್ದಿಲ
ನಾಡೊಳ್ ಬಾಲ್ಯಂ.

ಇಮ್ಮಡಿ ರಾಜರಸನ ಚರಿತೆ

ಬಟುಕ್ಕೆ ರಾಜರಸಕುಮರನಾದಿಮ್ಮಡಿರಾಜರಸಂ ಅರಸುಗೆಯ್ಯು
ತ್ತುಮಳವಿನೊಳಮಾರ್ಪಿನೊಳಂ ಸತ್ತಿಯೊಳಂ ಸಾಸದೊಳಂ ಬೀರ
ದೊಳಂ ಬಿನಯದೊಳಂ ನನ್ನಿಯೊಳಂ ನಲೈಯೊಳಂ ಜಸದೊಳಂ ಜಾ
ಣೈಯೊಳಂ ಬಿಜ್ಜೆಯೊಳಂ ಬಿನ್ನಣದೊಳಂ ಎಱಕದೊಳಂ ಏಱ್ಕಿಯೊಳಂ
ಒಜೆಯೊಳಂ ಉಜ್ಜುಗದೊಳಂ ಧೈರ್ಯದೊಳಂ ಧರ್ಮದೊಳಂ ವಿನಯ
ದೊಳಂ ವಿನೇಕದೊಳಂ ತಂದೆಯಿಂದೆಯುಂ ಇರ್ಮಡಿಸಿ, ತನ್ನ ಪೆಸರನ
ನ್ನರ್ಥಂಗಿಯೆಡ್ಡಿಸೆಗಳಂ ಜಯಿಸಿ, ಪಲದೊರೆಗಳಂ ಪಲರ್ಮೆ ಧನಕನಕ
ವಸ್ತುನಾಹನಂಗಳಂ ಕಪ್ಪಂಗೊಂಡು, ಪೊರ್ದಿದರಂ ಪೊರೆದು, ಎಱವ
ರ್ಗಿತ್ತು, ಪರಮಪುರುಷನ ಚರಣಾರವಿಂದದ್ವಂದ್ವಸಂದರ್ಶನಶ್ರವಣ
ಕೀರ್ತನಾದಿ ಭಕ್ತಿರಸಪರಿಪಾಕಭೇದಮಂ ನಿಚ್ಚಣಿಗೆಗೆಯ್ದು ಪರಮಪದ
ಮನೇಜುದಂ.

ಕಂಠೀರವ ನರಸರಾಜ ಚರಿತಂ

ಬಲುಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಚಾಮರಾಜರಸನ ಕುವರಂ ಮೈರಾಜಗಜ
ಕಂಠೀರವಂ ಕಂಠೀರವ ನರಸರಾಜಂ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಮಂ ತಾಳ್ವ ಪಟ್ಟ
ವಣಿಯಂ ಪಗೆವರ ತಲೆಯೊಡನೆ ಮೆಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಾಪಿನೊಳಿಸಿನಂ—

ಬಸವಪಟ್ಟಣದ ಕೆಂಗಹನುಮಪ್ಪ ನಾಯಕನಿರ್ಕೇಷಯ ವೀರ
ಭದ್ರನಾಯಕನ ಮೇಗಣ ಬೇರದಿಂ ಯವನಕುಲದ ವಿಜಯಾಪುರದ
ಸುರಿತಾಣ ಮಹಮ್ಮದ ಪಾದುಶಾಹನೆಡೆಗೆ ನಡೆದವನಡಿವಿಡಿದು ರಣ
ದುಲಖಾನನೆಂಬ ಸೇನಾಪತಿಯೊಡನೆ ನಾಲ್ವತ್ತುಂ ಸಾಸಿರ ವಾರುವಂಗಳು
ಮಂ ನಾಲ್ವತ್ತಾನೆಯುಮಂ ಲಕ್ಕಪಾಯಿದಬಮುಮನೊಡಗೊಂಡು ಬಂ
ದೊಂದೆ ಸೂಟಿಊಳಿರ್ಕೇಷಯನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕೆ ದಕ್ಕುಗೊಳಲೊಡಮಾತುರುಕ
ಪಡೆವಳಂ ಕೊರ್ಬಿಯುರ್ಬಿ ಕನ್ನಡನಾಡೊಳ್ ತನ್ನ ಪೆರ್ವಡೆಗಿದಿರಪ್ಪ
ರೊರ್ವರುಮಿಲ್ಲೆಂದು ಮುಂತಣ್ಗೆ ನಡೆದು ಸೀರಿಯದ ದೊರೆಯಂ ಸೆಜಿ
ಗೊಂಡು ಪಾಯ್ತು ತುಜುಗೆಜಿಯವನಂ ತೊತ್ತಲಿಂದುಟಾದು, ಬೆಂಗೆ
ಳೂರವನಂ ಭಂಗಂಬಡಿಸಿ, ಅವರವರ ದೇಶಕೋಶಂಗಳಂ ಬಸಂಗೆಯ್ದು,
ಬಿಜಿತು, ತಜುನಾಯೊಳ್ ಕೆಂಗಹನುಮಂ ತಕ್ಕುದಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿದು ತಡೆ
ದೊಡಮೊಡಂಬಡದೆ ಕಡುಪಿನೊಳ್ ಮಟ್ಟುಮಾಪು ಪಟ್ಟಣಮಂ ಬಳಸಿ
ವೇಡೈಸಿ ಕಟ್ಟಳವಿಂದಿಟ್ಟಡಿಯಂ ಪಿಂದೆಗೆಯದೆ ಚಲಂದೊಟ್ಟು ನಡೆ
ದಿಟ್ಟು ಕೆಡಸಿದ ಪೆಣದೊಟ್ಟಲೊಳಗಲಂ ಪೂಲ್ವು ಪಟ್ಟಪಗಲೆ ಕಟ್ಟಿ
ಲೆಗೆ ಬಗೆಯಿಟ್ಟು ಕಟ್ಟುಮದೊಳಿಟ್ಟುಟುಸಿ ಸುಂದ ಕೈದುನಟಿಗಳವಲಾಯದೆ
ಕೊಂಟಿಯಂ ಮುಟ್ಟಿ ನಿಟ್ಟೀಣೆಗಳನೇಪು ತಲೆ ಪಜುದು ಪಡಲ್ವಟ್ಟೊಡಂ
ನಿಟ್ಟೊಟದಿಂದಟ್ಟಳೆವರೆಗಮಡದಟ್ಟಿಗಳನಿಟ್ಟಿಗಳಿಂದಿಪುದಿಪುದವನ ತಲೆ
ಗೇಪುದ ಸೊರ್ಕನೊಡನಿಟಾಯ ಕೆಡಪಲೊಡಂ ; ಅವಂ ಕೆಟ್ಟುಮುಪುದು
ಬಾಯ್ಸಿಟ್ಟು ಕೆಂಗಹನುಮನ ಬಸಿಪೊಳ್ ತಲೆಯಿಟ್ಟು ನುಡಿದಂ :—

“ ಎಲೆ ನಾಯಕ ! ನೀನೆಂದ ನುಡಿ ನಿಜಮಾದುದು. ಆಂ ವಿಜಯಾ ಪುರನುಂ ಪೊಜಮುಟ್ಟುಂದುನೊದಲಿಂದುನರೆಗಂ, ಮತ್ತಮೇಂ, ಪುಟ್ಟು ದಂದುನೊದಲಿಂದುನರೆಗಂ ಈಪರಿಯ ಬೀರನಂ ಕಂಡುದಿಲ್ಲ. ಅಕಟ ಕಟಾ ! ಮುನ್ನೀತೆಜದ ಬಲ್ಲಿದನೆಂದು ಬಗೆಯದೆ ಬಲನೆಲ್ಲಮಂ ಬಲಿಯಿತ್ತೆಂ ; ಪೆತ್ತ ಗೆಲ್ಲಮಂ ಪೆಜಸಾರ್ಚೆದೆಂ ; ಪೊತ್ತಜಸಮಂ ಪುಯ್ಯೆ ನಿಸಿದೆಂ ; ಪತ್ತಿದೇಟ್ಕಿಯಂ ಬಯಲ್ಕೆಯ್ದೆಂ ; ನಿನ್ನ ನುಡಿಯಂ ನೀಚ್ಚುರಿಸಿದೆಂ ; ಭಿನ್ನತಂತ್ರದೊಳ್ ಬೀದಿವರಿದೆಂ ; ಮುಂತಣಿರವಿನೊಳ್ಳೊಸ ಪೋದೆಂ ; ಪಿಂತಣೋಜೆಯಂ ಬೀಟ್ಟಿಡಿಸಿದೆಂ ; ಈಕಡಲುಡಿಗೆಯ ಪೊಡವಿಯೆಡೆಯೊಳಿಡಿದ ಕೂದೊರೆಗಳೊಳಿನ್ನೆವರೆಗಂ ಎನ್ನ ಪೆಸರ್ಗಳ್ಳು ಬಸವಟಾಯದರುಂ ಪಟಯಿಗೆಗಂಡಳವುಗಳೆಯದರುಂ ಪೌಜಂ ಕಂಡು ತೇಜಂಗುಂದದವರುಂ ಕೈದುನೆಳಗಿಗೆ ಕಣ್ಗಿಡದವರುಮಿಲ್ಲ. ಅಂತಿರ್ಪ ಕೂರ್ಪನೀಪಟ್ಟಣದೊಳ್ ಪೊಟ್ಟುಗೆಯ್ದೆಂ. ಎನ್ನ ಮನ್ನಣೆಯ ತುಟಿ ಲಾಳ್ಳಳಿಲಿಗೆಯೊಳಿರಾಱು ಸಾಸಿರ್ವರಟಾದರ್. ಉಟಾದರುಮೂರಾರಿ ಗಿರುಳೊಳ್ ಪೊಜಮುಟ್ಟು ಎಸಗುವಟ್ಟುಳಿಯಿಂ ಕಣ್ಗಿಟ್ಟು ಕಟ್ಟಟಾದು ಇಂದು ನಾಳಿನೊಳೆನ್ನಂ ಬಿಟ್ಟುಪೋಪರ್ ; ಅವರೇಗೆಯ್ವರ್ ? ಕಳ್ಳ ನಾರುವಂಗಳ್ಳಮಿಾಪ್ಪ ಕೈದುಗಳ್ಳಂ ಕೊಯ್ವ ತಲೆಗಳ್ಳಂ ಕೊಜಿವ ಮೂಗುಗಳ್ಳಂ ಗಣನೆಯಿಲ್ಲ. ಇಟ್ಟಿಡೆಗೆಯ್ದುದುಂ ಮೂಗುಬ್ಬಸಮಾದುದು. ಬಿಟ್ಟು ಪೋಪೊಡಂ ಬಟ್ಟೆಯಿಲ್ಲ. ಕೆಟ್ಟಕಜ್ಜ ದೊಳ್ ಕೈಗೊಟ್ಟು ಕಾಪಿಟ್ಟಿಮ್ಮಂ ಕಡೆನಾಯಿಸವೇಟ್ಟುಂ. ಅದರ್ಕೀಪಟ್ಟಣದವನ ಕಡೆಗಡಿ ವರೆಗನುಮ್ಮನಾಡುಗರ್ ಕಾಣದಂತೆ ಅವನ ರಾಯಸಮಂ ತೆಗೆದಿತ್ತೊಡ್ಡಾಂ ಪದುಳದೊಳ್ ಪೋವೆಂ ” ಎಂದನುನೇಟ್ಟುದುಮನನುಮಂತೆಗೆಯ್ದೆಂ. ಬಟಾಕ್ಕಾತುರುಕಪಡೆವಳಂ ಕಪ್ಪಿನಿಂದಿಟ್ಟ ಕಾಡಾನೆಯಂತೆಯುಂ ಪುಲಿನಾಯ್ದುಟಾದ ಪುಲ್ಲಿಯಂತೆಯುಂ, ತಡೆಯೊಡೆದ ಪಾವಿನಂತೆಯುಂ, ಅಂಟುಗಟಾದ ಪಕ್ಕಿಗಳಂತೆಯುಂ, ಬಲೆಯಿಂ ತಪ್ಪಿದ ನೊಲದಂತೆಯುಂ

ಬಾಲಂ ಪಜ್ಜಿದ ಪಿಳ್ಳಿನಂತೆಯುಂ, ಕಟ್ಟುಸಡಿಲ್ದ ಕಳ್ಳನಂತೆಯುಂ, ನಿಂ ದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಪಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡದೆ ಒಡಿ ತನ್ನ ಬೀಡಂ ಸಾದಂ. ಅಂದು ಮೊದಲ್ ತುರುಕರೀಕಂಠೀರವನ್ನಪನ ಪೆಸಗೊಳ್ಳಲುಮಾಡೆಸೆಗೆ ಮೊಗಮಾಗಲುಮಾಣ್ತದೆ ಹಮ್ಮುಟುದು ಹುದುಗಿದರ್.

ಈತನುಮಾ ಯವನಪಡೆಯಂ ಜಯಿಸಿ, ಕನ್ನಡನಾಡೊಳ್ ನೆಗೆ ಟ್ಪಿನೆತ್ತು, ದೆಸೆಗಳಂ ಗೆಲಲುಜ್ಜುಗಿಸಿ ಮೂಡಲ್ ನಡೆದು, ವಿಜಯಾಪುರದ ಸೇನಾನಿಯೆನಿಸಿದ ಖಾನಖಾನನ ಸೇನೆಯನೆಟ್ಟಿಟ್ಟ, ರಾಯಗೋಟಿ ರತ್ನ ಗಿರಿ ರಾಮಗಿರಿ ವೀರಭದ್ರದುರ್ಗ ಕೆಂಗೇಜು ಪೆನ್ನಗರಂಗಳಂ ಕಟ್ಟಿ, ತೆಂಕಲ್-ಮಧುರೆಯ ತಿರುಮಲಿನಾಯಕನನೀಕಮಂ ಧುರದೊಳ್ ನೀ ಟ್ಪರಿಸಿ, ಕೊಳೆಯ ಸಾಂಬಳ್ಳಿ ಸತ್ಯಮಂಗಲ ಡಣಾಯಕನ ಕೊಂಟೆಗಳಂ ಕೊಂಡು, ಪಡುವಲ್-ಕೆಳಲೆಯ ನಾಡ ಪಿರಿಯಪಟ್ಟಣಮಂ ಕಟ್ಟೊ ಲೆಯೊಳೆಟ್ಟು, ಸರ್ವಸ್ವದೊಡನಾಮಲ್ಲರಾಜನಂ ಕೈಸೆಜ್ಜಿವಿಡಿದು, ಬಡಗಲ್-ಮಲ್ಲಕನ ದಟಮಂ ಮಟ್ಟುಟುಗೊಳಿಸಿ, ತುಜುಗೆಟ್ಟ ಕಡಬ ಕಲ್ಲೂರ್ ಹೆಬ್ಬೂರ್ ಮೊದಲಾದ ಪಲವುಂ ಪೊಟಲ್ಗಳಂ ಸೆಳೆದು ಪೆರ್ನೆ ವೆತ್ತು, ಧರ್ಮದೊಳೆಯಂ ಪಾಲಿಸುತ್ತೆ, ನಿತ್ಯಸುಖಮನೇಳಿಸಿ, ತತ್ತವು ನಾರಯ್ಡು, ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಭಕ್ತಿಯೊಳ್ಲದೆ ಮುಕ್ತಿಯನುಗೊಳ್ಳ ದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಅವತರಿಸುತ್ತಮೆ ಆರ್ತರಕ್ಷೆಯಂ ಧೂರ್ತಶಿಕ್ಷೆಯಂ ಕ್ಷಣನಿಳಂಬಮಂ ಸೈರಿಸದೆಸಗಿದ ನೃಸಿಂಹನ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯಂ ನೆನೆದು ಜಾನಿಸಿ ಕೂರ್ತು ಕೊಂಡಾಡಿ ಅಡಿಗೇಜುಗಿಯಾಳ್ಗೆಯ್ದು ತಣಿದಾನಂದ ರಸದೊಳ್ಳಂದಿದೊಡಂ-ತನ್ನಂತೀಲೋಗರೆಲ್ಲರುಂ ಬದ್ವಂಕುಗಿಂದು ತಾನಿರ್ಪರಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಸುತ್ತಲ್ಪಳಿಸಿದೇಲ್ತರದ ಕಲ್ಲ ಪಾಗಲುಂ, ಬಿತ್ತರದ ಕೈಸಾಲೆಯುಂ, ಬಾಂಬರೆಗಂ ಬಳೆದೇಟ್ಟಲೆಯ ಗೋಪುರಮುಂ, ಮಂಟಪಂಗಳುಮೊಳವಳಯದೊಳಿಡಿದ ಪರಿನಾರದೇವತಾಲಯಂಗಳುಂ, ರಂಗುವಡೆದ ನವರಂಗಮುಂ, ಕಟ್ಟಲೆವಳಸುಂ ಗಬ್ಬವನೆಯುಮೊ

ಳ್ಳುವಡೆದ ದೇಗುಲನುಂ ಕಟ್ಟಿಸಿಯಲ್ಲಿ ಸನ್ನದಮಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀನೃಸಿಂಹಂಗೆ ತನ್ನ ಬೊಕ್ಕಸದೊಳ್ ವೆಸವೆತ್ತ ಮುತ್ತಿನೆಕ್ಕಸರಂಗಳುಂ ಬಜ್ಜರದ ಮುಗುಡಂಗಳುಂ ಪಚ್ಚೆಯ ತೋಳ್ವಚ್ಚಂಗಳುಂ ಕೆಂಬರಲ ಕಡಗಂಗಳುಂ ಕರ್ಮಣಿಯುಡೆನೂಲ್ಗಳುಂ ಮೊದಲಾದ ಪಲವಣ್ಣದ ಪೊನ್ನರನ್ನದೊಳ್ಳೊಡವುಗಳುಂ ಮಿಸುನಿಯ ತಟ್ಟಿ ತಳಿಗೆ ಬಟ್ಟಲ್ ಗುಂಬಂಗಳೊದಲಾದುಪಕರಣಂಗಳುಂ ಪಲತೆಜದ ವಾಹನಂಗಳುಂ ಸಮೆಯಿಸಿ ಬರಿಸದ ತಿಂಗಳ ಪಕ್ಕದ ಪಗಲ ನಿಚ್ಚದ ಜಾತ್ರೆಯುಕ್ಕೆವಂಗಳನೊಡರ್ಚಿ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ, ಕಟ್ಟಿ ಕೆಜಿ ಪರಿಕಾಲ್ಕಿಂದೊಪ್ಪುವ ನಾಡುಗಳು ತದಧೀನಂಗೆಯ್ದಾವಗಂ ತದಾಯತ್ತಚಿತ್ತದೊಳ್ ಪಲವೂಟುಗಂಗಳನೆಸಗುತ್ತೆ ಪಲವುಂ ಬರಿಸಮಿದುರ್ ತಣಿದು ಪರವಾಸುದೇವನಡಿಯಂ ಪರಿಚರಿಸಲ್ಪಿಂದು ಪರಮಪದಮಂ ಸಾರ್ದಂ.

ದೊಡದೇವರಾಜ ಚರಿತೆ

ಶ್ರೀಮತ್ಸಕಲಸಾಮಂತರಾಜನ್ಯಚೂಡಾನತಂಸಿತ ಪದರಾಜೀನನೆನಿಸ **ದೇವರಾಜಂಗೆ** ನಾಲ್ವರ್ ಕುವರರ್ ಐರಾವತಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕುಂ ನಿಗ್ಗವಂಗಳಂತೆಯುಂ, ಪೊಂಬಸಿಂಗೆ ನಾಲ್ಕುಂ ಮೊಗಂಗಳಂತೆಯುಂ, ಪೊಡೆಯಲರಂಗೆ ನಾಲ್ಕುಂ ತೋಳ್ಕಂಗಳಂತೆಯುಂ ಅತಿಶಯಾವಹರೆನಿಸಿ ನೆಗಲ್ವರ್. ಆ**ದೇವರಾಜರ**ಸನ ನಾಲ್ವರ್ ಕುವರರೊಳಂ **ದೊಡದೇವರಾಜಂ** ವರ್ಗಚತುಷ್ಟಯದೊಳ್ ಧರ್ಮದಂತೆಯುಂ, ಉಪಾಯಚತುಷ್ಟಯದೊಳ್ ಸಾಮದಂತೆಯುಂ, ವೇದಚತುಷ್ಟಯದೊಳ್ ಋಕ್ಕಿನಂತೆಯುಂ, ವ್ಯೂಹಚತುಷ್ಟಯದೊಳ್ ವಾಸುದೇವನಂತೆಯುಂ ನೊದಲಿಗನಾಗಿ ಜಗದೊಳ್ ನೆಗಲ್ಪಿತ್ತೆತ್ತಂ. ಆತನಿರವನಾರಯ್ದು ಅವಂ ಮೆಯ್ವೆತ್ತ ಚಂದ್ರಕುಲದ ಮೈಮೆಯೆಂದುಂ, ಗಂಡುವರಿಜುವಡೆದ ಯದುಕುಲದೇಟಿಗ್ಗ

ಯೆಂದು, ಪೊಸತೊಂದು ವೇಷದೊಳೆಸೆವ ಭೂಲೋಕದ ಪುಣ್ಯನೆಂದು,
 ಕಿಯ್ಯಾಲ್ದಳೆದ ಕನ್ನಡನಾಡ ಕಡುಪೆಂದು, ಪಡಿಯೊಡಲೊಂಡ ಸಜ್ಜನರ
 ಭಾಗ್ಯೋದಯನೆಂದು ಬಗೆದು ಬಣ್ಣಿಸರ್. ಮತ್ತವಿಾತನ ಮೆಯ್ಯಿರಿ
 ಗಳ್ಳಿಯಲರಂಬನೊಡಲ್ಪಿಡಾದನೆಂದು, ಮೊಗದೊಳ್ಳಿಗೆ ನಾಣ್ಣಿ ಚಂ
 ದಿರಂ ಕಂದುದಳೆದನೆಂದು, ತೇಜಕ್ಕೆ ದಿಟಂಗುಂದಿ ಬಿಸುಗದಿರಂ ಬವಣಿ
 ಗೊಂಡಪನೆಂದು ಭಾವಿಸುನರ್. ಈತನುಂ ಧರ್ಮದೊಳ್ ಧರ್ಮಸು
 ತನಂ, ಸತ್ಯದೊಳ್ ರಾಮಚಂದ್ರನು ದೊರೆಗೊಂಡು ತನ್ನಂ ಬಟಾಸಂ
 ದಾಳ್ಳಿಯ್ಯನುಜರ್ವರಸು ಸಂತಸದೊಳ್ ತನ್ನ ಬೀರನುಂ ಬಲ್ವಪುಕೆಗಾಳಿ
 ಗದೊಳ್ ತನ್ನ ಬಿನ್ನಣನುಂ ಪೊರ್ದಿದರಂ ಪೊರೆವುದಪ್ಪೊಳ್, ತನ್ನೊ
 ದಾರ್ಯನುಂ ಓದಾಳಿ ಪಾರ್ವರೊಳ್, ತನ್ನೆಪಕನುಂ ತನ್ನಂ ನಂಬಿದರೊಳ್,
 ತನ್ನ ದಯೆಯಂ ಆರ್ತರೊಳ್, ತನ್ನೈಸಿರಿಯಂ ಆಳ್ಳೊಟ್ಟೊನೊಳ್,
 ತನ್ನ ಸೊಬಗಂ ಕೆಯ್ಯಿಡಿದ ರಾಣಿಯೊಳ್, ತನ್ನ ಕಡುಪಂ ಕಳ್ಳರೊಳ್,
 ತನ್ನ ಪುರುಡಂ ಪುಸಿವರೊಳ್, ತನ್ನಾಸೆಯಂ ಜಸದೊಳ್, ತನ್ನ ಭಕ್ತಿ
 ಯಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೊಳ್ ಪುದುಗಿಸಿ ಪದುಳದೊಳಗಿರ್ಪಂ. ಮತ್ತ
 ಮೊಡನಾಡಿನಗೆಗಳೆನಿಸುವೇಕಾದಶೇಂದ್ರಿಯಂಗಳುನುಂ ಗೆಲ್ಲು ಬಸಂ
 ಗೆಯ್ಯ ಬಲೈಯಿಂದೊಳವಗೆಗಳಪ್ಪ ಕಾಮಾದಿಪಡ್ವರ್ಗನುಂ ನೆರ್ಗಿ, ಆ
 ನಗಂ ಬಿಜ್ಜೆಗಲ್ಪುದುಂ ಬಿನ್ನಣಂಬಡೆವುದುಂ ಬಿನಯನುಂ ತೋರ್ಪುದುಂ
 ಚಾಗಮನಾಗಿಪುದುಂ ಜಸನುಂ ಪಸರಿಪುದುಂ ಶಕ್ತಿಯಂ ಬಿತ್ತರಿಪುದುಂ
 ಶೌರ್ಯನುಂ ಬೇರ್ವರಿಪುದುಂ ಸಾಸನುಂ ಸೂಸುವುದುಂ ಸತ್ಯನುಂ ಸಲ
 ಪುವುದುಂ ಜಯನುಂ ಸಂಪಾದಿಪುದುಂ ಮೊದಲಾದೊಳ್ಳಿಯ್ದೊಳೆ
 ಪೊಟ್ಟುಗಳೆಯುತ್ತೆ, ಪುಸಿಗಂ ಪೊಪಟಿಗಂ ಮಾಯೆಗಂ ಮಹವೆಗಂ ಕಳ
 ವಿಂಗಂ ಕಪಟಕ್ಕಂ ಹಿಂಸೆಗಂ ಹಿಸುಣ್ಣಂ ಬಿಜುನುಡಿಗಂ ಬೇರಿಗಂ ಪಗ
 ಡೆಗಂ ಪಗಲ್ಲಿಡ್ವಗಂ ಜೂದಿಂಗಂ ಜೋಡತನಕ್ಕಂ ಸೊರ್ಕಿಂಗಂ ಸೊಪ್ಪುಂ
 ಗಂ ಇಂಬುಗೊಡದೆ, ಜಸದೊಳಂ ತೇಜದೊಳಂ ಸಸಿನೇಸರ್ಗಳೊಡನೆರೆದೊಂ

ದು ಮೆಯ್ಯಳೆದರೆಂಬ ಸಂದೆಯನುನೊದವಿಸುತ್ತೆ, ಪತ್ತಿದರೊಳಂ ಪಗೆವ
ರೊಳಂ ತಜುವಾಯಿಂ ತಣ್ಣುಬಿಸುಪುಗಳಂ ಪಸರಿಸುತ್ತೆ, ತಾಂ ನಿರ್ಮಳ
ನಾಗಿಯುಂ ಪಗೆರಾಣೆಯರ ಮೊಗದೊಳ್ ಮಾಲಿನ್ಯಮಂ, ಪರಿಶುದ್ಧನಾ
ಗಿಯುಂ ಪ್ರಜೆಗಳೊಳ್ ರಾಗಮನಾಗಿಸುತ್ತೆ, ಬೀರದ ಮೊಳೆ ಬಿನ್ನಣದ
ಬೆಳೆ ದಯೆಯ ಸೊಂಪು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದ ಪೆಂಪು ನಯದ ಕೂರ್ಪು ನನ್ನಿಯಾ
ಪು ಚದುರ ಬಲ್ಪು ಜಾಣ್ಮೆಯೊಳ್ಳು ಜಯದ ಮೋಡಿ ಜಸದ ಗಾಡಿ
ದಾನದ ಪೂಣೈ ಧರ್ಮದ ಕಾಣೈ ತಿಳಿವಿನ ಮಚ್ಚು ಧೀರತೆಯ ಪೆಚ್ಚು
ಒಸಗೆಯುರ್ಬು ಒಜೆಯ ಕೊರ್ಬು ಸಿರಿಯ ಕೂಟಂ ಸಿಂಗರದಾಟಂ
ಒಲವಿನಣ್ಣು ಉತ್ಸವದ ನಣ್ಣೆಂದು ಬಲ್ಲರ್ ಬಗೆಯೆ, ಬೆಟ್ಟದಂತೆಯುಂ
ವೆರ್ಗಡಲಂತೆಯುಂ ಇನಿತಿಸಿತರ್ಕೆ ಕಂಪಿಸದೆ ಕದಡದೆ ಇಂತಿರ್ಪವನ ನಿಜು
ಗುರುಳಂ ವೆಜಿನೊಸಲಂ ಕುಡುವುರ್ವಂ ಕುಡಿತೆಗಣ್ಣಂ ಮೊನೆವಲ್ಲಂ
ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಂ ಕೆಂಬಾಯ್ದೆಜಿಯಂ ಕಂಬುಗಳಮಂ ತೋರಗಂದ
ಮಂ ಪೇರೆರ್ದೆಯಂ ನಿಡುದೊಳಂ ಬಡನಡುವಂ ಮಿಸುಪ ತೊಡೆಯಂ
ಮೆಲ್ಲಡಿಯಂ ಕಂಡು ಮರುಳ್ಕೊಂಡು ಮೇರಿಮಾಜು ಮೆಯ್ಯಜದೆಕ್ಕಟೆ
ಯೊಳ್ ಸೊರ್ಕಿ ಮೇಲಿಕ್ಕುವ ಸಜುಮಿಂಡಿವೆಣ್ಣಳಂ ಸದೆದು ಭಂಗಿಸ
ಸತ್ಯಸದಾಚಾರಂಗಳಿಂದೆಯುಂ, ನನ್ನಿಯ ನಲ್ಲನಣ್ಮನಾಣ್ಣಂ ಪುಸಿವರ
ಬೊಜಗಂ ಮುದ್ದುಗರ ಮೊದಲಿಗನಾರ್ಪರಸನಳವಿಗರಾಣ್ಣನುರ್ಕುಳ್ಳ
ರೋಪನೆಚ್ಚಿಱುವರಿಯೆಮಂ ಇಜುತಗಾಜರೆಜಿಯಂ ಬಲ್ಲಿದರ ಬಲ್ಲಹನೆಂ
ಬಿವು ಮೊದಲಾದ ಪಲವುಂ ಬಿರುದಂ ಕೇಳ್ವ ಕಿಡಿಗೆದಜು ಕೆನಿಸು
ಕೇಣಂಗೆೊಂಡು ದಂಡೆತ್ತಿ ನಡೆವ ಬಲ್ವಗೆವಡೆಯಂ ಬಂಡುಗೆಯ್ವ ಶೌರ್ಯ
ಪರಾಕ್ರಮಂಗಳಿಂದೆಯುನೊಂದಿ ಜಸಂಬಡೆದೆಸೆವೀತನಂ ಮುಂ ನೋಂತ
ಪಲನೋಂಪಿಗಳಂದೆ ದಮಯಂತಿ ನಳನಂ, ಸುದಕ್ಷಿಣೆ ದಿವೀಪನಂ, ಜಾ
ನಕಿ ರಾಮಚಂದ್ರನಂ, ರೋಹಿಣಿ ಚಂದ್ರಮನಂ, ಶಚೀದೇವಿ ದೇವೇಂ
ದ್ರನಂ, ಗಿರಿಜೆ ಶಂಕರನಂ, ಸಿರಿಯರಸಿ ನಾರಾಯಣನಂ ಸಾರ್ದಂತೆ

ಸಾರ್ಧ ಅನ್ಯುತಾಂಬಿಯೆಂಬರಸಿ ಎಡೆವಿಡದೆ ಕಾಂತಿ ಸೂರ್ಯನೊಳ್ ಕಳೆ
ಚಂದ್ರನೊಳ್ ಕಂಪು ಬಾವನ್ನದೊಳ್ ಪುದಿವಂತೆ ಪುದುಗಿ ಪೊಷದೋಷ
ದೆ, ಮನ್ನಾದಿ ಸತ್ಕೃತಿ ವೇದಾರ್ಥಮಂ, ಜಸನೆಣ್ ಜಯವಂತನಂ,
ಮತಿ ಬಿಜ್ಜೆವಳನಂ, ಧೃತಿ ದೃಢಸತ್ವನಂ, ಶುದ್ಧಿ ಸುಚರಿತ್ರನಂ, ಕ್ಷಮೆ
ಜಿತಾತ್ಮನಂ, ದಯೆ ಧಾರ್ಮಿಕನಂ, ನೀತಿ ನೇಮಗಾಙನಂ ಬಲಿಸಲ್ಪಂತೆ
ಬಲಿಸಂದಿಸ್ಸರ್ಗಳ್.

ಇಂತಿರ್ವರುಂ ಪಲವುಂ ಬರಿಸಂ ಪೊಸಪೊಸತೆನಿಸಿ ಪಸರಿಸುವ
ನೇಹದಿಂ ಸಂತಸವಿರ್ಪಿನಂ ;

ಅರಸಿಯೊರ್ವಗಲ್ ಚಿಂತೆಯಿಂದೆನೆಯಾಟಮಂ ಮುಜಿದು ಮೌ
ನದೊಳಿರ್ಪಿನಂ ; ಅವಳಂ ಕೆಳದಿಯರುಂ ಬಗೆಯಜುದೊಳ್ಪಾತಿಂದೊ
ಯ್ಯನೊಡಂಬಡಿಸಂತವುರದ ಬರ್ದೆಯರುಂ ಬಳಸಿರೆ, ಎಡಗೆಯ್ದೊಳದೊಳ್
ಮೊಗದಾವರೆಯಿಟ್ಟು ನಿಟ್ಟುಸಿರ್ಪಿಡುತ್ತೆ, ಎಡೆಯೆಡೆಯೊಳೆಮೆವೊಯ್ಲಿಂದು
ದಿವ್ವ ಕಣ್ಣಿನಿಯಿಂ ದುಗುಲಮಂ ನನೆಯಿಸುತ್ತೆ ಜಾನದೊಳಿರ್ಪಿನಂ ;

ಅರಸಂ ಪತ್ತೆಸಾರ್ಧದಿರೇಲ್ಪುದಂ ಮಾಣಿಸಿ, ತಾನುಮಾಮೆಲ್ಪಾ
ಸಿನೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿದರ್—“ಎಲೆಯರಸಿ ! ನೀನುಟ್ಟು ತೊಟ್ಟಣ್ಣಿಟ್ಟು ಪೂ
ಮುಡಿದಾನಂದಂಬಡೆಯದೆ ಬಜುದೇಕೆ ಪಗಲ್ ಕಂಡ ಪೆಜಿಯಂತೆ,
ಮಂಜುಮುಸುಕಿದ ತಾವರೆಯಂತೆ, ಪೊಗೆಸುತ್ತಿದ ಪುತ್ರತಾಯಂತೆ,
ಬಿಸಿಲ್ಪೊಡೆ ನೆಯ್ವಿಲಂತೆ, ಬಾಡಿ ಬಣ್ಣಂಗುಂದಿ ಓಸವಲುದು ಜಾನಿಸು
ತ್ತಿರ್ಪೆ ? ಎಪರಿಯೆಣಿಸಿದೊಡಮೆನ್ನೊಳಮೆನ್ನಂತವುರದವರೊಳಂ ತಪ್ಪಿ
ನಿತುಮಿಲ್ಲಂ. ಅದೆತ್ತಣೆಂ ಬಂದುದೆಂತು ಮೊಳಿತುದೇಪರಿಯೊಳ್ ಬಳಿದು
ದೇತೆಜದಿಂ ನೆಲೆಗೊಂಡುದಿದೇನುಬ್ಬಿಗಮೋ ಮುಳಿಸೋ ಮುಜುಕಮೋ
ಪೇಲ್ ? ಎಲ್ಲ ಪೊಡೆನ್ನಂ ಮೊಗನೋಡು, ನುಡಿಸು, ಬಣ್ಣಿಸು.”
ಎಂದು ಪಲರೈ ಬೆಸಗೊಳಿಯುಂ, ಪಡಿನುಡಿಗುಡಲಣ್ಣದೆ ಕೆಲದೊ
ಳರ್ಪ ಕೆಳದಿಯ ಮೊಗಮಂ ನೋಡೆ, ಅವಳ್ ಮೆಲ್ಪಾತಿಂದೆ—

“ಎಲೆ ದೇವ! ದೇವರ್ ದಯೆಗೆಯ್ವೆಡೆಯೊಳ್ ಕೊಪತೆಯೆತ್ತಣಂ
ಬರ್ಪುದು ? ಎತ್ತಾನುಮುಳ್ಳೊಡಂ ದೇವರಡಿಯೊಳರಸಿಯರ್ಗೆ ಮುನಿ
ಸೆನಿತು ಸನುನಿಪುದು ! ಆಯೆಣಿಕೆ ನಿಲ್ವೆ. ಮೇಣರಸಿಯರ್ ಪಲವುಂ
ದಿನಸದಿಂ ಶಿಶುವಂ ಬಯಸಿ ಬೇವಸಂಗೊಂಬುದೆನಿತಾನುಮುಂಟು. ಇ
ನಿಸುಂ ಪೊಚ್ಚೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ನಿಲ್ಲದೆ ಕುಳ್ಳಿರದೆ ಮಲಂಗದೆ ದುಗು
ಲನಂ ತೊಡನಂ ತಿಲಕನುಂ ಮುಡಿನ ಮಾಟನುಂ ವೀಳೆಯನುನೆನ್ನ
ನಿರ್ಬಂಧದಿಂದೆಸಗುತ್ತೆ ದೇವರಡಿಯೊಳ್ ಭಯದಿಂದೊಂದು ವೇಳೆಯುಂ
ಕಂಡು ಕಾಣಿಸದಿರ್ಪಳ್. ಈಪೊತ್ತು ಭಾಗವತಶ್ರವಣಂಗೆಯ್ವಲ್ಲಿ—

—ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಬಾಲಲೀಲೆಯ ವರ್ಣನೆ—

ಗೊಲ್ಲವಳ್ಳಿಯೊಳೆಳಸಿಸುತನದೊಳೆಸೆನ ವಾಸುದೇವಂ ನೆನಮಿಲ್ಲದೆಡೆಯೆ
ಡೆಯೊಳ್ ಮಸಗುವ ಮುದ್ದುನಗೆಯುಂ, ಒರ್ಕೆಯೊಳೆಟಿದು ಚೆಂಬಾ
ಯೊಳಿಂಬುಗೊಳಿಸಿದ ಮೆಲ್ಲಡಿಯುಂಗುಟಮುಂ, ಮುತ್ತಿನೆಕ್ಕಸರದೊಳ್
ಕಟ್ಟಿ ನೇಲ್ವು ನೀಚ್ಚಿಯುಂ ನೀಚ್ಚಿದುಯ್ಯಲಾಡುವ ಕೆಂಬರಲ ಸೆಂಡನಂಡ
ಲೆನ ಪೆಜಿಗೆಯ್ಯುಂ, ಬಗೆಗಣಿ ಪರಿತಂದು ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮಣಿದು ಮೊಗ
ದೊಳ್ ಮೊಗಮಿಟ್ಟು ಮುದ್ದಿಸಿ ಮೆಯ್ಯಜಿನ ಗೋಪಿಯ ಮೊಲೆಯುಣ
ಲೆಳಸಿ ನಿಮಿನಿಮಿದುರ್ ನೀಚ್ಚುತೆಳವಳ್ಳಿದೊಳ್ಳಳಂ ನೆಗನೆಗಪಿ ನೀಡುತಡಿ
ಯಿಡುವ ತವಕದೊಳುಲಿನ ಕಿಣುಗೆಜ್ಜೆಯಂದುಗೆಗಳುಂ, ನಸುಜೋಲ್ದಿ
ಳಗಿವಿಯನಲೆನ ಪಚ್ಚೆಯ ಮಾಂಗಾಯ ತಾಕಿನೊಳ್ ಮಸುಳಿಸುವೆ
ರಡುಂ ಮೆಲ್ಲದಂಪುಗೊಳಿಟ್ಟು ಕತ್ತರಿಯ ದಿಟ್ಟಿಬೊಟ್ಟುಂ, ಕಿಣು
ಗುರುಳೊಳ್ ಕೋದು ಕಟ್ಟಿದ ಕೆಂಬರಲರಳೆಲೆಯ ಲಂಬಣದ ಮುತ್ತಿನ
ಪೆಜಿಯಂತೆ ಮೆಜಿನ ಪೆಜಿಗೆಜಿಯ ನಾನುಮುಂ ಮನಂಗೊಳೆ ಪೊಂ
ದೊಟ್ಟಿಲೊಳ್ ಮಲಂಗಿದ ಪಾಂಗಂ । ಮತ್ತಮೆಳಸಸಿನೊಸಲೊಳ್ ಕವಿವ
ನಿಜಾಗುರುಳುಂ, ಅರೆದೇಜಿದ ಕಡೆನಾಯೊಳ್ ಸೂಸುವಿಂಚರಿಯುಂ ನನೆದ
ನಸುದೋಜುವುಸಿರುಂ, ಮುಂ ಜಗಮಂ ಪಡೆನಾಗಳ್ ಮೊಗದೊಳ್

ಮೊಗೆದು ಮೊಳೆದೋಜಾದ ಪಾವಕನಂ ಪಡೆಗೊಳ್ಳ ಶ್ರೀಚೂರ್ಣತಿಲಕಮುಂ, ಕರ್ಮಣಿವೊಗವಡೆದೆರ್ದೆಯಾಗಸದ ಸೊಬಗಿಗೆ ಸೋಲ್ತಿ ಮೆಯ್ಯಳೆದುದಿಸಿದ ಮೊಸವೆಜಿಯಂ ಮೋಲ್ವ ಪುಲಿಯುಗುರುಂ, ಪೆಜ ಸಾರ್ಚಿದಡಿಯ ಕಿಜುಗೆಜ್ಜೆಯುಲಿಗೆಳ್ಳ ಮಡಮುಜಾದು ಪಸರಿಸುವೆ ಸಲ್ಪಣ್ಣೆಳಗುಂ, ಪಿಡಿಸಿಡಿದೆಜಿಯೆ ಪಸಾದುದಿದರಳೆಲೆಯ ಲಂಬಣಸರದ ಮುತ್ತುಗಳ್ ಊಜುದೊರ್ಕೆಯ್ಳಮನೊಮೊಟಕಾಲನೊತ್ತುವಿನಂ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂದನಂ ಬೆದಕುವ ಮೊಳೆವೆರಲ್ಕಳುಂ, ತುಂಬಿದ ಮೊಂದಳಿಗೆಗಳಂ ತುಡುಕಿ ಕೌಚಿ ಪರಿವ ತಿಳಿನೀರೊಳ್ ತನ್ನ ಪಡಿನೆಜಲಂ ಕಂಡು ಮೊಡೆಯೆ ಸಿಡಿನ ಸೀರ್ಪನಿದಳೆದ ಸಿರಿಯೊಡಲುಮಾಗಿ, ಅಂಗಳದೊಳ್ ತಳವ ತನ್ನ ಬಟುವಿಡಿದು ಮನದೊಡನೆ ದಿಟ್ಟಿಯಂ ಸುಟುಸುಟುಸಿ ಸೊಗಂಬಡೆದು ಸೊರ್ಕೆ ಮೇಲಿಕ್ಕಿ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ತಟ್ಟಿಸಿ ಮಗ್ಗುಲಂ ಸಾರ್ಚಿ ಮೊಗ ನೋಡಿ ಮೊಲೆಯೊಡೆ ಪಾಲ್ಗುಡಿಯುತ್ತ ಮೊಳೆವಲ್ಮಿಸುಗೆ ಎಡೆಯೆಡೆ ಯೊಳ್ಳಗುವ ಗಾಡಿಯಂ ಬಟುಕ್ಕಡಿಗಡೆಗೇಲ್ವ ಬೀಲ್ವಾಯಸದಿಂ ಮೊಡೆ ಯೊಳೆಡಿದ ಪಲವುಂ ಜಗಮಂ ಕಂಪಿಸದಂತೆ ಬಿಗಿದು ಕಿಟ್ಟೊಡೆಯೊಳ್ ಕಟ್ಟಿದ ಪವಳದಮುಳ್ಳೇವಳದೊಳ್ ನೇಲ್ವ ಮೊಂಗಿಜುಗಂಟೆ ಉಲಿಯ ದಂತೊರ್ಕೆಯೊಳ್ ಪಿಡಿದು ಒಯ್ಯನೆಡಗೋಣೆಗೆ ನಡೆತಂದು ಅಲ್ಲಿ ಗೋಪಿ ಕಡೆಗಂದಲೊಳ್ಳೆಣೆ ಗಳೆಯದುಟುಸಿಯೊಲೆಯೊಳುರ್ಕೆಯುಗುವ ಪಾಲ್ಗಂದಲನಿಟುಸಿ ಬರ್ಪನಿತಜೂಳಾಕಡೆಗಂದಲಂ ಮಂತಿನೊಳ್ ಮೊ ಯ್ದೊಡೆದು ಆಬೆಣ್ಣೆಯೊಳ್ ಬೇಲ್ವನಿತುಮಂ ನುಣ್ಣನೆ ನುಂಗಿ ತಣ್ಣನೆ ತಣೆದು ಉಟುದುದಂ ಕೊಂಡಂಗಳಕೆ ನಡೆದು ಅಲ್ಲಿ ನಟ್ಟನಡುವೆ ನಟ್ಟ ಮೊಂಗಟಿಯೊಳ್ ಕಟ್ಟಿದ ಕರ್ಗೊಡಗದ ಸರಪಳಿಯ ಕೀಲಂ ಕಟ್ಟಿ ವೆಡದಲೆವಿಡಿದದನೆಜಿದುಯ್ವಾರುಮುಜಾಯದಂತೊಂದು ಮೂಲೆವನೆಯೊಳ್ ಮರಮೊರಲೇಜು ಮಂಡಿಸಿ ಬೆಣ್ಣೆದಿನಿಸಿಯೊಡನುಂಡುದನುಗುಟುಂದು ದಂಡಿಸುವಿನಮದರ್ಕದು ಬೆದಜು ಪಲ್ಕಿಜುವುದುಮದಂ ಬೆಣ್ಣೆಗೆತು =

ಬೆರಲಿಂ ತೆಗೆಯುತ್ತಮಿರೆ, ಮುಂ ಮನೆನಾಟುತ್ತಿಗೆಯ್ಬ ಬಂದ ನಂದವಧು
 ಕಂದಲೊಡೆದುದಂ ಕಂಡದಂ ತನ್ನ ಕಂದನೆಸಕಂಗೆತ್ತು ಸಂತಸದೆ ನಸು
 ನಗುತ್ತೆಲ್ಲಿಯುಮುಜಿಸಿ ಕಾಣದಲ್ಲಿಗೆ ನಡೆತಂದು ನಿಂದಾಮಾಟುತ್ತಿಯಂ
 ಕಂಡಳ್ಳಿ ನಸುಮುನಿಸಿದೆ—ಎಲೆ ದುಳುದುಂಬಿ, ಸಿಲ್ವಿದೆಯ್ಯೆ !
 ನಿನ್ನದ್ದುರುಟುತನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಬುದ್ಧಿವೇಟುತ್ತಿನೆಂದದ್ದರಿಪುನಾದನಿಗೇಳುತ್ತ
 ವಳ ಕೋಲ್ವಿಡಿದ ಕೆಯ್ಯುಂ ಕುಡಿಗೊಂಡ ಪುರ್ಬುಂ ಕೆಂಗಣ್ಣುಂ
 ಕೂರ್ನೋಟಮುನಾದ ಕೋಪಾಟೋಪಕ್ಕಂಜಿ ತನ್ನಂ ಮಾಂಜಲೆಂ
 ದತ್ತಣೆನೆಲ್ವು ಬೀದಿವರಿಯುತ್ತೆ ಮನೆದೇಗುಲಮನಂಗಳದೆಳದೊಳಸಿದೋಂ
 ಟನುಂ ಕಳುದುಜಗಳ ಕೊಟ್ಟೆಗೆಗಳುಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಬವಣೆಗೊಂಬ
 ತನ್ನಂ ಬಟುಸಲ್ವಾಯಸದಿಂ ಬೆನುರ್ದ ಮೊಗಮುಂ ಪೆರ್ಚಿದ ಸುಯ್ಯ
 ಲರುಂ ಸಡಿಲ್ವ ಮುಡಿಯುಂ ಸರಿದ ಮೇಲುದುಂ ಬಳ್ಳುವ ನಡುವುಂ
 ಬಸವಟುವ ನಡೆಯುನಾದ ತಾಯ ಬಟಲೈಗಂಡೊದವಿದ ಮುಳುಕದಿಂ
 ನಾಲೊಗಂ ಮಾದೇವಂ ಮೊದಲಾದ ಬಾಂಬಟ್ಟಿಗರ ದಿಟ್ಟಿಗಂ ಪರಮ
 ಯೋಗಿಗಳ ಬಗೆಗಂ ಮೆಯ್ಯುಡದ ಬೊಮ್ಮನವಳ ಕೆಯ್ಯಸಮಾಗುತ್ತೆ
 ಹದುಗಿ ಹಂಮೈಸಿ ನಡನಡುಗಿ ಪನಿಸೂಸುವ ಬಗಸೆಗಣ್ಣುಂ ಮುಚ್ಚಿ
 ಪೊಜಿಗೆಯ್ಯಂದೊಜಸುತ್ತೆ ನಿಲ್ವುದುಂ, ಅವಳುಮುಟ್ಟುತ್ತ ಕೊಲಲೆತ್ತಿದ
 ಕೋಲಂ ಕೆಲಕಿಟ್ಟು ಕಟ್ಟುಜದೊಳ್ಳೆಟ್ಟಿತ್ತೆನೆ ನಿಟ್ಟುರಮುಂ ನುಡಿದು
 ಕಟ್ಟಿ ನಿಲಿಸಲ್ಕಿಂದು ತೊಟ್ಟುನೊಂದು ಕಡೆದಾವಂ ಪೊಡೆವಳಿಸಿ ಪಿಡಿವಿನ
 ಮೆರಟ್ಟಿರಲಳವುಂ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಬೇಗದೆ ತನ್ನ ಇರ್ನೆಯ ಬೀದಿಯ
 ಪಳ್ಳಿಯ ಮನೆಗಳೊಳುಳ್ಳ ದಾವನಿತುಮುಂ ತಂದು ಗಂಟಿಕ್ಕಿದೊಡಮಳ
 ವಡದಿರೆ ಅವಳಬಲಿ ಬಟಲ್ವಿನಂ, ಮನಂಗಳಿಗಿ ನೆಟ್ಟನೆ ಕಟ್ಟುವಡೆದಿರ್ಪ
 ಕಟ್ಟೊಳ್ಳುಮುಂ । ಮತ್ತಂ—“ ಕೇಳಲೆ ಗೋಪಮ್ಮ ! ನಿಮ್ಮೂರೊ
 ಳ್ದೆಮ್ಮನಂದಿಗರ್ ಮನೆನಾಟುತ್ತಿಗೆಯ್ಬದರಿದು. ನಿನ್ನ ಮಗನಟ್ಟುಳಿ
 ಬಿಟ್ಟತ್ತು. ಈ ಪೊಟ್ಟುಜಯೆಲ್ವು ಎಡೆಗೋಣೆಯೊಳ್ ಕಡೆಯುತ್ತಿರ್ಸಿನಂ ;

ಮನೆವೊಕ್ಕುವಂದು ತೊಟ್ಟಿಲೊಳ್ ಪಟ್ಟಿದ ಮಗುವಂ ತುಜುಪುದ
 ಮಾದನಿಗಳ್ಳೊ ಕಡುಗಿ ನಡುಮನೆಗೆಯ್ತರ್ಪನಿತಜ್ಜಿಗಳತ್ತಣಂ ಪರಿದಂ
 ಗಳಕ್ಕೆ ನಡೆದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದೊಳಗಜುವಂ ಬಿಟ್ಟಿದಜಿ ನಾಲಮಂ ಪಿಡಿದು
 ಬಿಡದೆ ಪರಿದಂತೆ ಪರಿದು ನೆಗೆದಂತೆ ನೆಗೆದು ಪತ್ತೆಸಾರ್ವನಮಾತುಜು
 ಮಜುಕದಿನೆಟ್ಟು ಮೊಗಂ ಮುಜುದು ನಟ್ಟಾಲಿಯಿಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತೆ ಪೆಜಗಾ
 ಲ್ಗಲಿನಿಸುಂ [ಕುನುಂಗಿ]ನಿಂದ ಮೊಲೆಯುಣವಂದ ಕಜುವಿನ ಮೆಯ್ಯಂ
 ಪಂ ಸವಿದು ತೊಜಿಯಿಲುಪಲೊಡಮಾಕಜುವುಂ ನೆಗಸಿದ ಬಾಲಮುಂ
 ನಿಮಿದ್ ಪೆಜಗಾಲ್ಗಲುಂ ನೆಗೆದ ಮೊಗಮುಂ ನಟ್ಟ ಮುಂಗಾಲ್ಗಲು
 ಮಾಗಿ ಮೊಲೆಗುಡಿನ ಬೆಡಂಗಂ ನಿರವಿಸಿ ತಾನುಮದಜಂತೆ ನಾಲ್ಗಾ
 ಲೊಳ್ ನಂದು ಮೊಗನೆಗಸಿ ಮೊಲೆಯುಣ್ಣನಿತಜ್ಜಿಗಳಾನುಂ ಬಂದು
 ಕಜಿಯಲನುವಪ್ಪುದುಂ, ಬೆದಜುಯತ್ತಣಂ ಬೀದಿನರಿದು ಮೆಯ್ಯಜಿಸಿ
 ಮಗುಟ್ಟುಂ ಮನೆವೊಕ್ಕು ಕಂದಲ ಬೆಣ್ಣೆಯನಿತುಮಂ ತಿಂದು ಪೋದಂ”
 ಎಂದು ದೂಜುವೆಡನೆರೆಮನೆಯ ಮಡದಿಯುಂ ; ಮತ್ತಂ—“ ಎಮ್ಮ
 ಚತ್ತರದೊಳ್ ಕಜುನಾಲವಂ ಕರ್ಗೊಡಗದ ಗಡ್ಡದೊಳ್ಗಂಟಕ್ಕಲೊಡ
 ಮನೆರೆಡುಮೊಂದರ್ಕೊಂದು ಬಿಗುರ್ತು ಪಡುವ ಪಲವುಂ ಚಾಪಲಮಂ
 ನಿರವಿಸುತ್ತಿರ್ಪಿನಮಾನುಂ ಬಂದು,—ಎಲೆಲೆ ಕಳ್ಳಂ ಕೆಯ್ಯಟ್ಟನೆಂಬುದು
 ಮೊದವಿ ಮೆಯ್ಯಜಿಸಿ ಮನೆವೊಕ್ಕಲ್ಲಿಯೊಲೆಯೇಜಿಸಿದ ಪಾಲ್ಗಂದಲಂ
 ಕಡೆವೆಡೆಯೊಳಂ ಕಡೆವ ಮೊಸರ್ಗಂದಲನೊಲೆಯೊಳಂ ಪಲ್ಲಟಂಗೊಂಡಿ
 ರಿಸಿ ಸಿಸುಗೆಜಿಯಲೆಂದಿರಿಸಿದ ಬಿಸುವಾಲ್ವೆಣ್ಣೆಯಂ ಸವಿದಾಪೊಂದಟ್ಟಿ
 ಯೊಳ್ ಸುಣ್ಣಮನಾತಿಳಿಯುಮಂ ತುಂಬಿ ಮೋಸಂಬಡಿಸಿದಂ” ಎಂದು
 ಲಿನ ಬಲನೆರೆಮನೆಯ ಭಾವೆಯುಂ ; ಮತ್ತಂ—“ ಪೊಟ್ಟಜಿಯಾಂ
 ಕಜಿಯುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ ತನ್ನಂ ಬಟುಸಲ್ವ ಪಲವುಂ ಕುವರ್ವೆರಸೊಳ
 ವೊಕ್ಕು ಬಳಸಿಯುಂ ನೋಡಿ ಕಾಣದೆ ಕೋಣೆಯೊಳ್ ಕಟ್ಟಿ ನೆಲ್ವ ನೆಲ
 ವಿನೊಳ್ ಮೊಸರ್ಗಂದಲಂ ಕಂಡು ಕಡೆಗೋಲಂ ನೆಗಸಿ ಕುಟುಕುವಿನಂ

ನೀಳ್ವುದಿರೆ ಮಣೆಯಂ ಮರವೊರಲಂ ಮಕ್ಕಳಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ವೆಗಲೇಜು
 ನಿಂದು ಕಂದಲಂ ಕುಟುಕೆ, ಸುರಿವ ಮೊಸಳು ಸರಿಯಂ ಸವಿಯುತ್ತಿ
 ಪಿನಮೆನ್ನೀಪೆಣ್ಣುಗಳ್ ಪೋಗಿ ಕಂಡು ಕಳ್ಳಂ ಕಳ್ಳನೆಂಬುದುಮೊದಗಿ
 ಬಾಯೊಳಿಡಿದ ಮೊಸಳುನವಳ ಮೊಗದೊಳ್ ಮುಕ್ಕುಳಿಸೆ ಕಣ್ಣುಚ್ಚು
 ವುದುಂ ಗಳ್ಳನೆ ತಲಕ್ಕಿಗೆಯ್ದು ಮೊಗದೊಳ್ ಮೊಗಮಿಟ್ಟು ಮುದ್ದಿಪ ನೆವ
 ದಿಂ ಗಾಸಿಗೆಯ್ದನಿದೆ ನೋಡು ” ಎಂದು ಮಗಳ ಬಾಯ್ಜೆಯಂ ತೋ
 ಜು ದೂಳುವ ಮುಮ್ಮನೆಯಗರತಿಯುಂ ; ಮತ್ತಂ—ಎಮ್ಮಂಗಳದೊಳ್
 ಪಂಜರದ ಕೀಲಂ ಕಟ್ಟಿ ಗಿಳಿಯಂ ತಪ್ಪಿಬಿಡನೆಂದುಂ, ಆಡುವೆವಕ್ಕಳ
 ಕಣ್ಗೆ ಮೆಚಿಸಿಕ್ಕಿದನೆಂದುಂ, ಮಲಂಗಿದ ಪೆಣ್ಣಳ ಮೊಗಕ್ಕೆ ಮಸಿಗುಣಿ
 ಯಂ ಬರೆದನೆಂದುಂ, ಮುದುಪಂ ಬಾಯ್ಜೆಯದಂತೆ ಬಿಗಿದು ಗಡ್ಡ
 ವಾಸೆಗಳಂ ಗಂಟಿಕ್ಕಿದನೆಂದುಂ, ಸಿಸುಗಳಾಡುವ ಪೊಡೆಸೆಂಡಂ ಕೊಂ
 ಡುಯ್ದನೆಂದುಂ, ಪೊಂಬೊಗರಿಯನಪಹರಿಸಿದನೆಂದುಂ, ಕವಡೆಗಳಂ ಕವ
 ದನೆಂದುಂ, ಇವು ಮುಂತಾದ ಪಲವಂ ಪೊಲ್ಲದ ನಡತೆಗಳಂ ಸೊಲ್ಲಿಪ
 ಬೀದಿವನೆಗಳ ಪೆಂಡಿರ್ಗಳುಂ—ತಮ್ಮೊಳ್ತಾವೆ ನಾಣ್ಣಿ ತಲೆನಾಗಿ ಬೇಗದೆ
 ಮೋನದೆ ಪೋಪಂತೆ ತಾಯ ಮಗ್ಗುಲಿನೆಟ್ಟು ಸಿರಿಮೊಗಂದೋಜುವ
 ಮುದ್ದುವಗೆಯುಂ । ಮತ್ತಂ ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ ಸಿರಿಮೆಯ್ಯೊಗರ್ ಮೇಗಣ್ಗೆ
 ನೆಗೆದೊಟ್ಟುಗೊಂಡಂತೆ ಮೆಜುವ ಚಂಡಿಕೆಯುಂ, ಅಲ್ಲಿ ಮೊತ್ತಂಗೊಂಡ
 ಕಟ್ಟಲೆಯತ್ತಲಿತ್ತಲುಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿದಂತೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಿದಳನೇಸರ್ಗದಿರಂ
 ನೆರಂಗೊಂಡು ಚಂಡಿಕೆಯೊಳ್ಳಟ್ಟಿಪ್ಪ ಪೊಂಗುಂಡುಸರಮುಂ, ಜಗಮ
 ನೊಗೆಯಿಸುವಾಗಳ್ ಅವಗಮೊಗೆಯಿಸಿದಭ್ರಾಸದಿಂದಿರಲುಂ ಬಗೆ
 ಯೊಳಂ ಕಣ್ಣೊಳಂ ಪೊಣ್ಣಿ ನಿಂದೆಳಸಸಿನೇಸರ್ಗಳ್ ಸಿರಿಗುರುಳ್ಳಟ್ಟಲೆ
 ಯೊಳ್ ಕೇಣದಿಂದಿದ್ದೀಜುದಂತಿರ್ಪ ಪೆಜಿಗೆಜಿನಾಮು ಕೆಂಬರಲರಳೆಲೆ
 ಗಳುಂ, ನಿಡುಗಣ್ಣಾಟಿಮೀನುಳುಗುಟ್ಟುವೆಂಬಂತೆಸೆವ ಮುತ್ತಿನ ಕಿವಿ
 ನಚ್ಚುಮುಂ, ತ್ರಿಗುಣಮಯಮಾದ ಸೃಷ್ಟಿಗೆಯ್ಯಲೆಂದಿತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿದ ಬಿತ್ತು

ಗಳ ಮೊತ್ತದಂತೆಸೆವ ಮುತ್ತಿನ ಕೆಂಬರಲ ಕರ್ವಣಿಯ ಕಂಠಸರಗಳುಂ,
 ಬಾನೊಳಂ ಬಾನುರುಳನ ತಲೆಯೊಳಂ ನೆಲಸಲ್ಪೆಂದಿರ್ಮೆಯ್ವೆಳೆದು ಮನ
 ದೊಳ್ ಪೊಣ್ಣಿದೆಳವೆಜ್ಜಿ ಪೊಜಗಣ್ಗೆ ಪಡಿನೆಬಿಲೊಂಡಂತೆಸೆವ ಪುಲಿ
 ಯುಗುರ್ವಚ್ಚಮುಂ, ಕಲಿಯುಗದೊಳ್ ಬಳೆವ ಸಿರಿಮೆಯ್ಯ ಕರ್ಪೊಗರ್
 ಪೊಜಮುಡಿಸಿದೊಡಂ ಬಿಡದೆ ತೊಡರ್ವ ಪಿಂತಣ ದ್ವಾಪರದ ಫಳಧಿವಣ್ಣ
 ದಂತಿರ್ಪ ಪೊಂದುಗುಲಮುಂ, ನಡುವಳಸಿ ಸುತ್ತಿಯದಜ್ಜೊಳ್ ಸಿಲ್ಪಿಸಿದ
 ಪೊಂಗೊಳಲುಂ, ಏಲುಂ ಜಗಮನೊಳಕೊಂಡೊಡಂ ತಣಿಯದ ಬಸಿಜಂ
 ತುಂಬಲ್ಪೆಂದು ಕಿಜುಗಲ್ಲಿಯೊಳಿಟ್ಟು ಕಕ್ಷದೊಳ್ ನೇಲ್ವ ಕಟ್ಟೋಗರ
 ಮುಂ, ಕೆಯ್ಯೊಳ್ ಪಿಡಿದ ಕಿಜುಗೋಲುಮಾಗಿ ತನ್ನಂತೆಸೆವ ಸಾಸಿ
 ಗರ್ವರರ್ವೆರಸು ಕಜುಗಾಯಲ್ಪೆಂದು ಕಾನನಮಂ ಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ಕಜುಗಳ
 ಮಂದೆಯೆಲ್ಲಮನೊಂದುವೆರಸಿ ಮೇಯಲ್ಪಿ ನಿಲಿಸಿ, ತಾನುಂ ಜಗುನೆಯ
 ತಡಿಯೊಳ್ ಜಾನಿಸುವಳ್ಳಿಗರೊಡನೆ ಕುಳ್ಳಿದರ್ಗೆಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಜಾನಿಸುತ್ತಂ,
 ಮೊರೆಯುತ್ತೆ ಬವಣಿಗೊಂಬ ತುಂಬಿಗಳೊಡನೆ ಸುತ್ತಿ ಮೊರೆಯುತ್ತಂ,
 ಕುಕಿಲ್ವ ಕೋಗಿಲೆಗಳಂ ಬಟುಸಂದು ಕೂಗುತ್ತಂ, ಕರ್ಮುಗಿಲ ಕರು
 ವಿನಂತೆ ಮೆಜ್ಜವ ತನ್ನ ಸಿರಿಮೆಯ್ಯಂ ಕಂಡು ಸೊರ್ಕೆಜು ಕುಣಿಯುವ
 ಸೋಗಿಯೊಡನೆ ಕುಣಿಯುತ್ತಂ, ಆಗಸದೊಳ್ ಪಾಜುವ ಪಕ್ಕಿಗಳ ನೆಬಿ
 ಲಂ ತಜುಬಿ ಪರಿಯುತ್ತಂ, ಏಡಿಸುವ ಕೋಡಗಂಗಳನೇಡಿಸುತ್ತಂ, ಅವಜ
 ಕೊನೆನಾಲಂಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಬಿಡದೆ ಕೊಂಬಿನತ್ತಣಿಂ ಕೊಂಬಿಂಗಂ ಮರ
 ದತ್ತಣಿಂ ಮರಕ್ಕಂ ನೆಗೆಯುತ್ತಂ, ನೀರ್ತಡಿಯೊಳ್ ಕುಸ್ಪಳಿಸುವ ಕಪ್ಪೆ
 ಗಳೊಡನೆ ಕುಸ್ಪಳಿಸುತ್ತಂ, ಪಡಿನೆಬಿಲಂ ಪೊಡೆಯುತ್ತಂ, ಪಡಿನುಡಿಯಂ
 ಬಯ್ಯುತ್ತಂ, ಪಿರಿದುಂ ಪೊಟ್ಟುಗಳೆದುಣಲೆಳಸಿ ಕಿಜುವೊನಲ್ವಳಸಿದ ಪುಳಿ
 ನವನಮಂ ಸಾರ್ದು ಅಲ್ಲಿಯೋರೊರ್ವರ ಕಲ್ಲಿಗಳನೋರೊರ್ವರ್ ಕಳು
 ತ್ತಂ ಒಲೈಯೊಳಿತ್ತು ಮೇಗಣ್ಗೆಡುತ್ತಂ ಅನುತ್ತಂ ತಣಿದು, ಪದು
 ಳದೊಳ್ ಕಟ್ಟೋಗರಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು, ತಾವರೆಯ ಕರ್ಣಿಕೆಯಂ ಬಳಸಿದೆ

ಸಖ್ಯಂ ತೆ ನಟ್ಟನಡುವರ್ಪ ತನ್ನಂ ಬಳಸಿ ಮಂಡಿಸಿದ ಕೆಳೆಯರನಿಬರ್ಗಂ
ತನ್ನ ಸಿರಿಯೋಗರದ ಸವಿಯಂ ತೋಪು, ತಾನುಮವರೋಗರಂಗಳಂ ಸವಿ
ಯುತ್ತಂ ನುಡಿಸುತ್ತಂ ನಗಿಸುತ್ತಂ ಪಸಿವಂ ಕಳೆದು, ಇಲುವೊಲುತ್ತ
ನೊಳ್ ಮರಂಗಳ ತಳಿರ್ ನನೆಯಲರ್ ಮಿಡಿಕಾಯ್ ಪಣ್ಣಂ ದೆಯುಂ
ಮುಂ ತಾಯೊಡರಿಸಿದ ಪಲವುಂ ತೊಡವುಗಳಂ ಮುಪ್ಪಿ ಮನಂ ಗೊಳಿಸಿದ
ಸಿಂಗರಂಗಳಂ ತಳೆದು, ಬೆಟ್ಟುಗಳ ತಪ್ಪಲೊಳರ್ಪ ಅರಿದಳಕಾವಿಗಲ್ಲಂ
ದಣ್ಣಿಟ್ಟು, ತನ್ನಂತೆ ತನ್ನೊಡವರ್ಪ ಪಲವುಮೆಳಗೋವಳರುಂ ಮುಂದೆ
ನಡೆವ ಕಪುವಂದೆಯಂ ಬಳಸಿ ಕೈಪೆಪ್ಪಿಗುಟ್ಟುತ್ತೆ ಕುಣಿವೆಳಗೋವಳರು
ನೊಡೆವರೆ ಪುರವೀಧಿ ತುಂಬಿ ಬರ್ಪ ಬೆಡಂಗುಮಂ | ಕೇಳ್ವ ತಾಮುಮಾ
ತೆಪದ ಕುವರನಂ ಪಡೆಯಲ್ವೆ ನೋಂಪಿಗೆಯ್ವ ಪೆಂಪಂ ಚಿಂತಿಸು
ತ್ತಿರ್ಪರ್ ”—

ಎಂದು ನುಡಿದ ಕೆಳೆಯ ಮೊಗದಾವರೆಯೊಳ್ ಕಡೆಗಣ್ಣುಂಬಿ
ಗಳಂ ಸುಟ್ಟು ಅರೆವೆಪ್ಪಿನೊಸಲೊಳ್ ಮಿಜುಪ ಕಪುಗೆಪ್ಪಿಯೆನೆ
ನಿಜುಗೊಳ್ವ ಪುರ್ಬುಗಳಿಂ ಜರ್ಬುನೆರಸಿಯೆನಸು ನಾಣ್ಣೆರಿಸಿದ ಮುನಿಸಿ
ನೆಸಕಮನೆರ್ದೆಗೊಳಿಸಿ ಅಂತರಂಗದೊಳ್ ಪೊಂಗುವ ಸಂತಸಮಂ ಸಂತ
ವಿಸಿ ಸಂತಾನಚಿಂತಾಸಂತಾಪಮನಭಿನಯಿಸುತ್ತೆ ಕಿಜುದುಂ ಪೊಟ್ಟು
ನೋನದೊಳಿದು ನಡುಸುಯ್ದು ನುಡಿದಂ :—

ಅರಸೀ ! ಕೇಳಿಜಗದೊಳೆಂತಪ್ಪರ್ಗಂ ತನಯರ್ಗಳಂ ಪಡೆವ
ಚಿಂತೆ ದುರಂತಮಾಗಿರ್ಪುದು. ಅದಪ್ಪೊಳಂ ಸಿರಿಯುಮರಸುತನಮು
ಮುಳ್ಳೊಡೆ ಪೇಟ್ಟುದೇ ? ಅಂತಾದೊಡಮಿಯದುಕುಲಲಲಾಮರೆನಿಸ
ಮಹೀಶಾರಪುರದರಸುಗಳ ಲೇಸಂ ಬಳೆಯಿಸಲೆಳಸಿ ಸಿರಿಯರಸಿವೆರಸಿ
ಯದುಶಿಖರಿಶಿಖರದೊಳ್ ನೆಲಸಿಯಖಿಲಜಗತ್ತಾರಣನಪ್ಪ ನಾರಾಯಣಂ
ಪೊಣೆಯಾಗಿರ್ಪಂ. ಈ ಚಿಂತೆಯಂ ತವಿಪುದು.—ಎಂದಿವು ಮೊದಲಾದ
ಪಲವುಂ ಹಿತೋಪದೇಶಂಗಳಿಂದರಸಿಯ ಕಡುಧುಗುಡಮಂ ಕಳೆದು ನಡೆ

ದರಮನೆಯ ದೇಗುಲವು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ತೆರೆದಿರದರೂ ಸರ್ಕಾರಿ
 ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳಿಗೆ ವೆಚ್ಚಗೊಂಡಿದ್ದ ಗೃಹಾಚಾರ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮದ್
 ಪದ್ಮಗುಪ್ತ ಸಾಸ್ತಾಂಗವೆಂಬ ಭಕ್ತಿಭರದೊಳ್ ನುತಿಯುತ್ಥಿಸಿದ;

ಅನ್ನೆಗಮಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾಯರ್ ಇತ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣುಹೂತ
ದೊಳುಪ್ಪವಡಿಸಿ ಸ್ವಾಚಾರ್ಯಂ ಮೊದಲೆನೆ ಸಿರಿಯರಸಂಬರೆಗನಾದ ಪರ
ಮಾಚಾರ್ಯರಂ ಜಾನಿಸಿ, ಸ್ನಾನಾದಿನಿತ್ಯಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನತಿರುನಾರಾ
ಧನಂಗಳು ನೆರವಣಿಗೆಗೊಳಿಸಿ, ಶಿಷ್ಯರ್ಗಿ ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯ ಶ್ರುತಪ್ರಕಾಶಿಕೆಗಳು
ಪ್ರಕಾಶನಾಗಿ ತಿಳಿನಂತು ಸೈತುಪದೇಶಿಸಿ, ಶಾಂತಿಸಾರಾಂಶರದೊಳ್
ರಹಸ್ಯಾರ್ಥಂಗಳು ಬಿತ್ತರಿಸಿ, ಅಬಲಿಕ್ಕೆ ನಿತ್ಯನಿಯತನಾದ ಗೀತಾರ್ಥ
ಮಂ ನಾನುತೀರ್ಥಸಮಯದೊಳರಸಂಗಳಪಲೆಳಸಿಯರಮನೆಗೆ ತಕ್ಕ
ಪಸದನಂಗೊಂಡು, ಶಿಷ್ಯಸಂಘಂ ಬಲಿವರೆ ತಿರುಮಾಳಿಗೆಯಂ ಪೊಜ
ಮಟ್ಟು, ಪೊನ್ನಂದಳಮನೇಜು, ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಂ ಸಾರ್ವನಂ—

ಅಲ್ಲಿ ಸಂದಣಿಸಿ ನಿಂದಿಸ್ ನಂದಿ ಕುದುರೆ ಪೇರಾನೆ ತೇರ್ಗಳ ಭಾ
ರಣೆಗಳಂ ತೇರೈಸಿ ಪಲನಾಡುಗಳಂ ಪಲತೆಜದ ಕಪ್ಪಂಗಳಂ ಕೊಂಡು ಕಾ
ಣೈಗೆ ನಂದಿಸ್ ನೆಲದಿರೆಯರ ನೆಜವಿ ಇರ್ತರದೊಳಮಿರ್ಕವಿಸಿ ಸಾಲೊಂ
ಡು ತಂತಮ್ಮ ನಾಹನಂಗಳಿಂದಿಟುತಂದು ಪರಿವಿಡಿಯಿಂದೆಜಿ ಪರಕೆಗಳಂ
ಸಿರದೊಳಾಂತು ಹರಿಸಂದಳೆಯೆ, ಕಜುನಾಡದರಮನೆನಾಗಿಲಂ ಪೊಕ್ಕು
ಮಿಕ್ಕು ಬರ್ಪಾಗಳ್—ಇರ್ಕೆಲದೊಳಂ ಕಕ್ಕಸದ ಸೊರ್ಕಿನುರ್ಕಾಳ್ಗಳೆಕ್ಕ
ತಳದಿಂ ಬಂದು ಮೆಯ್ಯಕ್ಕಲವರನಟ್ಟುಜುಂ ತಕ್ಕವೋಲಾದರಿಸುತ್ತಂ
ಸಾರಿ ಬರೆ ; ಹಜಾರದ ತೊಟ್ಟೆಯೊಳಿಟ್ಟಣಿಸಿ ನಿಂದ ಭಟ್ಟನಟ್ಟವಿಗರುಂ,
ಕಟ್ಟಿಂದದಿಂ ಬಿಟ್ಟಕಣ್ಣ ಬಿಡವೆಂಡಿರನಂಡಲೆವ ಸಿಂಗರದ ಬೆಲೆನೆಣ್ಣಳ ವಂ
ಗಡಮುಂ, ಮುಂಗುಡಿಯೊಳ್ ಸಿಂಗಂಗಳಂತಂಗವಿಸಿಯೊತ್ತರದಿಂ ತೆತ್ತೈಸಿ
ನಿಂದ ಬಾಹತ್ತ ನಿಯೋಗಿಗಳುಂ, ದಿಗ್ಗೇಶದ ನಿಯೋಗಿಗಳುಂ, ಬೇಗದಿಂ
ಬಂದು ಕೆಯ್ಯಳಂ ಮುಗಿಯುತ್ತುಮಿರಲಿರ್ತೆಜದೊಳಂ ಕೂರ್ತು ಮನ್ನಿ

ಸುತ್ತಿಯಿ ಮತ್ತಮಾವೊತ್ತಿನ ಚಿತ್ತರದ ಬಾಗಿಲೋವರಿಯೊಳಾವಗಂ ತೀವಿ
ಕಾವಲಿರ್ಪ ಬಲ್ಲಿದರಪ್ಪ ಗೊಲ್ಲರೆಲ್ಲರುಮಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಪೊಡೆಮಡುತ್ತು
ಮಿರೆ ಬಿಡಯಂಬೆರಸು ಕಡುದಯದಿಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತೆ ಮುಂದುವರಿದಂದ
ಳಮನಿತಿದು ಮುಂದಣ ಮೊಗಸಾಲೆಯ ತೊಟ್ಟಿಯಂಗಳದ ಮುಂ
ಗುಡಿಯ ಬಾಗಿಲ ಪಡಿಯಜರ್ ಪಿಡಿದ ಪೊಂದಡಿಗಳಿಂ ನೆಲಗಟ್ಟಿನ
ಪಲಗೆಯನಪ್ಪಳಿಸಿದ ಸೊಪ್ಪುಳಂ ಕೇಳುತ್ತೆ ತತ್ತರದಿಂ ತಂತಮ್ಮ
ತಾಣಂಗಳಿಂದಿಟಿತಂದು ಹಂತಿಗೊಂಡು ತಿಂತಿಣಿಸಿ ತುಟಿಲ್ಗಯ್ವ ಸಾ
ಮಂತ ಮಂತು ಮನ್ನೆಯ ಮಂಡಳಿಕರಂ ಭಂಡಾರಿಕರಂ ಸಜ್ಜೆನಳರಂ
ಬಿಜ್ಜೆನಳರನುಡಪನಳರಂ ಪಡೆನಳರಂ ಘೋಟಾಯ್ಲರಂ ಝಳಂ
ಬಾಯ್ತರಂ ಪಸಾಯ್ತರಂ ಪ್ರೇಮದಿಂದನರನರಂತರವಜಿತು ಮಧು
ರೋಕ್ತಿಗಳಿಂ ಸಂತಸವಡಿಸುತ್ತಲ್ಲಿ ಮುಂದೆಸೆನ ಕಜುನಾಡದೊಳ
ನಾಗಿಲೊಳಗಣೋವರಿಯೊಳಿರ್ಪ ಮಂತ್ರಿಪ್ರಧಾನಿಗಳುಂ ರಾಯಸ
ದಕ್ಷರಚಣರುಮಣಿಯರದಿಂ ಮಣಿಯಲನರ್ಗಳ ಮನಮಂ ನಲ್ವಾತು
ಗಳಿಂ ತಣಿಯಿಸುತ್ತಂತವುರದ ಬಾಗಿಲಂ ಸಾರ್ಥಲ್ಲಿರ್ಪ ವರ್ಷವರಾದಿಗಳ್ಳಾ
ಶೀರ್ವಾದಪ್ರಕರ್ಷದಿಂ ಹರ್ಷಮನೆಸಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಮುಂದಿರ್ಪ ನಾಮತೀ
ರ್ಥದ ಚವುಕಿಗೆಯ ಮುಂದಣ ಮೊಗಸಾಲೆಯೊಳೊಲಗಿಸುವ ಶಂಖ
ಕಾಹಳೇವೇಣುವೀಣಾವೃದಂಗಳತಾಳಧಕ್ಕಾದಿನಾದಕರುಂ ಸಂಗೀತನಿಪು
ಣರುಂ ಪ್ರಣಮಿಪುದಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಪದುಳಿಸುತ್ತಾತೊಟ್ಟಿಯೊಳಪುಗುವಿನಂ ;

—ಅಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯರ ವರ್ಣನೆ—

ತತ್ಪಾಲೋಚಿತರಾಗಲ್ಲಿರ್ಪ ಸಾಮಾಜಿಕರೀಯಳಹಿಯಸಿಂಗರಾ
ರ್ಯರಂ ನಿರವಿಸಿ ಯಿವನಂ ಇಂದ್ರಂಗೆತ್ತು ಪರಿಶರ್ಪ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯೋ,
ದಶರಥಂಗೆತ್ತು ಪತ್ತಿಸ್ತಾರ್ವ ವಸಿಷ್ಠನೋ, ಜನಕಂಗೆತ್ತೇತ್ತಿರ್ಪ ಯಾಜ್ಞ
ವಲ್ಕ್ಯನೋ, ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂಗೆತ್ತು ಬಲಾಸಲ್ವ ಧೌಮ್ಯನೋ, ಜನಮೇಜ
ಯಂಗೆತ್ತು ಬಂದ ಮೈಶಂಪಾಯನನೋ ಎಂದು ಪೌರಾಣಿಕರೆಣಿಸುತ್ತಿರೆ ;

ಮತ್ತಂ, ಮುಂ ತಾನನುಗೊಳಿಸಿದ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳ್ ಕಲಿ ದೋಷದಿಂ ವ್ಯಾಕುಲನಾಗೆ ಮಗುಟ್ಟಿವೆಲ್ಲಮಂ ಮುನ್ನಂತನುಗೊಳಿಸುವ ವ್ಯಾಸನೋ, ಮಗುಟ್ಟೋರ್ವ ಪರಾವರತತ್ವಮಂ ತಿಳಿಪಲಿಟುತಂದ ಪರಾಶರನೋ, ಪೆಜತೋರ್ವ ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿಯಂ ಬಿತ್ತರಿಸಲುದಿಸಿದ ಶುಕಮುನಿಯೋ, ಇನ್ನು ಮೊರ್ವ ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮರವನಾರಯ್ಯ ಹರಿಯೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮಮೆಂಬುದಂ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲೊಗೆದ ಭೃಗುಮುನಿಯೋ ! ಎಂದು ತತ್ವಜ್ಞರ್ ಬಗೆಯುತ್ತಿರೆ ;

ಮತ್ತಂ, ಬೇಜತೋರ್ವಯಾಜುಂ ದರ್ಶನಂಗಳನಾರಯ್ಯ ನೈಷ್ಠ ವನೇ ಸಾರಮೆಂದೊರೆವ ಭಕ್ತಿ ಸಾರನೋ, ತಾಂ ತಾಮೆಳಿಸಿದ ದೇವರಂ ಪರತತ್ವಮೆಂದು ವಾದಿಸುವೋದಾಳಿಸಾರ್ವರ ಗರ್ವಮಂ ಕತ್ತರಿಸವಿಷ್ಟು ಚಿತ್ತನೋ, ಮುಂ ತಾಂ ಶ್ರೀರಂಗವೇಂಕಟಾದ್ರಿಪ್ರಮುಖ ದಿವ್ಯ ದೇಶಾಶ್ರಯನಪ್ಪ ಶ್ರಿಯೇಪತಿಯ ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ಗುಣಂಗಳಂ ಕಿಜುದುಂ ಬರಿಸಮನುಭವಿಸಿದುದಜುಂ ತಣೆಯದೆ ಪೊಸಮೆಯ್ದಳೆದಿಟುದ ಶರಕೋಪನೋ, ಮುಂ ತನ್ನಿಂ ಬನ್ನಂಬಡೆದ ವಾದಿಗಳಿಗಳ್ ಮಜುವುಟ್ಟಿನೊಳಂ ತಿಳಿವಟುದು ಕೆಲರ್ ವೇದಮಪ್ರಮಾಣಮೆಂದುಂ ಕೆಲರ್ ವೇದಪ್ರಾ ಮಾಣ್ಯಮನಂಗೀಕರಿಸಿಯುಮರ್ಥದೊಳೆ ಭ್ರಮಿಸೆ ಬೆಳಕಿಂಗೆತ್ತಿದ ಸೊಡ ರೊಳ್ ಸಿಡಿದು ಬೀಟ್ಟು ಪತಂಗದಂತೆ ರೂಪಟುದು ಪೋಗುತ್ತಿರೆ ಅವರ ಮರುಳಂ ಕಳೆದು ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೇ ಪರತತ್ವಮೆಂದುಮವನ ಭಕ್ತಿಯೇ ಮುಕ್ತೃಪಾಯಮೆಂದುಂ ಅವನಿಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಜಗಮನಿತುಂ ಸತ್ಯ ಮೆಂದುಂ ಅವಂಗಾಳಗ್ಗೆನಿಸಿದ ಜೀವಾತ್ಮರ್ ಅವನ ದಿವ್ಯಾಜ್ಞಾರೂಪ ಮಾದ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಚಾರಂಗಳನನುಸರಿಸಲ್ವೇಟ್ಟುದೆಂದುಂ—ಇವು ಮುಂ ತಾದ ಹಿತೋಪದೇಶಂಗಳಿಂ ಜಗಮನಿತುಮುಜ್ಜೀವಿಸಲ್ ಜನಿಸಿದ ಧಾಮಾಘುಜನೋ, ಎಂದು ಪರಮಸಾತ್ವಿಕಭಾವಿಸುತ್ತಿರೆ ;

ಉದಯಗಿರಿಶಿಖರದೊಳುದಿಸುವ ರವಿಬಿಂಬದಂತೆ ಸಿರಿಮುಡಿಯೊಳ್
 ಧರಿಸಿದ ರಕ್ತಪಟ್ಟೀಷ್ಣೀಷಮುಂ, ಸಿರಿಮೊಗದಾನರೆಯೊಳ್ಗಂಪನೆಳಸಿ
 ಬಳಸುತ್ತೆ ನಾಸಾಚಂಪಕಕ್ಕುಳಿಯಿರಡುಂ ಕಿವಿಗಡಿಯೊಳ್ಗೊಲ್ಲೊಂಡು
 ಸಲ್ವ ತುಂಬಿವಿಂಡುಗಳಂತಿರ್ಪ ಕಾಲಕರ್ಬಟ್ಟಿಯ ಸೆಜಂಗುಗಳುಂ, ಮು
 ನ್ನಾಗಸಮನಳೆವಾಗಳ್ ತನ್ನಗುರ್ಗೊನೆಸೋಂಕಿಂ ಪಱಿದಂಡಕಟಾಹ
 ಬಾಹ್ಯಜಲನಿರ್ತರದೊಳ್ ಪರಿಯುತ್ತಿರೆ ಮೆಜಿನ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನ ಚರಣಾಂ
 ಗುಷ್ಠನಖಮಂಡಲಮೆನೆ ವಿನುಲೋರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರದಿಂದೆಸೆನ ಮುಖಮಂ
 ಡಲಮುಂ, ಆವೂರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಮರ ಪುಂಡರೀಕಪ್ರಕಾಂಡಂಗೆತ್ತಲ್ಲಿ ಮಂ
 ಡಿಸಿದ ಸಿರಿಯರಸಿಯ ಪೊಂಜೆಳೆಮೆಯ್ಯಂ ಪೊಲ್ವ ಶ್ರೀಚೂರ್ಣತಿಲಕಮುಂ,
 ಮೊಗಮನಿತುಮಂ ನ್ಯಾಸಿಸಲೆಳಸುವ ಬಗಸೆಗಣ್ಣಂ ಮೇರೆಯೊಳ್ ನಿಲಿ
 ಸುವೆಲ್ಲೆಗಟ್ಟಿಗಳಂತಿರ್ಪ ಪುರ್ಬುಗಳುಂ, ಎನುಗಿದಿರಪ್ಪ ನಸುಗಳನಲ್ಲದೆ
 ತಿಳಿವುದರಿದು ನೀಮುಖಯವಿಭೂತಿಗಳೊಳಿಪುರದನಿತುಮಂ ತಿಳಿದಿರ್ಪ
 ತೆಜನಾವುದೆಂದು ಬೆಸಗೊಳಲೆಳಸಿದಂತೆ ಕಿವಿವರೆಗೆ ಪರಿದ ಕಣ್ಣುಲರ್ಗಳುಂ,
 ಕಡಲಂ ಕಡೆದು ಸೊದೆಗೊಂಬಂತೆ ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳ್ ಸಾರಾಲ್ಪಸಾರಸಾರ
 ತರಗಳು ಕಳೆದು ಸಾರತಮಮಾದ ಮೂಲಮಂತ್ರದರ್ಥಂಗಳಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ
 ಸದಾಚಾರ್ಯರುಪದೇಶಂಗೆಯ್ದ ದ್ವಂದ್ವಾಯಂಟುಮಕ್ಕರಂಗಳೊಳ್ಪುರುಳ್ಳ
 ಳ್ ಬೇಜಿ ರೂಪುವೆತ್ತು ಕಿವಿಯಂ ಪತ್ತಿದುದೆಂಬಂತಿರ್ಪ ಚೌಕುಳಿವಿನ
 ಚ್ಚೆಮುಂ, ತುಂಬಿ ತುಳುಂಕುವುಭಯನೇದಾಂತಸಾರಸಾಗರದ ತೆರೆಗಳಂ
 ತೆಯುಂ ಸತ್ಯಲತೆಯ ಪೊಗೊಂಚಲಂತೆಯುಂ ಸತ್ವಗುಣದುನ್ಮೇಷದಂತೆ
 ಯುಂ ಅಂತಃಕರಣಪ್ರಸಾದದಂತೆಯುಂ ಧರ್ಮಾಂಕುರಂಗಳಂತೆಯುಂ
 ಬೆಳರ್ತು ಪೊಪ್ಪಸೂಸುವ ನಸುನಗೆಯುಂ, ರಜಸ್ತಮೋಗುಣಂಗಳೆರಡು
 ಮಂ ಕಳೆದು ತಾನೊಂದುಮೆ ಮುಮ್ಮಡಿವೆತ್ತು ಸತ್ವಗುಣದಂದದಿಂ ಕಂ
 ದದೊಳೆಸೆನ ಯಜ್ಞೋಪವೀತಮುಂ, ಮಾನಸಪೂಜಾಸಮಯದೊಳಂತ
 ರಾತ್ರಂಗಳಿಸಿದ ದುಂಡುಮಲ್ಲಿಗೆಯ ನನೆಗಳ್ ನಿರ್ಮಲಹೃದಯದೊಳ್

ಪೊಳಗಣ್ಣ ಕಂಗೊಳಿಸಿದಂತೆ ಪೇರೆರ್ದೆಯೊಳೆಸೆವ ಮುತ್ತಿನೆಕ್ಕಸರಮುಂ,
 ಅದಲು ನಲುಗಂಪಿಂಗೆಳಗಿದ ಪಜಮೆವಲುಗಳ ಸಾಲ್ಕಳಂತೆಸೆವ ತೊಳಚಿ
 ತಾನರೆಮಣಿಗಳ ಸರಂಗಳುಂ, ಮೇರುವಿನ ತಪ್ಪಲೊಳ್ ಕಾಯ್ವ ಬೆಳ್ಳಿಂ
 ಗಳಂತೆಯುಂ ಆಯೆಡೆಯೊಳ್ ಪರಿವ ಮಂದಾಕಿನೀಪ್ರವಾಹದಂತೆಯುಂ
 ಮೆಯ್ಯೊಳ್ ಪೊದೆದುಟ್ಟ ಧವಳಪಟ್ಟಾಂಶುಕಯುಗಳಮುಂ—ಮನಂಗೊಳೆ
 ಬಟುವರವ **ಅಳಿಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯ** ರನಾದರದೊಳ್ ಕಣ್ಣೊಳಿಸುತ್ತ
 ರಸನ ಸಂಮೊಗದ ಕೃತಮುಖರ್ ಮನದೊಳೆಣಿಸಿದರದೆಂತೆನೆ :—

ಈಮಹಾನುಭಾವನೆಳಮೆವಿಡಿದೆಮಗೊಳ್ಳೆಳೆಯುಮೊಡನಾಡಿಗನು
 ಮಾಗಿದೊಡಂ ಶಮದಮಾದಿಗುಣೈಕಾಶ್ರಯನಾಗಿದೊಡಮಿವನೊಡ
 ಲೊಳಿಡಿದ ಕಡುವೊಗರ ಪೆರ್ಕ್ಕದಿಂ ಗಳ್ಳನೆ ನೋಡಲುಂ ನುಡಿಸಲುಮಸ
 ದಳಮಾಗಿರ್ಪುದು ಸಾಜಮಿನಿತಾನುಂ ಬಿಜ್ಜಗಳ ಪೊಸಸಿರಿ ಮೊಗದೊಳ್
 ಮಿಸುಗುತಿರ್ಕುಂ. ಈತೆಜದಿಂ ಪದದೊಳ್ ಪತಂಜಲಿಯಂ, ವಾಕ್ಯದೊಳ್
 ಜೈಮಿನಿಯಂ, ಸ್ಮೃತೀತಿಹಾಸಪುರಾಣವೇದವೇದಾಂತಂಗಳೊಳ್ ವ್ಯಾಸ
 ನಂ ದೊರೆಗೊಂಡಖಿಲತತ್ವಂಗಳಂ ಕರತಲಾಮಲಕಮೆನೆ ತಿಳಿದು ತಿಳುಪ
 ಲೀಮಹಾಮಹಿಮನ ಮೈಮೆಯಂ ಪೇಲ್ವುದೇಂ ? ಕಲಿಯೆಂಬ ಕರ್ಗಾ
 ಲದೊಳ್ ಕದಡಿದೆಲ್ಲಾಬಿಜ್ಜ ವೊಬ್ಬಿಗಳುಮಿವನೆಂಬ ಶರತ್ಸಮಯಮುಂ ಸಾ
 ದುರ್ ಕಲುಷಮುಂ ಕಳೆದು ತಿಳಿಗುಂ. ಇವನಾಧಾರದಿಂದೀಧರೆಯಾಂಗಿರ
 ಸನಸಂಗತಿಯನಗ್ಗೊಳಿಸುವಸಗ್ಗದೇಲ್ಕಿಯಂ ತಟ್ಟಿಸಿರ್ಕುಂ. ಸರಸತಿಯುಂ
 ಮೀತನಂ ಸೇಜು ಸಿರಿಯರಸಿಯೊಳ್ ಬೇರನುಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ಸಂತತಮುಂ
 ಸಂತಸದೊಳಿರ್ಕುಂ. ಶ್ರುತ್ಯಂತದೊಳ್ ಬಿತ್ತರಂಬಡೆದ ಮೂವತ್ತೆರಡುಂ
 ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಗಳುಂ ಮುಂ ಪರಾಶರ ವ್ಯಾಸ ಶುಕ ಶೌನಕ ನಾಥ ಯಾಮುನ
 ರಾಮಾನುಜರೊಳಿರವಿಲ್ಲದೊಡವೆರದಿದಂತೆ ಇವನೊಳಂ ತನ್ಮೊಳವಂ
 ತಿಳುಪಿ ನಂಬಿ ಸೊಗಂಬಡೆದಿರ್ಕುಂ. ಮಿಕ್ಕುದೇಂ ? ಬೆಳ್ಳಕ್ಕರಿಗರೊಳ್ ಸಿಲ್ವಿ
 ಕಕ್ಕಸಂಬಡುವೆರಡುಂ ವೇದಾಂತ್ಗಳಮಿವನ ಸಂಗತಿಯಿಂ ಮೊಂಗಿ ಮೊಗ

ವರ್ತಿಸಿದನು. ಇಂತಪ್ಪನರಂ ನೆನೆದೊಡಮೆಂತಪ್ಪೆಡರ್ಗಲುಂ ತೀರ್ಕುಂ ;
 ಪೆಸಗೊಂಡೊಡನೊಡಲ್ವಿಡಿದ ಪಾಪಮನಿತುಂ ಪೋಪುದು ; ಕಂಡೊಡಂ
 ಕರೆಗಣ್ಣುವ ಕರಣಂಗಳ್ ಕೈಬಸಮಕ್ಕುಂ. ಆನಗನೊಡನಾಡಿಯುಂ ನುಡಿ
 ಗೇಳಿಯುಂ ಬಿನಯಂಗೆಯ್ದುಂ ಬೇಟ್ಟುದನಿತ್ತುಂ ಮನ್ನಿಸರುನ್ನತಿಗೆ ಮಿತಿ
 ಯಾವುದು ? ಇವನೊಳ್ ಬಟುಸಂದೊಂದೊಂದೆ ದಿನಮೋದುಗಲ್ಪೊಡಂ
 ಒದುಗಳೊಳಗುದಿದು, ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದಿಗಳುಂ ಕಳೆದು, ಸಂದೆಯನುಂ
 ಕೆಲಸಾರ್ಚಿ, ಕದುಬಂ ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಕುಲಪತಿಗಳೆನಿಸುವರ್. ಇವರಂತಿ
 ಕೆ ! ಮತ್ತಮೆಂತಪ್ಪ ದುರ್ದಾಂತರಾದೊಡಂ ದುರುಳರಾದೊಡಮವರ
 ಕಲ್ಲೆರ್ದೆಗಳುಂ ಸಸಿಯಂ ಕಂಡ ಸಸಿವಣಿಯಂತೆ ತಣ್ಣೀಜು ಕಳುಗುಗುಂ.
 ತಮ್ಮ ಸಂಬಂಧದಿಂದಮೆ ಪೆಜರಂ ಬಸವಟುಸಿಯಜುಪುಗೆಡಿಪುದೇ ಸಾಜ
 ಮಾದ ದುರ್ಗುಣಂಗಳುಮಿನನತ್ತಣಿಂ ತಂತಮ್ಮ ಕಡುಪಂ ಕಳೆದು ಸದ್ಗು
 ಣಂಗಳೆನಿಕುಂ. ಅದೆಂತೆನೆ:—ಕಾಮಮುಂ ಅಲ್ಪಂಗಳುಮಸ್ಥಿರಂಗಳುಮೆ
 ನಿಸುಮೈಹಿಕಾಮುಷ್ಟಿಕಫಲಭೋಗವಿಮುಖಮಾಗಿ ಭಗದ್ಗುಣಾನುಭವವಿ
 ಷಯಮೆನಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯೆನಿಪುದು. ಕ್ರೋಧಮುಂ ಜ್ಞಾತಿಸಾಮಂತಾದಿ
 ಗಳನುಟುದಂತರ್ಬಾಹ್ಯಕರಣಂಗಳೊಳ್ ಪೊಂಗುವ ಪೊಲ್ಲದ ನೆನಪಂ
 ಸಲ್ಲದ ನುಡಿನಡತೆಗಳುಮಂ ವಿಷಯಂಗೊಂಡು ಮೈರಾಗ್ಯಮೆನಿಪುದು।
 ಲೋಭಮುಂ ಧನಧಾನ್ಯಾದಿಗಳನಲ್ಲಗಳೆದು ಸದೋಷರಪ್ಪ ಸಂಶ್ರಿತಜನ
 ವಿಷಯಮಾಗಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯಮೆನಿಪುದು। ಮೋಹಮುಂ ಪರಾವರತತ್ವಂಗಳ
 ನೆಲೆಯುಂ ಕೆಲಸಾರ್ದು ಸ್ವಕೀಯಗುಣಗಣನಾಹಾತ್ಮ್ಯಮಂ ಪತ್ತಿಪುರ್
 ದಜುಂ ಸೌಶೀಲ್ಯಮೆನಿಪುದು। ಮದಮುಂ ವಿದ್ಯಾಧನಾಭಿಜಾತ್ಯಾದಿಗಳಿಂ
 ದಲ್ಲದೆ ಭಗವದ್ಭಾಗವತ ಕೃಪಾಸಂಪನ್ನಮಾಗಿಪುರ್ದಜುಂ ಭಗವನ್ಮಹಿ
 ಮಾನುಸಂಧಾನಮೆನಿಪುದು। ಮಾತ್ಸರ್ಯಮುಂ ಭಗವದ್ವಿಷಯದತ್ತಣಿಂ
 ಪೆಜತೆನಿಸ ಮಂತ್ರಸಾಧನದೇವತಾವಿಷಯಮಾಗಿಪುರ್ದಜುಂ ಸ್ವರೂಪ
 ಜ್ಞಾನಾಂತರ್ಗತಮಾಗಿಪುದು.

ಮತ್ತನೀವೈಷ್ಣವೋತ್ತಮಂ ಮೈಮೆಯೊಳ್ ಪರಮೇಷ್ಠಿಸುತ
ನೆಂಬ ಶ್ರೈಷ್ಠ್ಯದಿಂದಿರ್ದಿರ್ಚಿದ ವಸಿಷ್ಠನಿಂದಮೆ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಯೆನಿಸಿ ಸಕಲ
ವೇದಮಾತೆಯುಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯಜನನಿಯುಮೆನಿಸಿ ಗಾಯತ್ರಿಗಧಿಕರ್ತನೆನಿಸಿ
ತಾರಕಮಂತ್ರನಾಮಕ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಂಗೆ ಮಂತ್ರರಹಸ್ಯೋಪದೇಶದೇ
ಶಿಕನೆನಿಸಿ ತನ್ನ ಗೋತ್ರಪತಿಯೆನಿಸಿ ಕೌಶಿಕನಂ, ಸದಾಚಾರದೊಳ್
ಯಜುಶ್ಯಾಖ್ಯೋದಿತಸಕಲಶ್ರುತಸ್ಮಾರ್ತಕರ್ಮಪ್ರಯೋಗಪದ್ಧತಿಯೊಳೇನಾ
ನುಮೊಂದು ಶಂಕಾಕಳಂಕಂ ತೋಜಿಯುಮದನೌದಾಸೀನ್ಯಂಗೆಯ್ಯದೆ
ಆರಯ್ದು ಪರಿಹರಿಸಿ ಸುಲಭಮಾಗಿಯುಂ ಸುವ್ಯಕ್ತಮಾಗಿಯುಂ ಪವಣ್ಣೊ
ಳಿಸಿ ನಿಜಸೂತ್ರಕೃತ್ತೆನಿಸಿದ ಆಪಸ್ತಂಬನಂ, ತತ್ಪಹಿತಪುರುಷಾರ್ಥನಿಶ್ಚಯ
ದೊಳ್ ಶ್ರೀಹಸ್ತಿಗಿರಿನಾಥನಿಂದರ್ಥಪಂಚಕಂಗಳಂ ತಿಳಿದು ತಿರುಕುರುಂಗು
ಡಿನಂಬಿಗುಪದೇಶವಿತ್ತು ನಿಜದರ್ಶನಪ್ರವರ್ತಕನೆನಿಸಿದ ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯಕಾರ
ನಂ, ಸ್ವರೂಪಾನುರೂಪಪ್ರವೃತ್ತಿಯೊಳ್ ಪಿಂತಣ ಜನ್ಮದೊಳ್ ಶ್ರೀರಾಮ
ಚಂದ್ರಂಗೆ ಸರ್ವದೇಶಸರ್ವಕಾಲಸರ್ವಾವಸ್ಥೋಚಿತಸರ್ವವಿಧಸೇನಾಸಾ
ಮ್ರಾಜ್ಯದೀಕ್ಷೆತನೆನಿಸಿ ನೆಗಟ್ಟಿ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಮನಂಬರ್ಪಂತೆ
ಸಂತತಮುಂ ಮನೋನಾಕ್ಶಾಯಂಗಳಿಂ ಬಟುಸಂದಾಳ್ಗೆಯ್ದವನೊಲೈ
ಯಿಂ ಸ್ವಾನುವರ್ತನದ್ವ್ಯೇತಕ ಬಾಲಧನ್ವಿನಾನುಧೇಯಮುಂ ಪಡೆದ ನಿಜ
ಕುಲಪತಿಯೆನಿಸುವ ಎಳೆಯವಿಲ್ಲಿಯಾರ್ಯರುಮುಂ ನೆರಂಗೊಂಡಿರ್ಪಂ.

ಈದೇಶಿಕನ ದೇಸೆಯಂ ಭಾವಿಸೆ ಸೈವ ರೂಪುನೆತ್ತಂತೆಯುಂ,
ಧರ್ಮಂ ಬೇರ್ಮೆಯ್ದಳೆದಂತೆಯುಂ, ಸತ್ಯಂ ಮೊತ್ತಮಾದಂತೆಯುಂ,
ವೈರಾಗ್ಯಮೊಗ್ಗುಗೊಂಡಂತೆಯುಂ, ಭಕ್ತಿಯೊತ್ತರಂಬೆರಸಿದಂತೆಯುಂ,
ಬುದ್ಧಿ ಸನ್ನದ್ಧಮೆನಿಸಿದಂತೆಯುಂ, ಸತ್ವಂ ದೃಢಸತ್ವಮೊಂದಿದಂತೆಯುಂ,
ಕ್ಷಮೆ ನಿಮಿದರ್ಪಂತೆಯುಂ, ಶಾಂತಿ ತಿಂತಿಣಿಸಿದಂತೆಯುಂ ತೋರ್ಕುಮೆಂ
ದಿಣಿಸಿಯಾನಂದಂಬಡೆದಲರ್ಧ ಕಣ್ಮಲರ್ಗಳಿಂದೊಸರ್ವ ಹರ್ಷಾಶ್ರುವುಂ

ಉಣ್ಣುವ ನವಿರುಂ ಕವಿವ ದಿಟ್ಟಿಯುಂ ಕಾತರಿಪ ಮನಮುಮಾಗಿರೆ ಆಳ
ಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯರುಮರಸನಂ ಪತ್ತೆಸಾರುತ್ತವನ ದಿವ್ಯತೇಜಸ್ಸು
ನಾರಯ್ಡು ಮುಂ ತಾಮಿತಿಹಾಸಪುರಾಣಂಗಳೊಳ್ ತಿಳಿದ ಪಲವುಂ
ಪುರುಷರಂ ಮನದೆಗೊಂಡನದೆಂತೆನೆ :-

—ಪೂಜಾವಸರದಲ್ಲಿದ್ದ ದೊಡ್ಡದೇವರಾಜನ ವರ್ಣನೆ—

ಸತ್ಯಲೋಕದತ್ತಣಿಂದಿಬ್ಬಿದು ಇಕ್ಸಾವ್ವಕುಕುಲಪರಂಪರೆಯಿಂ
ಪೂಜೆಗೊಂಡು ಕುಲಧನಮೆನಿಸಿ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನನಾರಾಧಿಸ ದಶರಥನೋ !
ಮತ್ತಮಾಸತ್ಯಲೋಕದಿಂದಮೆ ಸನತ್ತುಮಾರನತ್ತಣಿ ಯಾದವಗಿರಿಯೊ
ಳ್ಳೆಲಸಿ ಯದುಕುಲಪರಂಪರೆಯಿಂ ಪೂಜೆಗೊಂಡ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನಂ
ಪೂಜಿಸುವ ವಸುದೇವನೋ ! ತನ್ನುತ್ತರವೇದಿಯೊಳುದಿಸಿದ ಕಾಂಚೀವರದ
ರಾಜನಂ ಪೂಜಿಸುವ ರಾಜೀವಸಂಭವನೋ ! ರಾಜಸೂಯಸಭಾಮಧ್ಯ
ದೊಳಚ್ಯುತಾರ್ಚನೆಯೊಡರ್ಚುವ ಧರ್ಮಪುತ್ರನೋ ! ಪ್ರಭಾಸದೊಳ್ಪ್ರಿ
ದಿಕಸುತರನಜಸುತೆ ಸಮುದ್ರಮಂ ಪೊಕ್ಕ ಚಕ್ರಾಯುಧನ ಪಾದಸಪ
ರ್ಯೆಗೆಯ್ವು ನರುಣನೋ ! ಗೋವರ್ಧನೋದ್ಧರಣಾನಂತರಂ ಮುಂ ತಾಂ
ಮುಖಗಜದ ಕಜಿಯಂ ಕಳೆಯಲೇಟುಂದು ಮುಕುಂದಂಗೆ ವಂದನಂ
ಗೆಯ್ವು ದೇವೇಂದ್ರನೋ ! ಆರಾಧನವಿಧಾನಮನಜುಯದ ಜಗಕ್ಕುಪ
ಲೆಂದುತ್ತರಬದರಿಕಾಶ್ರಮದೊಳಿರೆಯ್ದೊಳೆದು ತನ್ನಂ ತಾನೆಯಾರಾಧಿ
ಸುವ ನಾರಾಯಣಶಿಷ್ಯನೆನಿಸುವ ನರಮುನಿಯೋ ! ಎಂದಿಂತು ಪೊಣ್ಣುವ
ಬಣ್ಣಿಗೆಗಳಿಂದಳವಟುವ ಹೃದಯಮಂ ಪದುಳಂಗೊಳಿಸಿ ಮತ್ತಮವನ
ಜೆಲ್ವಂ ಕಂಡೊಲ್ವ ಚಿತ್ತದೊಳ್ಚಿಂತಿಸಿದಂ:—ಈಗಳಿವಂ ಗಿರಿಶನಂ ಗಿಲ
ಲೆಳಸಿ ನೇಮಂಬೆರಸಿದ ಮನಸಿಜನಕ್ಕುಮಲ್ಲದೊಡೀಸೌಂದರ್ಯಮೆತ್ತ
ಣದು ? ಮೇಣಾವಗಂ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆವೆಲೆಂದು ತಪಕ್ಕೆ ಪೊಣ್ಣು ಚಂದಿ
ರನಕ್ಕುಮಲ್ಲದೊಡೀಕಳೆಯುಂ ಸೌಮ್ಯತೆಯುಮೆಲ್ಲಿಯದು ? ಬರಿಸಮ
ನಿತುಂ ಬೆರಸಿರ್ಪನೆಂದು ನೋಂಪಿಗೆಯ್ವು ವಸಂತನಕ್ಕುಮಲ್ಲದೊಡೀ

ಸೌಗಂಧ್ಯಸೌಕುಮಾರ್ಯಾಂಗಗಳೇವಗೆಯವೆಂದೆಣಿಸುತ್ತೆ, ಮತ್ತಮವನ
 ಧೀರೋದಾರಪ್ರಸನ್ನಾಕೃತಿಯನಾರಯ್ಯತೆ—ಸಿರದತ್ತಣೆಂದೋರಣದೊ
 ಳೊಂದು ಕಿವಿಯಂ ಪತ್ತೆಸಾದು ಬೆಳ್ಳಟ್ಟಿಯಿಂ ಕಟ್ಟುವಡೆದು ಬಟ್ಟೆತ್ತೆ
 ನಿಸಿ ಅಚ್ಚಪೊಚ್ಚ ಪೊಸಸೇವಂತಿಗೆಯೆಸಲ್ಪರದ ಸುತ್ತಿನಿಂದಿನಿಸುಂ ನಡು
 ವಟ್ಟನುಲುದು ತಲೆಯೆಡೆಯಂ ಬೆಳರ್ತಿಸುವೋರಿಸಿಕಿ ತನ್ನ ಕುಲದೇಬ್ಬಿ
 ಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸಲ್ಪಿಟುತಂದ ಚಂದಿರನೆಂಬ ಸಂದೆಯನುಂ ಸಮನಿಸುತ್ತಿದೆ |
 ಆ ಸಿಕಿಯೊಳ್ಳಟ್ಟಿದೊಳ್ಳಟ್ಟಿಯ ಮೂಜುಂ ಸೆಜಂಗುಗಳೊಳ್ಳೊಡು ನೇಲ್ವ
 ಬಟ್ಟಮುತ್ತುಗಳುಂ ಕಿವಿಯೊಳ್ಳಿಟ್ಟಿ ಚೌಕುಳಿನಾವುಲಿಗಳುಮಿನಿಯನಂ
 ಬಟುಸಂದು ವಂದ ತಾರಗೆವೆಣ್ಣೆಳೆಂಬ ನೆನಪಂ ನಿಗುರಿಸುತ್ತಿದೆ | ಪೊಂಬ
 ಲಗೆನೊಸಲೊಳ್ ಮಿಜುಪ ವೆಜಿನಾನುತಿರುಚೂರ್ಣಂಗಳುಂ ಗೋವಿಂದ
 ನಡಿಯಿಂದಿಟುವ ಗಂಗಾಪ್ರವಾಹವೇಗದಿಂ ಸಡಿಲ್ವ ಮುಡಿಯಿಂ ಮೃಡನ
 ನುಣ್ಣೊಗದೊಳ್ಳುರಿದು ಪಣೆಗಣ್ಣ ಕೆಳಗಣ್ಣಿಟುದು ನಾಸಿಕಾಧಾರದೊ
 ಳ್ಳಿಂದ ಚಂದ್ರಕಲೆಯ ಸೊಬಗಂ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದೆ | ಕಡುನೀಳ್ವ ಕಣ್ಮಲರ್ಗ
 ಳ್ ಶತ್ರುಮಿತ್ರೋದಾಸೀನರೆನಿಸ ಮೂಜುಂ ತೆಪದ ದೊರೆಗಳ ರಾಜ್ಯ
 ಸಪ್ತಾಂಗದಿರವಂ ತನ್ನೊಳ್ಳೋರೊರ್ವರಜುಯದಂತೊಂದೊಂದೆಡೆಗೆ ಕಳು
 ಪಿದ ಮೂಜು ಮೂಜುಂ ಬೇಹಿಗರಿಂ ಬೇಜಿನೇಜಿ ಕೇಳ್ವ ಕರತಲಾ
 ಮಲಕನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದುರ್ ತಣಿಯದಿರ್ವರಸನಭಿಪ್ರಾಯನುಂ ತಿಳಿದು
 ಕಿವಿಗೊಂಡಿರ್ ಭೂಮಂಡಲವೃತ್ತಾಂತಮನಿತುಮಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಲೆಳಸಿ
 ಕಿವಿಗಳಂ ಪುಗುವ ಸನ್ನಾಹಮಂ ಸಮನಿಸುತ್ತಿದೆ | ಆಕಣ್ಣಡೆವರೆಗಂ
 ನೀಳ್ವ ಕುಡುವುರ್ವಗಳವಂ ತಾವರೆಗೆತ್ತು ಸಾಲೊಂಡೆಜಿದ ಬಂಡುಣಿ
 ವಿಂಡುಗಳೆಂಬ ಭಾವನುಂ ಬಗೆಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ | ನಸುನೀಳ್ವ ಮಿಸುಪ
 ನಾಸಾವಂಶಂ ನಯನಾವೃತಜಲಧಿಗಳೆರಡುಮೊಡ್ಡವೆರೆಯದಂತೆಡೆಯೊಳ
 ಟ್ಪವೊಂಗೆಟ್ಟಿಯ ನೆಲೆಯಂ ನೆಗಟ್ಟಿಗೆಯ್ಯುತ್ತಿದೆ | ಪಿರಿದುಂ ಕಿಜುದುನು
 ಲ್ಲದೆಡತೆಜದೊಳ್ಳಿಜುವ ಮೀಸೆಗಳೊಗಸಸಿಯ ಕಜಿಗೆಜಿಯ ಸಿರಿಯಂ

ಸೆಜಿಗೊಳುತ್ತಿದೆ. ಒತ್ತಿ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಪವಣ್ಣವರಿ ಯೌವನದ್ವಿರದಮದ
ಧಾರೆಗಳ ಪಾಂಗಿನೊಳ್ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಮಂತ್ರಾಕ್ಷರೋಚ್ಚಾರಣ
ದೊಳ್ಳಸುಬಿರ್ಚಿದ ಬಾಯ್ಬಿಜಿಯಿಂ ಪೊಜಿಸೂಸುವ ಮೊಲ್ಲೆವಲ್ವೆಳಗು
ಭಗೀರಥಾನುವರ್ತನದಿಂದೊಲ್ದ ಜನ್ಮಮುನಿಯ ಮೊಗದಿಂದೊಗೆವ ಬಾಂ
ಬೊಟಿಯ ಪೊಚ್ಚ ಪೊಸಪೊನಲಂದಮಂ ಬಂದಿವಿಡಿಯುತ್ತಿದೆ. ಭಗ
ವದ್ಗುಣಾನುಭವದಿಂ ಗದುಗದಂಗೊಂಬ ಗೆಜಿಗೊರಲ್ ನಿರ್ಮಲಮಾದ
ಸ್ತುತಿವರ್ಣಂಗಳೆಂಬ ಪಾಲಂ ತುಂಬಿ ಮುಖಾಂಬುಜದಿಂ ಮಜಿಸಿ ಸಜ್ಜು
ಗೆಯ್ದು ಭಗವನ್ಮಜ್ಜನಕ್ಕಿಂದಿರಿಸಿದ ಸಂಕೆಂಬ ಸಂಕೆಯನಂಕುರಂಗೊಳಿ
ಸುತ್ತಿದೆ. ಬಾಹುಮೂಲದೊಳ್ಳೊಳೆವ ಶಂಖಚಕ್ರಲಾಂಛನಂಗಳ್ ಮುಂ
ಪರಶುರಾಮಂ ಕೈವಿಡಿದ ಕೈದುನಂ ತನ್ನಪರಾವತಾರಮೆನಿಸ ರಾಮ
ಚಂದ್ರನೊಳಿರಿಸಿ ಸೊಗದೊಳಿದರ್ಪಂತಿಗಳುಂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನುಂ ತಾಂ ಪೊತ್ತಿ
ದರ್ಪ ಸಂಕುಪಾಪುಂಬಳೆಗಳನಿನನ ಭುಜಂಗಳೊಳಿರಿಸಿದನೆಂಬ ಭಾವನೆಯಂ
ಭಾವಿಸುತ್ತಿದೆ ! ಇಂತಿರ್ಪ ನಿಡುದೋಳ್ಳೆರೆಡುಂ ಪಲವಗಲುಂ ಪಾತಾಳ
ದೊಳಿದುರ್ ಬೇಸರ್ಗಲೆಯಲೆಳಸಿ ಇಳಾತಳಮನಡರುತ್ತೆ ಗರುಡನಿಂದೇ
ನಾನುಮೊಂದೆಡಪುದೋಪದಂತೆ ಶ್ರೀಕಾಂತನ ದಿನ್ಯಾಯುಧಮುದ್ರಿಯಂ
ಧರಿಸಿ ನಿರ್ಭಯದೊಳಾನಂದಂಬಡೆದಿರ್ಪ ಶೇಷನಾಸುಕಿಗಳ ಪೆರ್ವೆಯಂ
ಪೆತ್ತಿದೆ. ಮೊತ್ತ ಪೆರ್ವುತ್ತಿನೆಕ್ಕಾವಳಿ ತಿಸರ ಪಂಚಸರಂಗಳ ಬೆಳ್ಳಂದಿರ್ಪ
ರೆಗಳಂ ತೀವಿ ಯಂತರದೊಳ್ ಶ್ರೀಕಾಂತನಂ ತಾಳ್ವಿದ ಪೇರೆರ್ಪ ಪಾಲ್ಗ
ಡಲ ಬಿಡಯನುಂ ವಿಡಂಬಿಸುತ್ತಿದೆ. ಪೊದೆದುಟ್ಟ ಬೆಳ್ಳಟ್ಟಿಗಳೆರೆಡುಂ
ಗುಣಂಗಳಂ ನುಂಗಿ ಮೊಂಗುವ ಸತ್ಪದೇಲ್ಪರಮಂ ಬಿತ್ತರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಪದ್ಮಾಸನದೊಳಿರ್ಪದಪುಂ ಪೊಜಗಣ್ಣ ತೋರ್ಪೊಂದಡಿಯ ಪೆರ್ವೆರಲ
ಪೆಜವೆರಲ್ಗಳ ಬಟ್ಟುಗುರ್ಗಳ್ ಮೊಗಸಿರಿಗೆ ನಂದಂತವುರಂಬೆರಸು ವಂದೆಜ
ಗಿದ ಚಂದಿರನಂದದೊಳ್ ಬಗೆವರುತ್ತಿದೆ—ಎಂದೆಣಿಸುತ್ತೆ ಮತ್ತಮಿವಂ
ಭಗವದಾರಾಧನವಿಧಿಗೆ ಮೊತ್ತಮೊದಲೆನಿಸ ಮಾನಸಪೂಜಾವಿಧಿಯೊಳಧಿ

ಕರಿಸಿ ಭಕ್ತಿ ಭರದಿಂದ ನಸುಮುಚ್ಚಿದ ಸಿರದೊಳ್ಳೊತ್ತಂ ಜಲಿಹಸ್ತಮುಮರೆದೆ
 ಷಡ ಕಣ್ಣಳುಮುಲುಂಗದಂಗಂಗಳುಮಾಗಿರೆ ಈಯಿರವನರೆಗಳಿಗೆ ನಿಟ್ಟಿಸು
 ತಿರ್ಪಿನಮನಿತಪ್ಪಿಣಿ ಮಲರ್ವ ಮೊಗಮುಂ ಸೊಗದಾಲಿನೀರೊಗುವ
 ಕಣ್ಮಲರುಂ ಸೆಪ್ಪಿವಿಗಿನ ಕೊರಲುಮುಣ್ಣುವ ನವಿರುಮಾದಿರವಂ ನಿರೂಪಿಸಿ
 ಆಯಿಂಗಿತಂಗಳಿಂ ಮಾನಸಾರಾಧನದೊಳನ್ನೆವರಮಾದುದೀನೀತಿಗಳಾಗು
 ತಿರ್ಪುದೀಯಂಶಮೆಂಬುದಂ ಸಂಶಯಮಿಲ್ಲದೆ ನಿರವಿಸಿದನದೆಂತೆನೆ :—

—ರಾಜನ ಮಾನಸಾರಾಧನ ಪ್ರಕಾರ—

ಮೊದಲೊಳ್ಳದಿನಾಲ್ಕುಂ ಜಗಂಗಳನವಜುಂದಿಡಿಕಿಪ್ಪದಜಾಂಡಮು
 ಮನದಪ್ಪ ಪೊಪವಳಯದೊಳ್ಳಪುನಾಯಿನೊಂದಪುನೊಂದು ಪತ್ತುಂ
 ಮಡಿಯೆನಿಸ ಜಲಾದಿಪ್ರಕೃತ್ಯಂತಮಾದೇಟುಮಾವರಣಂಗಳುಮಂ । ಅವ
 ಷಂ ಮೇಗಣ್ಣ ಪರಮವ್ರೋಮಮೆಂಬ ಪೆಸರಂದೆಸೆದು ನಾಲ್ಕೊಗಂ
 ಮೊದಲಾದವರ ನುಡಿಗಂ ನೋಟಕ್ಕಂ ನೆನಪಿಂಗಂ ನೀಟುದ ಮೈಮೆದಳೆದ
 ಮೈಕುಂಠಲೋಕಮುಮಂ । ಅಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಪುವೆತ್ತು ಪಲವುಂ ರನ್ನಮೊನ್ನಳಿಂ
 ಸಮೆದು ತಳತಳಿಪುದಪುಂದೀಯಗಲಮೀಯುದ್ಧ ಮೀತೆಪನೆಂಬುದನಪು
 ಯಲರಿದಪ್ಪ ಪಲವುಂ ಪಾಗಲ್ಗಲಿಂ ಬಳಸುವಡೆದ ಮೈಕುಂಠಮೆಂಬ ದಿವ್ಯ
 ನಗರಮುಮಂ । ಅಲ್ಲಿಯಾವಗಂ ತಳಿರ್ತು ನನೆಯೇಪುಯಲರ್ದು ಕಾಯ್ದ
 ಳೆದು ಪಣ್ಣು, ನಲಿದುಲಿವ ಕೋಗಿಲೆ ತುಂಬಿ ಗಿಳಿ ಪುರುಳಿ ಮೊದಲಾದುವಂ
 ಪೊರೆವ, ಪಲವುಂ ಕುಲದ ಪೆರ್ಮರಂಗಳಿಂದೆಸೆವ ಪಲವುಂ ಸಿಂಗರದೋಂ
 ಟಂಗಳುಮಂ । ಆನಡುವೆ ಕೆಂಬರಲ್ಪಚ್ಚೆ ಮುತ್ತು ಕರ್ಮಣಿಬಜ್ಜರಂಗಳಿಂ
 ಬೇಪುನೇಪು ಸಮೆದ ನೆಲಗಟ್ಟುಗಳೊಳ್ಳೆಳೆದ ಮಂದಾರಪಾರಜಾತಾದಿ
 ಕಲ್ಪದ್ರುಮಂಗಳಿಂದುದಿದರ್ ಕಮ್ಮಲರ್ಗಳಿಂ ಪೂವೆಟ್ಟುಗಳೆನಿಸ ಪಲವುಂ
 ಸಿಂಗರದೋಂಟವೆಟ್ಟುಗಳುಮಂ । ಅಲ್ಲಿಯೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ಳೊಲ್ಲ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊದ
 ಲಾದ ಪೂಗೊಂಚಲ್ಗಲಿಂ, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ಳೊಗೆ ಮಾವು ಮೊದಲಾದ
 ತಳಿದೊಂಬೆಗಳಿಂ, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ರನ್ನಮೊನ್ನಳಿಂ ಸಮೆದ ಸಜ್ಜೆವನೆ

ಗಳುಮಂ । ಆಕ್ರೇಡಾಶೈಲಂಗಳೊತ್ತಿ ನೊಳ್ಬಳಸಿದ ಪಳಕುವಲಗೆಯ ನೆಲ
 ಗಟ್ಟುಂ, ಪವಳಮುತ್ತುಗಳ ಪಾವಟಿಗೆಗಳುಂ, ಅಮರ್ದನಿಱುಕೆಯ್ವ ತಣ್ಣೆಂ
 ಪು ಕಂಪುಗಳ್ಳೀವಿದ ತಿಳಿನೀರುಂ, ಇಂಚರಂಗಿಯ್ಪಂಚೆಕೊಂಚೆ ಮೊದಲಾದ
 ಪಲವುಂ ನೀರ್ವಕ್ಕಿಗಳುಂ ಮನಂಗೆೊಳೆ ತೊಳಪ ತಾವರೆನೆಯ್ದಿಲ್ಲೊಳಂಗಳು
 ಮಂ । ಇಂತೆಸೆವ ಪಟ್ಟಣದ ನಟ್ಟನಡುವೆಯಾವಗಂ ನೆಲಸಿರ್ಪರ್ಗಂ ಮುಪ್ಪೊ
 ಟುಂ ಪೊಸಪೊಸತೆನಿಸಿಯಚ್ಚರಿವಡಿಸುವ ಸರ್ವಾಶ್ಚರ್ಯಮಯಮಾದರ
 ಮನೆಯುಮಂ । ಅಲ್ಲಿ ಪಲವುಂ ಬಣ್ಣದ ಪೊಂಬಟ್ಟಿಯ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟುಂ, ಮುತ್ತಿ
 ನ ಲಂಬಣಂಗಳುಂ, ನೀಲದ ನೆಲೆಗಟ್ಟುಂ, ಪಲವುಂ ರನ್ನಗಂಬಂಗಳುಮಾಗಿ
 ಕಾಲತತ್ಪಮುಳ್ಳನ್ನೆವರಮೆನಿಬರ್ಬಂದೊಡಮನಿಬರ್ಗಮಿಂಬಾಗಿ ಪೊಕ್ಕರ
 ಮನಮಂ ಗಳ್ಳನೆ ಸೊರ್ಕಪ ಪೇರೋಲಗದ ಸಾಸಿರ್ಗಂಬದ ಮಾಮಣಿಮಂಟ
 ಪಮುಮಂ । ಅಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲದ ಟುವುಮಾರ್ಪು ಮೈಸಿರಿಯುಂ ಬೀರಮುಂ
 ತೇಜಮುಂ ಸಫಲಮಪ್ಪಂತು ಪರಮಪದನಾಥನಡಿಯೂಟಾಗಮೆ ತಮಗೆ
 ಭೋಗಮೆಂದಿರ್ಪ ಪಲವುಂ ನಿತ್ಯಮುಕ್ತರ್ಗಲುಮಂ । ಶಂಖಚಕ್ರಗದಾಸಿ
 ಶಾರ್ಙ್ಗದ್ರಾಢ್ಯಯುಧಂಗಳಂ ತಂತಮ್ಮ ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ಳೊತ್ತು ಭಯಮಿಲ್ಲದ
 ದೇಶಮಾದೊಡಂ ಭಕ್ತಿವಿಶೇಷದಿಂದಾವಗಂ ಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿರ್ಪ ಸುದರ್ಶನ
 ಪಾಂಚಜನ್ಯಾದಿ ದಿನ್ಯಾಯುಧಪುರುಷರ್ಗಲುಮಂ । ಅಳ್ಳನೂಟಾಗಮನಿತು
 ಮಂ ತಾನೊರ್ವನೆ ಗೆಯ್ವ ಡಾವರದಿಂ ಪಟ್ಟವಣಿಯುಂ ಪಟವಿಗೆಯುಂ
 ತೇರುಂ ತೇಜಿಯುಂ ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಯುಂ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟುಂ ಒಳ್ಳೆಗಳೆಯನುಮೂಟಾ
 ಗದವನುಮಾಗಿಯುಂ ತಣಿಯದೆ ಭಗವದ್ಗುಣಂಗಳನಿತುಮಂ ಕಾಣ್ಕೆಗೆ
 ಯ್ವ ಕೈಪಿಡಿಯಂತೆ ನಿರ್ಮಲಮಾಗಿ ವೇದಮಯಮಾದ ಪಕ್ಕಂದಳೆದಾ
 ಳಂದದೊಂದೊಡಲ್ವಿಡಿದಿರೊಳ್ ಕೆಯ್ಯಗಿದು ಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿರ್ಪ ಗರುತ್ತಂ
 ತನುಮಂ । ಅಳ್ಳನಾರೋಗಿಸಿಯುಟುಸಿದವೃತಾನ್ನಮಂ ಸವಿವ ಬಲ್ಪಿಂದ
 ನಂ ಪೊಜುಸಿದುಭಯವಿಭೂತಿಯರಸುತನದ ಪೊಜಿಯುಂ ಪೊತ್ತು ತತ್ತ
 ದ್ವಾಪಾರಂಗಳನಾಳ್ವನಿಂಗಿತವಜುದೆಸಗುವ ಸೇನಾನಿಯನಿಸ ವಿಸ್ವಕ್ಸೇ

ನರುಮಂ । ಆನಟ್ಟನಡುವೆ ಧರ್ಮಾದಿಸೀತವೆಸರ ಪಟ್ಟವಣೆಯ ಮೇಲೆ ವಿ
ಮಲಾದಿಶಕ್ತಿಯುಮಾದ ಪನ್ನೆರಡುಮೆಸಲ್ಕುಳಂದೆಸೆವ ಪೊಂದಾವರೆಯು
ದಿವ್ಯರತ್ನನುಯಕರ್ಣಿಕಾಗ್ರದೊಳ್ ಪುಷ್ಪಸಂಚಯವಿಚಿತ್ರಿತಮಾದ ದಿವ್ಯ
ಯೋಗಪಯಂಕನೆಂಬ ಪಾಸಿನೊಳ್ ಸಾಸಿರ್ವರ್ಚಂದಿರರನೊಂದುವೆರಸಿ
ಕರುವಿಟ್ಟಿಪುದಂತೆ ತಣ್ಣೊಗರ್ವೆತ್ತು ತನ್ನೊಳ್ಗುಣಂಗಳ್ಗೆ ಕಡೆಯಿಲ್ಲದುದ
ಜೊಂದನಂತನೆಂದುಂ ಪಾಸುವುಡಿಸುವ ಪೊದಿಸುವ ಪಾವುಗೆಯಿಡುವ
ಕೊಡೆವಿಡಿವುದು ಮೊದಲಾದೂಟಾಗಂಗಳೆ ಗೆಯ್ಯೆಯಾಗಿರ್ಪದಜುಂ ಶೇಷ
ನೆಂದುಂ ನೆಗಟ್ಟನೆತ್ತು ಮೆಲ್ಲಲರ್ಪಟ್ಟುಂ ತೀವಿದ ಪಾವೆಪಿಯನೆಂಬ
ಮೆಲ್ವಾಸುಗೆಯುಮಂ ಭಾವಿಸಿದಂ. ಈಗಳಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚುಳ್ಳೆಗೆದ ಬೆಳ್ಳಿಗರ
ಡಿಗಿಯೊಳ್ ತಳತಳಿಪ ಪಟನುಡಿವೆಂಡಿರಪಚ್ಚೆಯ ತೊಂಡಲ್ಪಚ್ಚೆ ದಂತೆಯುಂ
ಸಿರಿಯರಸಿ ತನ್ನ ಕಣ್ಗೆ ಸಿಂಗರಿಸಲೆಂದೆತ್ತಿ ಮುತ್ತಿನ ಸಿಪ್ಪಿನೊಳ್ಳುದುಳಂ
ಗೆಯ್ದ ಪೊಸವಗೆಯ ಪೊಳೆಪುವಡೆದ ಕಾಡಿಗೆಯಂತೆಯುಂ, ಪೊಡವಿನಡದಿ
ತನ್ನೊಡಲ ಪಸದನಕ್ಕೊಂದು ಪಳಿಕುದಟ್ಟಿಯೊಳಿಟ್ಟ ಕತ್ತರಿಯಣ್ಣಿನಂತೆ
ಯುಂ, ಮಂಜುವೆಟ್ಟಿನ ತಪ್ಪಲೊಳೊಪ್ಪುವ ಸೂರ್ಕಾನೆಯಂತೆಯುಂ, ಅಲ್ಲಿ
ಯಮದುರ್ವವಟಿಗಜಿಯಲಿಟಾದ ಪೊಗರುಗುವ ಕಾರ್ಮಗಿಲಂತೆಯುಂ,
ಪಳಿಕಿನ ಜಗಲಿಯೊಳ್ಳೆಗೆದ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದಂತೆಯುಂ ತೋರ್ಪ ಶೇಷಶೇಷಿ
ಗಳ ಸಮದಾಯಶೋಭೆಯಂ ಭಾವಿಸಿ-ಮತ್ತನುಲ್ಲಿ ಮುಗಿಲೊಳ್ಳುಂಚು
ವ ಮಿಂಚುವಳ್ಳಿಗಳಂತೆಯುಂ, ಕರ್ಮಣಿವೆಟ್ಟಿನೊಳ್ಳೊಳಿನ ಪೊಂದಪ್ಪಲ್ಗು
ಳಂತೆಯುಂ, ಬಾಮ್ಮರನಂ ನೆಮ್ಮಿದ ಪೊಂಚೆಗಳಂತೆಯುಂ, ಇರ್ಕೆಲ
ದೊಳಿರ್ಪ ಶ್ರೀಭೂಮಿನೀಳೆಯರಿರವಂ ನಿರವಿಸಿ ಅವಯವಶೋಭೆಗಳಂ
ಬೇಜಿನೇಜಿ ಭಾವಿಸೆನೆಂದು ಮುಂದುವರಿವಿನಂ, ಪೊನ್ನಂ ಪಸುರ್ವಣಿ
ಯಂ ಕರ್ಮಣಿಯುಮಂ ಸಮಂಗೊಂಡು ಕರಗಿಸಿಯಾತನಿರಸದಿಂ ತುಂಬಿ
ದಂಬುಧಿಯತ್ತಣೆಂದುಪವಣಿಸಿ ಕವಿನ ತೆರೆಯ ತಿಂತಿಣಿಯಂತೆ ಮೇಲ್ವಾ
ಯ್ವ ಪೊಗರ್ವೊಟಗಿದಿರ್ವಾಯ್ವನೆನಿಸುವ ದಿಟ್ಟಿಗಳೊಳಗುಂ ಪೊಜ

ಗುಂ ಪಸುವುಂ ಕಪುಂ ಪಳದಿಯುಮಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದುದಪಂದಾನೆಡೆ
ಯಂ ನೋಡಿದೊಡಂ ಮೂವಣ್ಣಮಾಗಿ ಕಟ್ಟಲೆಗವಿದಿನಿಸುಂ ಪೊಟ್ಟು
ತಡೆದು ನಿಲ್ವಿನಂ—ಅನಿತಪ್ಪಿಣಿ ತಾಮಿರ್ವರುಂ ಕಟ್ಟಿಸಿರಿಯೊಕ್ಕೊಗ್ಗು
ಪಾಗಳೆ ಮರುಳ್ಗೊಂಡು ತಮ್ಮನಗಲ್ಲ ಪಲವುಂ ನಾಡೊಳ್ ಬವಣಿಗೊಂ
ಡು ರೂಪುಂ ಪೆಸರುಮುಡಿರ್ ಕಂದನಾಮರುಳ್ಗಟ್ಟಿದು ತನ್ನವರಂ
ನೆನೆದುನಂದು ಮುಂದೆ ನಿಂದಿರೆ ಕಂಡ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳುದದಿಂ ಕರಗಿದ
ಮನಮುಂ ಕದುಬುವಂಗಮುಂ ಕವಿದ ದಿಟ್ಟಿಯುಂ ಗದುಗದಂಗೊಂಬ
ಕೊರಲುಮಾಗಿ ನಟ್ಟಾಲಿಯಲುಗದೆ ಕಟ್ಟಿಪಕದಿಂ ನಿಟ್ಟಿಸುವ ಶ್ರೀನಾರಾ
ಯಣರ ಕಟಾಕ್ಷಾ ಮೃತರಸಾಸೇಚನದಿಂದಾಪ್ಯಾಯನಂಬಡೆದು ತನ್ನ
ದಿಟ್ಟಿ ನಾಲಗೆ ಮೂಗು ತೊವಲ್ವಿವಿಗಳೆಂಬ ಐದುಂ ಕರಣಂಗಳುಂ ಅಪ್ರಾ
ಕ್ಯತದಿನ್ಯಾದ್ಭುತರೂಪರಸಗಂಧಸ್ಪರ್ಶಬ್ದಗ್ರಹಣಂಗಳೊಳವ್ಯಗ್ರಮಾಗಿರೆ
ಯಾಪರಮಪದನಾಥನ ಕೇಶಾದಿಸಾದಾಂತಮಾದ ದಿನ್ಯಾಂಗಸೌಂದ
ರ್ಯಮುಂ ತನ್ನಂತರಂಗದೊಳ್ ಚಿಂತಿಸಿದನದೆಂತೆನೆ :—

— ಪರಮಪದನಾಥನ ವರ್ಣನೆ —

ಸಿರಿಮೊಗದೊಳ್ಳೆಳಗು ಮೇಗಣ್ಣೆ ಪಾಯ್ದದೆಂಬ ಸಂದೆಯಮುಂ
ಸಮನಿಸುತ್ತೆ ವಿಭೂತಿದ್ವಯದೊಡೆತನಮುಂ ಚಾಡಿವೇಟ್ಟಿ ರನ್ನದ ಮಗು
ಡಮುಮುಂ । ನೋಲ್ಪರ ಕಣ್ಣಿಗೆಗಳ್ಳೆ ಮರ್ಬಂ ಕವಿಸಿ ತನ್ನಂತೆ ಸುಟ್ಟಿ
ಗೊಳಿಸುವ ಸುಕುಂಗುರುಳ್ಳುಳುಮುಂ । ಪೊಳೆಪುಂ ಮೆಲ್ಪುಮಾಗಿದು
ದಪುಂ ನಸುಬೆಮದರ್ಪತಿರ್ಪ ಸಿರಿನೊಸಲುಮುಂ । ಅರೆವೆಪ್ಪಿಯೊಳ್ಳುಂ
ತುಳುಂಕುವಮರ್ದಿರ್ತರದೊಳ್ಳೊನಲಿಟ್ಟಂತೆಸೆವ ವಿಮಲೋರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರ
ಮುಮುಂ । ಮೊಗಗನ್ನಡಿಯೊಳ್ಳೆಡೆನೆಟಲೊಂಡ ಕೆಯ್ವಿಡಿದ ಶಾರ್ಙ್ಗದೆ
ರಡುಂ ಕಡೆಗಳಂ ಕಡೆಗಣ್ಣು ವ ಕುಡುವುರ್ವಗಳುಮುಂ । ಕಡುನುಣ್ಣುಂ
ಪೊಳಪಂಬಡೆದು ಕಪುಂ ಬಳ್ಳುಮೇರ್ಪಟ್ಟಗಲ್ಲ ನೀಳ್ವ ಕಡೆಯೊಳ್ಳಿಂ
ಗಪ್ಪಿಗೊಂಡ ಮೊಗಸಿರಿಯುಮುಂ । ನೀರೊಳೊಂದರ್ಕೊಂದು ಕೇಣಂ

ಗೊಂಡು ಪಡಿನೊಗದೊಳ್ಳಲೆನೆಳಮಿನ್ನಳ್ಳಂತೆಸೆವ ಬಗಸೆಗಣ್ಣಳುಮಂ ।
ಮೂವಡಿನಾಡೊಡೆತನದಿಂ ಮೈಮೆನೆತ್ತೆಡಬಲದ ಸಿರಿಪೊಡವಿನಡದಿಯರ
ನೆಡವಿಡದೆ ನಿಟ್ಟಿಪುದಜುಂ ನೇಹರಸದಿಂ ನನೆದು ಎಲ್ಲೆಡೆಯೊಳಮೆಲ್ಲಾ
ಪೊಯ್ತುಮೆಲ್ಲಾ ತೆಜದೊಳ್ಳೊಲ್ಲಾಟುಗಂಗೆಯ್ವ ಪಟಪೊಸಗೂಟುಗದನ
ರೊಳ್ಳಮಜುಕದಿಂ ತಣ್ಣೇಪು ಕವಿನ ಕರುಣಾವಲೋಕನಂಗಳುಮಂ । ನಿ
ಡುಗಣ್ಣಿನಿಮಡುಗಳ ನಡುದೀವಿಯೊಳ್ಳೊಳ್ಳಿತ ಕಲ್ಪಲತೆಯ ದಾಂಗುಡಿಯ
ಮೊಗರಂತೆಸೆವ ನಾಸಾವಂಶಮುಮಂ । ಅದಜ ತಳಿದೊಂಬೆಗಳಂತಿರ್ಪ
ಮೆಲ್ಲದಂಪುಗಳುಮಂ । ಅದಜ ಪೊಸಮಲರಂತೆಸೆವ ನಸುನಗೆಯುಮಂ ।
ತನ್ನ ಪೊಗರಿಂ ನಿಟ್ಟಿಪರ ಕಣ್ಣಿಗೆಗಳಂ ರಾಗಸಾಗರದೊಳ್ಳುಟುಂಗಿಸುವ
ಚಿಂಬಾಯ್ತೆಜಿಯುಮಂ । ಪೊಂಬೆಟ್ಟಿದತ್ತಣಂದೆಡಬಲನೆಟ್ಟಿಗಳ್ಳಿಟುವ
ಬಾಂಬೊಟಿಯ ಪೊನಲ್ಕಳಂ ದೊರೆಗೊಂಡು ದಿವ್ಯರತ್ನಕಿರೀಟದತ್ತಣಿಂ
ಕಂದಂಗಳೆಡೆಗಿಟುತಂದ ಭುಜಕೀರ್ತಿಯ ಕಾಂತಿಪ್ರನಾಹದೊಳ್ಳೊಳೆದು
ಸುಟುಗೊಂಬ ಮಕರಂಗಳಂದದ ರನ್ನಗಿವಿವಚ್ಚಂಗಳುಮಂ । ಪೊಳಪೊಳ್ಳು
ತಣ್ಣಿಂಪುಗಳ್ಳೀವಿಪುರದಜುಂ ತುಂಬುವೆಜಿಯಂ ಪೊಲ್ವ ಸಿರಿಮೊಗಮು
ಮಂ । ಒಳ್ಳೆಲದೊಳ್ಳುಟ್ಟಿ ಪೊಣ್ಮಿ ಪೊಗರ್ವಡೆದೇಳಗೌಗಿನ ತೊಂಡಿಯಂ
ಬೆಂಡುಗಳೆವ ಗೆಜಿಗೊರಲುಮಂ । ತಮ್ಮ ತಣ್ಣೆಟಲೊಳುಭಯವಿಭೂತಿಗಳ
ನಿಂಬುಗೊಳಿಸಿ ಸೊಗಂಬಡಿಸಿ ದಿವ್ಯಾಯುಧಂಗಳೆಂಬ ಪೊಸೆವಗೆಯ
ರಲೊಗ್ಗಂಚಲ್ಕಳಂ ತಾಳಿ ಪುರದಜುಂದಪ್ರಾಕೃತಕಲ್ಪಶಾಖೆಗಳಂ ಕೆಳೆಗೊಂಬ
ನಿಡುದೋಳ್ಳಳುಮಂ । ಪೊದೆದ ಪೊಂಬಟ್ಟಿಯ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟಿಂ ಸಿರಿಗೊರಲ್ವ
ಚ್ಚದೊಳ್ಳೊಲ್ವ ಮುತ್ತುರನ್ನದಲಂಬಣಂಗಳಿಂ, ಬಾವನ್ನದಣ್ಣಿನ ಮೆಲ್ವಾ
ಸಿನಿಂ, ಎಳದೊಳಸಿದಂಡೆಯುಯ್ಯಲಿಂ, ಕೌಸ್ತುಭಮಣಿದೀಪದಿಂದೆಸೆವ ಸಿರಿ
ಯರಸಿಯ ಸಜ್ಜೆವನೆಯೆನಿಸ ಪೇರೆರ್ದೆಯುಮಂ । ಲಾವಣ್ಯಾವೃತರಸಪ್ರ
ನಾಹದೊಳ್ಳುಟ್ಟಿದ ಕಟ್ಟಿಯೆನಿಸ ರನ್ನದ ಪೊಡೆಗಟ್ಟುಮಂ । ಅಕಟ್ಟಿಯತ್ತಣಿಂ
ಪೊಣ್ಮಿ ಪೊನಲಿಡುವ ಪರಿಕಾಲ್ಕಳೆನಿಸ ಯಜ್ಞೋಪವೀತಮುಮಂ । ಅಲಾವ

ಣ್ಯಾನ್ಯತರಸಪ್ರನಾಹಮಿಟ್ಟಣಿಸಿ ಸುಲಗೊಂಡಂತಿರ್ಪ ಸಿರಿವೊರ್ಕುಲು
 ಮಂ । ಶಂಖಚಕ್ರಂಗಳಂ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯರ್ಗತ್ತಲರಲುಂ ಮುಗಿಯಲುಮ
 ಣ್ಮದರಿವಿದ ಬಿದಿಯ ತಾಯ್ವನೆಯೆನಿಸ ಪೊಡೆದಾವರೆಯುಮಂ । ಕಂಡರಿ
 ಸಿದ ಪಸುರ್ವಣಿಗಂಬಂಗಳಂ ಪೋಲ್ವ ತೊಡೆಗಳಂ ಬಳಸಿ ಮುಸುಂಕುವುಡೆ
 ನೂಲ ಕೆಂಬರಲ್ಗಳ ಪೊಗರ್ದೆರೆಗಳಂ ನಗುವ ಚೆಂಬೊನ್ನುಡೆಯುಮಂ । ಸಂ
 ಕು ಬಳಿಗೈದು ಬಾವ್ತುರ ಪಟವಿಗಿಯಂಕುಸ ಬಜ್ಜರಂಗಳಂ ತಾಳ್ವದರ್
 ಕೆಂದಾವರೆಗಳಂ ಪೋಲ್ವ ಚೆನ್ನಡಿಗಳುಮಂ-ಭಾವಿಸಿಯಾನಂದಭರಿತನಾಗಿ
 ರಾಯಂ ಕಂಡು, ಎಳಸಿಸು ತನ್ನ ಬಾಲ್ಕಿಗಿಂದೇ ಪರ್ಚುಗೊಟ್ಟರ್ಪ ಮೊ
 ಲೆಯೊಳ್ಪಾಯಿಟ್ಟು ಪಾಲುಂಡು ತಣಿದು ಸೊರ್ಕುವಂತೆ, ಭಕ್ತಜನದ ಭಾ
 ಗಕ್ಕೆ ಬಂದ ಅನ್ಯತಸ್ಯಂದಿ ಸಾದಾರವಿದಂಗಳೆೞಗಿ ; ಮುಂ ಕಡುವೇಸಗೆ
 ಯ ನಡುವಗಲೊಳ್ ನೀರಬಿಕ್ಕಿಯಿಂ ಗಳ್ಳನಡವಿವೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ಸಿಂಗದಲಿಗೇ
 ಳ್ಳು ಬೆರ್ಚಿ ಬೀದಿವರಿದುರ್ಕಡಗಿ ಸೊರ್ಕುಲಾದೆಯುಂ ದಳ್ಳುರಿಗೊಂಡು
 ಚುರ್ಚುವ ಕಾಲ್ಕುರ್ಚಿಂ ಬೆಂದು ನೊಂದು ಬಾಯ್ಯೊಗೊಣಗಿ ಬಸಿೞ
 ನೀರಂ ಬಯಲೈ ಚೆಲ್ಲಿ ಬಹಿತು ಬಣ್ಣಂಗುಂದಿ ಬಸವಟಾದಿಸಾನೆ ಇನಿರಸಂ
 ತೀವಿ ತಣ್ಪುವಡೆದು ಕಂನೇೞುದ ತಾವರೆವಡುವಂ ಕಂಡೊಡನದಂ
 ಪೊಕ್ಕು ಮುಟುಂಗಿ ತೇಲ್ವ ತುಟುಂಕಿ ನೀರನೀಂಟಿ ಮೊಗದೊಳುಂ ಮೆ
 ಯೊಳುಂ ಚೆಲ್ಲಿ ಚಲ್ಲಾಡುವಂತಿವನುಮಾಸಿಯಡಿವಾವರೆಗಳಂ ಮುಡಿ
 ಯೊಳಮೆರಡುಂ ಕಣ್ಗೊಳಮೆರ್ದೆಯೊಳಂ ತಾಳ್ವಿ ತಾಳ್ವಿ ಸಕಲಸಾಂಸಾರಿಕ
 ದುಃಖಂಗಳಂ ಕಳೆದು ; ಮತ್ತಂ ತಣಿಯದೆ ಮುಂ ಬತ್ತಿದ ಪಟಗೊಳದೊ
 ಳ್ಳವಣಿವರಿದು ಬಾಯೊಣಗಿಯೆೞಂಕೆಯಲುಂಕಿ ಬಳಸಿ ಬೆಳೆದ ಕೊಳ
 ವಳಿಕೆಗಾಡೊಳ್ಳಡಲ್ವಟ್ಟು ಮುಳೊ ಮೈಯೇೞುನೊಳೊ ಮಗಿಟ್ಟೊೞಲ್ವ
 ಪಟಮೆವಟು ತಿಳಿನೀರ್ಗೊಳದೊಳಲರ್ದ ತಾವರೆಯಂ ಕಂಡದೞೊಳ್ಳಂ
 ಡುಣಲಿೞಗಿ ನಸುವೊಗೆರ್ವೆರಸಿ ವೆಂಪುವಡೆದ ತಣ್ಗಂಪಿನಿಂಪಂ ಸವಿದಾ
 ಸೊರ್ಕು ತಲೆಯೇೞಿ ಮೆಯೈೞಿದು ಕಟ್ಟುವಡದಂತೆಯುಂ, ಕಾಸಿ ಬೆಚ್ಚಂ

ತೆಯುಂ, ಕೊರೆದು ಕೋದಂತೆಯುಂ, ಕೂಜುಗೊಂಡಂತೆಯುಂ, ಅಗೆದು
ನಟ್ಟಂತೆಯುಂ, ಅಂಟುಗೊಳಿಸಿದಂತೆಯುಂ, ಬಿತ್ತಿದಂತೆಯುಂ, ಬೇರ್ವರಿ
ದಂತೆಯುಂ ಮಗ್ಗುಮಾಗಿರ್ಪಂತುಟಾಂಮೆಲ್ಲಡಿಯೊಳ್ಳಂಪಂ ಸವಿವಿನಂ ;
ಬಗೆನಾಯ್ತೆಯ್ಯಳ್ ತಂತಮ್ಮ ಗೆಯ್ಯೆಗಳಂ ತಮ್ಮುಮಂ ಮಜಿಯೆಮರು
ಳೊಂಡಂತೆಯುಂ, ಮಜವಟ್ಟಂತೆಯುಂ, ನಿದ್ರಿಸಿದಂತೆಯುಂ, ನೇಮಂ ಬೆ
ರಸಿದಂತೆಯುಮೆಮೆಯಾಡದೆಯುಸಿರ್ವಸಗದಂಗಮಲುಗದೆ ಕಡಲೊಳ್ಳಡೆ
ವಂಗಿ ನಡುಮಡುವಿನೊಳ್ಳಾವೆಯೊಡೆದಂತೆ ಸಂತಸಗಡಲೊಳ್ ನಡೆವುದರ್ಕೆ
ಸಾಧನಮಾದ ತಿಳಿವುಂ ಕೈದೆಗೆದು ದಜಾಂದಾನಂದಸಾಗರದೊಳ್ಳುಟುಂಗಿ
ಜೀನಾತ್ಮಪರಮಾತ್ಮ ಸಾಯುಜ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮನನುಭವಿಸುತ್ತಿರ್ಪನೆಂದು
ನಿರವಿಸುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ ;

ಅರಸನಿನಿತುಂ ಪೊಟ್ಟು ಮಜಿದೊಜಗಿದ ಮನಮೆಟ್ಟುತ್ತ ಮುಂ
ಮಜವಟ್ಟ ಕೈಕಾಲ್ದೊಳದೊಳ್ ನಸುಬೆನುರ್ತು ಕಿಜುನಡುಕಂಗೊಂಡುನವಿ
ದರ್ಳಿದ ಮೆಯ್ಯುಮಾಬಿಗುಪಂ ಸಡಿಲ್ವಿ ಸೊಗದಾಲಿನೀರ್ಗಜಿದು ಮಗು
ಟ್ಟು ಕಣ್ಮುಲರಲರ್ದುಂ ಇದಿರನೆಡಬಲಂಗಳಂ ತನ್ನಮುಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿಯಚ್ಚ
ರಿವಟ್ಟು ಈಗಲ್ತುಂ ನಿತ್ಯವಿಭೂತಿಯತ್ತಣಿಂ ಲೀಲಾವಿಭೂತಿಗಿಟಾದಂತೆಣಿ
ಸುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ — **ಈಯಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯನುಂ ಪ್ರಸನ್ನ ಮಧುರ**
ಗಂಭೀರಸ್ವರದಿಂದೆ—

ಶ್ಲೋಕಂ॥ ಆಯುರಾರೋಗ್ಯಪುತ್ರಾರ್ಥರಾಜ್ಯಬಂಧುಸವೃದ್ಧಯಃ ।

ಭವಂತು ತೇ ಸದಾ ವಿಷ್ಣೋಃ ಪ್ರಸಾದಾದ್ರಂಗಶಾಯಿನಃ ॥

ಎಂದಾಶೀರ್ವಾದಿಪುದುಮಾದನಿಯಂ ಕೇಳ್ವು ಮುಂಗಾರ ಮೊ
ಟಗಂ ಕೇಳ್ವ ಸೋಗೆಯಂತೆ ಕಣ್ಮನಂಗಳಂ ಕವಿಸಿ ನೇಹಂ ಬೆರಸಿದ ಬಹು
ಮಾನದಿಂ ಸನಿಯದೊಳ್ಳುಳ್ಳಿರಿಸೆ ಕಣ್ಮನಂಗಳ್ಳಿ ಸೊಗಂಬೆರೆದಚ್ಚರಿಯಂ
ಸೂಜಿಗುಡುತ್ತೆ ಸಿರಿಯರಸನಡಿದಾವರೆಗಳಂ ಪೂಜಿಸುವೆಡೆಯೊಳ್
ರಾಜನ ಭಾವಶುದ್ಧಿಯಂ ಭಾವಿಸಿ ತನ್ನೊಳಾಲೋಚಿಸಿದಂ :—

ಲೋಕದೊಳ್ ದುಷ್ಟತಿಗಳೊಳ್ ಕೆಲರ್ ಪರಲೋಕಮಿಲ್ಲೆಂದು,
 ಕೆಲರ್ ವೇದವಿರುದ್ಧಾ ಗಮೋದಿತಾಚಾರಮದರ್ಕೆ ಸಾಧನಮೆಂದು; ಕೆಲರ್
 ವೈದಿಕಕರ್ಮಫಲಪ್ರದರ್ ದೇವತಾಂತರಂಗಳೆಂದು, ಕೆಲರ್ ದೇವತಾನಿರ
 ಪೇಕ್ಷೆ ನೂದ ಕರ್ಮದಿಂದಮೇ ಫಲಮೆಂದು ನಿರವಿಸಿ ಕೆಡುವರ್ । ಸುಕೃತಿ
 ಗಳೊಳಂ ಕೆಲರ್ ಭಗವದಾರಾಧನಮೆ ಇಷ್ಟಸಾಧನಮೆಂದು ತಿಳಿದದನಾಚ
 ರಿಸಿಯುಂ, ತಮ್ಮಂ ಪಡೆದು ಬಳೆಯಿಸಿ ಪೊರೆದು ಬಿಜ್ಜೆಗಲಿಸಿ ಬುದ್ಧಿವೇಟ್ಟು
 ತಂದೆಗೇನಾನುಮೊಂದೂಟುಗಂಗೆಯೊ ಲಿಸಿಯದರ್ಕೆ ಕೂಲಿಗೊಂಬೆಡೆ
 ಯೊಳಂ ತಮ್ಮ ಹಿತಮನವನ ಪ್ರಿಯಮುನನಜುಯದೆ ಕಳವಿನೊಳಂ ಜೂ
 ದಿನೊಳಂ ಸೊರ್ಕಿನೊಳಂ ಬಾಟುತ್ತಿವೆಂದು ಕೇಳ್ವ ಕಳ್ಳನರರಂತ್ಯೆಹಿಕಾ
 ಮುಷ್ಠಿಕ ಫಲಮುಂ ಬಯಸುವರ್ । ಕೆಲರ್ ತಮ್ಮಂ ಕೈವಿಡಿದು ತನ್ನೊ
 ಳ್ಳೊಡವೆಯೆಂದು ಮರೆಮೆಯ್ಯೆಂದು ಬಗೆದು ಕಾಪಿಟ್ಟು ಸಲಸಿ ಸರ್ವಸ್ವಮು
 ನಿತ್ತು ಸಂತತಮುಂ ಸಂತಸಂಗೊಳಪ ನಿಜಪತಿಗೆ ತಾಂ ಗೆಯ್ವ ಮನೆನಾ
 ಟ್ತಿ ಸಜ್ಜೆಯೂಟುಗಂ ನೊದಲಾದುದಂ ಗಣನೆಗೊಂಡು ಪೊಟ್ಟುಜಿ ಪ
 ಣನುಂ ಕೇಳ್ವ ಕಾಟುತ್ತಿಂಡಿರಂತೆ ತಮ್ಮ ಕರ್ಮಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಗಳ್ಳೆ ಫಲಮಾಗಿ
 ಮುಕ್ತಿಯುಂ ಬಯಸುವರ್ । ಈರಾಯನವರಂತಲ್ಲದೆ ತನ್ನಾಳ್ವರ ನೆಲೆಯಂ
 ತನ್ನದುಮುಂ ತಿಳಿದಿರ್ಪುದಜುಂ ನಾರಾಯಣಂ ತನ್ನಾಳ್ವರೊಳೊಳ್ಳೆವ
 ಮಿಲ್ಲದ ನೇಹಂಬೆರಸಿ ಎಳಸಿಸುವಿನೆಡಜುಂ ತೀರ್ಚಲ್ಪಿಂದೌಷಧಿಗುಡಿನ
 ತಾಯಂತೆ ತಾನಿತ್ತ ಕರಣಕಳೇಬರಂಗಳಿಂ ತಾನಿತ್ತ ಪೂಜೋಪಕರಣಂ
 ಗಳಿಂ ತನ್ನಂ ತಾನೆ ಪೂಜೆಗೆಯ್ವನೆಂದು ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪಪಾರತಂತ್ರ್ಯಮುಂ
 ತಿಳಿದು ನಿರ್ಭಯನಾಗಿರ್ಪಂ । ಈನೆಲೆ ಸತ್ಸಹನಾಸದಿಂದೆಯುಂ ಸದಾಚಾ
 ಯಸಮಾಶ್ರಯಣದಿಂದೆಯುಂ ಗುರುಕುಲವಾಸದಿಂದೆಯುಂ ಭಗವತ್ಪ
 ಟಾಕ್ಷದಿಂದೆಯುಂ ದೊರೆಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲದೆ ಬಹುಯೋದುಗಲ್ವ ಬಲ್ಮಿಯಿಂ
 ಸಮನಿಸದು । ಈಶೇಷತ್ವ ಪಾರತಂತ್ರ್ಯಂಗಳಂ ತಿಳಿವುದೆ ಸಕಲವೇದಾಂತ
 ಜ್ಞಾನಮುಂ ಮೂಲಮಂತ್ರಾರ್ಥತತ್ತ್ವಮುಂ ಮಂತ್ರರತ್ನ ತಾತ್ಪರ್ಯ

ಮುಂ ಚರಮಶ್ಲೋಕಾರ್ಥನಿಷ್ಪರ್ಷಮುಮೆನಿಸಿರ್ಕುಂ | ಇದನೆ ದಿವ್ಯಸೂರಿಗಳ್ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಂಗಳಿಂ ಪಲವಗೆಯಿಂ ನಿರವಿಸುವರ್ | ನಾಥ ಯಾಮುನ ಯತಿವರಾದಿಗಳದನೆ ತಂತಮ್ಮಡಿಗಳಂ ಪೊದಿದ ಶಿಷ್ಯಗುಪದೇಶಂಗುಡುವರ್ | ಇವನಿರವಂ ನಿರವಿಸೆ ಮುಂ ಕೊಲ್ಲಿನಗರದೊಳುದಿಸಿದ ಕುಲಶೇಖರನಂ ನೆನೆಯಿಸುವನೆಂದು ಮನದೊಳಾನಂದಂಬಡೆಯುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ—

ರಾಯನುಂ ಮಂತ್ರಸ್ನಾನಾಲಂಕಾರಭೋಜ್ಯಾಸನಂಗಳೊಳ್ ತತ್ತದುಚಿತ ಭಗವದುಪಚಾರಂಗಳಿಂದಾರಾಧನಮಂ ನೆಗಟುಸಿ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಂಗೆೊಂಡು ಕೃತಾರ್ಥನೆನಿಸಿ ಮತ್ತಂ ಭಗವದ್ಗುಣಾನುಭವಕ್ಕೆಳಸಿ ಅಳಹಿಯಸಿಂಗರಾರ್ಯರಂ ನೋಡಿ ಸ್ಮೃತೀತಿಹಾಸಪುರಾಣಂಗಳೊಳ್ಳಗವದ್ವೈಭವಮಂ ಸಂಶಯವಿಪರ್ಯಯಮಿಲ್ಲದಂತೆ ಸೊಲ್ಲಿಸುವೊಂದಂಶಮಂ ಪೇಟವೇಬ್ಬುಮೆಂಬುದುಮದರ್ಕವರ್ ಪೆರ್ಕಳಂಗೆೊಂಡು ಗುರುಪರಂಪರೆಯಂ ನೆನೆದುಪಕ್ರಮಿಸಿ ತಿಳುಪಿದರದೆಂತೆನೆ :—

— ಭಗವದ್ವೈಭವ ವಿವರಣಂ —

ಶ್ರೀಯಃಪತಿಯುಮವಾಪ್ತ ಸಮಸ್ತಕಾಮಾನುಮಖಿಲಹೇಯಪ್ರತ್ಯನೀಕನುಂ ಸಮಸ್ತಕಲ್ಯಾಣಗುಣಾಶ್ರಯನುಮಪ್ಪ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಂ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವತೆಗಳಂ ಮನುಷ್ಯರುಮಂ ಸೃಜಿಸಿಯವರ್ಗೆ ಹಿತಾಹಿತಂ ತಿಳಿವುದರ್ಕೆ ನಾಲ್ಕುಂ ವೇದಂಗಳನುಪದೇಶಂಗೆಯ್ದು ಆವೇದಾರ್ಥಮಂ ವ್ಯಕ್ತಮಾಗಿ ತಿಳಿವುದರ್ಕೆ ಸ್ಮೃತೀತಿಹಾಸಪುರಾಣಂಗಳಂ ನಿರವಿಸಿದಂ. ಅವಱೊಳ್ ಸ್ಮೃತಿಗಳ್ ಭಗವದಾರಾಧನರೂಪಮಾದ ವರ್ಣಾಶ್ರಮೋಚಿತಕರ್ಮಂಗಳಂ ವಿಧಿಸುವ ವೇದಂಗಳ ಪೂರ್ವಭಾಗದರ್ಥಮಂ ತಿಳಿಸುವುಂ. ಇತಿಹಾಸಪುರಾಣಂಗಳೆರಡುಂ ಭಗವತ್ಸ್ವರೂಪ ರೂಪ ಗುಣ ವಿಭವೈಶ್ವರ್ಯಂಗಳಂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ವೇದಾಂತಂಗಳ ತತ್ವಾರ್ಥಮಂ ವ್ಯಕ್ತಮಾಗಿ ತಿಳಿಸುವುಂ. ಈಯೆರಡುಱೊಳಂ—

ಶ್ಲೋ|| ಇತಿಹಾಸಪುರಾಣಾಭ್ಯಾಂ ವೇದಂ ಸಮುಪಬೃಂಹಯೇತ್||
 ಎಂಬ ವಚನದೊಳಿತಿಹಾಸಮಂ ನೊದಲ್ವೇಟ್ಟು ದಜುಂದಿದೆ ಮುಖ್ಯನಾ
 ಗಿರ್ಕುಂ. ಇತಿಹಾಸಂಗಳೊಳಂ ದ್ವಾಪರಾಂತದೊಳ್ ವೇದೋದ್ಧರಣಾ
 ಥರ್ಮನಾಗಿ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಾಂಶದಿಂದುದಿಸಿದ ವೇದವ್ಯಾಸರ್ ಸಕ
 ಲ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಂಗಳನಾರಯ್ತು ತಾಂ ತಿಳಿದ ಪಲವುಂ ತತ್ವಾರ್ಥ
 ಮಂ ಲೋಕಹಿತಾರ್ಥಮಾಗಿ ಪವಣ್ಣೊಳಿಸಿದುದಜುಂದೀ ಮಹಾಭಾರತ
 ಮೆ ಪ್ರಬಲಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಇದಜುಂಳುಂ ಭಗವದ್ವಿಷಯಮನೇ ಪ್ರತಿಪಾ
 ದಿಪುದಜುಂ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಸಹಸ್ರನಾಮಮುಂ ನೋಕ್ಷಧರ್ಮಮುಂ ಭಗವ
 ದ್ಗೀತೆಯುಮುತ್ತಮಂಗಳಾಗಿರ್ಪುವು. ಇವಜುಂಳು ವಿಷ್ಣುಸಹಸ್ರನಾ
 ಮುಂ ಭಗವದಾರಾಧನಜಪಾದ್ಯುಪಯೋಗಮಾಗಿದೊಡಮದಜುಂ ತತ್ತ್ವ
 ಹಿತಪುರುಷಾರ್ಥಂಗಳಂ ತಿಳಿವುದರಿದಾಗಿರ್ಕುಂ. ನೋಕ್ಷಧರ್ಮಂ ಸಕಲಾ
 ಥಪ್ರತಿಪಾದಕಮಾಗಿರ್ಕುಮಾದೊಡಮೀಭಗವದ್ಗೀತೆ—

— ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ —

ಶ್ಲೋ|| ಗೀತಾಸು ಗೀತಾಃ ಕರ್ತವ್ಯಾಃ ಕಿಮನ್ಯೈಶ್ಯಾಸ್ತಸಂಗ್ರಹೈಃ |
 ಯಾಸ್ವಯಂ ಪದ್ಮನಾಭಸ್ಯ ಮುಖಪದ್ಮಾದ್ವಿನಿಸ್ಸೃತಾಃ ||
 ಎಂಬ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ದಿವ್ಯಮುಖಾರವಿಂದೋದ್ಭ
 ವಮಾಗಿರ್ಪುದಜುಂ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟಮೆನಿಪುದು. ಅದಜುಂದಿದಂ ಸಕಲ
 ವೈದಿಕರುಂ ಉಪನಿಷತ್ತೆಂದು ಪೇಟ್ಟುರ್. ತದ್ವ್ಯಾಖ್ಯಾತೃಗಳುಂ ಮೂವ
 ತ್ತೆರಡುಮುಪನಿಷತ್ತುಗಳೊಡನಿದನುಂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಂಗೈಯ್ದರ್—ಎಂದದಜ
 ಮಹಾತ್ಮ್ಯಮನುಪಪಾದಿಸಿ ಪದಿನೆಂಟುಮಧ್ಯಾಯಂಗಳನೋದಿಯದ
 ಜುಂಳು ಶ್ಲೋಕಂಗಳೇಜುಂ ನೂಜುಕ್ಕುಂ ಪ್ರತಿಶ್ಲೋಕದರ್ಥಮಂ ಪೇ
 ಟ್ಪಿದುಂ—

ಆದರದೊಳ್ ಕೇಳ್ವರಸನುಂ ಅಖಿಲತತ್ವಾರ್ಥಂಗಳಂ ಕರತಲಾ
 ಮುಳಕಮಾಗಿ ತಿಳಿದು ತಿಳಿದರ್ಥಂಗಳೆಂದುಂ ಮಜುಯದಂತಿವೆಲ್ಲಮಂ

ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪೇಟಲ್ವೀಟ್ಟುಮೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುವುದುಮಿವರುಂ—

ಶ್ಲೋ|| ಯುಕ್ತಂ ಹಿ ವಿದುಷಾಂ ಲೋಕೇ ಸಮಾಸನ್ಯಾಸಧಾರಣಂ ||
 ಎಂಬ ತೆಜದಿಂ ವಿಸ್ತರಮಾಗಿ ಕೇಳ್ದರ್ಥಮಂ ಸಂಕ್ಷೇಪಮಾಗಿ
 ಯುಂ ಕೇಳ್ವೊಡೆ ಮಜವುದೋಽದೆ ನೆನೆಪಾಗಿರ್ಕುಮೆಂದು ಮನ
 ನೊಲ್ಪು ಪದಿನೆಂಟಧ್ಯಾಯಕ್ಕನೊಂದು ಸಮುದಾಯಾರ್ಥಮುಮಂ
 ಆಜುಮಾಜುಮಧ್ಯಾಯಂಗಳೊಂದೊಂದರ್ಥಮಾಗಿ ಮೂಜುಂ ಷಟ್ಪಾ
 ಥಂಗಳುಮಂ ಒಂದೊಂದಧ್ಯಾಯಕ್ಕೊಂದೊಂದರ್ಥಮಾಗಿ ಪದಿನೆಂಟು
 ಮಧ್ಯಾಯಾರ್ಥಂಗಳುಮಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಸುಲಭಮಾಗಿಯುಂ ಸುವ್ಯಕ್ತ
 ಮಾಗಿಯುಂ ತಿಳುಪಿದರದೆಂತೆನೆ :—

— ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಸಮುದಾಯಾರ್ಥಂ —

ತಂತಮ್ಮ ವರ್ಣಾಶ್ರಮೋಚಿತಮಾಗಿ ಮೈರಾಗ್ಯಂಚೆರಿಸಿದ ಕರ್ಮ
 ಜ್ಞಾನಂಗಳೆಂ ಬಳೆದ ಭಕ್ತಿಗಂ ವಿಷಯಮಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮಂ ಶ್ರೀಮನ್ನಾ
 ರಾಯಣನೆಂಬುದು ಸಮುದಾಯಾರ್ಥಂ ।

— ಷಟ್ಪಾಥಂಗಳ್ —

ಜ್ಞಾನಕರ್ಮಂಗಳೆರಡುಂ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದೊಡಗೂಡಿ ಆತ್ಮಸಾ
 ಕ್ಸಾತ್ಪಾರಸಾಧನಮಾಗಿರ್ಪದೆಂಬುದಂ ಮೊದಲ ಆಜುಮಧ್ಯಾಯದೊ
 ಳ್ವೇಟ್ಟುದು । ಜ್ಞಾನಕರ್ಮಂಗಳೆಂದುದಿಸಿದ ಭಕ್ತಿಯೋಗದಿಂ ಪರಮಾತ್ಮ
 ತತ್ವಜ್ಞಾನಂ ಪುಟ್ಟುವುದೆಂಬುದನೆರಡನೆಯ ಆಜುಮಧ್ಯಾಯದೊಳ್ವೇಟ್ಟು
 ದು । ಪ್ರಕೃತಿಜೀವಾತ್ಮಪರಮಾತ್ಮಸ್ವರೂಪಮಂ ಕರ್ಮಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಗಳ
 ಸ್ವರೂಪಮುಮಂ ಕಡೆಯಾಜುಮಧ್ಯಾಯದೊಳ್ವೇಟ್ಟುದು ।

— ಪ್ರತ್ಯಧ್ಯಾಯದ ಸಂಗ್ರಹಾರ್ಥಂ —

ಎರಡು ದಲಕ್ಕುಂ ಪುಯಲಡಸಿರುವ ಸನ್ಮಯದೊಳ್ ಬಂಧು
 ಸ್ನೇಹಮುಂ ಕಾರುಣ್ಯಮುಂ ಸ್ವಜಾತಿಧರ್ಮಮಾದ ಯುದ್ಧದೊಳಧ
 ರ್ಮಬುದ್ಧಿಯುಂ ಪುಟ್ಟಿಯರ್ಜುನಂ ನ್ಯಾಕುಲಚಿತ್ತನಾದನೆಂಬುದಂ ಮೊ

ದಲಧ್ಯಾಯದೊಳಂ । ಇಂತು ಶೋಕಾವಿಷ್ಟನಾಗಿ ತನ್ನಡಿಗಿಳಿದರ್ಜುನಂ
ಗನಿತ್ಯಮಾದ ಶರೀರಾದಿಗಳತ್ತಣಿಂ ಬೇಜಾಗಿ ನಿತ್ಯಮಾದ ಜೀನಾತ್ಮನಂ
ತಿಳಿವ ಸಾಂಖ್ಯಮೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯುಂ ಫಲಸಂಗಕರ್ತೃತ್ವರಹಿತಮಾದ ಕ
ರ್ಮಸ್ವರೂಪನುಂ ತಿಳಿವ ಯೋಗಮೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯುನಾತ್ಮಾವಲೋಕನ
ಸಾಧನಮಾದ ಸ್ಥಿರಬುದ್ಧಿಯುಂ ಪುಟ್ಟಿಪುನೆಂಬುದನೆರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ
ದೊಳಂ । ಈಕರ್ಮದಿಂದೀಫಲನುಂ ಸಾಧಿಸೆನೆಂಬ ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯುಂ ಈ
ಕರ್ಮಮೆನಗೆ ಫಲನುಂ ಸಾಧಿಪುದುಂದೆನ್ನದೆಂಬ ಸಂಗಮುಮನೀಕರ್ಮ
ಮನಾನೆಸಗುವೆನೆಂಬ ಕರ್ತೃತ್ವಮುನುಂ ಕಳೆದು ಸತ್ಸರಜಸ್ತನೋಗುಣಂ
ಗಳ್ ತಂತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕನುಗುಣಮಾದ ಕರ್ಮಂಗಳುಂ ಗೆಯಿಸುವು
ನೆಂದಾದೊಡಂ ಕರಣಕಳೆಬರಂಗಳನಿತ್ತ ಪರಮಾತ್ಮನೆ ಗೆಯಿಸುವನೆಂದಾ
ದೊಡಂ ತಿಳಿದು ಕರ್ಮಮನಾಚರಿಸಲ್ವೇಬ್ಬದೆಂಬುದಂ ಮೂಱನೆಯ
ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಂ । ಈಕರ್ಮಯೋಗದೊಳ್ ಜ್ಞಾನಮುಂ ಬೆರಸಿಪುದೆಂ
ಬುದಂ ಈಕರ್ಮಭೇದಂಗಳುಮುಂ ಅದಱಿಱಿ ಜ್ಞಾನಾಂಶಮೆ ಪ್ರಧಾ
ನಮೆಂಬುದಂ ಈಕರ್ಮಾರಾಧ್ಯನಪ್ಪ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಆವತಾರ
ರಹಸ್ಯಂಗಳುಮುಂ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಂ । ಈಕರ್ಮಯೋಗಮು
ನಾಚರಿಪುದು ಸುಲಭಮೆಂದುವಿದುಂ ಶೀಘ್ರಂ ಫಲಂ ಸಿದ್ಧಿಯಪ್ಪು
ದೆಂದುಂ ಇದಱಿ ಭೇದಂಗಳುಮನೈದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಂ । ಯೋ
ಗಾಭ್ಯಾಸಪ್ರಕಾರಮುಂ *ನಾಲ್ಕುಂ ತೆಱನಾದ ಯೋಗಿಗಳ ಭೇದಮುಮುಂ
ಯೋಗಸಾಧನಂಗಳುಮುಂ ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯುಮುಂ ಪಲವುಂ ತೆಱದ ಯೋ
ಗಿಗಳತ್ತಣಿಂ ಪರಮಾತ್ಮೋಪಾಸಕನಾದ ಯೋಗಿಯೆ ಮುಖ್ಯನೆಂಬುದು
ಮನಾಱನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಂ । ಪರಮಪುರುಷನ ಮಹಿಮೆಯುಂ ಜೀ
ನಾತ್ಮಂಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಬಂಧದಿಂದಾನುಹಿಮೆ ತಿಳಿಯದಿರ್ಪ ತೆಱನಂ ಆ ಪ್ರಕೃ
ತಿಬಂಧನುಂ ಪಱುವುದರ್ಕೆ ಆ ಪರಮಪುರುಷನಡಿವಿಡಿವುದೆ ಉಪಾಯ
ಮೆಂಬುದುಮುಂ ನಾಲ್ಕು ತೆಱನಾದ ಭಕ್ತರುಮುಂ ಅವರೊಳಂ ಪರ

ಮಾತೃಪ್ರಾಪ್ತಿರೂಪಮಾದ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಬಯಸುವ ಜ್ಞಾನಿಯೇ ಉತ್ತಮನೆಂಬುದನೇ ಆದುದು ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಂ । ಐಹಿಕಾಮುಷ್ಮಿಕಮಾದೈಶ್ವರ್ಯಮಂ ಜೀವಾತ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿರೂಪಮಾದ ಕೈವಲ್ಯಮಂ ಪರಮಾತ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿರೂಪಮಾದ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಬಯಸುವ ಮೂಞ್ಞ ತೆಅದ ಭಕ್ತರ್ಗಿ ಬೇಜಿನೇಜಿ ತಿಳಿಯವೇಬ್ಬದಿದೆಂಬುದನೆಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಂ । ಪರಮಪುರುಷನ ನಿರತಿಶಯನಾಹಾತ್ಮ್ಯಮಂ, ಅವಂ ಮನುಷ್ಯರೊಳವತರಿಸಿದೊಡಂ ಮಹಿಮೆಯೊಂದೆ ತೆಅನಾಗಿರ್ಪುದೆಂಬುದುಮಂ, ಭಗವದ್ಭಕ್ತನ ಬಗೆಗಳುಮಂ, ಭಕ್ತಿಯೋಗದ ನೆಲೆಯುಮನೊಂಬತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಂ । ಪರಮಪುರುಷನೊಳ್ ಭಕ್ತಿ ಪುಟ್ಟುವುದರ್ಕಾಗಿಯುಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಭಕ್ತಿ ಪೆರ್ಚುವುದರ್ಕಾಗಿಯುಂ ಅವನ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಂಗಳುಮಂ ಈ ಜಗಮೆಲ್ಲಮುಮನೊಡನೆಯುಮೊಡಲುಮಾಗಿಯವನಧೀನಮಾಗಿರ್ಪುದೆಂಬುದುಮಂ ಪತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಂ । ಪರಮಪುರುಷನ ದಿವ್ಯಮಹಿಮೆಯನರ್ಜುನಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಮಾಗಿ ಕಂಡ ಬಗೆಯನಾಪರಮಪುರುಷನಂ ತಿಳಿವುದರ್ಕಮನಡಿದಾವರೆಗಳು ಸೇರುವುದರ್ಕಂ ಭಕ್ತಿಯೇ ಉಪಾಯಮೆಂಬುದುಮಂ ಪನ್ನೊಂದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಂ । ಭಗವದುಪಾಸನಾರೂಪಮಾದ ಭಕ್ತಿಯೋಗಮೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮಮೆಂಬುದಂ, ಇದಱೊಳ್ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದವರ್ಗೆ ಈ ಭಕ್ತಿಯಂ ಸಾಧಿಸುವುದರ್ಕೆ ತಂತಮ್ಮ ಶಕ್ತ್ಯನುಗುಣಮಾದ ನಡತೆಗಳುಮಂ ಜೀವೋಪಾಸಕನ ನಡತೆಗಳುಮಂ ಪನ್ನೆರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಂ । ಶರೀರದ ನೆಲೆಯನಾತ್ಮಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಾಧನಂಗಳುಮಂ, ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪಮುಮನಾತ್ಮಂಗೆ ಸಂಸಾರಸಂಬಂಧಕಾರಣಮುಮಂ, ಪ್ರಕೃತಿಜೀವಾತ್ಮರ ಭೇದಮುಮಂ ಪದಮೂಞನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಂ । ಸತ್ಪರಜಸ್ತಮೋಗುಣಂಗಳ್ಜೀವಾತ್ಮಂಗೆ ಬಂಧಕಂಗಳಾಗದ ತೆಅನಂ, ಆಆ ಗುಣಂಗಳ್ಳೆರ್ಚಿರ್ಪುದೆಂಬುದರ್ಕೆ ಕುಳುಪುಗಳಾದ ಕಾರ್ಯಂಗಳುಮಂ, ಆಆ ಗುಣಂಗಳಿಂ ಬರ್ಪ ಉತ್ತಮ ಮಧ್ಯ

ಮಾಧನುಗಳಾದ ಜನ್ಮಗಳುಮಂ, ಅತಿ ಗುಣಗಳು ಜಯಿಸಿರ್ಪನ
ನಡತೆಗಳು, ಜಯಿಸುವ ಪ್ರಕಾರಮುಮಂ ಪದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ
ದೊಳಂ । ಪ್ರಕೃತಿಯೊಡಗೂಡಿ ಸಂಸರಿಸುವ ಜೀವಾತ್ಮವರ್ಗಮುಂ
ಪ್ರಕೃತಿಬಂಧನುಂ ಕಳೆದು ಮುಕ್ತನಡೆದಿರ್ಪ ಜೀವಾತ್ಮವರ್ಗಮುಂ,
ಪುರುಷರೆನಿಪುವು—ಈ ಯೆರಡರ್ಕನೊಡೆಯನಾಗಿ ಇವಜೊಳ್ವಾಪಿಸಿ
ಯಿವಂ ಮೊರೆವುದುಂ ಪರಮಾತ್ಮಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆನಿಸಿ, ಈ ಜೀ
ವಾತ್ಮರತ್ತಣಿಂ ಬೇಜಾಗಿರ್ಕುಮೆಂಬುದಂ ಪದಿನೈದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದೊ
ಳಂ । ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೊಳ್ ವಿಶ್ವಾಸಮುಂಟಾಗಿ ನಡೆವರ್ ದೇವಪ್ರಕೃತಿ
ಯವರೆಂದುಂ ಈವಿಶ್ವಾಸಮಿಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮಿಚ್ಛೆನಂದಂತೆ ನಡೆವರಾಸುರ
ಪ್ರಕೃತಿಯವರೆಂದುಂ ತಿಳುಪಿ, ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳ್ಳೆಬ್ಬಂತೆ ನಡೆವರ್ಗಲ್ಲದೆ
ತತ್ವಜ್ಞಾನಮುಂ ಸದಾಚಾರಮುಂ ದೊರಕೊಳ್ಳದು ಎಂಬುದಂ ಪದಿ
ನಾಜನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಂ । ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ನಡೆವ ನಡತೆಯೆಲ್ಲ
ಮುಂ ಆಸುರಮಾದುದುಂ ನಿಷ್ಕಲಮೆಂದುಂ, ಶಾಸ್ತ್ರವಿಹಿತಮಾದ
ಕರ್ಮಮುಂ ಸಾತ್ವಿಕರಾಜಸತಾಮಸಭೇದದಿಂ ಮೂಜುಂ ತೆಜನಾ
ಗಿರ್ಕುಮೆಂದದಜ ಕುಜುಪುಗಳುಂ ಪದಿನೇಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಂ ।
ತಾಮಸರಾಜಸಸಾತ್ವಿಕಂಗಳಾದ ನಡತೆಗಳು ಬೇಜುನೇಜು ತಿಳುಪಿ
ಇವಜೊಳ್ಳೊಕ್ಕಾರ್ಥಿಗೆ ಸಾತ್ವಿಕಂಗಳೆ ನಡೆಯತಕ್ಕವೆಂಬುದಂ, ಈ
ಸಾತ್ವಿಕಕರ್ಮಾಚರಣದಿಂ ಪೆರ್ಚಿದ ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿಯೆ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನ
ಮೆಂಬುದಂ ಪದಿನೆಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಂ ಪ್ರತಿಸಾದಿಪುದು.

— ಕರ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿಯೋಗಂಗಳ ನಿಷ್ಕಷ್ಟಾರ್ಥ —

ಇನ್ನೆಲ್ಲಮುಂ ಭಾವಿಸೆ ತಪಂಗೆಯ್ಯದುಂ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳುಂ ಮಾ
ಲುಮುಂ ದಾನಯಜ್ಞಾದಿಗಳನಾಚರಿಪುದುಂ ಮೊದಲಾದುದು ಕರ್ಮ
ಯೋಗಮೆನಿಪುದು । ಪರಿಶುದ್ಧಾಂತಃಕರಣದಿಂದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಂಗೆಯ್ಯದು
ಜ್ಞಾನಯೋಗಮೆನಿಪುದು ! ಅತ್ಯಂತಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪರಮಾತ್ಮಧ್ಯಾನಮುಂ

ಮಾಲ್ಪುದು ಭಕ್ತಿಯೋಗಮೆನಿಪುದು | ಇವು ಮೂಷುಂ ಒಂದಜೂ
 ಳೊಂದು ಬೆರೆದಿಪ್ಪುವು | ಅದಜೂಳ್ ಕರ್ಮಯೋಗಿಗೆ ಕರ್ಮಂ ಪ್ರಧಾನ
 ಮಾಗಿ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಗಳೆರಡುಂ ಅದರ್ಕಂಗಂಗಳಾಗಿಪ್ಪುವು | ಭಕ್ತಿಯೋಗಿಗೆ
 ಭಕ್ತಿಯೇ ಪ್ರಧಾನಮಾಗಿ ಕರ್ಮಜ್ಞಾನಂಗಳೆರಡುಂ ಅದರ್ಕಂಗಂ
 ಳಾಗಿಪ್ಪುವು | ಈಮೂಷುಂ ಯೋಗಂಗಳ್ಳಂ ತಂತಮ್ಮ ವರ್ಣಾಶ್ರ
 ಮೋಚಿತಸದಾಚಾರಮಂಗಳಾಗಿಪ್ಪುದು | ಮಿಕ್ಕಿರಡುಂ ಯೋಗಂ
 ಗಳತ್ತಣಿಂ ಭಕ್ತಿಯೋಗಮೆ ಉತ್ತಮಂ | ಇದೈಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೆವಲ್ಯಂಗಳ್ಳಿ
 ಸಾಧನಮಾಗಿದೊಡಮಿದಜುಂ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಸಾಧಿಪುದೇ ಚಾತುರ್ಯಂ |
 ಇಂತು ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಿಯಾದ ಭಕ್ತಂ ತನ್ನ ಶರೀರಸ್ಥಿತಿ ಮುಂತಾದ
 ಯೋಗಕ್ಷೇಮದೊಳಂ ತನಗಾಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾಮಿ ಕಟ್ಟುಮಾಡಿದಂ
 ತಿರ್ಪುದೆಂದು ಪರಮಾತ್ಮಾರ್ಥಿನಂಗೆಯ್ದು ತನಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸೇವೆ
 ದೊರಕಿದುದೇ ಸುಖಮುಂ ಅದಿಲ್ಲದುದೇ ದುಃಖಮುಮಾಗಿಪ್ಪದಜುಂ
 ದಾವಗಂ ಸ್ವಾಮಿಯ ಧ್ಯಾನಮುಂ ವಂದನಮುಂ ಕೀರ್ತನಮುಮೇ
 ಯಾತ್ರೆಯಾಗಿರ್ಪಂ | ಇರ್ಪ ಕಾಲಮೆಲ್ಲಮುಂ ತನ್ನ ವರ್ಣಾಶ್ರಮೋಚಿತ
 ನಾದ ಸದಾಚಾರಮನಾಚರಿಸುವೆಯೋಳ್ ಸಾಧನಬುದ್ಧಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು
 ಸ್ವಾಮಿಯ ಸೇವೆಯೆಂದು ನಡಿಸುತ್ತೆ ನಿರ್ಭರನಾಗಿದುರ್ ಮೋಕ್ಷಮಂ
 ಪಡೆವಂ—ಎಂದು ಗೀತಾತಾತ್ಪರ್ಯಂ.

ಎಂದಿಂತಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯರೊರೆದ ಸಮುದಾಯಾರ್ಥಮಂ
 ಪಟ್ಟಾರ್ಥಂಗಳನಧ್ಯಾಯಾರ್ಥಂಗಳಂ ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥಮುಮಂ ಬಗೆ
 ಯೋಳ್ ಕುಜುಪುಗೊಂಡು ಸಂತಸಂಗೊಂಡು ರಾಯಂ ತನ್ನಳ್ಳ ದೇಶ
 ಕೋಶಮನಿತುಂ ಎರವಿಲ್ಲದೆ ತನಗಮಿವರ್ಗಂ ಪುದುನಾಗಿದೊಡಂ
 ಕುಡುವುದುಂ ಕೊಳ್ಳುವುದುಂಬ ತಮ್ಮಿರ್ವರ ಕುಲ್ಕಧರ್ಮಮಂ ಪೆರ್ವೆ
 ಗೊಳಿಸಲ್ಪೆಂದು ಉಡಿತೊಡವುಗಳಂ ಪೊನ್ನಳುಮನಗರಂಗಳುಮನಿತ್ತು
 ಮನ್ನಿಸಿ ಬಲಾಂಕಿರ್ತರದೊಳ್ ನೆಜಿಡಿರ್ಪ ಋತ್ವಿಕ್ಪುರೋಹಿತ ನಾಕ್ಷತ್ರಿಕ

ಪ್ರಭೃತಿ ನಿಜಾಶ್ರಿತವರ್ಗಕ್ಕೂ ಸ್ವಪರದೇಶದಿಂದೇಲ್ಪಿದ ಪಲವುಂ ಶ್ರೋ
ತ್ರಿಯ ವರ್ಗಕ್ಕೂ ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕಾದಿದಾನಂಗಳುಂ ಮತ್ತಮವರ್ಬೇಲ್ಪು
ವಸ್ತುಗಳನಿತ್ತು ಬೀಜಿಲ್ಲಾಟ್ಟು ರಹಸ್ಯದೊಳ್ಳುಳ್ಳಿದುಂ ಇಷ್ಟಾಲ್ಪಾಸಂಗೆ
ಯ್ವಿಡೆಯೊಳ್-ನಮಗೆ ಯಾದವಗಿರಿನಾರಾಯಣನ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂ
ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಮುಂ ಕೈಸಾರ್ದಿಕುಂ. ಎನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರಪ್ಪ **ದೇವರಾ
ಜರಸ ಮು**ದೇವರಾಜರಸರನಾಂ ಕುನರಗೈತ್ತಿಪುರದೊಂ ಪುತ್ರವಂ
ತನುಮಾಗಿರ್ಪೆಂ. ಆದೊಡಂ ಸಿಸುವಂ ಬಯಸುವ ರಾಣಿಯಂ ನೋಂಪಿ
ಗೆಯಿಸುವ ನೆನದಿಂ ಭೂಲೋಕವೈಕುಂಠಮುಂ ಜ್ಞಾನಮಂಟಪಮುಮೆ
ನಿಪ ಮೇಲ್ಗೊಂಟಿಗೆ ಪೋಪೆನೆಂದು ಎಣಿಸಿರ್ಪೆಂ—ಎಂಬುದುಂ ;

ಈ ಮಾರಾಯನ ನುಡಿಗೇಳ್ವವರುಮತ್ಯಂತಸಂತೋಷದಿಂದೆ—ಈಗ
ಳಾಯಾದವಗಿರಿಯೊಳ್ ಚೈತ್ರಮಾಸದಾದ್ರಾ ನಕ್ಷತ್ರದೊಳ್ ತಿರುನಕ್ಷತ್ರ
ವೆಂಬ ಪಿರಿಯುಕ್ಕೆವಂ ನೆಗಟ್ಟುಂ. ಅದರ್ಕೆ ಪಲವುಂ ದಿವ್ಯದೇಶಂಗಳಿಂ
ದೆಯ್ತರ್ಪ ದೇಶಿಕಸಾರ್ಥದರ್ಶನದಿಂ ಕೃತಾರ್ಥರವೈವೆಂದೊರೆವುದುಂ ;

ರಾಯನುಮತಿಹರ್ಷದಿಂ ಮೌಹೂರ್ತಿಕರ್ ಕೂರ್ತ ಸುಮುಹೂರ್ತ
ದೊಳಾನೆಕುದರೆಕಾಲಾಳ್ಗಳೊಗ್ಗಿನಗ್ಗಲದ ಕಳಕಳಮನೊಳಕೊಂಡು ಮೊ
ಲಗುವ ಪಟಹಕಾಹಳಾದಿನಾದ್ಯಘೋಷತೋಷಿತನಾಗಿ ಪಯಣಗತಿಯೊ
ಳಂತವುರಂಚೆರಸು **ಯಾದವಾಚಲದ** ತಪ್ಪಲಂ ಸಾರ್ದಲ್ಲಿ ಬಲ್ವಡೆಯನಿ
ಟುಪಿ ಮಿತಪರಿಜನಂಚೆರಸು ಮುಂತಣ್ಣೆ ನಡೆಯುತ್ತೆ—

— ಯಾದವಾಚಲದ ದಾರಿಯ ವರ್ಣನೆ —

ಅಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟನೆ ಬೆಳೆದು ಬಾಂಬಟ್ಟಿಯಂ ಕಟ್ಟಿ ಮುಡಿಯೊಳ್ಳೇಸ
ವಟ್ಟುದಳೆದಿಪುರದೊಂ ಸಿರಿಯರಸನಡಿದೊಳೆಯಲ್ಕೆ ಕಂದದೊಳ್ಳಜ್ಜನದ
ಪೊಂದಂಬಿಗಿಯಾಂತೆನೆವ ದಂತಾವಳದಂತಿರ್ಪ ಕರ್ದಾಳೆಗಳುಂ । ಇತ್ತಲು
ಮತ್ತಲುಂ ಬೆಳೆದ ಪಲವುಂ ಕೊಂಬುಗಳೊಳ್ಳುತ್ತಿಪುರದೊಂ ತತ್ತದುಚಿತ
ಸ್ಥಾನದೊಳ್ ಪನ್ನಿರಲ್ಪಾನುಮಾನಾಂತ ದೇಶಿಕರಂತಿರ್ಪ ಕೇದಗೆಗಳುಂ ।

ಫಲಭರಮಂ ಪೊಪಲಾಪದಿ ಪೊಡವಿವರೆಗಂ ಬಾಗಿಪುರದಪುಂ ಪರಮಪುರು
 ಪನಡಿದಾವರೆಗೆಪಗುವ ಪರಮಭಾಗವತರಂ ದೊರೆಗೊಳ್ಳ ಬಾಟುಗಳುಂ ।
 ಎತ್ತರದೊಳ್ಳೆಳೆದ ನೆತ್ತಿಗೊಂಬಿನೊಳರೆವಿರಿದ ತಳಗೊಂಚಲಂ ತಾಳ್ವೆ ಸೆವುದ
 ಪುಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮಂಗೆ ಮಸ್ತಕದೊಳ್ ಕೆಯ್ಯೆತ್ತಿ ಮುಗಿವ ಭಕ್ತರಂತಿರು
 ಮಾವುಗಳುಂ । ಎಡಿವಿಡದೊಂದೆ ಸೂಟುಳ್ ಕಿಪುನನೆಯಾಂತಿಪುರದಪುಂ
 ಮಾಧವನ ಮಾನಸಾರಾಧನವಿಧಿಯೊಳ್ ನವಿರ್ವಡೆದ ಯೋಗಿಗಳಂ ಪಡ
 ಗೊಂಬ ಕಡವುಗಳುಂ । ಮೆಲ್ಲೆಲರ ಫಲ್ಲಣೆಗೆ ತಲ್ಲಣಂಗೊಂಡೊಳ್ಳಲರಂ
 ಚೆಲ್ಲುವ ಬಳ್ಳಿಗೊಂಬುಗೊಂಡಿಪುರದಪುಂದಚ್ಯುತನಡಿದಾವರೆಯನರ್ಚಿಸು
 ವರ್ಚಕರಂತೆಸೆವ ಸೋಗೆಗಳುಂ । ನಿಡುದೋಳ್ಳೊನೆಯಿಂದುಕ್ಕಿ ಪರಿವ ತಿಳಿ
 ನೀವೊನಲನನುಗೆಯ್ವುದಪುಂ ಶಾರ್ಙ್ಗಯ ಪೂಜೆಗೆ ಭೃಂಗಾರೋ
 ದಕಮಂ ಕೆಯ್ಯೆಗಸಿ ಸೂಸುವ ಸೂರಿಗಳಂತೆ ಸೊಗಯಿಪ ಕಿಪುವೆಟ್ಟು
 ಗಳುಂ । ಮೀಪು ಮುಂತಣ್ಣೆ ನಡೆವ ನಿಡುಗೊಂಬಿನೊಳರಂಕೆಳವೆಪುಯಂ
 ತಳೆದಿಪುರದಪುಂ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನ ಗಂಡೂಷೋದಕಮನಾನಲ್ಪಿ ಪಳಿಕು
 ಗಾಳಾಂಜಿದಳೆದ ಪಟುಗುಟುಗದವರಂ ಬಟುಸಲ್ವ ಪೊನ್ನೆಗಳುಂ । ಕೊಂ
 ಬುಗಳೆಡೆಯೊಳ್ ಪ್ರಲಂಬಮಾದ ಪಲವುಂ ಪೆರ್ಗಾಯ್ಗಳಂ ತಳೆದಿಪುರದ
 ಪುಂ ವನಮಾಲಿಗೆ ಧರಿಸಲ್ಪೆಂದು ಸಮೆದ ಮಾಲೆಗಳನೊಳಕೊಂಡಲ
 ಗೊಡೆಗಳನಾಂತು ಸನ್ನದಮಾದ ಮಾಲೆಗಾಪರಂತಿರ್ಪ ಪಲಸುಗಳುಂ ।
 ತಾಳಿಂ ತುದಿವರೆಗಂ ಪೂತು ಪೊದಬಿಟ್ಟೊಂದು 'ಕೊಂಬನಡದು' ಪಡ
 ಲ್ವಟ್ಟು ಜೋಲ್ವ ಕಾಪ್ಪಿಲ್ಲಿಗೆಯಂ ಪೊತ್ತಿಪುರದಪುಂ ದೈತ್ಯಾರಿಗೆ ಧರಿ
 ಸಲ್ಪೆ ಕಮ್ಮಲದೊಳಚಿವೆರಸು ಸಮೆದ ದುಂಡದಂಡೆಯಂ ನೆಗಸಿ ನೀಡುವ
 ಪರಿಚಾರಕರಂ ನೆರಂಗೊಂಬ ಸುರಗಿಗಳುಂ । ಬಿರಿದ ಪೆರ್ಗಾಯಿನಡೆದಿ
 ಪುರದಪುಂ ಶೌರಿಗಲಂಕರಿಸಲ್ಪೆ ಬಣ್ಣಗರಡಿಗೈಯ್ದ ಮುಚ್ಚುಳ್ಳೆಗೆದು
 ರನ್ನಸರಮಂ ನೆಗಟ್ಟುವ ಭಂಡಾರಿಗರಂತೆ ಬಗೆನಡೆದ ದಾಡಿಮಂಗಳುಂ ।
 ಪೊಣ್ಮೆಪೊಗರೇಪಾದ ಪೊಂಬಾಳೆಗಳಂ ಪೊತ್ತಿಪುರದಪುಂ ಹರಿಗೆ ಬಿಳ್ಳ

ವರಂಭಿಸುವ ಹರಿದಾಸರ ಪಾಂಗಿನೊಳಿರ್ಪ ತೆಂಗುಗಳುಂ | ಕುಕಿಲ್ಪು
ಗಳಸಿ ಪಾಡಿ ಕೇಗುವಿಡಿವುದುಂ ತಪುವಾಯಿಂ ಮುಗ್ಯಜುಸ್ಸಾಮಂ
ಗಳುಮಂ ದ್ರಾವಿಡಪ್ರಬಂಧಂಗಳುಮನನುಸಂಧಿಸಧ್ಯಾಪಕರನನುಕರಿಸುವ
ಕೋಗಿಲೆ ಗಿಳಿ ತುಂಬಿ ಸೋಗೆಗಳುಂ ಮನಂಗೊಳೆ—ಮೆಜುವ ನೆಲಗಾಡಂ
ನಿರವಿಸುತ್ತೆ

— ನೆಲಗಾಡ ವರ್ಣನೆ —

ಮುಂತಣ್ಣೆ ನಡೆದಾಯೆಡೆಯೊಳ್ ಮುಂ ದತ್ತಾತ್ರೇಯನುತ್ತ
ಮಾಶ್ರಮಂಗೊಳಲ್ವೆ ಮುಕ್ಕೋಲೊಂಡ ಸುತ್ತವೇಲಿಯ ಬಿಡಿವಿಂಡು
ಗಳಂ | ಆನಡುವೆ ರಘುವುಂಗನಂ ಮಲಂಗಲೆಂದು ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸಮೆದ
ನುಣ್ಣಾಸರೆಗಳಂ | ಸತ್ಯಭಾಮೆಯಂತೆಪುರದಂಗಳದೊಳ್ ಪಣ್ಣುದಿದರ್
ಬಿತ್ತುಗಳಿಂ ಮೊಳೆತೆಳಸಸಿಗಳಂ ತಂದು ಮುಕುಂದನುಂ ತಾನುಂ ದೇವಿ
ಯರುಂ ತಮ್ಮ ಸಿರಿಗೆಯ್ಯಲಿಂದಗೆದು ನಟ್ಟು ನೀರೆಜಿದು ಬೆಳೆಯಿಸಿದ
ಪಲವುಮುಭಿಜಾತಪಾರಿಜಾತಂಗಳಂ | ಮತ್ತಮಾವಗಂ ತಳಿರ್ತು ನನೆಯೇ
ಜು ಪೂತು ಕಾಯ್ತು ಪಣ್ಣರ್ಪ ಪಲವುಂ ಪೂವಳ್ಳಿಗಿಡುಮರಂಗಳಿಂ
ಸಿಂಗರಂಬಡೆದ ಪೂದೋಟಂಗಳ ಪಾಂಗಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕಟ್ಟಿಚ್ಚರಿವಟ್ಟು ನಿಂದು
ಅಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೇಜು ತಿಜುವ ಪೂವಡಿಗರ ಕೆಯ್ಯ ನಿಲ್ಲದಲರ್ದೊಂಬೆಗಳ್
ಕೈಪಡುವಂತೆ ನಿಡುಗೊಂಬುಗಳಂ ಬಾಗಿಸಿ ಕುಡುವ ಕೋಡಗಂಗಳಂ |
ಅಂತಿರ್ಪ ಪಣ್ಣಂಗಳಂ ಕರ್ದುಂಕದೆ ಕಾಲಿಂ ಸೋಂಕದೆ ಮೀಸಲಯ
ದಂತೆ ತೊಟ್ಟುಂ ಕಟ್ಟಿ ಕೆಡಸಿ ಕೈಗೊಳಿಸುವ ಪುರುಳಿಗಳಂ | ಎಳದೊ
ಳಚಿಸಸಿಗಳಂ ಬಳಸಿಯಗೆದಾಲನಾಲಂಗೆಯ್ದು ಬಟ್ಟು ತೋಂಟಿಗಳೆ
ನೆರಮಾಗಿ ತಮ್ಮ ಬಾಗಿದ ಕೂಗೋಜುಗುದ್ದಲಿಗಳಿಂದಗೆವ ಕಾಟ್ಟುಂ
ದಿಯ ಮಂದೆಗಳಂ | ಅವಂ ಕಡೆಗಣ್ಣೆ ತಮ್ಮ ಕವಡುಗೋಡುಗಳಿಂ
ದಿರ್ಮಡಿತಿ ತೋಡುವ ಕಡವೆಸಾರಂಗಳಂ | ಆವೆರ್ಗುಟುಗಳೊಂಟಿ
ಗೆಯ್ಯೆಯೊಳೆಜುವ ಕಿಜುಗುಂಬದ ನೀರಿಂ ತುಂಬದಿರೆ ತಮ್ಮ ಪೊಡೆ

ಗೊಂಡ ನೀರಂ ಸೊಂಡಿಲೊಳ್ಳೊಗೆಮೊಗೆದು ಸುಜುವ ಸೊರ್ಕಾಸೆ
 ಗಳಂ | ಎತ್ತಾನುಮಿವನಂತು ಸಸಿಗಳಂ ಮೇದಪುವೆಂಬ ಬಜುಸಂದೆ
 ಯದಿಂ ಕಾಪುಗೊಂಡರ್ಪ ಪೆರ್ಬುಲಿಗಳಂ | ಅವರ ಮಜುಗಲ್ಲಾಯ
 ನಗಲ್ದಿಪುರದಜುಂ ಪಸಿದು ಬಸವಟಾಯೆ ಕಂಡು ಮಜುಕದಿಂ ತೊ
 ಜಿಯಿಟುಪಿ ಮೊಲೆಯೊಡುವ ಪೆಣ್ಣುಲ್ಲೆಗಳುಮಂ ಕಣ್ಣೊಳಿಸಿ
 ಮನಂಗರಗುತ್ತೆ,

ಮತ್ತಂ ಕಿಜುದುಂ ದೂರಂ ನಡೆದಾಯೆಡೆಯೊಳ್ ಸಮಿತ್ತುಶ
 ಕುಸುಮಂಗಳಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವೆಡೆಯೊಳಮುಟಾಯದಂತುಸಾಧ್ಯಾಯ
 ರೊಡನೋದುತ್ತೆ ಬರ್ಪ ಪಟುವಟುಗಳ ವೇದಘೋಷಮೆಂಬ ಮಂಗಳ
 ತೂರ್ಯರವಂಚೆರಸು ಗಿರಿಯೇಜು ಶ್ರೀನಾರಾಯಣಪುರದ್ವಾರಮಂ
 ಸಾರ್ದು

— ಮೇಲ್ಗೊಟೆಯ ಪ್ರವೇಶ —

ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜಂ ಬಂದನೆಂದು ಕೇಳ್ದೆಟ್ಟಾರ್ದೊಳ್ಳೆತ್ತರದಿಂ
 ಪಜ್ಜುಗೊಂಡು ನಿಂದು ವಂದನಂಗೆಯ್ದು ಪೆರ್ಬಾಗಿಲ ಕಾಪಿನ ಕೂರಾಳ್ಳ
 ಕೊಗ್ಗುಗಳ ಗುಜುನಾನಿಸರ್ಪೆಸಗೊಂಡು ಉಗ್ಗಡಿಸ ಕೈನಾರಿಗಳ
 ಕೈನಾರಮನಾಲಿಸುತ್ತೆ ಆ ಆ ಪಡೆವಳರೊಳ್ಳಡೆಗಣ್ಣಿಳಗಂ ಕವಿಸಿ ಮನ್ನಿಸಿ
 ಒಳವೊಕ್ಕು ನಡೆಯುತ್ತೆ

ಅಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಿರಿಗಣ್ಣುಳ ತಣ್ಣದಿರ್ಗಳಿಂದಲರ್ವಟಿಗಜಿವಂತೆ
 ಯುಂ, ಪರಕೆವೆರಸಿದೊಳ್ಳಾತುಗಳಿಂದಿನಿರಸದ ಸರಿಯಂ ಸುರಿವಂತೆ
 ಯುಂ, ಅಚ್ಚುರ್ವರಸು ಯೋಗಕ್ಷೇಮಂಗಳಂ ಬೆಸಗೂಳ್ವ ಸೈಪಿಂ
 ಸಂತಸಗಡಲ್ದಿರೆಗಳಂ ತಿಂತಿಣಿಗೊಳಿಸುವಂತೆಯುಂ ಪತ್ತಿಸಾರ್ವ ಸಾತ್ವಿಕರ
 ಮೊತ್ತಮನಡಿಗಡಿಗೆ ಪೊಡೆಮಡುತ್ತಂ, ತಡೆದು ತಡೆದೊಂದೊಂದಡಿ
 ಯಿಡುತ್ತಂ, ಸಿರಿಯರಸನುಕ್ಕೆವದೊಳ್ಳಲರ್ವ ಸಿರಿವೀದಿಯಂ ಸಾರ್ದು,

— ಸಿರಿವೀಡಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರ ವರ್ಣನೆ —

ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನ ಸಿರಿಯಡಿಯೂಬುಗಳ್ಳೆ ತಕ್ಕರನೀರೇಬುಂ
ಜಗದೊಳಗಜಸಿ ತಂದೊಂದುಗೊಳಿಸಿದಂತೆಯುಂ, ಪರಮಪದದೊಳರಿದಪ್ಪ
ಸೌಲಭ್ಯಗುಣಮನರ್ಚಾವತಾರದೊಳನುಭವಿಸಲ್ಪಿದು ಬಂದು ನಿತ್ಯಸೂರಿ
ಗಳ್ಳೆರೆದಂತೆಯುಂ, ರಾಜಸನಿಸುವಲರಿಚನನೆಡೆಯೊಳ್ಳಿಸದೆ ವಾಸುದೇ
ವಂ ತಾನೆ ಸಮೆದ ಸತ್ವಮಯಮಾದ ಸೃಷ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟತಾದಂತೆಯುಂ, ಕಲಿ
ಯುಗಂ ಪುಗದ ನೆಲನೆಂಬ ನಂಬುಗೆಯಿಂ ಪಲವುಂ ನಾಡ ಪಿರಿಯೈತಂದು
ಸಂದಣಿಸಿದಂತೆಯುಂ, ಐವತ್ತಾಳುಂ ನಾಡೊಳಿಡಿದ ಪರವಾದಿಗಳಂ ಗೆಲಲ್ವೆ
ಪೂಣ್ಣ ಯತಿರಾಜಂಗೆ ಬೆಂಬಲಮಾಗಿ ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನರ ಸೇನೆ ಸನ್ನಿದಮಾ
ದಂತೆಯುಂ, ಬೆಳ್ಳೀವಿಯ ಸಿರಿ ಪೆಂಪುವಡೆದಂತೆಯುಂ, ಪರಮಪದದೈಸಿರಿ
ಪಸರಿಸಿದಂತೆಯುಂ ತಿಂತಿಣಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಬಗೆಗೊಂಡ ಬಿನ್ನಣದ ಬೆಳಗು
ಪೊಪುಪೊಣ್ಣಿದಂತೆ ಮಿಸುಪ ಮೊಗಸಿರಿಯಿಂ ದೆಸೆಗಳಂ ತೊಳಗಿಸುತ್ತಂ,
ಮರ್ಬನೆಟ್ಟುಟ್ಟುತ್ತಂ, ಸತ್ವದಿಂ ಸಮೆದಂತೆಯುಂ, ನೇಮದಿಂ ನೆಗಟ್ಟು
ದಂತೆಯುಂ, ಬಿನಯದಿಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿದಂತೆಯುಂ, ಬಿನ್ನಣದಿಂ ಬಣ್ಣವಿಟ್ಟಂತೆ
ಯುಂ, ಒಳ್ಳಡತೆಯಿಂದೊಪ್ಪಂಬಡಿಸಿದಂತೆಯುಂ, ತಾಳ್ಕೈಯಿಂ ನಿಮಿರ್ಚಿ
ದಂತೆಯುಂ, ಓಜೆಯಿಂದೊಡರಿಸಿದಂತೆಯುಂ, ಪುಣ್ಯದಿಂ ಪೊಣ್ಣಿಸಿದಂತೆ
ಯುಂ, ಜಸದಿಂ ಜನಿಯಿಸಿದಂತೆಯುಂ, ಧರ್ಮಮಯಮೆನಿಸಿ, ದಯಾಮಯ
ಮೆನಿಸಿ, ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಮಯಮೆನಿಸಿ, ಸತ್ವಮಯಮೆನಿಸಿ, ಶಾಂತಿಮಯಮೆ
ನಿಸಿ ಪರಭಕ್ತಿನಿಷ್ಣಾತರಪ್ಪ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರಂ ನಿರವಿಸಿದಂ.

ಮತ್ತಮವರ್ಗಲ್ಲಿಯುಂ ರಾಗದ್ವೇಷಮಿಲ್ಲದುದುಡುಂದಾವಗಂ
ಪೊಗರೇಳು ತಣ್ಣುವಡೆದಿರ್ಪ ಸಿರಿಮೊಗಂಗಳಿಂದೆ ಒರ್ಮೆಯುಂ ಬೆಂಕಿ
ಯುಂ ನೇಸಲುಂ ಸೋಂಕದ ಪೊಸವಗೆಯ ಪಲಸಾಸಿರ್ಪಂಕೆಯ ಸಸಿವ
ಟ್ಟುಗಳಂ, ನುಣ್ಣುಣೆಯೊಳೆಸೆವ ಸಿರಿವಣ್ಣಿಗಳಗುಗಳಿಂದೆ ಪೂತು ಪೊದಟ್ಟ
ಬೆಳ್ಳಾವರೆಗಳಂ, ಎಡೆನಿಡದೆ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಂಗಳನನುಸಂಧಿಪನ್ನಂ ಪೊಪುಸೂ

ಸುವ ದಂತಕಾಂತಿಗಳು ಚಿತ್ತದೊಳ್ಳುತ್ತಿ ಬಿತ್ತರಂ ಬೆತ್ತ ಸತ್ವಗುಣಮಂ,
 ಸಿರಿಗೊರಲೈ ಧರಿಸಿದ ತೊಳಚಿತಾವರೆಮಣಿಸರಂಗಂ ದಿನ್ಯಾಂಗದೊಳ
 ಗಜಾಂಡಮಂಡಳಕೋಟಿಯಂ ಪೊತ್ತ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಸಾರೂಪ್ಯಮಂ,
 ಪೊದೆದ ದುಗುಲದ ತೆರೆಗಳಿಂದೆರ್ದೆಗೊಂಡ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನಂ ತೊ
 ಡರ್ದ ಪಾಲ್ಗಡಲ ಪಡಿನೆಬಲಂ ಬಗೆಗೊಳಿಸಿದರ್.

ಮತ್ತಮವರ್ಗೆ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಧರ್ಮಾಚರಣದೊಳ್ಳಾಮಮುಂ,
 ಅದಱುಂದಾನುಷಂಗಿಕಮಾಗಿ ಬರ್ಪ ತ್ರೈವರ್ಗಿಕಫಲದೊಳ್ಳೋಧಮುಂ,
 ಅದಱುಂದೊಗೆವ ಭಗವನ್ಮುಖೋಲ್ಲಾಸದೊಳ್ ಲೋಭಮುಂ, ತದನು
 ಭವಜನಿತ ಪ್ರೀತಿಯೊಳ್ಳೊಹಮುಂ, ಪ್ರೀತಿಕಾರಿತ ಕೈಂಕರ್ಯಲಾಭದೊಳ್ಳ
 ದಮುಂ, ಮದಜನಿತಕೈಂಕರ್ಯವಿಘ್ನದೊಳ್ಳಾತ್ಸರ್ಯಮುಂ, ಪೂರ್ವಪಕ್ಷೋ
 ಪನ್ಯಾಸದೊಳ್ ಮಿಥ್ಯಾವಾದಮುಂ, ಸ್ತೋಭದೊಳನರ್ಥಕವಚನಮುಂ,
 ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹದೊಳಾಗ್ರಹಮುಂ, ಬುದ್ಧಿಯೊಳ್ಳೈಕ್ಷಣ್ಯಮುಂ ಸಮ
 ನಿಸಿರ್ಕುಂ । ಮತ್ತಂ ಬಿಜ್ಜಯೆ ರಾಜ್ಯಮುಂ, ಬಿನಯಮೆ ಧನಮುಂ,
 ನೈರಾಗ್ಯಮೆ ಭಾಗ್ಯಮುಂ, ಸೈರಣೆಯೆ ಬೀರಮುಂ, ಸತ್ಯಮೆ ನೆರವುಂ,
 ಬಿನ್ನಣಮೆ ಬೆಂಬಲಮುಂ, ವಿವೇಕಮೆ ಕಾಪುಂ, ನೇಮಮೆ ಸೇವಮುಂ,
 ಒಳ್ಳೆ ಬಲ್ಪುಂ, ಸಂತಸಮೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಾಗಿರ್ಕುಂ । ನಿಚ್ಚಲುಂ ಭಗ
 ವನ್ನನೇದನದ್ರವ್ಯೋಪಾದಾನಕಾಲದೊಳ್ ಬೆಳೆ ಕಟಾದ ಬೆಳೆಗೆಯ್ಯೊ
 ಳುದಿದರ್ ಧಾನ್ಯಕಣಂಗಳನಂದಂದಿಂಗೆ ತಕ್ಕುದನ್ನಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕೊಂದು
 ಕಾಳನಾದೊಡಮಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುದು ಕಟ್ಟಾಸೆಯೆನಿಪುದು । ಇಜ್ಯಾಕಾ
 ಲದೊಳ್ ಪ್ರಸಾದಪ್ರತಿಪತ್ತಿಗೆಯ್ಯುತ್ತೆ ಸವಿಭಾವಿಪುದು ವಿಷಯಾಭಿ
 ಲಾಷೆಯೆನಿಪುದು । ಉಭಯವೇದಾಂತಂಗಳನೋದುವೆಡೆಯೊಳ್ ಪೆಱ
 ತೊರ್ವ ಕೇಳ್ವ ಅರ್ಥನಿಶ್ಚಯಂಗೆಯ್ಯುದು ಬುದ್ಧಿ ಮಾಂದ್ಯಮೆನಿಪುದು ।
 ಸ್ವಯಂಪ್ರಯೋಜನಮಾಗಿ ತಾಮೆಸಗುವ ಕರ್ಮಜ್ಞಾನಭಕ್ತ್ಯಾದಿ
 ಗಳೊಳ್ ಸಾಧನಬುದ್ಧಿಗೆಯ್ಯುದು ನೈಶಿಕಮಪ್ಪುದು । ನಿಷೇಧಿಸುವುದು

ಕರ್ಮಮಾನೆನ್ನದೆಂದನುವದಿಪುದವಾಚ್ಯವಾದಮೆನಿಪುದು । ಭಗವದ್ಗುಣ
ಗಣನೆಯೊಳಂ ಗೃಹಕ್ಷೇತ್ರಪುತ್ರಪಶ್ವಾದಿಕ್ಷುದ್ರಫಲಂಗಳನೀವನೆಂದು ಮೊ
ಗಟ್ಟಿದು ಲಜ್ಜಾವಹಮಪ್ಪುದು । ಅನ್ಯೋನ್ಯವಂದನದೊಳೊಂದಿನಿಸು
ಪಿಂಚುವುದುಂ ಗರ್ವಮೆನಿಸಿ ನಿರ್ವೇದಕಾರಣಮಪ್ಪುದು । ಅರ್ಥಿಸಿ
ಬಂದ ಶಿಷ್ಯಸಾರ್ಥಮನೊಂದೆರಬ್ಬೊಟ್ಟೊಳ್ ಕಡೆಗಣಿಸದೆ ದಯದಿಂದಂ
ಗೀಕರಿಪುದು ಖ್ಯಾತಿಲಾಭಪೂಜಾರ್ಥಮೆನಿಪುದು । ಸಚ್ಚಿಷ್ಯನಂ ಪರಮ
ಭಾಗವತನೆಂದುಂ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವನೆಂದುಂ ಸಿರಿವೆಸಗೊಳ್ಳದೆ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯ
ನೆಂದುಸಿರ್ಪುದು ವಾಕ್ಪಾರುಷ್ಯಮಪ್ಪುದು । ಮತ್ತಮವರ್ ತಮ್ಮ ಮನೆ
ಯನವನ ದೇಗುಲಮೊಂದುಂ, ಮಡದಿಮಕ್ಕಳನವನೂಟಾಗದವರೆಂದುಂ,
ಪುರುಳನವನೊಡಮೆಯೆಂದುಂ, ಗೃಹೋಪಕರಣಮನವನ ಪೂಜೋಪಕರ
ಣಮೆಂದುಂ, ತಮ್ಮನವನ ಪೂಜಕರೆಂದುಂ, ತಮ್ಮ ಮನೋವೃತ್ತಿಯ
ನಿತುಮವನ ನೆನಪೆಂದುಂ, ತಮ್ಮ ನುಡಿಯನಿತುಮವನ ಮೊಗಟ್ಟಿಯೆಂ
ದುಂ, ತಮ್ಮಗೆಯ್ಮೆಯನಿತುಮವನೂಟಾಗಮೆಂದುಂ, ಅವನೊಲೈತಮಗೆ
ಧಾರಕಮೆಂದುಂ, ಅವನ ಗುಣಾನುಭವಮೆ ತಮಗೆ ಮೋಷಕಮೆಂದುಂ,
ಅವನ ಸೇವೆಯೆ ತಮಗೆ ಭೋಗ್ಯಮೆಂದುಮೆಣಿಸಿರ್ಪರ್.

ಇಂತಿರ್ಪ ದೇಶಿಕರ ನೆಪವಿವರಿಸು ಶ್ರೀಗೋಪುರದ್ವಾರಮಂ
ಸಾರ್ದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣಾಮಂಗೆಯ್ದೊಳಮೊಕ್ಕು ನಡೆದು ಅಲ್ಲಿ ಸಿರಿ
ಬಲ್ಲಹನೂಟಾಗದೊಳ್, ತವಕಿಗರ್ ತಮ್ಮೊಳ್ತುಂ ನುಡಿವ ಸಿರಿವಾತುಗಳಂ
ಕೇಳ್ದನದಂತೆನೆ :—

— ದೇವಸ್ಥಾನದ ಗೋಪುರದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಸೇವಾತವಕಿಗಳ ಸಿರಿವಾತುಗಳು
ಮತ್ತು ಅಷ್ಟತೀರ್ಥಗಳ ವರ್ಣನೆ —

ಶ್ರೀಮಜ್ಜನಮಂ ತರಲೈಂದು ತನ್ನಿಂ ತಾನೆ ಮಿಂದು ಬಂದ ಕಾ
ಡಾನೆಯ ಮೊಗದೊಳೆನ್ನವಣ್ಣಂ ಸಮನಿಸೆಂದುಂ, ಶ್ರೀಕಲ್ಯಾಣೇತೀರ್ಥ
ದೊಳ್ಳುಂ ಸುಚರಿತಂ ಸುರಸರಿತ್ಸೂರದಿಂದೆಟ್ಟು ಮೊಪಮಟ್ಟು ನೀರ್ವಟ್ಟಿಯ

ಬಾಯ್ವರೆಗಂ ಮುಲುಂಗಿ ನೆಗಪಿ ನೀಡುವ ನೀರಾನೆಯ ಬಜುಕೆಯೊಳಿ
 ಸೆನ ಪೊಂದಂಬಿಗೆಯ ತೀರ್ಥಮನೆ ತರ್ಪದೆಂದುಂ, ದರ್ಭತೀರ್ಥದ
 ತೀರದೊಳುದ್ಭವಿಸಿದ ದರ್ಭೆಗಳಿಂ ಸಮೆದ ಸಿರಿವಜ್ರಂಗಳಿಂ ಸಿರಿಯಂಗಳದ
 ಮೇಲ್ಕುಟ್ಟಿನ ಲಂಬಣಸರಂಗಗಳಿಂದುದಿದುರ್ ಪರಮಭಾಗವತರಡಿದೊಳ್ಳಂ
 ಬಳೆದಲರ್ಪಡಿಯಂ ಗುಡಿಸಿ ಬೈತಿಡುವುದೆಂದುಂ, ಅಂದು ಸನಕಾದಿಗಳ್
 ಮಂದಾಕಿನಿಯೊಳ್ಳುಜಿಗಟಿದು ತಂದ ಪೊಂದುಗುಲಂಗಳಂ ಜಡೆಗಾಡಂ
 ಪೊಡೆಯೆಡೆಯಂ ಬೂದಿವೆಟ್ಟಂ ಮುಟ್ಟಿ ಮೀಸಲಲಯದ ಮೈಕುಂಠಗಂಗೆ
 ಯೊಳ್ಳಡಿನಾಲ್ಪುದೆಂದುಂ, ಸಿರಿವಣ್ಣಣಿಯೊಳ್ಳುಂ ತಾಕ್ಷ್ಯಂ ತಂದು
 ನಿಕ್ಷೇಪಿಸಿದ ತಾಯ್ವಣ್ಣನೆ ತಂದನುಗೆಯ್ದುದೆಂದುಂ, ನಯನ ನಾರಾಹ
 ಸೀತಾರಣ್ಯಾದಿ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳೊಳ್ಳೆಳೆದೇಳೆನೆದಳೆದ ತುಳಸಿಯ ಪೊಸ
 ಗೊನೆಗಳನೆ ಸಾಸಿರ್ವಸರ ಪೂಜೆಗೆ ಮೀಸಲಿಡಿಸುವುದೆಂದುಂ, ನೇಮಂ
 ಬೆರಸು ತಿಲುವ ಭಾಗವತರನುಸಂಧಿಸ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಂಧಬಂಧುರ
 ಮುಪ್ಪ ಮುಲರ್ಗಳನೆ ತರವೇಲ್ಪುದೆಂದುಂ, ಮುಂ ಪ್ರಹ್ಲಾದಂ ಬಿತ್ತಿದ
 ನೃಸಿಂಹಶೃಂಗದೊತ್ತಿನ ಬಾವನ್ನಗಾಡ ಪಟವರದೊಣಗೊಂಬಿನ ಚೇಗಿ
 ನೊಳಣ್ಣಂ ಸಂಪಾದಿಪುದೆಂದುಂ, ಅಂದು ವನನಾಸದಶೆಯ ಬೇಸಗೆಯೊ
 ಳ್ಳೀರೆಳಸಿದ ತನ್ನಿರವನಾರಯ್ಯ ರಘುವೀರಂ ಬಿಲೊಂಬಿನಿಂದಿಜುದಜಿ
 ಯೊಳ್ಳೊಣ್ಣಿದ ತಿಳಿನೀರ್ಸರಿಯೊಳ್ಳಿಂದ ಸೀತಾದೇವಿಯ ಸಿರಿಯೊಡಲ ಕುಂ
 ಕುನುದಿಂ ಪೊಂಬಣ್ಣನಾದ ಧನುಷ್ಯೋಟತೀರ್ಥೋದಕದಿಂ ಸಿರಾಣಿ
 ಗರಿಸಿನದಣ್ಣಂ ಬಣ್ಣಂಬಡಿಪುದೆಂದುಂ, ಅತ್ರಿಕುಮಾರಂ ದತ್ತಮುನಿ
 ಯುತನುಶ್ರಮದೊಳ್ಳೊತ್ತ ಪೊಸಗಾವಿಯುಡೆಯನಲ್ಪಿದುದಜುಂ
 ಕಿಜುಗೆಂಪಾದ ವೇದಪುಷ್ಕರಣಿಯುದಕದಿಂ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ
 ದುಗುಲಮಂ ತಳಿರ್ಗಾವಿಗೆಯ್ದುದೆಂದುಂ, ಪದ್ಮತೀರ್ಥದ ಮಧ್ಯದೊ
 ಳ್ಳೊದಟ್ಟ ಪೊಂದಾನರೆಯ ಪೊಸದಂಟುಗಳ ಎಸಲ್ಕಳಿಂದಾಲತಿನತ್ತಿಯಂ
 ಬಿತ್ತರಿಪುದೆಂದುಂ, ಮುನ್ನಂಬರೀಷಾದಿಗಳೈವರ್ಭಾಗವತರ್ ಅಡಿದೊಳೆಧ

ತೀರ್ಥದೊಳೆಬ್ಬಿದ ಬಿನ್ನಣದ ಅರಳವರದೊಳೆ ನಿತ್ಯಹೋನು
ಸಮಿತ್ಸಂಗ್ರಹಣಂಗೆಯ್ದುದೆಂದು, ಯದುಶೇಖರ ಶೂರ ವಸುದೇವ ರಾನು
ಕೃಷ್ಣಾದಿಗಳ್ಳಲರ್ವೆ ಬಂದು ಮಿಂದಿರ್ತಡಿಯೊಳ್ಳಲವುಂ ಜನ್ಮಂಗಳುಂ
ಪದಿನಾಜುಂ ದಾನಂಗಳನೆಸಗಿದುದಜುಂದದೆ ನಿರೂಪಕಮಾದ ಯಾದವತೀ
ರ್ಥದ ಪರಿಕಾಲ್ಗಳಿಂ ಬೆಳೆದ ಕಟನೆಯಂ ಪತ್ತುಂ ಸೂಚಿಸೊಳ್ಳುತ್ತ ಅಡಿಗೆ
ವನೆಯೊಳಾಯತ್ತಂಗೆಯ್ದುದೆಂದು, ಮೈತ್ರೆಯೊತ್ತಿನ ತೀರ್ಥಸಂಗ್ರಹಣ
ಮೃತ್ತಿನೊಳೊಡರ್ಚಿದ ಕೋಶಂಗಳೊಳ್ ನಾರಾಯಣತೀರ್ಥೋದಕನು
ನೆಸರೆತ್ತುವುದೆಂದು, ಹೀರೆ ಸೋರೆ ಮುಂತಾದುವಂ ಬಿತ್ತಿದ ಕಾಯ್ದೊಂಟ
ದೊಳ್ಳೆಳೆದ ಪಡಲ ಹಾಗಲಂ ಮೊದಲಾದೊಳ್ಳಾಯ್ಗಳನುಂ ಕಳೆವುದೆಂ
ದುಂ, ಸಂಕುಸಾಜುಂಬಳೆಗಳಿಂದಂಕಿತಮಾಗದ ಬಜುದುಜುಗಳಂ
ಕಜುಯದುಟುಪುದೆಂದು, ಕಜುವುಂಡ ಮೊಲೆಯಂ ಪಲರ್ವೆ ತೊಳೆದು
ಕಪಿಲೆಯಂ ಕಜುವುದೆಂದು, ಎಳಸಿಸುತನದೊಳೆಸೆನ ಮುಂಗಾರ ಮುಗಿಲ
ವಣ್ಣನ ಬಣ್ಣವಾಡಂ ಪಾಡದ ಕಾಲ್ಪಿಂಡಿರ್ ಕಡೆದ ಬೆಣ್ಣೆಯಂ ಕಡೆ
ಗಣಿಪುದೆಂದು, ಎನಿತಾನುಮೊಳ್ಳುವಡೆದುಪಕರಣಂಗಳುಮಂ ವೇಳೆ
ವೇಳೆಗಂ ಮೂಲಮಂತ್ರಸಂಹಾರನ್ಯಾಸತಂತ್ರದಿಂ ಪ್ರಾಕೃತರೂಪಮಂ
ಕಳೆದು ಸೃಷ್ಟಿನ್ಯಾಸದೊಳ್ಳೊಪವುಟ್ಟುಗೊಳಿಪುದೆಂದು, ಪಲನುಡಿಗಳಂ
ಫಲಮೇನವನ ಭಕ್ತಿಯೊಂದಜೊಳೆ ಪಲವುಂ ವಸ್ತುಗಳುಮವಂಗಿನಿದೆನಿ
ಪುದೆಂದು—ಇಂತು •ನುಡಿನ ಪಲವುಮೊಳ್ಳುಡಿಗಳಂ ಕೇಳುತ್ತೊಳ
ಪಾಗಲಂ ಬಲವರುತ್ತೆ—

— ದೇವಸ್ಥಾನದ ವರ್ಣನೆ —

—ದೇವಸ್ಥಾನದ ಒಳಪಾಗಲಂ ಬಲವರುತ್ತ ದರ್ಶನಮಾಡಿದ

೧—ಶ್ರೀವತ್ಸಾಂಕರ ವರ್ಣನೆ—

ಅಲ್ಲಿ ತೇಜೋವಿಶೇಷದಿಂ ನೆಲದೊಳುದಿಸಿದ ನೇಸಜಂತೆಯುಂ,
ಮೆಯ್ಯೆತ್ತ ಸಪ್ತಾರ್ಚಿಯಂತೆಯುಂ, ಕಾಂತಿಯುಂ ತುಂಬುವೆಳೆಯಂತೆ

ಯುಂ ಮೇಜಿನ ವಾದಾಹವನಿಶ್ಯಂಕರಪ್ಪ ಶ್ರೀವತ್ಸಾಂಕರಂ ಪೊಡೆನುಟ್ಟು
ನಿಟ್ಟುಸಿ ಮನದೊಳೆಣಿಸಿದಂ:—ಈದೇಶಿಕರಾಣ್ಯಂ ತಾಳ್ಮೆಯೊಳ್ಳೊಡವಿಯ
ಮಾಟದೊಳ್ಳುನ್ನೀರಂ ನಿಸ್ಸಂಗದೊಳೆಲರಂ ನಿರ್ಲೇಪತೆಯೊಳಾಗಸಮಂ
ಸಮಂಗೊಂಡಿರ್ಪಂ. ಮತ್ತಮಿವನ ಗರ್ವದೇಟಿಕ್ಕಿ ದುರ್ಜ್ಞೇಯಮು
ಪ್ಪುದು. ಮುಂ ಬಾಸೆವತ್ತಳೆಯಂ ಬರೆಯಿಸಲೆಳಸಿದ ಚೋಟನ ಗರ್ವ
ದೊಡನೆ ಶರ್ವನೊಳ್ಳುತ್ತಿಸುವ ಪರತ್ವಮನಿಟುಕೆಗೆಯ್ದಂ. ಮತ್ತಮಿಾಕೂರ
ಕುಲವಲ್ಲಭನೆಲ್ಲಾಪುರುಳ್ಳಗಳನಂಗೈಯ್ಯ ನೆಲ್ಲಿಯವೋಲ್ತಿದಿರ್ಕುಂ. ಅಲ್ಲ
ದೊಡಾಭಾಷ್ಯಕಾರಂ ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯರಚನೆಯೊಳ್ ಇವನನೇತರ್ಕ ನೆರಂ
ಗೊಂಡಂ!--ಎಂದೆಣಿಸಿದಂಪ್ರಣಾಮಂಗೈಯ್ಯ ಮುಂತಣ್ಣೆ ನಡೆಯುತ್ತೆ.

೨— ಪನ್ನೀರಾಟವಾರ ವರ್ಣನೆ —

ಅಲ್ಲಿ ಮುಂ ಸಿರಿಗೋವಲೂರೊಳ್ ಭಾಗವತನೊರ್ವನ ಕಿಜು
ವನೆಯೊಳೆಟ್ಟೆಣಿಸಿ ನಿಂಮುಂತಮ್ಮನಿರ್ಬನ್ದ ಮುಂ ಬಗೆಗೊಳಿಸದೆ ಸಂತಸ
ಮಿರ್ಪ ಸೌಜನ್ಯಮುಂ ತಾನುಮಭವಿಸಲ್ಪೆಳಸಿ ಕಟ್ಟಲೆಯೊಳ್ ಬಂದು
ಪೊಕ್ಕ ಮುಕುಂದಂಗೆ ನೇಸಜಂ ಜ್ಞಾನಮುಂ ಸೊಡರ್ಗೈಯ್ಯ ಸಿರಿಮೆ
ಯ್ಯಂ ಕಣ್ಣೊಳಿಸಿ ಜಸಂಬೆತ್ತ ಮೊತ್ತಮೊದಲ ಮೂಳುಂ ಸೂರಿಗಳುಂ ।
ಸೂಜಿಯಂ ಬಟುವಿಡಿದು ದಾರಂ ಬರ್ಪಂತೆ ಕರುಣೆಪುದೆಂದು ವರವಂ
ಬೇಡಿ ವೃಡನಂ ವಿಡಂಬಿಸಿ ಕಡೆಗಣಿಸಿದ ಮೈರಾಗ್ಯಸಾರಂಬೆತ್ತ ಭಕ್ತಿ
ಸಾರನುಂ । ಪುಟ್ಟಿದಂದುಮೊದಲ್ ತಾಯ ಮೊಲಿನಾಲಂ ಮುಟ್ಟಿದೆ ಭಗ
ದ್ಗುಣಾನುಭವಮೆ ತನಗೆ ಧಾರಕಪೋಷಕಭೋಗ್ಯಮಾಗಿ ಬಳಿದೇಟಿಕ್ಕಿ ನಡೆದ
ಶತಕೋಪನುಂ । ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರ್ ಕಳವುಗೊಂಬರಲೆಂಬ ನಂಬುಗೆಯಿಂ
ಪಾವುಗೊಡದೊಳ್ ಕೆಯ್ಯಿಟ್ಟು ಗೆಲ್ಲು ಭಾಗವತಕುಲಶೀಖರನೆನಿಸಿದ
ಕುಲಶೀಖರನುಂ । ಪಾಂಡ್ಯಸಭೆಯೊಳ್ ಪರವಾದಿಗಳುಂ ಜಯಿಸಿ ಹರಿಯೇ
ಪರತತ್ತ್ವಮೆಂದು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಮೈಮೆವೆತ್ತ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತನುಂ । ಪಸಿದು
ಬಸವಳಾದಿರ್ಪ ಧಿಸೆಯೊಳ್ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥಂ ವಟುರೂಪದೊಳ್ಳೊತ್ತು

ತಂದಿತ್ತ ನೈವೇದ್ಯದ ಪೊಂದಟ್ಟಿಯವೃತಾನ್ನಮಂ ಸವಿದು ಸತ್ವಶುದ್ಧಿ
ನೆತ್ತ ಭಕ್ತಾಂಘ್ರೀಣುವುಂ | ಸಿರಿಯರಸನಡಿವಿಡಿದು ಮುಡಿವರೆಗಂ ನಿರ
ವಿಸಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ಕಣ್ಣಂ ಪೆಜತೊಂದುಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸೆನೆಂದು ನುಡಿದಂತೆ
ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಮುನಿವಾಹನನುಂ | ತನ್ನ ವಲ್ಲಭೆಯಪ್ಪ ಕುಮುದವಲ್ಲಿ
ಯಾಣತಿಯಿಂ ಗೆಯ್ವ ತದೀಯಾರಾಧನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪೊನ್ನೊಡಮಂಡಯದ
ಬಲ್ಪಿಂದಮೆ ಮೂಲಮಂತ್ರಮಂ ಕೊಂಡೆಸೆವ ಪರಕಾಲನುಂ | ಎಳಮೆ
ಯ್ಯೊಳೆ ಬಿನ್ನಣಂ ಪಣ್ಣುದಜುಂದರ್ಜಾವತಾರದೊಳಾಸಕ್ಕೆ ಪುಟ್ಟಿ ಮುಂ
ವಿಭವಾನುರಕ್ತಿಯರಪ್ಪ ಗೋಸಿಯರಂ ಕೀಬ್ಬಿಡಿಸಿ ನೆಗಟ್ಟಿ ಗೋದಾದೇವಿ
ಯುಂ | ತೆಂಕಲ್ಪೊಣ್ಣಿದ ನೇಸಜಂತೆ ತೋಜು ತನ್ನಂ ಬಸಂಗೆಯ್ದಾಳ್ ಶತ
ಕೋಪರ ಸಿರಿಯಡಿಗಳನುಟಿದು ಪೆಜತೊಂದನಜುಯೆನೆಂದು ಆಚಾರ್ಯ
ನಿಷ್ಕೆಯೊಳ್ ನೆಲಿಸಿ ನಿಂದ ಮಧುರಕವಿಯುಮೆಂಬೀಪನ್ನೀರ್ವರುಂ ದಿವ್ಯ
ಸೂರಿಗಳಾವಗಮನಿತೂಟುಗಂಗಳಂ ಗೆಯ್ವುದಜುಂ ನಿರ್ಭರರಾಗಿ ತಾಮ
ವನ ಗುಣಾನುಭವಂಗಳೊಳ್ಳಗ್ಗರೆನಿಸಿ ಮೆಯ್ಯಜಿವಿಸ್ ಪಾವು ಪಕ್ಕಿ ಪಡೆ
ಯೆಱ್ತಿಯರುಂ | ಮತ್ತಮೆಡಬಲದೊತ್ತಿನೊಳ್ಳುಳ್ಳಿದು ಉಳ್ಳ ಪೊಟ್ಟಿಲ್ಲ
ಮುಂ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪರೂಪಗುಣಂಗಳನನುಭವಿಸುತ್ತಂ ತಣಿಯದೆ ಪೊಸ
ಪೊಸತೆನಿಸಿ ಸವಿವ ಸಿರಿ ಪೊಡವಿ ನೀಳಿವಡದಿಯರುಂ ಬೆರಸು ಪಿರಿಯೋಲ
ಗಂಗೊಂಬ ಪರಪಾಸುದೇವರ ರೀವಿಯಂ ನಿರವಿಸಿ ಕವಿನಾಸೆಯಚ್ಚರಿ
ಮಜವೆಯೆಟ್ಟಿ ಟ್ಟಿಜಾನಂದಂಗಳ ತೆರೆಗಳೊಳ್ ತೇಲ್ವ ಬಗೆಯಂ ಪದುಳಂ
ಗೊಳಿಸಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗಮೆಜಗಿ ಕಿಜುದುಂ ದೂರಂ ನಡೆದು —

೩— ಸುದರ್ಶನ, ಕಾಂಚೀಪೂರ್ಣರ ವರ್ಣನೆ —

ಅಲ್ಲಿ ಚಂಚಲತೆಯನುಟಿದು ಮಿಂಚುವಳ್ಳಿಗಳ್ ಪುಂಜಮಾದಂತೆ
ಯುಂ, ನಟ್ಟನಡುವಗಲ್ಲಿ ಬಂದ ಬೇಸಗೆಯ ನೇಸರ್ವಟ್ಟಿನಂತೆಯುಂ
ನಿಟ್ಟಿಸಲರಿದೆನಿಸಿದ ಅಪ್ಪಾಕೃತತೇಜೋಮಯಮಾದ ಸುದರ್ಶನರಂ

ದರ್ಶನಂಗೆಯ್ದು ಮಣಿದು ಆವೊತ್ತಿನೊಳ್ ಸಕಲಕಲ್ಯಾಣಗುಣರಸ್ಸು
ಕಾಂಚೀಪೂರ್ಣರಂ ನಮಿಸಿ, ಮುಂತಣ್ಣೆ ನಡೆದು —

೪— ಯದುಗಿರಿ ನಾಯಕಿಯ ವರ್ಣನೆ —

ಅಲ್ಲಿ ಮುಂ ಪಾಲ್ಗಡಲಿಂ ಪೊಜಮಡುವೆಡೆಯೊಳದೊಡದರ್
ಪವಳಗುಡಿಗಳ ಪಾಂಗನಂಗೀಕರಿಸಿದ ಕೆಂಬರಲ್ಗಳುಂ, ಅವಳ ಕವಡು
ಗೊನೆಯೊಳ್ ಸುಲ್ಪದ ಮುತ್ತಗಳ ಬಿಡಯಮಂ ಬಿತ್ತರಿಸ ಬಟ್ಟುಗುರ್ಗಳುಂ,
ಕೆಂದಾವರೆವನೆಯೊಳ್ ಬಂಡುಗೆಸಜ್ಜಾಳ್ಪತ್ತಿದ ಪೊಸವಸಟಿಂಬ ಸಂದೆ
ಯಮಂ ಸಮನಿಸರ್ಪ ಕೆಂದಳಮುಂ, ಸಿರಿಯಡಿಯಲದಾರವರೆಯಂ
ಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿದ ಬಂಡುಣಿವಿಂಡನಂಡಲೆವ ನೀಲದ ವೆಂಡೆಯಮುಂ,
ಬೆನ್ನೊಳ್ಳಂದ ಚಂದಿರನ ಬೆಳ್ಗದಿರ್ಮೆಯೊಳ್ಳುದುಗಿದ ಸೊಗಸಂ ಬಗೆ
ಗೊಳಿಸ ದುಗುಲಮುಂ, ಪೊಂಜೆಳೆಮೆಯ್ಯ ಕಿಜುಗುಡಿಗಳಲರ್ವಿಡಿ
ದಳೆದು ಪರ್ಬ ಪಡಲ್ಪಟ್ಟಂತಿರ್ಪ ಕಿಜುಗಂಟೆಗೆಜ್ಜೆಗಳಂ ತಳೆದ ಪೊಂಬಲೆ
ಯುಡೆನೂಲುಂ, ಅಡಿಯುಮಂತಮುಮಿಲ್ಲೆಂಬ ವೇದದಂತೆ ಮಧ್ಯಮು
ಮಿಲ್ಲೆಂಬೆಮ್ಮವಂದಿಗರ ನುಡಿಯಂ ನನ್ನಿಗೆಯ್ವ ಪುಯ್ಯಡುವುಂ, ಸರ್ವ
ಲೋಕಮಾತೆಯಪ್ಪ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಂ ಪೊರೆಯಲ್ಪಿ ತಕ್ಕ ಪೆರ್ವೊಲೆಯುಂ,
ಪೊರ್ದುಗೆಗೊಳಿಸಲ್ಪಿ ಜೇತನೇಶ್ವರಾರ್ವರಂ ತಿರ್ದುವ ಪುರುಷಕಾರ
ಕೃತ್ಯವೆರಡಜ್ಜಾಳಟ್ಟುಂ ತೀರ್ಚಿ ಬೇಟ್ಟು ಬಿನ್ನಣಂ ಮೊದಲಾದುವನಿತ್ತು
ಭಕ್ತರನನುಗೊಳಿಪುದರ್ಕಭಯವರದಂಗಳೆರಡುಂ, ಕೋಪಮಂ ತಣ್ಪು
ಗೊಳಿಸಿ ಕೃಪೆಯನೆಲ್ಲಜ್ಜುಸಿ ಈಶ್ವರನನುಗೊಳಿಪುದರ್ಕ ತಕ್ಕ ಲೀಲಾ
ಕಮಲವಹಂಗಳೆರಡುನಾಗಿ ಪಚ್ಚುಗೊಂಡು ನಿರ್ವಹಿಸ ನಾಲ್ಕುಂ
ಶ್ರೀಹಸ್ತಂಗಳುಂ, ತನ್ನ ಮಾಯಾಲೇಶದಿಂ ಮೂಜುಂ ಜಗಮಂ ಮೋ
ಸಂಗೊಳಿಸ ಮುಕುಂದಂಗೆ ಮೋಹರಸಮಂ ಮುಳುಕುನೀರಿನಿಸ ಮುಗು
ಳ್ಳಗೆಯುಂ, ಸೊರ್ಕಿ ಪಕ್ಕದೊಳಿರ್ಪಿನಿಯನೊಳಂ ಬೆದಜುಗೊಂಡಿದೊ
ಳರ್ಪ ತನಯರೊಳಂ ತಜುವಾಯಿಂ ಪ್ರಣಯಕರುಣಾರಸಂಗಳ್ ಕರಿ

ಗಣೈ ಕೊಂಕಿ ಕೂರ್ತು ಕುಡಿವರಿದುಂ ಕವಿದು ಕರಗಿ ಕದುಬುಗೊಂಡುಂ
ತಣಿಯದ ನೋಟಂಗಳುಂ, ಪೆಣ್ತನದ ಸಾಜದಿಂದಮೆ ಆದೊಡಂ ಪುರು
ಷೋತ್ತಮನ ಚಿತ್ತಮನುನೃತ್ತಂಗೆಯ್ದ ತನ್ನ ಮೈಸಿರಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸಲ್ಪಿಂ
ಬಂತೆ ನಸುಮಣಿದ ಸಿರಿಮೊಗಮುಮಾದ ಯದುಗಿರಿನಾಯಕಿಯ
ಸನ್ನಿಧಿಯಂ ಸಾರ್ದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣಾಮಂಗೆಯ್ದೆಣಿಸಿದಂ :-

ಇವಳ್ಗಡ ! ಪಾಲ್ಗಡಲನೇಜು ನೋಂಪಿಯ ಸಂಪದಮುಂ,
ಕಮಲವನದೊಳ್ಗಂಪಿನ ಗುಂಪುಂ, ವನಮಾಲಿಯೆರ್ದೆವನೆಯೆಳ್ಳೊಳಸ
ಮಂಗಳರತ್ನದೀಪಮುಂ, ಪಟನುಡಿವೆಂಡಿರ ಬೈತಲೆನುಣಿಯುಂ, ಎಲ್ಲಾ
ಲೋಗರುಕ್ಕುವದ ಪಕ್ಕೆಯುಂ, ಎಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯದೇಜ್ಜಿಯುಂ, ಮತ್ತಂ
ಶೀಲದ ನೆಲೆವೀಡುಂ, ದಯೆಯ ತಾಯ್ವನೆಯುಂ, ಚಾಗದಾಗರಮುಂ,
ಬಿನ್ನಣದ ಬೆಳೆಗೆಯ್ಯುಂ, ಸೌಲಭ್ಯದ ಶಾಲೆಯುಂ, ಒಳ್ಳೆನೋದುವಟು
ಯುಂ, ಒಳ್ಳುಡಿಯ ಗುಡಿಯುಂ, ಮಜುಕದ ಕರುವಾಡಮುಂ, ಪಸ
ದನದ ಪಸರಮುಂ, ಗಿಲ್ಲದ ಗರುಡಿಯುಂ, ಚದುರ ಚೌಕಿಯುಂ,
ಐಸಿರಿಯರಮನೆಯುಂ, ಸಂತಸದಂತವುರಮುಂ, ಸಕಲ ಸದ್ಗುಣಂಗಳ
ಕಣಿಯುಮಾಗಿರ್ಪುದಜುಂ ಎಜ್ಜಿಯನ ಸಿರಿಯೆರ್ದೆಯಂ ಸೆಜ್ಜಿಗೊಂಡು
ದಲ್ಲದೆ ಬಗೆಯುಮಂ ಬಂದಿವಿಡಿವಿರ್ಕುಂ. ಆ ಮಾಧವನುಮಿವಳ
ತವರ್ಮನೆಯಂ ಮನಂಬುಗೆ ಪಾಲ್ಗಡಲನೊಳ್ಳುವಡಿಸಿರ್ಕುಂ. ಎಡೆವಿಡ
ದಿವಳಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ದಿಟ್ಟಿಯೊಳ್ಳೊಂಡಿರ್ಪುದಜುಂ ಪದ್ಮಾಕ್ಷನೆನಿಸುಗುಂ.
ಇವಳೊಡವುಟ್ಟೆಂದು ಚಂದಿರನಂ ಬಗೆದಂದಿರ್ಕುಂ. ಮಿಕ್ಕುದೇಂ ? ಆನಗಂ
ಜಗಮನೊಗಯಿಪ ಬಿಟ್ಟೆಗೆಯ್ಮೆ ಇವಳೊಲ್ಲ ನಿಟ್ಟಿಪ ದಿಟ್ಟಿಯಿಂ ಸಫಲ
ಮೆಂದೆನಿಸಿರ್ಕುಂ. ಅಜಾಯದಂ ಅಜುವಂ ಆಜಂ ಆಪಂ ನಲ್ಲಂ ಮೊಲ್ಲಂ,
ಬಡವಂ ಬಲ್ಲಿದನಾಳರಸನೆಂದು ಕಿಜುದು ಪಿರಿದೆನಿಸಿ ಸೃಜಿಸುಮಾಗ
ಳಿವಳ ಕಟಾಕ್ಷತಾರತಮ್ಯವನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆ ಸೃಜಿಸುವಂ. ದೇವರೋಳ್ ಪಿರಿ
ಯರನಜುಯದಜಸುವ ಮೊಸಯೋಗಿಗಳೆ ತನ್ನೆರ್ದೆಯೊಳಿವಳಡಿಯಲತಿ

ಗಿಗುಜುಪಂ ತೋಜು ಪರತ್ವಮಂ ಪ್ರಕಟಿಸುವಂ. ಸಡಿಲ್ವ ಮುಡಿಯುಂ
 ಸರಿವ ಉಡಿತೊಡಿಗೆಗಳುಂ ಬೆನುರ್ವಂಗಮುಂ ಪೆರ್ಚುವ ಸುಯ್ಯೆಲರು
 ಮಾಗಿ ಕಡಲಂ ಕಡೆವಾಗಳಾಂ ಪಟ್ಟ ಪಾಡನಿತುಮಂ ಇವಳಂ ಪಡೆದ
 ಸಂತಸಗಡಲ ಸೀರ್ಪನಿಯೊಳೆ ಕಳೆದಂ. ಪಾಲ್ಗಡಲ ನಡುಮಡುವಿನತ್ತಣಿಂ
 ಗಮ್ಮನೆ ಪೊಣ್ಣುನಾಗಳಿವಳ ಮೊಗಸಿರಿಯಂ ತೋಳ್ವಾಂಬಳ್ಳಿಗಳಂ
 ಮೊಲೆಸೊದೆಗೊಡಂಗಳಂ ಕಣ್ಣೊಳಿಸಿ ಮುನ್ನೊಗಿದ ಸಸಿ ಬಾಂಬಳ್ಳಿ
 ಸೊದೆಗೊಡಂಗಳನಿವರ್ಕೆ ದಿಟ್ಟಿದೋಸಂ ತಟ್ಟಿದಂತೆ ನಿನಾಳಿಸಿ ಕಳೆದು
 ವೆಂದು ಕಡೆಗಣಿಸಿರ್ಪಂ. ಈ ಜಗಮನಿತುಮನಿವಳ್ ಪೊಣ್ಣುಗಳೆವಬಿನದ
 ದಾಟಿದ ಪುರುಳೆನಿಸಿಯುಂ, ಪರಮಪದಮನಿವಳ ನೆಲೆನಾಟಿತ್ತಯರಮನೆ
 ಯೆನಿಸಿಯುಂ, ನಿತ್ಯಮುಕ್ತರನಿಬರನಿವಳೂಟಾಗದವರೆನಿಸಿಯುಂ, ತನ್ನ
 ಳ್ಳೊಡಮೆಯನಿವಳೊಡಮೆಯೆನಿಸಿಯುಂ, ತಣಿಯದೆ ತಾನುಮಿವಳ
 ಬಟುಸಂದಿರ್ಕುಂ. ಸಾಸಿರ್ಮೊಗಕ್ಕೆಕಾಲ್ವಿತ್ತ ವಿಶ್ವರೂಪಮಂ ಪೊತ್ತುಂ
 ಇವಳ ಲೀಲೆಗಳಂ ಕಡೆಗಾಣಲಾಜದೆ ಪೊಸಪೊಸತನನುಭವಿಸುತ್ತಾ
 ನಂದಮಯನೆನಿಸಿರ್ಕುಂ. ಮುಂ ಸೀತಾವತಾರದೊಳ್ ಸಿರಿಗೈಕಾಲ್ಮೊಗ
 ದಾವರೆಗಳುಂ ಕಣ್ಣೆಯಿಲೆಗಳುಂ ನಾಸಾಚಂಪಕಮುಂ ಬಾಯ್ದೆಜಿ
 ಬಂದುಗೆಯುಂ ಪಲ್ಮೊಲ್ಲೆಗಳುಮೆಂಬ ಪಲವುಂ ತೆಜದ ಕಮ್ಮಲರ್ಗಳಂ
 ತಳೆದಿಸೆವ ಪೊಸವಗೆಯ ಪೊಂಜಳೆಯಂತೆ ರಂಜಿಸ ಮೆಯ್ಯ ಸಿರಿಯೊಳಂ
 ಒಳ್ಳುಣಂಗಳೊಳ್ಳಿ ನೊಳಂ ಮಗ್ಗನೆನಿಸಿ ಅವಳ್ಳೆಸಸಿದೊಡನೊಡಂಬಟ್ಟು
 ಸರ್ವಜ್ಞತೆಯನುಟಾದು ಮೇಗಣ್ಣೆ ಬರ್ಪುದನಜಾಯದೆ ಕದುಬು
 ಗೊಂಡು ಬಿಲ್ಲಂಬುಗೊಂಡು ಪೊಮ್ಮಿಗಮಂ ಬಟುಸಂದಂ. ಇಂತು ಕಾಂತ
 ನಂ ತನ್ನ ಗುಣಂಗಳಿಂ ಬಸಂಗೆಯ್ದಿರ್ಪ ಇವಳಡಿದಾವರೆಯ ಪೊರ್ದುಗೆ
 ಯೊಂದುಂಟೆಂಬ ಬಲ್ಪಿಂದೈಸೆ ಆಮೆಮ್ಮ ಪಿಂತಣ್ ಕರ್ಮಕ್ಕುಂಜದೆ ದಿಟ
 ವಿಡಿದಿರ್ಪುದು !—ಎಂದು ಪಲವುಂ ಮೈಮೆಗಳಂ ಭಾವಿಸುತ್ತೆ ಮತ್ತನುರೆ
 ಮುಗಿದ ಕಣ್ಣುಲರ್ಗಳುಂ, ಸುರಿವ ಸೊಗದಾಲಿನೀರುಂ, ಸೆರೆಬಿಗಿದ

ಕೊರಲೊಳ್ನಿಲ್ಲದ ತಡವಡುವ ಅಸಿದನಿಯುಂ, ಕಡಬಂ ಪೊತಂತೆ
ಮೆಯ್ಯೊಳ್ಪೊಣ್ಣಿದ ನವಿರುಮಾಗಿ ನುತಿಗೆಯ್ದನದಂತೆನೆ :—

—ಸ್ತುತಿ—

ಜಗನ್ಮಾತೆ ! ನೀಂ ಪಾಲ್ಗಡಲೊಳ್ಪಟ್ಟಿ ತಾನರೆಯೊಳ್ಪಟ್ಟಿಡಿ
ಯಿಟ್ಟು ಬಿಡುಗಣ್ಣರ ಮುಡಿವಂಡೆಗಳೊಳ್ಳಡೆಗಲ್ಲು ನಾರಾಯಣನೆ
ದೇವಯ ಎಳದೊಳಚಿಸರಂಗಳೊಳುಯ್ಯಲಾಡುತ್ತಿರ್ಪ ನಿನ್ನ ಮೆಲ್ಪನಾರ್ಬ
ಣ್ಣಿಸುವರ್ ? ನೀಂ ಪುಟ್ಟಿದುದಜುಂ ಪಾಲ್ಗಡಲೊಳ್ಳೆಂಪುಂ, ನೆಲಸಿದು
ದಜುಂ ತಾನರೆಯೊಳ್ಳೆಂಪುಂ, ಸೋದರಮಾದುದಜುಂದಮದಿನೊಳೆಂಪುಂ,
ಚಂದಿರನೊಳ್ಳೆಂಪುಂ ಸಮನಿಸಿರ್ಕುಂ. ಜಗನ್ಮಂಗಳಮೆನಿಸ ಶಾರ್ಙ್ಗ
ಯಂಗಮುಂ ನಿನ್ನ ಸಂಗತಿಯುಂ ಮಂಗಳಮೆನಿಪುದು. ಅಲರ್ಗಂಪುಗಳುಂ
ರನ್ನಗದಿರ್ಗಲುಂ ಪುದುಗಿದಂತೆ ಪುದುಗಿರ್ಪದಜುಂ ನೀನುಮಿನಿಯನು
ಮೊಂದೆ ಪುರುಳೆಂಬರ್. ಮಜುಕಮುಳ್ಳೊಡಂ ಮುಂತಣ ಹಿತಮನೆಳಸಿ
ಮಕ್ಕಳಂ ಶಿಕ್ಷಿಪುದು ತಂದೆಗೆ ಸಾಜಮಾದುದಜುಂದೆತ್ತಾನುಮೊರ್ವೆ
ಕನಲ್ವಿನಿಯನ ಕನಲ್ವೆಬಿಸುಪಂ ತಣ್ಣಿಸಿ ಎಮ್ಮಂ ಕಾಪಿಡವೇಟ್ಟುದು.
ಮುಂ ಲಂಕೆಯೊಳ್ನಿಂಗರದೊಂಟೆದೊಳ್ಳಿಮ್ಮಡಿಗಳಂ ಜರೆದು ನುಡಿದದ್ದರಿಸಿ
ಬೆದಳುಸಿ ಕಾಡಿ ಕೈದುನಂ ನೆಗಪಿ ಕಕ್ಕಸಂಗೊಂಡ ರಕ್ಕಸನ ಪೆಂಡಿರಂ
ಕಡಿಕ್ಕಂಡಂಗೆಯ್ಯೆನೆಂಬ ರಾಮದೂತನ ಬಗಿದ ಮುಷ್ಟಿಯಂ
ಬಿರ್ಚಿಸಿದ ನಿನಗೆ ನೀಂ ಬೆಸಸಿದುದಂ ಹಸಾದಮೆಂದೆಸಗುವ ಮುಕುಂ
ದನಂ ತಣ್ಣುಗೊಳ್ಳಿಪುದರಿದಲ್ಪಿಸೆ ! ಕಡುನೇಹದಿಂ ತೊರೆದ ಬಗೆ
ಮೊಲೆಯ ಮಜುಕವಾಲಂ ಕೊರಲ್ವರೆಗಂ ತುಂಬುವನ್ನಮೀಂಟೆ ಸವಿಯೆ
ಸೊರ್ಕೇಜು ಸೊದೆಯನುಪ್ಪೆಸರ್ಗಿತ್ತು ಸೊದೆಯುಣಿಗಳಂ ಗಣಿಸದಿರ್ಪೆಂ.
ಪರಿವ ಪಾವು ಉತನ ಕಿರ್ಚು ಮೊದಲಾದುವನಜುಯದೆಳಸುವೆಳಸಿ
ಸುವಂ ತಡೆದು ಕಾಪಿಡುವಂತೆ ದುರ್ವಿಷಯಕ್ಕೆಗದಂತೆಮೊಲೆಮ್ಮಂ
ಪದುಳಂಗೊಳ್ಳಿಪುದೆ ಲೇಸು. ಅಂತಲ್ಲದೊಡೆ ಮುಂತಣ್ಣೆ ಜಗದೀಶಂ

ಎನ್ನಾಣತಿಯಂ ಮಿಾಜುದನೆಂದು ಕಡುಗನಲಿ ಕೈದುವಿಡಿಡು ಖತಿಗೊ
 ಛಿನಮಾನುಮೆನ್ನ ಕೀಟಗೈಯ್ಯಗಳಂ ನೆನೆದು ನಡನಡುಗಿ ಕಾತರಿಸಿ
 ಕಣ್ಣೆಡುವಿನಮೆಮ್ಮಿವರಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟು ಅವನನೊಡಂಬಡಿಪು
 ದರ್ಕೆ ನೀನಾವ ಬಗೆಯ ಸೊಗಸುನೋಟಂಗಳನಾವ ತೆಪದ ಮೆಲ್ಲುಡಿ
 ಗಳನಾವ ಪಾಂಗಿನ ಶೃಂಗಾರಲೀಲೆಗಳನೆಸಗುವೆಯೋ ಏಂ ಕೋಟಲೆಗೊ
 ಛಿಯೋ ! ಅಜಿತಜಾತಡಿಗಡಿಗಾನೆಸಗಿದ ದುಷ್ಕೃತಂಗಳನೆಣಿಸಿ ಕಾದೆಣ್ಣೆ
 ಸೋಂಕಿನೊತ್ತಣ್ಣೀರ್ ಪರಿವಂತೆ ತಣ್ಣಗೆ ಬಿಸುಪೇಜು ಮುಪ್ಪುರಿಗೊಂಡ
 ಪುರ್ಬುಮಗಿನ ಬಾಯ್ಬಿಜಿಯುಂ ಕಡಿನ ಪಲ್ಲಳುಂ ಕೆಂಪಡರ್ಡ ಕಡಿ
 ಗಣ್ಣುಂ ಕಿಡಿಸೂಸುವ ನಟ್ಟಾಲಿಯುಂ ಕೆತ್ತುವ ಮಿಸೆಯುಮುಬ್ಬ
 ಸಂಗೊಳ್ಳ ಸುಯ್ಯಲರುಂ ನಸುನಡುಗುವ ಕೈಕಾಲ್ಗಳಮಾಗಿ ನೆಗಪಿದ
 ಪೊಂಬೆತ್ತದಿಂ ಪೂಣ್ಣು ನಡೆನೆಡೆಯೋಳ್ ಬಿಜುಗಾಳಿಯೊಕ್ಕಿರೆಮಸಗೆ
 ಮಿತಿಮಿಾಜುಯುರ್ಕೆಯುರ್ಕೆ ಕವಿದು ಬರ್ಪ ಕಡಲ ಕಡುಪಂ ತಡೆವ
 ವೇಲೆಯಂತೆ ನೀನುಮವನೊಳ್ಳಡಿಬರಿಸಿ ಅಸ್ತ್ರಪ್ರತ್ಯಸ್ತ್ರನ್ಯಾಯದಿಂ ಭಯ
 ಪ್ರಣಯಂಗಳೊಂದುವೆರಸಿ ನಸುಮಣಿದ ಮೊಗಮುಂ ಬೆರ್ಚುವ ಮನ
 ಮುಂ ಬೆದಜುನೋಟಮುಮಾಗಿ ನಿಂದವನ ಕೋಪಮಿನಿಸಿನಿಸುಂ
 ತಣ್ಣುಗೊಂಡಿಟುತರ್ಪದಂ ಕಂಡು “ ಏನಿದೀಯಜುಯದ ಮಕ್ಕಳೊಳಿ
 ಪರಿಯ ಕೋಪಾಟೋಪಮುಚಿತಮಲ್ಲ ಸಾಲ್ಕುಂ, ಇಂದು ಮೊದಲೆಂ
 ದೆಂದುಮಿವರ್ತಪ್ಪುಗಳನೆಸಗರ್, ಪಿಂತಣ ತಪ್ಪಂ ಮಜಿತು ಸಲಪುಪು
 ದೆಂದು ” ನಲ್ವಾತುಗಳಂ ನುಡಿಯುತ್ತೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಪತ್ತಿಸಾರ್ದವನ
 ನೆಗಪಿದ ಕೆಯ್ಯನೊರ್ಕೆಯ್ಯೊಳಾರಯ್ಯತ್ತೆ ಪೆಪತೊರ್ಕೆಯ್ಯಿಂದೆನ್ನಂ
 ಪಿಡಿಬಿಟಿದವನಡಿವಾರೆಯೋಳ್ ಕೆಡಪಿ ಪುರ್ಬುಗಂಟಂ ಬಿರ್ಚಿಸಿ ದಿಟ್ಟ
 ಯಂ ತಣ್ಣುಗೊಳಿಸಿ ನಗೆಯಂ ಮೊಳೆಯಿಸಿ ಬಗೆವನೆಯೊಳಗೋಣೆಯೋಳ್
 ಮಲಗಿದ ದಯೆಯನೆಟ್ಟಜುಸಿ ಕೃತಾರ್ಥಯಪ್ಪೆ. ನೀನೊಡತಿಯುಂ
 ತಾಯುಂ ದಯಾಳುವುನಾದುದಜುಂದೆಮ್ಮವರೆನ್ನಂ ನಿನ್ನ ಕೆಯ್ಯಿಡೆಗೆ

ಯ್ದರ್. ಎನ್ನ ಗುಣದೋಷಂಗಳನೇಣಿಸದೆ ಸಲಪುವೇಟ್ಟುದೆಂದು ಸಾ
ಷ್ಟಾಂಗವೆಜಗಿ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಂಗೆೊಂಡು ಮುಂತಣ್ಣ ನಡೆದು—

೫—ಗಜೇಂದ್ರವರದರು—

ಅಲ್ಲಿ ಪೊಂಬೆಟ್ಟುಗೊಂಡೇಜು ಅನುರ್ದಂಡ ಕಾರ್ತುಗಿಲಂ
ಪೋಲ್ವ ಗರುಡಾರೂಢನಪ್ಪ ಗಜೇಂದ್ರವರದನಂ ನಂದಿಸಿ ಕಿಜುದುಂ
ನೆಲನಂ ಕಟಿದು—

೬—ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ವರ್ಣನೆ—

ಅಲ್ಲಿ ಮನುಜಾವತಾರಕ್ಕೆಮನುಗುಣಮಾಗಿ ಸಾಸಿವೆಡೆಯಂ
ಮಜಸುವೆಡೆಯೊಳ್ ಮಜುದುಟಿಸಿದ ಮಾಶೇಷನ ಕೆಲವುಂ ಬೆಳ್ಳೆಡೆ
ಗಳಂತೆಯುಂ, ಒಳಗಿಟ್ಟಣಿಸಿದ ಸತ್ವಶುದ್ಧಿ ಪೂಜಸೂಸಿದಂತೆಯುಮೆಸೆವ
ವಿನುಲೋರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಂಗಳುಂ | ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಂಗೆ ಭಕ್ತರೊಳ್ಳುಟ್ಟಿ
ದನುರಾಗಮೀಭಕ್ತೋತ್ತಮರೊಳ್ ಸಾಕಾರಮಾಗಿ ಮೆಯ್ಯಂ ಪತ್ತಿದಂ
ತಿರ್ಪ ಸಿರಿಗಾವಿಯುಡೆಯುಂ | ಸತ್ವಗುಣಂ ಮುಪ್ಪುರಿಗೊಂಡಂತೆ ತೋರ್ಪ
ಯಜ್ಞೋಪವೀತಮುಂ | ಭಗವದ್ವಿಷಯಮನುಟಿದು ಕೆಲಕ್ಕೆ ತೊಲಗ
ದಂತೆ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರ ಕರಣತ್ರಯಮಂ ನಿಗ್ರಹಿಪುದರ್ಕಂ, ಮತ್ತಮೊಂದ
ಜೂಳೊಂದುವರೆದಿರ್ಪ ಮೂಜುಂ ಗುಣಂಗಳುಂ ದಂಡಿಪುದರ್ಕಂ, ಮೋಕ್ಷ
ವಿರೋಧಿಯಪ್ಪ ತ್ರಿವರ್ಗಮುಂ ತಜುಬುವುದರ್ಕಂ ಕೊಂಡಂತೆಸೆವ
ತ್ರಿದಂಡಮುಮಾಗಿ—ವೈಯ್ಯತ್ತ ವಿಷ್ಣುಶಕ್ತಿಯಂತೆಯುಂ, ಪ್ರಾಣಂಚೆತ್ತ
ಸೇನೇಶನಾಣತಿಯಂತೆಯುಂ, ವ್ಯಕ್ತಿನಡೆದ ಶಠಾರಿಯ ಭಕ್ತಿಯಂತೆಯುಂ,
ಸನ್ನದಮಾದ ನಾಥಮುನಿಯ ಬಿನ್ನಣದಂತೆಯುಂ, ಸಾಕಾರಮಾದ ಯಾ
ಮುನಾರ್ಯರೆಣಿಕೆಯಂತೆಯುಂ, ಮತ್ತಂ ಶಮೆಯ ಸೀಮೆಯಂತೆಯುಂ,
ದಮೆಯ ಭೂಮಿಯಂತೆಯುಂ, ದಯದ ಕಣದಂತೆಯುಂ, ಮೈರಾಗ್ಯ
ದೇಜ್ಜಿಯಂತೆಯುಂ, ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರ ಭಾಗ್ಯದಂತೆಯುಂ ತೋರ್ಪ ಶ್ರೀ
ರಾಮಾನುಜರಡಿಗಿಜಗಿ ನೇಸಜ ತೇಜದೊಳ್ಳುಸಿಯದ ತಣ್ಣಂ ಬೆರಸಿದಂತಿ

ಮೆಯ್ಯೊಗರುಂ, ಪಲವುಂ ಬಿಚ್ಚುಗಳ ಪಡಿನೆಲಿಲಂ ತನ್ನೊಳೊಳಕೊಂಡ
ರನ್ನಗನ್ನಡಿಯಂತಿರ್ಪ ನೊಗಸಿರಿಯುಂ, ತೆರೆನೊರೆಯನುಬಾದಿರ್ಪಮರ್ದು
ಗಡಲ ಮಡುವಂ ಪಡಿಗೊಳ್ಳು ಗಾಂಭೀರ್ಯಮುಂ, ಕರೆಗಣ್ಣಿ ಕವಿವ ಕರುಣಾ
ಮೃತಾಬ್ಧಿಕಲ್ಲೊಲಂಗಳುಂ ಪೋಲ್ವ ಕುಳಿನೊಟಮುಂ, ಬೆಳ್ಳಲ್ವಿಳಗಿನ
ಬಿತ್ತರದಂತೆಸೆವ ನಸುನಗೆಯುಂ, ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನ ಸೇವಾಸಮಯದೊ
ಳ್ ಕೊರಲೈ ಧರಿಸಿದ ಸಂಪಗೆಯ ದಂಡಿಗೆಯಂ ಪೋಲ್ವ ಸಿರಿದೋಳ್ಳಳುಂ,
ಅವಳು ಕೊನೆಯೊಳ್ಳಿದ ಎರಡುಂ ತಾವರೆಗಳನೆಣೆಗೂಡಿಸಿದಂತೆ ಮುಗಿದ
ಕೆಯ್ಗುಳುಂ, ಪಟನುಡಿವೆಂಡಿರ ಕುರುಳ ಸಿಕ್ಕುವಿಡಿಸಲ್ಪೊಂಡ ಸಿಕ್ಕುಟಿ
ಗೆಯಂ ಪೋಲ್ವ ಮುಕ್ಕೋಲುಂ, ಎಳವಿಸಿಲ ಸೋಂಕಿನೊಳೆಸೆವ ಕೆಂದಾ
ವರೆಗಳಂತೆಳಗಾವಿಯುಡೆವಡೆದ ಸಿರಿಯಡಿಯುಮಾಗಿ ಪದ್ಮಾಸನದೊಳಿ
ರ್ಪಂದಮಂ ತನ್ನ ಮನದೊಳ್ ಬಂದಿವಿಡಿದೆಣಿಸಿದಂ :--

ಮುಂ ಮಹಾರ್ಜೇಷಂ ಪರಮಪದದೊಳ್ ವೈಕುಂಠನಾಥನ ಸೇವಾ
ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳ್ತಣಿದಿದುರ್ಪಂ ಭಗವತ್ಸಂಕಲ್ಪಾನುಗುಣಮಾಗಿ ಕಲಿ
ದೋಷದೂಷಿತರಪ್ಪ ಜನರ ಕಾಲುಷ್ಯಮಂ ಕಳೆದು ಭಗವಚ್ಛೇಷತ್ವಮನೆಟ್ಟಿ
ಜುಸಿ ಸಲವುವದರ್ಕವತರಿಸಿದಂ । ಶ್ರೀರಂಗನಾಥಂಗೆ ನಿತ್ಯ ಪಕ್ಷ ಮಾಸ
ಸಂವತ್ಸರೋತ್ಸವಂಗಳುಂ ಸಾಂಗಮಾಗಿ ನಡೆಸಿದಂ । ಶ್ರೀಕಾಂಚೀಪೂ
ರ್ಣರ ಮುಖದೊಳ್ಪಾಂಚೀನಾಥನತ್ತಣಿಂ ತತ್ಪಹಿತಪುರುಷಾರ್ಥಂಗಳ
ನೆಲೆಯಂ ತಿಳಿದಂ । ಶ್ರೀನೆಂಕಟೇಶಂಗೆ ಶಂಖಚಕ್ರಲಾಂಛನಂಗಳುಂ ಸಮ
ರ್ಪಿಸಿದಂ । ಸಿದ್ಧಾಶ್ರಮದೊಳ್ ಪೂರ್ಣನಡಿಗೆ ಮೂಲಮಂತ್ರಾರ್ಥಮಂ
ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ । ಶ್ರೀಧನ್ವಂತರನಪುರದೊಳ್ ಶ್ರೀಗೋದಾದೇವಿಯಗೊ
ಡವುಟ್ಟಿದನೆನಿಸಿದಂ । ಅಂತಲ್ಲದೆ ಎಮ್ಮಾಯಾದನಾಚಲದೊಳ್ಳುಲದೇವತೆ
ಯೆನಿಸ ನಾರಾಯಣಂಗೆ ಪಡಿನೆಲಿಲೆನಿಸಿ ಉಕ್ಕೆವದೊಳ್ ಸಲ್ವ ಚಿಲ್ವ
ರಾಯಂ ಡಿಳ್ಳೀಶ್ವರತನುಜೆ ವರನಂದಿಗೊಲ್ವ ಮೆಯ್ಯಜ್ಜಿದಿರೆ ಹಿತೋಪ
ದೇಶಂಗೆಯ್ದು ಕರೆದು ತಂದು ತಂದೆಯೆನಿಸಿದಂ । ಅದಜುಂದೀಯತೀಂದ್ರ

ರೆಮ್ಮ ಯಾದವರ್ಗ ಕುಲಗುರುವೆನಿಸಿದರೆಂದು ಸಂಬಂಧಮನನುವದಿಸಿ
ಮತ್ತಂ ನುತಿಗೆಯ್ದನದೆಂತೆನೆ :—

ಪರತತ್ವಮಂ ನಿರ್ಣಯಂಗೆಯ್ದುದರ್ಕೆ ಕೆಲವುಮನುವಾಕಂಗೆ
ಳೊಳನಾದೊಡಂ ಪುರುಷಸೂಕ್ತಮೊಂದೆ ಪ್ರಧಾನಂ ಮಿಕ್ಕೈಲ್ಲಮುಮಿದ
ರ್ಕನುಗುಣಮಾಗಿರ್ಕುಮೆಂಬ ನೆಲೆಯಂ, ಒರ್ವಳುಟಿಯದೆ ಮೂವ
ತ್ತೆರಡುಮುಪನಿಷದ್ವಧುಗಳೊರ್ಕೊರಲಾಗಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಪಾಣಿ
ಗ್ರಹಣಂಗೆಯ್ದು ಪತಿವ್ರತೆಯರಾಗಿಸಿನಂ ದೇವತಾಂತರ ಸಂಬಂಧದಿಂ
ದಿನರನಟುಸಲ್ಪಿ ಪೊಣ್ಣು ಬಲಾತ್ಕರಿಸುವ ಶೈವ ಪಾಶುಪತಾದಿ ದುರ್ನಾದಿ
ಗಳಂ ನ್ಯಾಯಮಾರ್ಗದೊಳೆ ಖಂಡಿಸಿ ತಜುಬಿ ಆ ಹದಿಬದೆಯರನಾವಂಗೆ
ಕಾಪಿಡಲ್ಪಿ ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯ ವೇದಾಂತದೀಪ ವೇದಾಂತಸಾರ ಗೀತಾಭಾಷ್ಯಾದಿ
ಗ್ರಂಥಂಗಳಂ ನಿಯಮಿಸಿ ಪದುಳಂಗೊಳಿಸಿದೈ ಗಡ ! ನಿನ್ನ ಭಗವದ್ವಿಷ
ಯಾಭಿಯೋಗವೆಂತುಟೋ ! ಮತ್ತಮಾಜಗದೀಶ್ವರನ ವಿಭೂತಿಯೆನಿಸ
ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ ಲೋಕಂಗಳನವನ ರಾಜಧಾನಿಯಪ್ಪ ಮೈಕುಂಠಮನವನ
ರಮನೆಯಂ ಭತ್ತಚಾಮರಾದಿಚಿಹ್ನೆಗಳುಮಂ ಮಿಕ್ಕುದೇನವನ ದಿವ್ಯಾಂ
ಗಮುಮನಪಹರಿಸಿ ಪುಸಿಯೆಂಬ ಚಾರ್ವಾಕ ಬೌದ್ಧ ಜೈನ ಮಾಯಾನಾದಿ
ಗಳ್ ಮುಂತಾದ ಸಾಸಿಗರಂ ಸದೆದುಳ್ಳೊಡಮೆಗಳೊಳೆಳ್ಳಿನಿತುಂ ಪೋಗ
ದಂತೆ ಪರಿಪಾಲನಂಗೆಯ್ದಿ ಗಡ ! ನಿನ್ನ ಭಗವದ್ವ್ರವ್ಯಾಭಿಮಾನಮೆಂ
ತುಟೋ ! ನಿಚ್ಚಲುಮೆಮ್ಮ ಚೆಲ್ವರಾಯಂ ತನ್ನುಳ್ಳ ಸಾರ್ವರ್ಗಗಳಂ
ಕಿವಿಗೊಳಿಸದೆ ಯತಿರಾಜಕುಮಾರನೆಂದು ಪೊಸವೆಸರನಾಲಿಸಿ ಮೆಯ್ಯ
ನವಿರೇಜು ಮೊಗಸಿರಿವಡೆಗುಂ : ಈಮಹಿಮೆಯನಾರ್ಬಣ್ಣಿಪರ್ ?—

ಎಂದೆಜಗಿ ಹೃದ್ಯಮೆನೆ ಪಾದ್ಯಮನಾಸ್ವಾದಿಸಿ ಮುಂತಣ್ಣಿ
ನಡೆದು ಪೊನ್ನಟಿಯಿಗೆಂಬಮಂ ಬಲವಂದಲ್ಲಿ ಒಳವಾಗಿಲೊಳ್ ರನ್ನವ
ಚ್ಚಂಗಳಂ ಮೊನ್ನಡೆಗಳಂ ಪಣಂಗಳಂ ಪಣ್ಣಾಯ್ಗಳಂ ಕಾಣೈಗೊಂಡು
ಭಕ್ತಿಭರದಿಂ ಪುಗುವ ನಾಡುಬೀಡುಗರುಂ, ಮತ್ತಂ ಸವಿಸವಿಯೆ ತಣವು

ದೋಷವನುದಂ ಪೋಲ್ವ ಚೆಲ್ವ ನಾರಾಯಣರ ಮೆಯ್ಯಿರಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ
ಮನಂಗೊಳಿಸಿ ಮೊಗದೊಳ್ಳೊಸವೊಗರುಂ, ಕಣ್ಣೊಳ್ಳೊಗದಾಲಿನೀರುಂ
ಕೊರಲೊಳ್ಗದ್ದದಮುಂ ಕಂಠದೊಳ್ಳುಸಾದಪೂಸರಮುಂ ಕೆಯ್ಯೊಳ್ಳಾಸಿ
ವೆಸರ ಪೂಜೆಯ ತೊಳಚಿಯುಂ ಮೆಯ್ಯೊಳ್ಳವಿರುಮಾಗಿ ಪೊವನುಡು
ವವರುಮೋರೊರ್ವರಿಡಿಚುವ ನೂಕುತಾಕಂ ನಿರವಿಸಿ ಕಿಜುದುಂ ಪೊಟ್ಟು
ನಿಂದು ಅಲ್ಲಿಯ ಸಂದಣಿ ನಸುಪರೆವುದುಂ ;

— ರಂಗಮಂಟಪದ ವರ್ಣನೆ —

ಇದಿರೊಳ್ಳವಿದು ಪಾಯ್ವ ಜಗದೀಶ್ವರನ ಕಟಾಕ್ಷವೃತ್ತ
ಪ್ರನಾಹವನಿದೀಸುತ್ತೆ ಪೊಂಬಾಗಿಲನೊಳಪೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿ ಪಜ್ಜುಗೊಂ
ಡಿರ್ಕೆಲದೊಳ್ಳಿವೃಪ್ರಬಂಧಾನುಸಂಧಾನಂಗೆಯ್ವ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರ ಸಿರಿಗೊ
ರಲುಲಿಯಿಂ ಶಬ್ದಮಯಮುಂ । ಮೇಲ್ವಟ್ಟಿನ ಲಂಬಣದ ಪೂಸರಂಗಳಿಂ
ಸುರಿವ ಜೇನ ಸರಿಯಿಂ ರಸಮಯಮುಂ । ಬಳಸಿದ ರನ್ನ ಗೋಡೆಗಳೆ ಲೇಪಿ
ಸಿದ ಪಚ್ಚಿಗಪ್ಪುರದ ತಣ್ಣಿನಿಂ ಗಂಧಮಯಮುಂ । ಪರಮಭಾಗವತರ
ಸಿರಿಮೆಯ್ಯೊಳ್ಳೊಳಪ ವಿಮಲೋರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಚ್ಛಾಯೆಯಿಂ ಸತ್ವಮಯ
ಮುಂ । ಮಣಿವ ಮನಗರಗುವ ಏಟ್ಟು ನಿಲ್ವ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳ ಕೆಯ್ಯುಗಿನ
ಕವಿವ ನಿಟ್ಟಿಸುವ ನಿರವಿಸುವ ಭಾವಿಸುವ ಬಗೆಗೊಳಿಸುವ ನಲಿವ ನವಿ
ರೇವುವ ಅಚ್ಚರಿವಡುವ ಅಲಿನೀರ್ಗಟುವ ಸೊರ್ಕುವ ಸೊಗಂಬಡುವ
ಭಕ್ತರನುಗೆಯ್ತಂಗಳಿಂ ಭಕ್ತಿಮಯಮುಂ । ಒರೊರ್ವರ್ಗಿಟಗುವ ಇನಿ
ವಾತುನುಡಿನ ಒತ್ತಿಗೆಬರಿಸುವ ಒಳ್ಳುದೋವುವ ಒಡೆಯನೂಟುಗಂಗಿ
ಯಿಸುವ ಉಚಿತೋಪಚಾರದಿಂ ಸೌಜನ್ಯಮಯಮುಂ । ಪಿಡಿದ ಸೀಗುರಿ
ಬೀಸಣಿಗೆಗಳನಿತ್ತು ತಾಂ ಪೊತ್ತಿರ್ಪ ಭೃಂಗಾರಪತದ್ಗ್ರಹಂಗಳಂ ಪಲ್ಲ
ಟಂಗೆಯ್ವಮಾನವರ ಸೇವಾರಸಕ್ಕೊಲೈಗೆಯ್ವ ನಾಳ್ಳೊಗಂ ಮೊದಲಾದ
ದೇವನಿವಹದ ವಿನಯದಿಂ ಸೌಶೀಲ್ಯಮಯಮುಂ । ಇಟ್ಟಣಿಸಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ
ವೆಜಗಿ ನೆಟ್ಟನೆಟ್ಟುನಂ ಬಜ್ಜರಮಗುಡದ ಸೂಸಕದ ಮೊಳೆಗಳೊಳ್ಳಿ

ಲ್ಪಿದ ವಿರಕ್ತರ ಸ್ವಚ್ಛತರಪಟಚ್ಚ ರೋತ್ತರೀಯಶಕಲಮಂ ಪೂಸರಂಗೆತ್ತು
 ಸುತ್ತವಿಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳೆಸಕದಿಂ ವೈರಾಗ್ಯನುಯಮುಂ | ಭಗವ
 ತ್ಸಂದರ್ಯಾತಿಶಯದಿಂದೆಮೆಯಾಟಮುಲಾದಿಪುರ್ದೊಂದೆ ತೆಜನಾ
 ದೊಡಂ ದೇವಲೋಕದೊಳೆಂದೆಂದು ಕಾಣದರ್ಚಾವತಾರಸೌಲಭ್ಯದೊ
 ಳಚ್ಚರಿವಡುವರ್ ದೇವರೆಂದು ತಿಳಿವುದಜುಂ ವಿನೇಕನುಯಮುಂ | ತತ್ತ
 ದವಸರದೊಳೆತ್ತಿಜಿದೆಗೆದು ತೊಳಗುವಾಲತಿಯ ಪಲವುಂ ದೀವಿಗೆಗುಡಿ
 ಗಳ್ ಪಲವುಂ ರನ್ನಗಂಬಂಗಳೊಳ್ಳಡಿನೆಟಲೊಂಬುದಜುಂ ತೇಜೋನು
 ಯಮುಂ | ಮುಂ ಭರದ್ವಾಜಾಶ್ರಮದೊಳಂ ಶಬರಿಯೆಲೆವನೆಯೊಳಂ
 ನಂದಮಂದಿರದೊಳಂ ಗೊಲ್ಲವಳ್ಳಿಯ ಗುಡಿಲ್ಗೊಳಂ ಗೋವರ್ಧನಾಗ್ರ
 ದೊಳಂ ಯತಿಪತ್ನಿಯರೊತ್ತಿನೊಳಂ ಸವಿದ ಶಾಕಶಾಲ್ಯೋದನ ಸೂಪಾ
 ಪೂಪ ಪಾಯಸ ಪರಮಾನ್ನ ಫಲ ಮೂಲ ದಧಿ ದುಗ್ಧ ನವನೀತಂ ಮೊದ
 ಲಾದುವನಿತುಮನೊಂದೊಂದವಸರದೊಳ್ ತನ್ನ ಮಹಿಶೂರನಗರದರಸರ್
 ನಿವೇದನಂಗೆಯ್ದು ದನಾರೋಗಿಸಿ ಆ ಅಮೃತಾನ್ನಮಂ ತನ್ನ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಸವಿ
 ದೋಪುರ್ದಜುಂದಮೃತಾಸ್ವಾದನುಯಮುಮಾಗಿರ್ಪ **ರಂಗಮಂಟಪ**
 ದೊಳ್ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮಂಗೆಯ್ದೆಟ್ಟು ಮುಗಿದ ಕೆಯ್ಯುಂ ಮಣೆ
 ದೊಡಲುಮಾಗಿ ಭಕ್ತಿಭರದೊಳ್ ಗಬ್ಬಗರವಾಗಿಲೊಳ್ಳಿದು,

— ತಿರುನಾರಾಯಣರ ದಿವ್ಯಾಂಗ ಸಮುದಾಯ ಶೋಭೆಯ ವರ್ಣನೆ—

ಒಂದೆ ಸಮಯದೊಳುದಿಸಿದ ಸಾಸಿರ್ನೇಸರ್ಗಳ ಕಾಂತಿಯಂ
 ಕರ್ಗಟ್ಟಲೆಯೆನಿಸಿ ಮೆಜಿವ ದಿವ್ಯಾದ್ಭುತಕಾಂತಿ-ಅನುರ್ದುಗಡಲೊಳ್ಳೊ
 ಳೆದು ಜೊನ್ನದೊಳ್ತಣ್ಣುಗೊಳಿಸಿ ಚೆಂಬೊನ್ನ ಕರ್ವಣಿಯ ಪೊಗರ್ಗಳಂ
 ಬಣ್ಣೆಗೆಗೊಳಿಸಿ ಸಿರಿವಚ್ಚ ದ ಪಚ್ಚ ವಣಿಗಳ ಬೆಳಗಿನೊಳ್ಳೆರಸಿ ಮತ್ತೆಮತ್ತೆ
 ಬಿತ್ತರಂಬಡೆಯುತ್ತೆ ಸುತ್ತಲುಂ ಪಚ್ಚೆಯ ಗೋಡೆಯಂತೆಯುಂ ಕೆಳಗಣ್ಣೆ
 ನೀಲದ ನೆಲಗಟ್ಟಿನಂತೆಯುಂ ಮೇಗಣ್ಣೆ ರಾಜಾವರ್ತದ ಮುಚ್ಚುಳ್ಳಲಗೆ
 ಯಂತೆಯುಂ ಇದಿಜಿಖೊಳ್ಳಿದು ನಿಟ್ಟಪರ ದಿಟ್ಟಗಳ್ಗೆ ತಣ್ಣಾಡಿಗೆಯಂ

ತೆಯುಂ ಮೆಯ್ಯ ಕತ್ತರಿಯಣ್ಣಿನಂತೆಯುಂ ಕರ್ಬಟ್ಟಿಯೆಡೆಯಂತೆಯುಂ ಕಾರಗಿಲ್ವೊಗೆಯಂತೆಯುಂ ಕವಿಯುತ್ತಿದೆ । ಮತ್ತಂ ಬಾವನ್ನದ ಕಪ್ಪುರದ ಕುಂಕುಮದ ಕತ್ತರಿಯ ಪಲವುಂ ಕನ್ಯೂರ್ಗಳೊಳೆ ಪಾಲಸಂ ಕಳೆದು ಒಳ್ಗಂಪನೊಂದುಗೊಳಿಸಿದಂತೆಸೆವ ಸಿರಿಮೆಯ್ಯ ತನಿಗಂಪು— ಬೆಟ್ಟಿತಾದುದು ದಜುಂ ಲೇಸಿಸುವಂತೆಯುಂ ತುಂಬುವಂತೆಯುಂ ಘ್ರಾಣಮಂ ತಣಿಯಿ ಸುತ್ತಿದೆ । ಎಂದಿಂತು ಕಾಂತಿಸೌಗಂಧ್ಯಂಗಳೊಳ್ಳುಟುಂಗಿ ತೇಲ್ದುದಿನ್ಯಾಂಗ ಸಮುದಾಯಶೋಭೆಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತೆ ನಿರವಿಸಿದಂ :—

ಇಂದೀವಸ್ತುವೀತೆಜನೆಂದು ತಿಳಿವುದರ್ಕೆ ಯೋಗಿಗಳ ಬಗೆಗಂ ಪಟನುಡಿಗನುಡಕನಾಗದಿರ್ಪುದಜುಂದಪ್ರಮೇಯಮೆಂದುಂ, ಕಿಜುಂ ಕರ್ಕಂ ಕಿಜುದೆಂದುಂ ಪಿರಿದರ್ಕಂ ಪಿರಿದೆಂದುಂ, ಎಲ್ಲಾಪುರುಳ್ಳೊಳಿರ್ಕು ಮೆಂದುಂ, ಎಲ್ಲಾ ಪುರುಳ್ಳೊಳೊಳೊಂಡಿರ್ಕು ಮೆಂದುಂ, ಜಗಮಂ ಪಡೆವ ಪೊರೆವ ಅಟುವುನ ಬಿನದಗೆಯ್ಯೆಯೊಳ್ ಪೊಟ್ಟುಗಳೆಗುಮೆಂದುಂ ಪೇಟ್ಟರ್ । ಮತ್ತಂ ಸಿರಿರಾಣಿಯಲತಗೆಗುಜುಪುಗೊಂಡಿರ್ಪುದಜುಂ ಪರ ತತ್ತ್ವನೆಂದುಂ, ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯೆಂದುಂ, ಪರನಾತ್ಮನೆಂದುಂ, ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಮೆಂದುಂ, ಪರಮಪದನಾಸನೆಂದುಂ, ಪರನಾಸುದೇವನೆಂದುಂ, ಶ್ರೀಮ ನ್ನಾರಾಯಣನೆಂದುಂ ಪೊಗಟ್ಟಿವಡೆದಿರ್ಕುಂ । ಅಕಟಕಟ ! ನಿಟ್ಟಿಸಲುಂ ಮುಟ್ಟಲುಮಾಘ್ರಾಣಿಸಲುಂ ಸವಿಯಲುಂ ಕೇಳಲುಂ ಪೇಟಲುಂ ತಿಳಿಯಲುಂ ಜಾನಿಸಲುಂ ಕುಜುಪುಗೊಳಲುಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಿಸಲುಮಾಳ್ಗೆಯ್ಯಲುಂ ಅತ್ಯಂತದುರ್ಲಭಮಾದ ವಸ್ತು—ಎಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯೋದಯದಿಂ ಮುಂ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕದೊಳ್ಳಲವುಂ ಕಾಲಮಿದುರ್ ಸನತ್ತುಮಾರಂಗೊಲ್ದು ಅವ ನೊಡನುತ್ತರಬದರಿಕಾಶ್ರಮಮಂ ಸಾದುರ್ ಅಲ್ಲಿ ನರಸಖನಪ್ಪ ನಾರಾ ಯಣಮುನಿಯಿಂ ಪೂಜೆಗೊಂಡು ತಣೆದು ಅತ್ತಣಿಂ ಕಲಿದೋಷಂ ಸೋಂ ಕದ ತಾಣಮಂ ಕೂರ್ತ್ಯತರ್ಪ ಮುನಿಗಳ್ಗೆ ಮೊದಲಿಗರಪ್ಪ ಸನತ್ತುಮಾರ ರೊಡನೆ ಯಾದನಾಚಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪರಬ್ರಹ್ಮಗರ್ಭಮಾಗಿ ನೇದಾಂತ

ದಂತೆ ದುರ್ವಿಭಾವ್ಯನಾದೊಡನುಲ್ಲಿ ರಾಮಾನುಜಾರ್ಯಂ ಪರಿಚರೈ
 ವಡೆದು ಸರ್ವಾತ್ಮಸೇವ್ಯಮೆನಿಸಿದ ಅನಂದಮಯ ವಿಮಾನದೊಳ್ ಸುಲಭ
 ನಾಗಿಯುಂ ಸುವ್ಯಕ್ತನಾಗಿಯುಂ ತೋಜುತಿದೆ | ಮತ್ತಮೀವಸ್ತುವಂ
 ಭಾವಿಸೆ ಎರ್ದೆಯೊಳಿಸ್ ಸಿರಿರಾಣಿಯ ಮೆಯ್ಯೊಗರ್ವೊಣ್ಣಿದಂತೆಸೆವ
 ಪಳದಿಯುಡೆಯ ಪೊನ್ನೊಳ್ಳುದುಗಿಸಿ ಪಚ್ಚಿ ವಣಿಯೊಳ್ಳನೆದ ಪಟನುಡಿ
 ವೆಂಡಿರ ತೊಂಡಿಲ್ವಚ್ಚ ದಂತೆಯುಂ, ಪೊಡವಿನೀಳೆಯರ ಸಿರಿಮೆಯ್ಯ ಕತ್ತು
 ರಿಯಣ್ಣಿನಿಂ ಪೊಗರ್ವಡೆದ ಯಾದನಾದ್ರಿಯ ಮುಡಿಯ ಕನ್ನೆಯ್ವಿಲ
 ಬಾಸಿಗದಂತೆಯುಂ, ಕೆಂಬರಲ್ವಳಿರ್ಗಳಿಂ ದಿನ್ಯಾಯುಧಂಗಳೆಂಬ ಪೊಡೊಂ
 ಬೆಗಳಂ ತಳೆದು ಕೆಳಗಣ್ಣಂ ಮೇಗಣ್ಣಂ ಮಿದಿರ್ಗಂ ಪಾಯ್ವೆಸೆವ ನಿಡುದೋ
 ಳ್ಣೊಂಬುಗಳಿಂ ಪೊದಲ್ವ ಪಾಂಜಾತದಂತೆಯುಂ, ಸಿರಿಯಡಿಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣೊಗದಾ
 ವರೆಗಳಿಂದೆಯುಂ ಸಿರಿಪೊಡವಿಯಂಚೆಗಳಿಂದೆಯುಂ ಚೆಲ್ವವಡೆದವೃತ
 ತಟಾಕದಂತೆಯುಂ, ರಸವಚ್ಚಂಗಳ ಬಣ್ಣಿಗೆವೆಳಿಗಿನಿದೆ ಇಂದ್ರಧನುವಂ
 ಸಿರಿರಾಣಿಯ ಪೊಂಜೆಳೆಮೆಯ್ಯಿಂ ಮಿಂಚುವಳ್ಳಿಯನೊಳಕೊಂಡೆಸೆವನು
 ದುಂಡ ಕರ್ನುಗಿಲಂತೆಯುಂ ತೋರ್ಕುಂ | ಮತ್ತಮೀವಸ್ತುವಂ ನಿಟ್ಟಿಪಿ
 ನಂ ಎನ್ನಂ ಎನ್ನ ಪೊನ್ನಂ ಎನ್ನೊಡಮೆಯಂ ಎನ್ನೈಸಿರಿಯಂ ಎನ್ನರಮನೆ
 ಯಂ ಎನ್ನಾಳ್ವನಂ ಎನ್ನ ತಾಯಂ ಎನ್ನ ತಂದೆಯಂ ಎನ್ನ ಪುಣ್ಯೋದ
 ಯಮಂ ಎನ್ನ ಭಾಗ್ಯದ ಫಲಮಂ ಎನ್ನಿಷ್ಟಾರ್ಥಮಂ ಎನ್ನೊಡಲಂ ಎನ್ನ
 ಹರಣಮಂ ಎನ್ನಾತ್ಮಮಂ ಎನ್ನ ದೇಶಿಕನಂ ಎನ್ನ ಕುಲದೇವತೆಯಂ
 ಕಂಡಂತೆ ಎನ್ನ ಮನದೊಳಾನಂದದ ಪೊನಲ್ ಪೊಣ್ಮಿಯಿರ್ತಡಿಯಂ
 ಮೀಜು ಪಾಯ್ವೆನ್ನಂ ತೇಲಿಸುತ್ತಂ ತೆರೆಗಳಿಂದುಯ್ಯಲಾಡಿಸುತ್ತಂ ಪರ
 ವಶಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ | ಮತ್ತಂ ಮತ್ತಂ ಭಾವಿಸೆ ಪುರುಳ್ಳಿ ಪುರುಳುಂ, ಆಭರ
 ಣಕ್ಕೆ ಆಭರಣಮುಂ, ಹರಣಕ್ಕೆ ಹರಣಮುಂ ಚೈತನ್ಯಕ್ಕೆ ಚೈತನ್ಯಮುಂ,
 ಆತ್ಮಂಗಾತ್ಮನುಮಾಗಿರ್ಕುಂ | ಮತ್ತಮೊಂದೊಂದನಯನದ ಸೌಂದರ್ಯ
 ನುಂ ನಿರವಿಸುವಿನಂ ಸಾಸುವೆಯುಂ ಕೊರೆದು ಕಡಲಂ ತುಂಬಲಡಂಗದೆ

ಪೊಜಮಡುವಂತೆ ಬಗೆಗಳನಡದೆ ಪೊಜಸೂಸುವ ಆನಂದರಸಪ್ರನಾಹ
ಮೆನೆ ನುತಿಗೆಯ್ದನದೆಂತೆನೆ :—

— ಸ್ತುತಿ —

ಈ ಸಿರಿಯಡಿಯೈಸೆ ಮುಂ ಜಗಮನಳೆನಾಗಳ್ ಬೊಮ್ಮಂ ಮೊ
ದಲಾಗಿ ಪುಟುಗಳ್ವರೆಗಂ ಪಿರಿದು ಕಿಜುದಿಂದೆಣಿಸದೆ ಅನಿಬರ ಸಿರದೊಳ
ಮಲದಾರವರೆಯಂತೆಸೆದುದು ! ಇದಜುಂಗುಟದುಗುಗೊನೆಯಿಂ ಪರಿದ
ಅಜಾಂಡದ ಪೊಜವಳಯದ ಪೊಸನೀರೊಳ್ಳೆರಸಿ ನಾಲೊಗಂ ತನ್ನ ಕೈಗಿಂಡಿ
ಯ ನೀರೊಳ್ಳೊಳೆಯಲಾತೀರ್ಥದಿಂದೈಸೆ ಶಿವಂ ಶಿವನೆನಿಸಿದಂ ; ಮೂಜ
ಗಮುಂ ಪಾವನಮೆನಿಸಿದುದು ! ಇದನೈಸೆ ಸುರರ್ ಮುಡಿಯೊಳಂ
ಯೋಗಿಗಳ್ಳೆಗೆದಾವರೆಯೊಳನಾಂತು ಸಂತಸಂಗೊಂಬರ್ ! ಇದಜ ಸೋಂ
ಕಿನಿಂದೈಸೆ ಕಲ್ಲುಜಿ ಕಣ್ಣಿಜಿದುದು ; ಸೀದ ಕಂಡಂ ಸಿಸುವಾದುದು !
ಇದೈಸೆ ಕರ್ಮಜ್ಞಾನಕಭಕ್ತಿಗಳಂ ಕಡೆಗಣಿಸಿ ತನ್ನಂ ನೆರೆ ನಂಬಿದರ್ಗೆ
ಸಾಕ್ಷಾನ್ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯಮಾದುದು ! ಇದೈಸೆ ಸನಕಾದಿಗಳೆರ್ದೆಯೊ
ಳ್ಳಂಚಲಮಾಗಿಯುಮೆನ್ನಿದಿರೊಳೆಪದ್ಮಪೀಠದೊಳ್ ಪದುಳಂಗೊಂಡಿರ್ಪು
ದಜುಂ ತನ್ನ ಸೌಲಭ್ಯಮನುದ್ಯಾಪಿಸಿದುದು ! ಈ ಜಂಘಗಳೈಸೆ ಶ್ರೀಭೂ
ಮಿಕರಕಮಲಾಲಿತಂಗಳಾಗಿಯುಂ ಕುರುಪುರಿಗೆ ದೂದುನಡೆದು ತನ್ನ
ಭಕ್ತವಶ್ಯತೆಯಂ ಮುಜಿದುವು ! ಈ ದುಂಡುದೊಡೆಗಳೈಸೆ ನೀಳೆಗೆ ಲೀಲೋ
ಪಧಾನಮಾಗಿಯುಂ ಮಧುಕೈಟಭರೆಂಬ ಕೀಟಂಗಳಂ ತೊತ್ತಲಿಂದುಟು
ತನ್ನ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹಮಂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದುವು ! ಈಬಲಮುರಿವೊಕ್ಕುಟುಗಳ
ನೈಸೆ ತನ್ನೊಳ್ಳೆಳೆದ ತಾವರೆಯಿಂ ನಾಲೊಗನಂ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಜಗತ್ತಾರ
ಣತ್ವಮಂ ನೆಲೆಗೆಯ್ದುದು ! ಈತೆಳ್ಳಸಿಜ್ಞೈಸೆ ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ ಲೋಕಂಗಳ
ನೊಳಕೊಂಡುಂ ತುಂಬದೆ ಗೊಲ್ಲವಳ್ಳಿಯ ಗುಡಿಲ್ಗೊಳ್ಳೊಳ್ ಕಳವುಗೊಂಡ
ಪಾಲೊಸರ್ಬೆಣ್ಣೆಗಳಿಂದೆಯುಂ ಸುಚಿಂತಸುತನ ಭಿಕ್ಷಾನ್ನದಿಂದೆಯುಂ
ತಣಿದು ಭಕ್ತಸಂಸ್ಪೃಷ್ಟವಸ್ತುಪ್ರೀತಿಯಂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದುದು ! ಈ ವೇರೆರ್ದೆ

ಯೈಸೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕೌಸ್ತುಭವನಮಾಲೆಗಳನಿಸಿನಿಸುಂ ಕೆಲಕ್ಕೆ ತೊಲಗಿ
ಯಿಂಬುಗೊಳಿಸಿ ಭೃಗುಮುನಿಯಡಿಗುಲುಪನಂಗೀಕರಿಸಿ ತನ್ನ ಸತ್ವಗುಣ
ಮಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿದುದು ! ಈ ನಿಡುದೋಳ್ಳೈಸೆ ದಿವ್ಯಮಹಿಮಿಸಂಶ್ಲೇಷ
ದೊಳ್ಳಾಜನಾಗಿದುರ್ಫಂ ನರೆತೆರೆಸೆರೆಗಳಿಂ ನಿಚಿತಮಾದ ಕುಚೇಲನೋ
ಲಂ ತಕ್ಕವಿಸಿ ಪೆರ್ಕಳಂಗೊಂಡು ತನ್ನ ವಾತ್ಸಲ್ಯಮಂ ಪೊಗಬ್ಬಿದು
ಈ ಸಿರಿಮೊಗಮೈಸೆ ಯೋಗಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಸುಲುವುದೋಜದಿದುರ್ಫಂ
ಎನ್ನಿದಿರೊಳ್ಳೊಳೆನಗೆಯುಂ ಕುಳಿನೋಟಿಮುನಾಗಿ ನೆಲಿಸಿ ತನ್ನ ಸೌಶಿ
ಲ್ಯಮಂ ಸೊಲ್ಲಿಸಿದುದು ! ಈ ಸಿರಿಮುಡಿಯೈಸೆ ಉಭಯ ವಿಭೂತಿಯೊಡ
ತನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ರನ್ನಮಗುಡಮಂ ಧರಿಸಿಯುಂ ತಿರುಕುಳಿಪಾರ್ವರಡಿಗೇಜಿ
ತನ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಮಂ ತೋಜುದುದು !

ಎಂದಿಂತು ದಿವ್ಯಾನಯವಂಗಳ ಚರಿತ್ರಮಂ ನಿರವಿಸಿ ಸೌಂದರ್ಯ
ಮನೆರ್ದೆಯೊಳ್ಳಂದಿಗೊಳಿಸಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದನದೆಂತೆನೆ :—

— ಚಿಲ್ವರಾಯನ ಸೌಂದರ್ಯ —

ಸಿರಿಮೊಗದಾವರೆಯೊಳ್ಳಳೆಯಿಂದಮೋ ಕುರುಳ್ಳಟ್ಟಲೆಯೊಳ್ ಕೆ
ಣದಿಂದಮೋ ತನ್ನ ತಾಯ್ವನೆಯೆನಿಸ ಪಿರಿಗಣ್ಣೊಳ್ ಪ್ರಣಯದಿಂದ
ಮೋ ಏತಜುಂದಾದೊಡಂ ಸೂರ್ಯನೆಯ್ತಂದಿರ್ಪದೆ ದಿಟಂ ; ಆದೊಡಂ
ಕೀರಿಟರತ್ತಂಗಳ್ ಕೀರ್ತಿವಡೆದುವು । ಪಣೆವಟ್ಟದ ರನ್ನವೆಳಗಿಂಗಳ್ಳಿ ಕೆ
ಗಣ್ಣೆ ನಡೆದಲ್ಲಿ ಎಳನಗೆಯ ಜೊನ್ನಮೆಟ್ಟಿಟ್ಟುವಿನಂ ಮೇಗಣ್ಣೆ ಪಾಯ್ಕ
ಸುಲಾಗೊಂಡು ನಟ್ಟನಡುವೆ ನೆಗೆವ ಸಿರಿವಣ್ವೆಳಗಿನಬ್ಬರಕ್ಕರ್ಬಗಿಯಾ
ಗಿರ್ಕೆಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯುತ್ಲ್ಲಿಯುಂ ಸಿರಿಗೆಯ್ಗಳಿಂ ನೆಗಸಿದ ಸಂಕು ಪಾಜು
ಬಳೆಗಳೆಂಬ ಸಸಿನೇಸರ್ಗಳಂ ಕಂಡು ಕಾತರಿಸಿ ಕುರುಳ್ಳಟ್ಟಲೆ ನುಣ್ಣುಣ
ಯಂ ಪತ್ತಿ ಪದುಳದೊಳಿರ್ಕುಂ ; ಆದೊಡಂ ಸಿರಿಮೊಗಸಸಿ ಜಸಂಬಡ
ದುದು । ಸಿರಿಮೆಯ್ಯ ತನಿವೊಗರೆಂಬ ಪನ್ನೀರ್ವೊನಲುಂ ಸಿರಿದೋಳ್ಳಳೆಂಬ
ಪೆರ್ದೆರೆಗಳುಂ ಕೊರಲೊಳ್ಳರಿಸಿದ ಮುತ್ತಿನ ಕಂಠಸರದ ನೆವದಿಂ ಪಂದ:

ವರ್ಷ ಬಾಂಬೊಲಿಯುಂ ಕೆಂಪುವಚ್ಚದ ಕದಿರ್ಗಳೆಂಬ ಪವಳಗುಡಿಗಳುಂ
 ಕೊರಲ್ಸುಂಕುನಾಗಿ ತೋರ್ಪ ಪೇರೆರ್ದೆಯಂ ಕಡಲ್ಗಿತ್ತು ಕೌಸ್ತುಭಮುಂ
 ಸಿರಿಯರಸಿಯುಂ ನೆಲಸಿರ್ಕುಂ ; ಆದೊಡಂ ಬಗೆಯೊಳೊಗೆದ ಸಸಿಯ
 ಸೋದರಸ್ನೇಹಂ ನೆಗಟ್ಟಿನಡೆದುದು । ಒಳಗಡಿದ ಮೂಜುಂಜಗದ ಭಾರ
 ದಿಂ ಸರಿಯದಂತೆ ರನ್ನದ ಪೊಡೆಗಟ್ಟುಗಟ್ಟುಪುದು ; ಆದೊಡಂ ಬೆಣ್ಣೆಗಳ
 ವಿನೊಳೊಗ್ಗಿಸಿ ಕಟ್ಟಿದ ಕಡೆದಾವು ಪೊಗಟ್ಟಿನಡೆದುದು । ಎರ್ದೆಯೊಳರ್ಪ
 ರಾಣಿಯ ಮೆಯ್ಯೊಗರಂದಮೆ ಪೊದೆದ ದುಗುಲಂ ಪೊಂಬಣ್ಣಮಾದುದು ;
 ಆದೊಡಂ ಪೀತಾಂಬರಂ ವೆರ್ವೆನೆತ್ತದು । ಉಡೆನೂಲ ಕೆಂಬರಲ್ಗಳ
 ಪೊಗರ್ಗಳಿಂದಮೆ ತೊಡೆಗಳ್ಳೆಂಪಡರ್ವು ; ಆದೊಡಂ ಮುಂ ಪತ್ತಿದ
 ಮಧುಕೈಟಭರ ನೆತ್ತರ್ ನೆವಮಾದುದು । ಅಶರಣ್ಯಶರಣ್ಯಮೆನಿಸ ದಿವ್ಯ
 ಪಾದಾಂಬುಜಂಗಳ ಸೋಂಕಿನಿಂದಮೆ ಕಿಲುದೊಡೆಗಳ್ ನವಿರ್ದಳೆದುವು ;
 ಆದೊಡಂ ಪಾದಪೀಠದೊಳರ್ಪ ಪೊಡವಿನಡದಿಯ ಮೆಯ್ಯೊಂಕು ಮೈಮೆ
 ನೆತ್ತದು । ಮತ್ತಂ ಪಾದಂಗಳೆಂಬ ಕಲ್ಪಪಾದಪಂಗಳ ಬೆರಲೊಂಬುಗಳ
 ಪೊದೊಂಬೆಗಳೆಂಬ ನೆನಪಂ ನೆಗಟ್ಟುತ್ತೆ ಸಕಲಜಗಮನೇಕವೇಳೆಯೊಳ್
 ಪಾನನಂಗೆಯ್ವ ತವಕದೊಳ್ಳುತ್ತಂ ಮೆಯ್ಯೆತ್ತು ಪಾಯ್ವ ನಖರುಚಿಗಂ
 ಗಾಪ್ರವಾಹದೊಳ್ಳಂದೆನ್ನ ಕಂದುಗಳಂ ಕಳೆವೆಂ । ಪರಿಮಳಕ್ಕೆಳಸಿ ಕಾಲಿ
 ನೆಡೆಯೊಳ್ಳುತ್ತಂ ಮುತ್ತಿದ ತುಂಬಿಗಳಿಂದೆಸೆವ ಸಾಸಿರ್ಪೆಸರ ಪೂಜೆಯ
 ತಾವರೆಯೊಳ್ಳರಸಿ ನೀಲದ ಪೆಂಡೆಯಂಗಳಂ ಧರಿಸಿದ ಸಿರಿಯಡಿಗಳನಟಿಸಿ
 ಕುಲುಪುಗಂಡೆಜಿಗಿ ಕೃತಾರ್ಥನವ್ವೆಂ । ಪೊಡವಿನಡದಿಯ ಕೆಯ್ಯೊಂಕಿ
 ನೊಳ್ ಕಂಟಕಿತನಾಗಿರ್ಪದಜುಂದಡಿವಾನರಿಯ ಪೇರ್ದಂಟೆನಿಸ ಜಂಘೆ
 ಗಳಂ ಕಂಡೆನ್ನ ಭವಪಥಜಾಂಘಿಕತ್ವಮಂ ಕಳೆವೆಂ । ಓರಡಿಯ ಪೊರ್ದು
 ಗೆಯಿಂ ನೆಗಟ್ಟಿವೆತ್ತ ಗಂಗೆಯಂ ಕೀಟ್ಟಡಿಸಲಿಂದಿರ್ವೆಯ್ವಳೆದ ಎರಡುಂ
 ಸಿರಿಯಡಿಗಳ್ಳೆ ಪಾಯ್ವ ಜಗುನೆಯಂತಿರ್ಪ ತೋಜದೊಡೆಗಳಂ ಸೇಜು
 ಯೆನ್ನ ಬಗೆಯ ಬಡತನನುಂ ಪರಿಹರಿಸುವೆಂ । ವಲಿಗಳೆಂಬ ತೆರೆಗಳುಂ

ನಾಭಿಯೆಂಬ ಸುತಿಯುನಾಗಿ ಪಾಯ್ವ ಶರೀರಕಾಂತಿಪ್ರವಾಹದೊಳ್
ಮುಲುಂಗಿ ಎನ್ನ ತಾಪತ್ರಯನುಂ ತಜುಬುವೆಂ । ಪೊದೆದ ದುಗುಲದ
ತೆರೆಗಳುಂ ಮುತ್ತಿನ ಸರಂಗಳೆಂಬ ನೊರೆಗಳುಂ ಪೊಣ್ಣಿದ ಕೌಸ್ತುಭಮುಂ
ಸಿರಿಯುನಾಗಿಪುರದಜುಂ ಕಡಲ ತಡಿಯಂ ಪೊಲ್ವ ಪೇರೆರ್ದೆಯೊಳ್
ನೆಲಸಿ ಅನಿಮಿಷತ್ವನುಂ ಪಡೆದೆನ್ನ ಕಣ್ಣಳಿಂದಮದುಂಡು ತಣೆವೆಂ ।
ಶ್ವೇತೋರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರದ ನೆನದೊಳ್ ನೆಗೆದ ಕೇದಗೆಯ ಕೊನೆಯೆಸಲ್ಪಳುಂ
ನಿಡುಗಣ್ಣಾವರೆಗಳುಂ ನಾಸಿಗೆಯೆಂಬ ಸಂಪಗೆಯುಂ ಬಾಯ್ವೆಜಿಯೆಂಬ
ಬಂದುಗೆಯುಂ ಪಲ್ಲೊಲ್ಲೆಗಳುಮಮದಿರೆ ಸಿರಿರಾಣಿಯ ಕೆಯ್ಯೊಳ್
ಪಿಡಿದಾಡಲ್ಪೆಂದು ಕೊರಲ್ಗಾವಿನೊಳ್ ಕಟ್ಟಿದ ಪೊಸವಗೆಯ ಪೂಸೆಂಡಂ
ಪೊಲ್ವ ಮೊಗದ ಸೌಗಂಧ್ಯಮನಾಘ್ರಣಿಸಿ ಮನದ ಜಾಡ್ಯನುಂ ಜಾ
ಜುಸುವೆಂ । ಮತ್ತಂ ಪೊಸಪೊಸವೊಗರ್ಗಳೆಂ ಪೊಂಗುವ ಮಗುಡಮುಂ
ಪೊಳೆವ ಪಣೆಯುಂ ಪೆಜಿಗೆಜಿನಾಮಮುಂ ನಿಮಿರ್ದ ಪುರ್ಬುಂ ನೀಳ್ವ
ಕಣ್ಣುಂ ಪೆಂಪುವಡೆದ ನಾಸಾಚಂಪಕಮುಂ ತೊಳಪ ಕದಂಪುಂ ತೊಂಡೆ
ನಾಯ್ವೆಜಿಯುಂ ಮುದ್ದುನಗೆಯುಂ ಮೊನೆವಲ್ಲುಂ ಒಳ್ಳಿವಿಯುಂ
ಒಲೆನ ಕುಂಡಲಮುಂ ದುಂಡುಗೊರಲುಂ ತೋಜಗಂದಮುಂ ತಟ್ಟ
ತೋಳುಂ ತಾವರೆಗೆಯ್ಯುಂ ಬಲಮುರಿಸಂಕುಂ ಪಾಜುಂಬಳೆಕ್ಕೈದುಂ
ಪೇರೆರ್ದೆಯುಂ ಕಣ್ಣುಸರಂಗಳುಂ ಕೌಸ್ತುಭಮಣಿಯುಂ ಸಿರಿವಚ್ಚಿ
ಗುಜುಪುಂ ಸಿರಿರಾಣಿಯುಂ ಪೊಸದೊಳಚಿಸರಮುಂ ಪೊನ್ನುಡೆಯುಂ
ಬೆಳ್ಳನ್ನನೂಲುಂ ರನ್ನವಚ್ಚಂಗಳುಂ ರಂಜಪ ಪೊಡೆಗಟ್ಟುಂ ತೆಳ್ಳಸಿಜುಂ
ತಿನಳಿಯುಂ ಬಡನಡುವುಂ ಬಣ್ಣವುಡೆಯುಂ ಪೊನ್ನುಡೆನೂಲುಂ ಪೊದಟ್ಟ
ಕಾಂಚಿಯುಂ ಬಲ್ಲೊಡೆಯುಂ ಬಟ್ಟೆ ಮೊಲಕಾಲುಂ ಸ್ನಿಗ್ಧಜಂಘೆಯುಂ
ಸಿರಿಯಡಿಗಳುಮಾದ ವಿದ್ಯಮಂಗಳವಿಗ್ರಹಮುಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ತಣೆಯದೆ ಕಟ್ಟಾ
ಸೆಯುಂ ದಕ್ಕುಗೊಳಲ್ಪೆಳಸಿ ದಿಟ್ಟಿನಾಗಲಿಂದೊಳಪುಗಿಸಿ ಬಗೆವನೆಯೊಳ
ರಿಸಿ ಭಾವಿಸುವಿನಂ—ಕನಸಿನಂತೆಯುಂ ಯೋಗಸಾಕ್ಷಾತ್ಪಾರದಂತೆಯುಂ

ಮಲ್ಲದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿ ಮುದ್ದುಮೊಗಮುಂ ಮೊಳೆನಗೆಯುಂ ಒಲೈ
 ನೋಟಮುಂ ಒಳ್ವಾತುಮಾಗಿ ನೆಲೆನಿಂದು—“ ಎಲೆಯರಸ ! ನಿನ್ನ
 ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ದಶರಥನಂತೆಯುಂ ವಸುದೇವನಂತೆಯುಂ ನಿನ್ನಂ ತಂದೆ
 ಗೆತ್ತು ನಿನ್ನೆದೆಯೊಳ್ ನೆಲಸಿದೆಂ. ನಿನಗೊರಸಪುತ್ರನಾಗಿ ಜನಿಸುವೆಂ.
 ನೀನುಮಂಜದೆ ಅಚ್ಚರಿವಡೆಯದೆ ಎನ್ನಂ ಎನ್ನ ವಾತ್ಸಲ್ಯಮುಮಂ
 ನೆನೆದು ಪದುಳಂಗೊಂಡು ನಿನ್ನೊಳ್ಳೆಳೆಯಂ ಅಳಹಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯಗಂ
 ನಿನ್ನ ಮನದನ್ನಳ್ ಅವೃತಾಂಬೆಗಮಲ್ಲದೆ ಪೆಪರೊರ್ವಗಮಂಪದೆ
 ಮೌನದೊಳಿಪುದು. ಆನುಂ ನಿನ್ನರಮನೆಯ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದ ಚಾತು
 ರ್ಯಮನೊಂದುವೆರಸಿ ಒಳ್ಳುಗೊಳಿಸಿ ಪಲವುಂ ದಿವ್ಯಾಧ್ಯುತಚರಿತಂಗಳ
 ನೆಸಗಿ ದುಷ್ಟರನಿಬರಂ ಮೆಟ್ಟಿ ಶಿಷ್ಟರಂ ನಟ್ಟುನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಸಾತ್ವಿಕ
 ಧರ್ಮಂಗಳಂ ಸಾಧಿಸುವೆಂ. ಕಲಿದೋಷಮಂ ಕಳೆದು ಕೃತಯುಗದೊ
 ಳೆಂತಂತು ಸಕಲವರ್ಣಾಶ್ರಮಧರ್ಮಂಗಳಂ ಸಂಗತಿಗೊಳಿಸುವೆಂ ” ಎಂದು
 ಸಿರ್ವದುಂ ; ಅರಸಂ ಹಸಾದಮೆಂದಾಣತಿಯಂ ಸಿರದೊಳಾಂತು ಕಣ್ಣಿಜಿ
 ವುದುಂ ; ಅರ್ಚಕಕೊರಲೈ ದುಂಡಮಲ್ಲಿಗೆದಂಡೆಯಂ ತಲೆಯೆದ್ದೆಭುಜಂ
 ಗಳೈ ಶರಕೋಪಮಂ ಕೆಯೈ ತೀರ್ಥಮಂ ಬಟುಕ್ಕುಭಯಹಸ್ತಮಂ ಕುಡೆ,
 ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥತೆನೆತ್ತು ಅತ್ತಣೆಂ ಪೊಪಮಟ್ಟು ಜಿಲ್ಲರ ಸನ್ನಿಧಿ
 ಯೊಳ್ ನಿಂದು ಕೆಯ್ಯುದೆಣಿಸಿದಂ :—

— ಚಿಲ್ವರಾಯನನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಿ ಎಣಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ —

ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಂ ತನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿವರಿಗಮೆಯ್ತಂದು ವಂದನಂ
 ಗೆಯ್ಯದರ್ಕಾಪದ ಮುದುಪರುಂ ಮಕ್ಕಳುಂ ಪೆಟವರುಂ ಬೇನೆಯಡ
 ಸಿದರುಂ ದರ್ಶನಂಗೆಯ್ಯ ಬದ್ಮಂಕಲೆಂದು ಉಕ್ಕುವದೊಳ್ಬೀದಿಯಂ ಬಲ
 ವರ್ಪುದರ್ಕೆ ಪೊತ್ತ ಪೊಸವರಿಜಡೈಸೆ ! ನೀಳ್ವ ಮಗುಡಮುಂ ನಸುಗವಿದ
 ನೊಪಲ್ವಟ್ಟುಮುಂ ಸಿರಿಗುರುಳುಂ ನುಣ್ಣುಣೆಯುಂ ಪೊಳೆವ ಕತುರಿಯ
 ತಿಲಕಮುಂ ಕುಡುವುರ್ವುಂ ಬಗಸೆಗಣ್ಣುಂ ಅರೆವಿದ ಸಂಪಗೆನನೆಯಂ

ಪಟುವ ಮೂಗುಂ ಎಳನಗೆಯುಂ ಚೆಂಬಾಯ್ಡೆ ಷಿಯುಂ ಗೆಱಿಗೊರಲುಂ
 ನೀಳ್ವ ತೋಳುಂ ನೆಗಸಿದ ಶಂಕಚಕ್ರಂಗಳುಂ ಒಯ್ಯರದೊಳೂಪು
 ಗದೆಯುಂ ನಸುಮುಂಬರಿಸಿದ ಅಭಯಹಸ್ತಮುಂ ಬಡನಡುವಿನೊಳ್
 ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿದ ಪೊಂಬಟ್ಟಿದಟ್ಟಿಯುಂ ಪದ್ಮಪೀಠದೊಳ್ ನೆಲಿಸಿದ ಪಾದ
 ಪದ್ಮಮುನಾದ ನೆಲೆಯುಂ ನಿಟ್ಟಿಸೆ—ಇರ್ಕೆಲದೊಳ್ ಭುಜಮಂ ಭುಜಂ
 ಸೋಂಕೆ ನಿಂದಿರ್ಪ ರಾಣಿಯರೊಡವೆರಸಿ ಕುಣಿಯುತೆಳಸಿದಂತೆಯುಂ
 ನಗುತ್ತೆ ನುಡಿಸುತ್ತೆ ವಂದು ಎನ್ನೊಡವೆರೆದಂತೆಯುಂ ಒಳಪುಗುವಂತೆ
 ಯುಂ ತೋಜುತಿದೆ | ಮತ್ತಂ ಕಿರೀಟದೊಳೊಡೆತನಮುಂ ದಿಟ್ಟಿಯೊಳ್ಳಾ
 ರುಣ್ಯಮುಂ ನಸುನಗೆಯೊಳ್ ವಾತ್ಸಲ್ಯಮುಂ ಕೆಯ್ಗೊಳಭಯಪ್ರದಾನ
 ಮುಂ ಎರ್ದೆಯೊಳ್ಳೆಸಿರಿಯುಂ ಪೊಡೆಗಟ್ಟಿನೊಳ್ ಸೌಲಭ್ಯಮುಂ ಪೊರ್ಕು
 ಟಿಯೊಳ್ ಜಗತ್ಪಾರಣತ್ವಮುಂ ಸಿರಿಯಡಿಯೊಳುಪಾಯಮುಂ ಇರ್ಕೆಲದ
 ರಾಣಿಯರೊಳ್ ಪುರುಷಕಾರತ್ವಮುಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ತೋಜುತಿದೆ |
 ಮತ್ತಮೀವಸ್ತು ನಿಟ್ಟಿಸಿದೊಡನೆ ಕಣ್ಮನಂಗಳುಂ ಕವರ್ದುಕೊಳುತಿದೆ | ಬಿಡು
 ಗಣ್ಣರ್ ಕುಡಿವನುರ್ದಿನಂತೆ ಬೆಡಗುದೋಜದೆ ಏಪೊಲುಮೆಡವಿಡದೆ
 ಸವಿದೊಡಂ ತಣಿವುಗುಡದೆ ಸವಿಯೇಜುತಿದೆ | ಈವಸ್ತುವಂ ನಿಟ್ಟಿಸೆನ್ನ
 ಕಣ್ಣಳ್ ಪಲವಕ್ಕೆ, ಜಾನಿಪ ಮನಮುಂ ವಿಭುವಕ್ಕೆ, ಆಳ್ಗೆಯ್ವ ಮೆಯ್ಯು
 ಮಿರ್ಮೆಯ್ಯುಂ ನೂರ್ಮೆಯ್ಯುಂ ಸಾಸಿರ್ಮೆಯ್ಯುಮಕ್ಕೆ ; ಆದೊಡಂ ತಣಿ
 ವುದೋರ್ಪದರಿದು | ಒಂದೊಂದನಯವದ ಸೌಂದರ್ಯಮೆ ಮೂಜಗಮಂ
 ಬೆಲೆಗೆಯ್ದು ಕೊಳಲೆಳಸುತ್ತಿದೆ | ಸರ್ವಾವಯಸೌಂದರ್ಯಮಂ ಭಾವಿಸಲಾ
 ನೆನಿತರವಂ ? ಆದೊಡಂ ಕಡಲಂ ಕಳುಗೊಲಗುವಳ್ಳದೊಳಡಕಂಗೆಯ್ವ
 ಅಘಟತಘಟನಾಸಮರ್ಥನಪ್ಪ ಜಗತ್ಪತಿಯೆ ಸರ್ವಮಂ ನಿರ್ವಹಿಸುಗೆ |
 ತನ್ನಂ ನಂಬಿದರ ತನುಮಂ ತಟ್ಟಿಸಿ ಸತ್ವಮನೇತ್ತಿರಂಗೊಳಿಸಿ ಬುದ್ಧಿಯಂ
 ಪ್ರಬುದ್ಧಮೆನಿಸಿ ಪೀಯರೊಳ್ ಬೆರಕೆಗೊಳಿಸಿ ಸದಾಚಾರ್ಯಸಮಾಶ್ರಯಣಂ
 ಗೆಯಿಸಿ ಮುಕ್ತಿವರೆಗಮೆಸಗಲ್ತಕ್ಕುಪಕಾರಂಗಳನೆಸಗಿ ಸಲಪುಗುಂ | ತಾ

ನೊಡೆಯನುಮಾನೊಡಮೆಯುಮೆಂಬುದನಜಾಯದಿದೊಡಮನಾದಿಕಾಲ
ದಿಂದೀವರೆಗಮೆನ್ನನುಟುಪಿ ಈಜನ್ಮದೊಳ್ ಯದುವಂಶದೊಳ್ ತನ್ನ
ಭಕ್ತರೆಂದು ನೆಗಟ್ಟಿ ಮಹಿಶೂರಪುರದರಸುಗಳೊಳ್ ರಾಜಖುಷಿಯೆನಿಸ
ದೇವರಾಜರಸನ ಬಸಿಜಿಜ್ಞಾಳ್ ಬರಿಸಿ ಆಚಾರ್ಯವರ್ಯರೆನಿಸ ರಾಮಾನುಜ
ರಡಿಗಳಂ ಸೇರಿಸಿ ತನ್ನವನೆಂದಭಿಮಾನಿಸಿದಂ | ಈಮೇಲೆನ್ನ ಸಲಪುವುದಚ್ಚರಿ
ಯಲ್ತು ; ಆದೊಡಮೆನ್ನ ಚಾಪಲ್ಯದಿಂದಿ ಬಿನ್ನವಿಪೆಂ | ಎನ್ನೊಳ್ ತಪ್ಪೆನಿ
ತಾನುಮುಳ್ಳೊಡನಿತುಮಂ ಸೈರಿಸಿ ದಯೆಯಿಂದೆನ್ನಂ ಸಲಪುವುದು—

ಎಂದು ವಂದನಂಗೆಯ್ದು ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಮಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಪೊಜ
ಗಣ್ಗೆ ವಂದು, ಸಲವುಂ ವಾದ್ಯಘೋಷಂಗಳುಮನುಗ್ಗಡಿಪ ಕೈನಾರಿ
ಗಳ ಕೈನಾರದ ದನಿಯುಮಂ ತಂಶಮ್ಮ ಸಿರಿವಾಳಿಗೆಗಳ ಬಾಗಿಲೊಳ್
ನಿಂದು ಪರಸುವ ಹದಿಬದೆಯರ ಪರಕೆದನಿಯುಮನಾಲಿಸುತ್ತೆ ಸಂತಸ
ದಿಂದರಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಒಳವಾಗಿಲೊಳ್ ನಿಂದು, ಅಲ್ಲಿ ಸಾಮಂತ
ರಾಯರಂ ಪುರೋಹಿತಮಾತ್ಯಸೇನಾಪತಿಭೃತ್ಯವರ್ಗಮುಮಂ ಕಳುಸಿ,
ಅಳಹಿಯಸಿಂಗಾರಾರ್ಯರೊಡನೊಳಚೌಕಿಯ ಪೊಂಜಗಲಿಯೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿ
ಪುದುಂ ;

ಅರಸನ ಮನದ ಗೆಲ್ಲಮಂ ಕಳಕಳಿಪ ಮೊಗಸಿರಿಯುಮಂ ಕಂ
ಡಳಹಿಯಸಿಂಗರಾರ್ಯಂ ನುಡಿದನದೆಂತೆನೆ :—

ದೇವ ! ಚಿತ್ತವಿಪುದು. ಈಗಲ್ ದೇವರಂ ನಿರವಿಸೆ ದೇವಲೋ
ಕದಿಂದಿಟಾದಂತೆಯುಮಭಿಷ್ಠವರಮಂ ಪಡೆದಂತೆಯುಂ ಅನ್ಯತಪಾನಂ
ಗೆಯ್ದಂತೆಯುಂ ದಿವ್ಯಶಕ್ತ್ಯಾವಿಷ್ಠನಾದಂತೆಯುಂ ದೇವತೆಯಂ ಬಸಂಗೆ
ಯ್ದಂತೆಯುಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ದೇವತೆಯಂತೆಯುಂ ತೋಜುತಿದೆ. ಇದರ್ಕೆ
ಕಾರಣವುಲ್ಪಮಾಗಿರದು. ಎಂತಪ್ಪ ಸಂತಸದೊಳಂ ಕದುಬುಗೊಳದೆ
ಕಡಲ ಮಡುವಿನಂತಿರ್ಪ ದೇವರ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಪೊಣ್ಣುವ ಸಂತಸದೆರೆಗಳ್

ಮೊಗಸಿರಿಯೊಳ್ ಪಡಿನೆಲೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಇದಂ ತಿಳುಪವೇಟ್ಟುದು, ಎಂಬುದು ;

ಈಬೆಸಗೊಳ್ಳ ಕಜ್ಜದ ಬಲ್ಪನಾರಯ್ ಬಳಸಿದೂಟಗದವರ್ ಸಿಂದೆಗೆದು ದೂರದೊಳ್ ನಿಶ್ಯಬ್ದನಾಗಿ ನಿಂದಿರೆ ರಾಯನಿವನಂ ಪತ್ತೆ ಬರಿಸಿ ಕಿವಿಯೊಳಾವೃತ್ತಾಂತಮನಿತುಮಂ ಪೆಟ್ಟುದುಂ ; ಇವನುಂ ಕಿವಿವಟ್ಟಿಯೊಳ್ಳಾಯ್ ಬಗೆಗೆಜಿಯುಂ ತುಂಬಿದ ಸಂತಸದ ಪೊನಲಂ ಕೋಡಿಗೊಳಿಸು ವಂತೆ ನಲ್ಲುಡಿಗಳಂ ನುಡಿದನದೆಂತೆನೆ :—

“ ಇಂದ್ರೈಸೆ ಜಗಂ ಸನಾಥಮಾದುದು ; ಯದುಕುಲಮೇಲ್ಕಿವಡೆ ದುದು ; ಸಂಸಾರಂ ಸಾರಮೆನಿಸಿದುದು ; ರಾಜಧರ್ಮಂ ಪರ್ಮವೆತ್ತುದು ; ಕನ್ನಡನಾಡುನ್ನತಿದಾಳ್ಳುದು ; ಪ್ರಜೆಯ ಸೌಖ್ಯಂ ಪ್ರಬಲಮಾಯ್ತು ; ಸೇವರೇಲ್ಕಿ ದಿಟಂಗೊಂಡುದು ; ಪಾರ್ವರಾಸೆ ಪಣ್ಣಳಿದುದು ; ಎನ್ನಿಷ್ಟಾ ರ್ಥಮೀಡೇಜುದುದು ” ಎಂದು ನುಡಿದು ಪರಸಿ ಮನೆಗೆ ಪೋಪುದುಂ ;

ಅರಸನುಮಂತವರಮಂ ಸಾರ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಇದಿರ್ವರ್ಪ ರಾಣಿಯ ಕೈಲಾಗಿನೊಳ್ ಸಜ್ಜೆವನೆಯುಂ ಸೇರಿ, ಕಾಂಚನಮಯಮಂಚದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ನಗುತ್ತಿ—“ ಎಲೆಯರಸಿ, ನಿನಗೊಂದೊಸಗೆಯುಂ ಪೇಟ್ಟಿಂ. ಎನಗೀವ ಉಚಿತಮಾವುದು ? ” ಎನೆ ; ರಾಣಿಯುಮೊಡನೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮಣಿದ ದಿಟ್ಟಿಯುಂ ನಸುಬಾಗಿದ ಶಿರಮುಂ ಮೊಳೆವ ನಗೆಯುಂ ಮೊಗ ದೋರ್ಪ ವಿನಯಮುಮಾಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳು :—

“ ರಾಯ ! ಚಿತ್ತವಿಪುದು. ಅನುಂ ದೇವರೊಡನೆಯಾದುದು ದಜುಂ ದೇವರೊಡೆತನದೊಳಡಕಮಾದುದಲ್ಲದೆ ಎನಗೆಂದು ಪೆಜತೊಂ ದೊಡನೆಯುಂ ಪೆಜತೊಂದೊಡೆತನಮುಮಿಲ್ಲದೆ ಆನೀವುದೆತ್ತಣದು ? ದೇವರ್ ನಿರವಿಸಿದುದನಾಲಿಸಿ ಎನ್ನ ಮನದೊಳ್ ಪೊಣ್ಣಿದ ಸಂತಸದಿಂ ದೇವರ ಸಂತಸಮನಿರ್ಮಡಿಗೊಳಿಸುವೆಂ ” ಎಂಬುದುಂ ;

ಬಿನದಕ್ಕುಂ ಬಿನಯಕ್ಕುಂ ಬಿನ್ನಣಕ್ಕುಂ ತಕ್ಕು ನುಡಿಯುಂ ಕೇಳ್ವು
 ಪೆರ್ಕ್ಕಳಿಸಿ ಪೇಟ್ಟುಂ :—“ ಎಲೆ ರಾಣಿ ! ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಕೃಪಗೆ
 ನೆನಮುಮೆಲ್ಲೆಯುಮಿಲ್ಲದಿಪ್ಪುದಪುಂದೆಯುಂ ಎಮ್ಮ ಯಾದವಕುಲ
 ದೊಳ್ ಪ್ರೀತ್ಯತಶಯದಿಂದೆಯುಂ ರಾಜರಸದೇವರಾಜರಸರ ಭಕ್ತಿಪ್ರಕ
 ಷದಿಂದೆಯುಂ ಎಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯೋದಯದಿಂದೆಯುಂ ಮುಂ ಪೃಶ್ನಿಸುತಪ
 ರೊಳಂ ಅದಿತಿಕಶ್ಯಪರೊಳಂ ದೇವಕೀವಸುದೇವರೊಳಂ ಆವಿರ್ಭವಿಸಿದಂ
 ತೆಮ್ಮ ಬಸಿಜೊಳ್ ಬಂದು ಜಗಮಂ ಸಲಪುವೆನೆಂದು ತನ್ನರ್ಚಾವತಾರ
 ಮರ್ಯಾದೆಯಂ ಮೀಜು ಸಿರಿನಾಯ್ಡೆಜಿದು ನಿರವಿಸಿ ಎನ್ನೆರ್ದೆಯೊಳ್
 ಬಂದು ನಂದಂ.” ಎಂಬುದುಂ ;

ರಾಣಿಯುಂ ನವಿದಳೆದು ಆಲಿನ್ನೀರ್ಗಜಿದು ಕೊರಲ್ಸರಿಗಳಂ
 ಬಿಕ್ಕುತೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳು :—“ ಜಗದೀಶ್ವರಂ ಸರ್ವತಂತ್ರಸ್ವತಂತ್ರನಾದುದ
 ಪುಂದೆಂತೆಸಗಿದೊಡಂ ತವಿಸರಾರ್ ? ಕಿಜುದಂ ಪಿರಿದೆನಿಸಿದೊಡಂ ಬೇಡೆಂ
 ದು ತಡೆವರಾರ್ ? ತನ್ನೊಳ್ ತನುಗೆ ತಾರತಮ್ಯಮುಂಟಾದೊಡಂ ನೇಸ
 ಜ್ ಮೂಡಿದೊಡನೆ ಬಿದುವುಂ ಬೆಳ್ಳುಗಿಲುಮೊಂದೆನಿಸುವಂತೆ ಅವನ ಮೈ
 ಮೆಯಂ ನಿರವಿಸಿ ಪುಟುವುಂ ಬೊಮ್ಮನುಮೊಂದೇ ತೇಜನೈಸೆ ! ಆಸ್ವಾಮಿ
 ಯ ಕೃಪೆಯಿಂದೆಮ್ಮ ಜನ್ಮಂ ಸಫಲಮಾದುದು.” ಎಂದೊರೊರ್ವರೀ
 ನಗೆಯ ಸಂತಸವಾತುಗಳಂ ಬಳೆಯಿಸುತ್ತಿರುಳಂ ಕಳೆದರ್.

ಪೊಟ್ಟಜೆಯೊಳೆಟ್ಟರಸಂ ಮಿಂದು ಮುಡಿಲುಂಟ್ಟು ಸಂಧ್ಯಾವಂದ
 ನಮನಾಚರಿಸಿ ನಾಮತೀರ್ಥದ ಚೌಕಿಗೆ ಬಂದು ದೇವತಾಸನ್ನಿಧಿಯೊಳ್
 ಕುಳ್ಳಿದು ಅಳಹಿಯಸಿಂಗರಾರ್ಯರಂ ಬರವೇಟ್ಟು ಭರದಿಂ ಪಡಿಯ
 ಜರಂ ಕಳುಪಿವಿನಂ ;

— ಅಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯರ ಮನೆ, ಮತ್ತು ಅವರ ಶರೀರ

ಮುಂತಾದುವುಗಳ ವರ್ಣನೆ—

ಅವರ್ ಆಳ್ವನಾಣತಿವಿಡಿದು ಕಡುವೇಗದಿಂ ನಡೆತರುತ್ತೆ ಚೆಲ್ಲಿದ

ನೀರಂ, ಬರೆದ ರಂಗವಲ್ಲಿಯ ಗೆಜಿಗಳಂ, ಸಿರಿವೀಧಿಯ ಸಿಂಗರಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸು
ತುಂ ಬರೆ—ಪೊಜನಾಗಿಲ ಇರ್ಕೆಲದ ಪೆರ್ಜಗಲಿಗಳೊಳ್ ಪಿಡಿದ ಪಲಾ
ಶದಂಡಮುಂ, ಉಟ್ಟ ಬೆಳ್ಳಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಮೂಳುಂ ಬಳಸುಂ ಸುತ್ತಿದ
ಮೌಂಜಿಯುಂ ವಿಮಲಯಜ್ಞೋಪವೀತಮುಂ ಪೊದಿದ ಕೃಷ್ಣಾಜನಮುಂ
ಧವಳೋರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಮುಮಾಗಿ ಸತ್ಪದ ಬಿತ್ತುಂ ಸತ್ಪರ್ಮದ ಮೊಳೆಯುಂ
ಮೆನಿಸುವಳವಕ್ಕಳೋದುವ ವೇದಂಗಳ ಪಾವನಧ್ವನಿಯುಂ | ಒಂದೆಡೆಯೊಳ್
ತಳತಳನೆ ಪಳಂಚುವ ಪನ್ನೆರಲ್ಲಾನುಮುಂ ಪೊದಿದುಟ್ಟ ತಳಿರ್ಗಾವಿ
ಯುಡೆಗಳುಂ ಧರಿಸಿದ ತುಳಸಿತಾವರೆಮಣಿಗಳಮುಳ್ಳರಂಗಳುಂ ಶಾಂತಿ
ರಸಂ ತುಂಬಿ ತುಲುಂಕುವ ಮೊಗಸಿರಿಯುಮಾದ ಎಡೆವರೆಯದ ಕುವರ
ಸೋದುವ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧದ ಬಂಧುರಧ್ವನಿಯುಂ | ಒಂದುವರೆಸಿ ಕಿವಿಗಾನಂ
ದಂಬಡೆಯೆ ಕೇಳುತ್ತೇಜು ಬಾಗಿಲನೊಳಪೊಕ್ಕಾತೊಟ್ಟಿಯ ನಾಲ್ಕುಂ
ದಿಸೆಯ ಜಗಲಿಗಳೊಳಮೊಂದಿಸೆಯೊಳ್ ಕಾವ್ಯಮನೋದುವರುಂ ಒಂದೆ
ಡೆಯೊಳ್ ಕರ್ಕಶತರ್ಕಪ್ರವಚನಂಗಳಿಂ ತರ್ಕಿಸುವರುಂ ಒಂದೆಸೆಯೊಳ್
ಧರ್ಮಸಂಶಯಂಗಳುಂ ನ್ಯಾಯಾನುಗೃಹೀತಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಚನಂಗಳಿಂ
ತೀರ್ಚುವರುಂ ಒಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಶ್ರೀಪಾಂಚರಾತ್ರೋದಿತಪಾಂಚಕಾಲಿಕ
ಕ್ರಿಯಾಲಾಪಂಗಳನುಪನ್ಯಾಸಂಗೆಯ್ವರುಮಾಗಿರೆ ಅವರ್ಗೆ ಕೆಯ್ಯುಗಿ
ದಾಲೋಚಿಸಿದರ್ :— ಕಾಮನೀರಾವನೊರ್ಮೆಯುಂ ಪೊಕ್ಕನಲ್ಲ,
ಕ್ರೋಧಮೀಧರೆಯೊಳಡಿಯಿಟ್ಟುದಲ್ಲ, ಮೋಹಮೀಮಹಿಯುಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ
ದುದಲ್ಲ, ದಮಮೀದಸೆಯುಂ ಪೆಸಗೊಂಡುದಲ್ಲ, ಮತ್ಸರಮೀಯುಂ
ತ್ಸಂಗಮಂ ನೆನೆದುದಲ್ಲ, ಶಮದಮಾದಿಗುಣಂಗಳನಿತುಂ ಇಲ್ಲಿ ಗುರು
ಕುಲನಾಸದಿಂದೊಳ್ಳುವೆತ್ತು ಜಗದೊಳ್ ಪೊಗಟ್ಟುವಡೆದುವು. ಮತ್ತಮಿದು
ಕಲಿಯಜುಯದ ನೆಲನುಂ, ಕೇಣಂ ಕಾಣದ ತಾಣಮುಂ, ಹಿಂಸೆ ಸಂಚರಿ
ಸದ ಮನೆಯುಂ, ಹಿಸುಣ್ ಸುಲಿಯದ ಬಾಗಿಲುಂ, ಪುಸಿ ಪುಗದ ಅಗರ
ಮುಂ, ಪೋರಟೆ ಪೊರ್ದದೆಡೆಯುಂ, ತಕ್ಕಜುಯದ ತಾವುಂ, ಬೆಕ್ಕಸಂ

ಬೆಂಜಿಯದಿಕ್ಕೆಯುಂ, ಸಾಸಮಿಲ್ಲದ ದೇಶಮುಂ, ಮೋಸಂ ಸಲ್ಲದೆಲ್ಲೆಯು
ಮೆನಿಸುಗುಂ. ಮತ್ತಮೀಸಾತ್ವಿಕರ್ಗೆ ತೈಕ್ಷ್ಣ್ಯಂ ಬುದ್ಧಿಯೊಳ್ಲ್ಲದೆ
ಸ್ವಭಾವಮಂ ಭಜಿಸದು. ಭ್ರಮಣಂ ದೇಗುಲಮಂ ಬಲವರ್ಪದಜೊ
ಳ್ಲ್ಲದೆ ಅಜುವನನುಸರಿಸದು. ಮಾಲಿನ್ಯಂ ಹೋಮಧೂಮದೊಳ್ಲ್ಲದೆ
ಚಿತ್ತಮಂ ಪತ್ತದು. ದೂಷಣಂ ಪೂರ್ವಪಕ್ಷವಿಷಯದೊಳ್ಲ್ಲದೆ ಪರ
ಗುಣಂಗಳೊಳ್ ಪಸರಿಸದು. ಮುಖವಿಕಾರಂ ಮುದುಪತನದಿಂದಲ್ಲದೆ
ವಿದ್ಯಾಧನಮದಂಗಳಿಂದೊದವದು. ದಂಡಗ್ರಹಣಮಾಶ್ರಮಧರ್ಮವುಪ್ಪ
ದಲ್ಲದೆ ನಿಗ್ರಹಮಂ ನೆಗಟ್ಟದು. ಮತ್ತಂ ಇವರ್ ತರ್ಕದೊಳ್ ಗೌತ
ಮಕಣಾದರಂ, ಶಬ್ದದೊಳ್ ಪಾಣಿನಿಪತಂಜಲಿಗಳಂ, ಮೀಮಾಂಸೆಯೊಳ್
ಜೈಮಿನಿಶಬರಂ, ವೇದಾಂತದೊಳ್ ವ್ಯಾಸಬೋಧಾಯನರಂ ದೊರೆ
ಗೊಂಡಿರ್ಪರೆಂದವರ್ಗೆ ವಂದಿಸಿ ಒಳನಾಗಿಲಂ ಪೊಕ್ಕು ಪೋಸಿನಂ ;

ಅಲ್ಲಿ ಸುಧಾಧವಳತಮಪ್ಪ ವೆರ್ಜಗಲಿಯೊಳ್ ಬಳಸಿ ಪಾಸಿದ
ರನ್ನಗಂಬಳಗಳ ನಡುವೆ ಪೊಂಬಲಗೆಯೊಳ್ ತಾರಗೆಗಳ ನಡುವಣ ಪೊಂ
ಬೆಟ್ಟಿನಂತೆಯುಂ, ಬೊಮ್ಮರ ನಡುವಣ ಪೊಂಬಸಿಜನಂತೆಯುಂ, ದೇವತೆ
ಗಳ ನಡುವಣ ವಾಸುದೇವನಂತೆಯುಂ ಬಳಸಿ ಕುಳ್ಳಿದುರ್ ಭಕ್ತಿವಿನಯ
ವಿಶ್ವಸಂಗಳ ಒತ್ತಂಬದಿಂದೇಕಾಗ್ರಚಿತ್ತನಾಗಿ ಪುಸ್ತಕಂಬಿಡಿದು ವಾಚಿ
ಪಾಚಾರಸಂಪನ್ನರೆನಿಸ ಪಲವುಂ ಶಿಷ್ಯರ ನಡುವೆ ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯಮಂ ಶ್ರುತ
ಪ್ರಕಾಶಿಕಾವ್ಯಾಖ್ಯಾನೋತ್ತಿಯಿಂದುಪನ್ಯಾಸಮನೆಸಗುತುಪದೇಶಂಗೆಯ್ವ
ವೈಖರಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮನದೊಳಾಳೋಚಿಸಿದರ್ :—ಈಮಹಾನುಭಾವಂ
ಪುಣ್ಣಿಮೆಯ ಚಂದಿರನಂತೆ ತಣ್ಣುವೆತ್ತಿದೊಡಂ ಮೆಯ್ವೊಗರ್ ಮುಂಗಾರ
ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಪಳಂಚುತಿದೆ. ಈವೈಷ್ಣವರೇಂ ಧನ್ಯರೋ ! ಆನಾಗಮಿವ
ನೊಡನಿರ್ದಿವನೂಟಾಗಂಗೆಯ್ವದನುಪದೇಶಂಗೆಳ್ಳರ್. ಈಗೂರುಗರೇಂ
ಸುಕೃತಶಾಲಿಗಳೋ ! ಮುಪ್ಪೊಟ್ಟುಂ ಬಂದು ವಂದೆನಂಗೆಯ್ವದನಂ ಪರ
ಕೆಗೊಳ್ಳರ್. ಈನಾಡುಗರೇಂ ಭಾಗ್ಯವಂತರೋ ! ತತ್ತದುತ್ಸವಂಗಳೊಳ್

ಚೆಲ್ವನಾರಣ ರಾಮಾನುಜರೊಡನಿವನುಮಂ ದರ್ಶನಂಗೆಯ್ವರ್. ಮತ್ತಂ ಸರಸ್ವತಿಯುಮೇಂ ಪುಣ್ಯವತಿಯೋ ! ಅವಗಂ ಪ್ರಸನ್ನಮಾಗಿ ಕರುಣಾ ನೃತರಸದಿಂ ತುಂಬಿ ಮಾನಸಸರೋವರಮಂ ಪೋಲ್ತರ್ಪ ಮೊಗದಾವರೆ ಯೊಳ್ ನಲಿಯುತಿರ್ಕುಂ. ಈಯೆಡೆಯೊಳ್ ಧರ್ಮಂ ನಾಲ್ಕುಂ ಚರಣಂ ಗಳಿಂ ಪೂರ್ಣಮಾಗಿರ್ಪುದಜುಂದಾವಗಂ ಕೃತಯುಗಮಲ್ಲದೆ ಯುಗಾಂ ತರಂಗಳ ನೆನಪಿಲ್ಲದಿರ್ಕುಂ. ನೆಲದೊಳೀನುಹಾನುಭಾವನುದಿಸಿರ್ಪುದಜುಂ ನೇಸಜಂ ಪೊತ್ತಾಗಸದ ಗರ್ವಂ ಕಿಜುದಕ್ಕುಂ. ಇವನ ಬಲೈಯಿಂ ಧರೆ ಚಲಿಸದಿರ್ಕುಂ. ಮತ್ತಮಿವನಿರವಂ ಭಾವಿಸೆ ಕೃಪೆಯ ಪೊನಲುಂ, ಸಂಸಾರಮೆಂಬ ಕಡಲ ತಡಿಗಾಣೆಪ ಸೇತುವುಂ, ಆಸೆಯೆಂಬ ಬಿಸವಳ್ಳಿಗೆ ನಡುವೇಸಗೆಯುಂ, ಸಂತಸಮೆಂಬ ಅನುರ್ದಿಗ ಪೆರ್ಗಡಲುಂ, ಸಿದ್ಧಮಂ ತ್ರಂಗಳ್ಗೆ ಮಹಿಷಿಯುಂ, ಶಾಂತಿಯೆಂಬ ವೆರ್ವರಕ್ಕೆ ತಾಯ್ವೀರುಂ, ಅಚಾರಂಗಳ ನೆಲೆವೀಡುಂ, ಧರ್ಮಮೆಂಬ ಪಟಯಿಗೆಗೆ ಬಲ್ಲಾವುಂ, ಶಾಸ್ತ್ರಮೆಂಬ ಪೊನ್ನೆ ಒರೆಗಲ್ಲುಂ, ಮುಳಿಸೆಂಬ ಪಾವಿಗೆ ಗರುಡನುಂ, ಮೋಹಮೆಂಬ ಕರ್ಗಟ್ಟಗಾದಿತ್ಯನುಂ, ಮಂಗಳದಂಗಳಮುಂ, ಸತ್ವಕ್ಕಾ ಶ್ರಯಮುಂ, ತಪಕ್ಕೆ ತಾಣಮುಂ, ನೇಮಕ್ಕೆ ನೆರವುಂ, ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಗಾತಿ ಯನೆನಿಸಿರ್ಕುಂ. ಮತ್ತಮಾಚಾರ್ಯಾಧಿರಾಜ್ಯಸೂಚಕಮಾದ ಪೊನ್ನ ಕಿರೀಟಮಂ ಪೋಲ್ವ ಪೀತಾಂಬರೋಷ್ಣೀಷಮುಂ, ಮಾನಸಪೂಜಾಸಮ ಯದೊಳ್ ಭಾವಿಸಿದಾತ್ರಿವಿಕ್ರಮನ ಪಾದದುಂಗುಟದತ್ತಣಿಂ ಮುಡಿನ ಣಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟ ಗಂಗೆ ಯಿರ್ವೊನಲ್ಲೊಂಡು ಪರಿವಂತೆ ತೋರ್ಪ ವಿಮ ಲೋರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಮುಂ, ಕರುಣಾರಸದ ಕೆಜಿಗಳೆನಿಪ ಕಣ್ಣಳುಂ, ಅವಳ ಕರ್ವಣಿಗಟ್ಟಿಗಳಂ ಪೋಲ್ವ ಪುರ್ಬುಗಳುಂ, ನಾಲ್ಮಡಿಸಿದಷ್ಟಾಕ್ಷರವರ್ಣಂ ಗಳಂ ಪೋಲ್ವ ಬೆಳ್ಳಲ್ಗಳ ಬೆಳಕಿನಿಂ ಬಳೆದ ನಸುನಗೆಯುಂ, ಶಿಷ್ಯರೆರ್ದೆ ಯೊಳ್ ಬಿತ್ತಲ್ಪೆಂದು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಸತ್ವಗುಣದ ಬಿತ್ತುಗಳಂತಿರ್ಪ ಮುತ್ತುನ ಕಂಠಸರಂಗಳುಂ, ದುಗಲಂಗಳುಮಾದ ದಿನ್ಯಾಕೃತಿಯಿಂ ನಿಟ್ಟ

ಸುವಿನಂ ತನುಂ ತಱ್ಗುತ್ತಿದೆ, ಸತ್ವಂ ಬಿತ್ತರಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಅಚ್ಚರಿ
ಗೊಳುತ್ತೆ ಭಕ್ತಿವಿನಯಂಗಳೊಡಗೂಡಿ ಪತ್ತೆಸಾದುರ್ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ
ಪ್ರಣಾಮಂಗೆಯ್ದು ಕೆಲದೊಳ್ಳೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದರ್:--“ಸ್ವಾಮೀ, ದೇವರಂ
ಬರವೇಲ್ವು ಆಳ್ವವರಾಣತಿಗೆಯ್ದೆಮ್ಮಂ ಕಳುಸಿದರ್;” ಎಂಬುದುಂ

ಅಳಹಿಯಸಿಂಗರಾರ್ಯರ್ ತವಕದಿಂದೆಲ್ವು ಶಿಷ್ಯವೆರಸು ಸಿರಿವಾಳಿಗೆ
ನಾಗಿಲಂ ಪೊಜಮುಟ್ಟಂದಳಮನೇಜು ಅರಮನೆಗೆಯ್ದ ಮುದದಿಂ ರಾಯನ
ಸಮುಖಮುಂ ಸಾರ್ವಿನಂ ;

ರಾಯಂ ಸಾಜದಿಂ ನಿರ್ಫಲಮಾಗಿ ನೇಹದಿಂ ಕರಗಿ ಕವಿವ
ದಿಟ್ಟಗಳಿಂದೀಯಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯರಂ ದಯಾರಸದಿಂದಭಿಷೇಕಂಗೆಯ್ದುಂ
ತೆಯುಂ, ಸಂತಸಮನೊಡಲೊಳ್ ತುಂಬುವಂತೆಯುಂ, ತಣ್ಣಗೊಳಪಂತೆ
ಯುಂ, ಪೆಂಪುವಡಿಪಂತೆಯುಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಸನಿಯಕ್ಕೆ ಬರಿಸುವುದುಂ ;

ಅವರ್ : — “ ಎಲೆ ಮಾರಾಯ, ನಿನಗೆ ಧನಕನಕವಸ್ತ್ರನಾಹ
ನಾದಿ ಸಮೃದ್ಧಿಯುಂ ಕಳತ್ರಮಿತ್ರಬಂಧುಸಮೃದ್ಧಿಯುಂ ಆಯುರಾರೋ
ಗ್ಯಮುಮುಂಟಾಗಿರ್ಪದಜುಂ ತಾಂ ಪರಸತಕ್ಕುದನಿತುಂ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ
ರ್ಪದು. ಆದೊಡಂ ನಿನ್ನಂತೆ ರೂಪಮುಂ ಗುಣಮುಮುಳ್ಳ ಕುಮಾರನಂ
ಪಡೆದು ಜಗಮುಂ ಸನಾಥಮೆನಿಸುವುದು. ” ಎಂಬುದುಂ ;

ರಾಯಂ ಅಲರ್ವ ಮೊಗಮುಂ ನಗೆಮೊಳೆವ ಬಾಯ್ಬಿಡುಯು
ಮಾಗಿ ಪರಕೆಯನೊಪ್ಪುಗೊಂಡು ಅವರಂ ಗಡ್ಡುಗೆಯೊತ್ತಿನೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿ
ರಿಸಿ ನಿರವಿಸಿದಂ :— “ ಅಯ್ಯಾ, ನೀನೇಸಗಿದ ಪರಕೆಗಳುಂ ತಿರುನಾರಾ
ಯಣಸ್ವಾಮಿಯವರಾಣತಿಯುಮೊಂದೆ ತೆಜತೊಳರ್ಪದು ” ಎಂದು
ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳ್ ನಡೆದವೃತ್ತಾಂತಮನಿತುಮುಂ ಬಿತ್ತರಮಾಗಿ ಪೇಲ್ವುದುಂ ;

ಇವರ್ ಅಮೃತಾಸ್ವಾದನಗೆಯ್ದಂತೆ ಸಂತಸದೊಳ್ ಕಜಿನಾಲಿ
ನೀರುಂ ಕವಿವ ನವಿರುಮಾಗಿ ನುಡಿದರ್ :— “ ಅಕಟಕಟ ! ಈಯೆಮ್ಮ
ಮಹೀಶೂರರಸುಗಳೊಳಿಸಿರಿಯರಸಂಗೆ ಎನಿತಭಿಮಾನಮೋ ! ಎನಿತು

ಪಕ್ಷಪಾತಮೋ ! ಎನಿತು ಬಹುಮಾನಮೋ ! ಎನಿತು ಮಹಾಕಮೋ !
 ಎನಿತು ಮನ್ನಣೆಯೋ ! ಊರೊಳಂ ಮನೆಯೊಳಂ ಎರ್ದೆಯೊಳಂ ನೆಲೆ
 ಗೊಂಡು ಭಕ್ತರ ಮುಖದೊಳಂ ಅರ್ಚಕರ ಮುಖದೊಳಂ ಮಾತನಾಡಿಸಿ
 ಮನ್ನಿಸಿ ವರಂಗಳನಿತ್ತು ತಣಿಯದೆ ಸಾಕಾರಮಾಗಿ ನಿಮ್ಮೆರ್ದೆಯೊಳ್
 ನಿಂದು ಔರಸಪುತ್ರನಾಗಿ ಪುಟ್ಟುವನೆಂದು ಪೂಣ್ಣಂ. ಪ್ರಜೆಯನಿತುಂ
 ಕಲಿದೋಷದೂಷಿತಮಾಗಿ ತಂತಮ್ಮ ವರ್ಣಧರ್ಮಂಗಳನಾಚರಿಸದೆ ತಮ್ಮ
 ಇಚ್ಛೆವಂದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರೆ ಕಂಡು ಮಹಾಗಿ ಇವರೊಳ್ ಪೇಟ್ದಂತೆ
 ಕೇಳ್ವರನನುಗ್ರಹಿಸಿ ಕೇಳದ ದುರಾಗ್ರಹಿಗಳಂ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಮೋಕ್ಷಧರ್ಮ
 ಮಂ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲ್ಪುವತರಿಸುವಂ. ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದೊಳ್ ಸಾಂದೀಪಂಗೆ
 ಬಂದ ಮೈಮೆ ಈಯವತಾರದೊಳೆನಗಂ ಬಂದಪುದು. ಈಯರ್ಥದೊ
 ಳ್ಲಾಂ ಕಂಡುದೊಂದು ಕನಸಂ ಪೇಟ್ದಿಂ ಆಲಿಪುದು. ನೀಮುಮಾನು
 ಮಾರ್ವರುಂ ತಿರುನಾರಾಯಣನ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳ್ ನಿಂದು ಸೇವೆಗೆಯ್ಯುತ್ತಿ
 ಪಿನಂ, ತನ್ನ ದಿವ್ಯಾಂಗದತ್ತಣಿಂ ತನ್ನ ಪಡಿನೆಲಿನಿಸಿದ ಚಿಲ್ವರಾಯನಂ
 ಪೋಲ್ವ ಅದೊಂದು ಮಗುವಂ ತೆಗೆದು ಎನ್ನ ಕೆಯ್ಯೊಳೆವುದುಂ ; ಆನುಂ
 ನಿಮಗಿತೆಂ. ಅನಿತಃಪೂರ್ವ ಅಪರರಾತ್ರಿಯೊಳೆಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳ ನಿಗಮ
 ಧ್ವನಿಯಿಂದೆಚ್ಚತ್ತು ಕಣ್ಣಿಜಿದು ಅಚ್ಚರಿವಟ್ಟಿಂ. ” ಎಂಬುದುಂ ;

ರಾಯನುಮುಟ್ಟಿಯಿಂ ಕೆಯ್ಯುಗಿದು — “ ಮುಂ ಸ್ವಾಮಿ ತಾನೆ
 ಬಂದೆನ್ನೆರ್ದೆಯೊಳ್ ನಿರುದವುಂ ಸ್ವತಂತ್ರನಪ್ಪನೆಂಬ ಸಂದೆಯಂ ಸಮ
 ನಿಸಿದುಡದು. ಈಗಳ್ ವೇದಾಂತವಿತ್ತುಗಳಾದ ನಿಮ್ಮ ಕೈಮೊಕ್ಕು ಎನ್ನ
 ಕೆಯ್ಗೆ ವಂದುದವುಂದೆನಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗಿರ್ಪಂ. ಭಗವತ್ಪ್ರಸಾದಮುಂ
 ಭಾಗವತಪ್ರಸಾದಮೂಲಕಮಾಗಿ ಬಂದೊಡೆ ನಿರುಪಾಧಿಕಮಕ್ಕುಂ. ”
 ಎಂದು ಪರ್ಕಳಿಸುತ್ತೆ, ತಾಂ ಪೊದಿದಿದ್ ಪೊಂದುಗುಲನುನಿವರ್ಗ
 ಪೊದಿಸಿ ತೊಟ್ಟಿದ್ ರನ್ನದೊಡವುಗಳಂ ತುಡಿಸಿ, ಮುದದಿಂದಿನಿರತ್ತ
 ಪರಕೆಗೆ ಹರಿಸಂದಳೆದು, ನಿತ್ಯನಿಯಮಮಾದ ಗೀತಾಧ್ಯಾಯಾರ್ಥಮು

ನಿವರಂ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನಾಗಿ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ, ದೇವಪೂಜೆಯಂ ರಚಿಸಿ, ತೀರ್ಥಮಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಅಬಲಾಕೈವರಂ ಶ್ರೀಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿ, ತಾನುಮಂತವುರಮನೆಯ್ನಿ, ಅಮೃತಾನ್ನಮನಾಸ್ವಾದಿಸಿ, ನಲವಿಂ ರಾಣಿಗೆ ಅಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯರ್ಕಂಡ ಕನಸಿನ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ತಿಳುಪಿ ಸಂತಸಮಂ ಪರ್ಚುಗೊಟ್ಟು, ಬಲಾಕೈ ಪೋಷಗಣ್ಗೆ ವಂದು ಅಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯರಂ ಬರಿಸಿ ಶ್ರೀರಾಮಾಯಣಭಾರತಾದೀತಿಹಾಸಪುರಾಣ ರಹಸ್ಯಾರ್ಥಂಗಳಂ ಕೇಳ್ವು, ಮತ್ತಮಾಸ್ವಸ್ವವೃತ್ತಾಂತಮನೆ ಪೇಟ್ಟುನಂ ; ಇದರ್ಕಿವರ್ “ ಮುಂ ತಾನೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾದುದಜುಂದೀಯವತಾರದೊಳ್ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನಂಗೆಯ್ವನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆಂ. ಮತ್ತಮೀಗ ಳಾರ್ಯಮುಖದೊಳ್ ಪ್ರಸನ್ನನಾದುದಜುಂ ಮೋಕ್ಷಧರ್ಮಮಂ ನೆಲೆ ಗೊಳಿಸುವುದರ್ಕೆ ಸಂದೆಯಮಿಲ್ಲಂ ” ಇವು ಮುಂತಾದ ಸಂತಸವಾತುಗಳಿಂದೀವರುಮನ್ನೋನ್ಮಾಳಾಪಮನೆಸಗುತ್ತಿ ಪಲವುಂ ಪೊಟ್ಟುಗಳೆದು-- ನಾಳೆ ಪೊಟ್ಟುಪಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಪಯಣಮೆಂದು ದಳನಾಯಿಗೆ ತಿಳುಪಿ, ಸೇನಾಪ್ರಯಾಣಸಂಜ್ಞಾಪಟಹವಾದನಮನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ತಾಮುಂ ಸಾಯಂಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾದಿ ರಾತ್ರಿಕರ್ಮಂಗಳಂ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ, ರಾತ್ರಿಯಂ ಸುಖದೊಳ್ ಕಳೆದು, ಉದಯಕಾಲದೊಳ್ ಮಂಗಳಪಾಠಕರ ವೇಣು ವೀಣಾಮಿಶ್ರಿತಮಾದ ಉಪ್ಪವಡದ ಬಣ್ಣವಾಡುಗಳನಾಲಿಸುತ್ತಿಟ್ಟುತ್ತು ನಿತ್ಯಕರ್ಮಂಗಳನಾಚರಿಸುವನ್ನಂ; ಪಯಣಸನ್ನದಮಾಗಿ ಬಂದ ಅಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯರಂ ಸನಿಯಕ್ಕೆ ಬರಿಸಿ, ನುಡಿದಂ — “ ಶುಭಕಾಲದೊಳ್ ಸಂತಸದ ಮೇಲೆ ಸಂತಸಮಪ್ಪುದೆಂಬ ಲೋಕವಾರ್ತೆ ನಿಶ್ಚಿತಮಾದುದು. ಇಂದಿನಿರುಳ್ ಕನಸಿನೊಳಾಂ ತಿರುನಾರಾಯಣನಡಿಗೇಜಗಿ ಕೆಯ್ಯುಗಿದು ನಿಲ್ವಿನಂ — ‘ಎಲೆ ಅರಸ, ನಿನಗಿನ್ನೊಂದು ವರಮನೀವೆಂ; ನಿನಗಭೀಷ್ಟಮಂ ಪೇಟ್ಟುದು.’ ಎಂದಾಣತಿಯೇವುದುಂ ; ಆನುಂ ವಿನಯಾವನತನಾಗಿ ತನ್ನ ಕೆಳೆಯುಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯಂಗೊಳ್ಳು ವರನಿತ್ತು ಮನ್ನಿಪುದೆಂದು

ಬಿನ್ನತಿಯೆಂ. ಅದರ್ಕೆ ನಸುನಗುತೆ— 'ಎಲೆ ಅರಸ, ಕೇಳಾನವತರಿಸಿ ದೊಡೆನ್ನಂ ಬಟಸಲಲ್ಪೆನ್ನೊಡನಾಡಿ—ಈಸನ್ನೆಯಂ ನಿನ್ನ ಮನದೊಳ್ ತಿಳಿದಿಪುದು. ' ಎಂದು ತನ್ನ ಸಿರಿವಾಯ್ದೆ ಟಿಪ್ಪಿದು ನಿರವಿಸಿದಂ. ' ' ಎಂದು ಪೇಟ್ಟಿ ರಾಯನೊಡನಿವನುಂ— " ಆದೊಡಾಲಿಪುದು ಮಹಾರಾಜ. ನೀಂ ಇನ್ನೆವರಂ ನರಪತಿಯಾಗಿದುರ್ದವುಂ ನಿನ್ನಪರಶರೀರಮೆನಿಸಿದನೆಗೆ ನರರನಿಬರುಂ ವಿಧೇಯರಾಗಿರ್ಪರ್. ಈಗಳೇನಾರಾಯಣಂ ನಿನ್ನ ದೇವ ರಾಜವೆಸರನನ್ವರ್ಥಂಗೆಯ್ದು ತಾನೇ ನಿನ್ನ ಕುವರನಪ್ಪುದಜುಂದವನ ಪರಿ ಜನಮೆನ್ನಂ ಬಟಸಲ್ಪುದಚ್ಚರಿಯಲ್ಪು. ' ' ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ.

ಅನಿತಜ್ಞರೊಳ್ ಮೌಹೂರ್ತಿಕರ್ ಪ್ರಯಾಣಮುಹೂರ್ತಮೆಂಬು ದುಂ, ರಾಯನುಂ ಯಾತ್ರಾದಾನಾದಿಗಳನಿತ್ತು ಸಕಲಬಲಂ ಬೆರಸು ಪಯಣಗತಿಯೊಳ್ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣಮುಂ ಸಾರ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ರಾಜಧಾನಿ ಯೊಳರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತೆ ಸುಖದೊಳಿದಂ.

—ಚಿಕದೇವರಾಯನ ಜನನ—

ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಪರಿಪೂರ್ಣಕೃಪೆಯಂ ಪಡೆದು, ದೊಡ ದೇವಮಹಾರಾಯಂ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣರಾಜಧಾನಿಯೊಳ್ ರತ್ನಸಿಂಹಾಸ ನಾರೂಢನಾಗಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರೆ ;

ಪ್ರಜೆಗಳ್ ವಿರರೆನಿಸಿಯುಂ ವಿನಯವಂತರುಂ | ನಲ್ಪಾತುಗರಾಗಿ ಯುಂ ನನ್ನಿಗರುಂ | 'ಚಿಲ್ವರಾಗಿಯುಂ ಪರದಾರವಿಮುಖರುಂ | ತಿರು ಕುಳಿಗಳ ಬರವಂ ಬಯಸಿಯುಂ ಪೆಜರಂ ಬಯಸದರುಂ | ಬಯಸಿದೊಡ ವೆಗಳಂ ಪುರುಳಂ ಪಡೆದುಂ ಧರ್ಮಪರರುಂ | ಅಳವಿಗರಾಗಿಯುಂ ಪಾಪ ಭೀರುಗಳೆನಿಸಿರ್ಪರ್. ಮತ್ತಮೆಲ್ಲರೊಳಂ ಬಲ್ಲರೆನಿಸಿ ಎಲ್ಲಾನಾಡೊಳಂ ಪೊಗಟ್ಟಿವಡೆದು ಮೆಲ್ಲುಡಿಗರ್ ಆಜುವರ್ ಆರ್ಪರ್ ಒಳ್ಳುಡೆದೊಡವು ಗರ್ ಓಜಗಾಜರಕ್ಕುಗರೋದುಗಾರರ್ ಸಂಗೀತಸಾಹಿತ್ಯನಿಪುಣರ್ ಭಾರತಧಾನ್ಯಾಯಣ ಭಾಗವತ ವಿಷ್ಣು ಪುರಾಣಾದಿ ಶ್ರವಣಪರರಾಗಿರ್ಪರ್,

ಮತ್ತಂ ಬಿಲ್ಗುಳಂತೆ ಕೋಟಿಸಾರರುಂ । ಸರಲ್ಗುಳಂತೆ ಲಕ್ಷದಾನಾ
 ಸಕ್ತರುಂ । ಮೈನಾಕದಂತೆ ಪಕ್ಷಪಾತವರಿದರುಂ । ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಂತೆ
 ದೇಗುಲಂಗಳಂ ಪರಿಕಾಲ್ಗುಳಂ ಕೆಜಿಗಳಂ ಕಟ್ಟಿಗಳಂ ಕೊಳಂಗಳಂ
 ಬಾವಿಗಳನಾರನೆಗಳನಪವಟ್ಟಿಗೆಗಳಂ ನೆಗಟ್ಟುವರುಂ । ತೆಂಗಾಳಿಯಂ
 ತಾವಗಂ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಶಾಲಿಗಳುಂ । ಪಗಲಂತೆ ಮಿತ್ರಾನುವರ್ತಿಗಳುಮಾಗಿ
 ಪರ್. ಮತ್ತಂ ದೀಪದೊಳ್ ಸ್ನೇಹಹಾನಿಯುಂ । ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಯೊಳಗಲ್ಪಿ
 ಯುಂ । ರನ್ನದೊಳ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯುಂ । ನೈದಿಲೊಳ್ ಮಿತ್ರದ್ವೇಷಮುಂ ।
 ತಾವರೆಯೊಳ್ ರಾಜದ್ವೇಷಮುಂ । ಅಸಿಯೊಳ್ ಕೋಶಾಸಕ್ತಿಯುಂ ।
 ಕೈಸಿಡಿಯೊಳ್ ಕರೆಯುಂ । ಅಲರೊಳ್ ಕಟ್ಟುಂ । ನಾರ್ಧಿಕದೊಳ್ ದಂಡ
 ಗ್ರಹಣಮುಂ । ಗಾರುಡದೊಳ್ ದ್ವಿಜನಿಗ್ರಹಣಮುಮಲ್ಲದೆ ಇವರೊಳ್
 ತೋಜದು. ಇಂತು ಧರ್ಮದೊಳ್ ಪ್ರಜಾಪರಿಪಾಲನಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಂ
 ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಯೆನಿಸಲೆಳಸಿದ ತಿರುನಾರಾಯಣನ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಂಗಳನೆಣಿ
 ಸುತ್ತಿರೆ ;

— ಅನ್ಯತಾಂಬೆಯ ದೌಹೃದದ ವರ್ಣನೆ —

ಕಿಞ್ಞಾದುಂ ದಿನದೊಳರಸಿ ಸತ್ಕರ್ಮಮಂ ಗರ್ಭದೊಳ್ ಪೊತ್ತ
 ಶ್ರುತಿಯಂತೆಯುಂ, ಜಸಮಂ ಪೊತ್ತ ರಾಜನೀತಿಯಂತೆಯುಂ,
 ಬಿನಯಮಂ ಪೊತ್ತ ಬಿಜ್ಜೆಯಂತೆಯುಂ, ನೇಸಜಂ ಪೊತ್ತ ಮುಂಬಗ
 ಲಂತೆಯುಂ, ತುಂಬುನೆಜಿಯಂ ಪೊತ್ತ ಪುಣ್ಯನೆಯ ಸಂಜೆಯಂ
 ತೆಯುಂ ಪೊಡೆಯೊಳ್ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನಂ ಪೊತ್ತು ಪೊಗರೇಜು
 ದಳ್. ಕಿಞ್ಞಾದಾದೊಡಂ ಪೆಜಪೊಜಿಯಂ ಪೊಜಲಿಯದ ಬಳ್ಳಿ ತನ್ನ
 ಪೆರ್ಗಾಯಂ ಪೊಜುವಂತೆ ರನ್ನದೊಡವುಗಳಂ ಪೊಜಲಿಯದಿದುರ್
 ಜಗದ್ಗುರುವನುದರದೊಳ್ ಪೊತ್ತಿರ್ಪಳ್. ದಿನದಿನದೊಳ್ ಬಳೆನ ಗರ್ಭ
 ಭರದಿಂ ಮುನ್ನೀರ ನೀರುಂಡ ಮುಗಿಲಂತೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆಯುತ್ತೆಬಟಾ
 ವರುವರಸಂಚಿಗಳ ಬಿಡಯುಮಂ ಬಿಡಿಸುವಳ್. ಒಳಗಿರ್ಪ ನಾರಾಯಣನ

ಸಿರಿಗಯ್ಯ ಸಂಕಿನ ಬೆಳ್ಳದಿರ್ ಪೊಪ್ಪೊಣ್ಣಿದುದೋ, ಬಗೆಯೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದ
ಚಂದಿರನ ದೀಪ್ತಿ ವ್ಯಾಪ್ತನಾದುದೋ, ವಾಸಿನ ಪಾವೆಪ್ಪಿಯನ ಕಾಂತಿ
ಕರೆಗೆಣ್ಣಿದುದೋ, ಪಾಲ್ಗಡಲ ತೆರೆ ಪಸರಿದುದೋ, ಸತ್ವಗುಣಂ ಬಿತ್ತರ
ನಾದುದೋ ಎನೆ-ಮೆಯ್ಯೊಳ್ ಬೆಳ್ಳದಿರ್ವಡೆದಳ್. ಮುತ್ತಮುದರದೊ
ಳಿರ್ಪ ಸಿಸುವಿನ ಮೈಮೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಬಯಸುವಳ್. ಎಲೆ ಕೆಳದಿ,
ಮುತ್ತಗಳೆನಿತಂ ಪೊತ್ತೊಡಂ ತಣ್ಣುದೋಪದು, ಕೊಳುಗುಳದೊಳ್ ಕಡಿ
ವಡೆದ ಪಗೆರಾಯರ ಪಟ್ಟದಾನೆಯ ಕುಂಭದಿಂದುದಿರ್ವ ಪೆರ್ಮುತ್ತು
ಗಳಿಂ ಕೋದ ತಾರಹಾರಂಗಳಂ ತಂದು ಧರಿಸೆಂಬಳ್. ಪತ್ತೆಸಾರ್ದು
ಊಟಗಂಗೆಯ್ವ ಪೆಪ್ಪಿನಾಡ ರಾಣಿಯರ ಕೆಯ್ಯ ಕೈಪಿಡಿಯಂ ಕಡೆಗಣಿಸಿ
ಅವರ ಪೊಳಪುವೆತ್ತ ಕದಂಸಿನೊಳ್ ತನ್ನ ಮೊಗಸಿರಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸುವಳ್.
ಪಂಜರದ ಗಿಳಿವಜ್ರಗೊಂದೆರಬ್ಬಳಿಂಬದ ಬಿತ್ತನಿಕ್ಕುತಬಲ್ದಂ ಸಕಲ
ಜನಕ್ಕನುಭೀಷ್ಟಫಲಂಗಳಂ ಕುಡಲೆಳಸುವಳ್. ಅಲರ್ವಾಸಿನೊಳೊಪ್ಪಿ
ದೊಡಂ ಕಂದುವ ಚೆನ್ನಡಿಗಳಿಂ ಪಗೆರಾಯರ ಪಟ್ಟದರಸಿಯರ ಬೈತಲೆ
ವಣಿಗಳಂ ಮೆಟ್ಟಲೆಳಸುವಳ್. ಪಂಜನದೊಳ್ ನೆವಮಿಲ್ಲದೆ ದಯೆಗೆ
ಯ್ವಳ್, ಎನಿತಾನುಂ ತಪ್ಪಂ ಸೈರಪಳ್. ಜಗಮನಿತುಮುಜ್ಜೀವಿಪ
ಕಜ್ಜಂಗಳಂ ನಿರವಿಪಳ್. ಇಂತು ದೌಹೃದಮಂ ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತೆ ನವ
ನಾಸಂಗಳಂ ಕಳೆದು, ಜನನಮಾಗಳಾಗಳೆಂದಿರ್ಪಿನಂ ;

ಅರಸಿ ರಾಯನ ಪದಸರಸಿಜಂಗಳಂ ನಿಟ್ಟಿಸಲೆಳಸಿ ಕರೆಯಿಸೆ
ವಂದ ರಾಯನುಂ ತನಗಿದಿರೇಬ್ಬುಡಂ ಮಾಣಿಸಿ ತಾನುಮಾನೆಲ್ವಾಸಿ
ನೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿದುರ್ ನುಡಿವಂ:— “ ಎಲೆ ಅರಸಿ ! ನಿನ್ನ ಮೊಗಸಿರಿ
ಬೆಳ್ಳೇಪ್ಪಾದನ್ನಂ ಪಗೆರಾಣಿಯರ ಮೋರೆಗಳ್ ಕರ್ಪೇಪ್ಪಾದುವು. ನಿನ್ನ
ಸುಯ್ಯಲರಿಸುಂ ಪಿರಿದಪ್ಪನ್ನಂ ಅವರ ಸುಯ್ಯಲರೆಡೆವರಿದುದು. ಪಲವುಂ
ಜೋಯಿಸರುಮೊಂದುವೆರೆಸಿ ಬಂದು—ನಿನ್ನ ಗರ್ಭದೊಳೊಗೆದ ಸಿಸು ಕಿಜ್ಜಿ
ದುಂ ದಿವಸದೊಳೇಪ್ಪಿವಡೆದು ಪೊಡವಿಯ ಪೊಲ್ಲದರೆಲ್ಲರಂ ಪೊಯ್ದು

ಕೆಡಪಿ ತಕ್ಕರಂ ಪೆರ್ಕ್ಕಳಂಗೊಳಿಸಿ ನೂಜುಂಬರಿಸಂ ಸೊಗವಾಲು ಮೆಂದು ಪೇಚ್ಚುರ್ ”—ಎಂದನಿತುಂ ಸಂತಸವಾತುಗಳಂ ನುಡಿಯುತ್ತಿರೆ ;

ಪಡಿಯಜನೆಣ್ಣೊರ್ವಳ್ ಸಡಗರದೊಳ್ ಬಂದು ತನ್ನ ಕೆಯ್ಯ ಪೊಂಬೆತ್ತದಿಂ ನೆಲಗಟ್ಟಿನ ಪಳಿಕಿನಜಯನೊಯ್ಯನೆ ಪೊಯ್ದು ದನಿಗೆಯ್ವುಗಿ ಕೆಯ್ಯುದು ಪೆಂಪೇಜಾದ ಮೊಗಸಿರಿಯುಂ ನಿಡು ಗಣ್ಣುಮಾದ ಸಂತಸಗದುಬಿನೊಳ್—“ ಜೀಯ ! ಪರಾಕು, ಚಿತ್ತವಿ ಸುವುದು ಪಿರಿಯೊಸಗೆಯೊಸಗೆ ! ” ಎನೆ ; ರಾಯನುಂ—“ ಎಲೆ ಪೆಣ್ಣೆ, ಕದಲದೆ ಬಿನ್ನವಿಸು ಇದಜ ಬಿತ್ತರನುಂ ”—ಎಂಬುದುಮನವಳುಂ—“ ದೇವ, ಚಿತ್ತವಿಪುದು. ದೇವರ ಕೆಳೆಯಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯರ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ಸಿಂಗಮ್ಮಂಗಿ ಸುಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ಗಂಡುಗುವರನಾದಂ ” ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳು.

ಅದರ್ಕೆ ರಾಯನುಂ ರಾಣಿಯುಮತಿಹರ್ಷಿತರಾಗಿ ತಾಂ ತೊಟ್ಟ ತೊಡವುಗಳಮನಳ್ಳು ಚಿತಮಿತ್ತು, ಮೇಲೆ ಬರ್ಪ ರಾಜಕುಮಾರಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ಇದರುಣೋದಯಮೆಂದು ನಿರವಿಸಿ, ರಾಯನುಮೀಯುತ್ತನುಂ ಪರಿಪಾಲಿಸಲ್ಪೆಂದು ಪೊಜಗಣ್ಣೆ ವಂದಳಹಿಯಸಿಂಗರಾರ್ಯರಂ ಕರೆಯಿಸಿ ಸಂತಸವಿರ್ವರ್ಗಂ ಸಮಾನವಾಗಿರ್ಪದಜುಂದೋರೊರ್ವಗೊರ್ವೊರೊರೊಸಗೆವೇಲ್ವು ಪಲವುಂ ಪೊಟ್ಟಿಷ್ಟಾಲಾಪದೊಳರ್ಪಿನಂ ;

— ಕುಮಾರೋದಯ ಮತ್ತು ಪುತ್ರಜನ್ಮಮಹೋತ್ಸವ ವರ್ಣನೆ—

ದಾನಕ್ಕುಮುತ್ಸವಕ್ಕುಂ ಪೊನ್ನಡತೊಡವುಗಳನಿತ್ತು ಅಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯರಂ ಕಳುಪಿ, ರಾಯನುಮಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಪೋಸನೆಂದೆಣಿಸುವನಿತ ಜೊಳೆ ಮುಂ ತಾಂ ಕಳುಪಿದ ಒಳಗೂಟಾಗದ ಕುವರನೊರ್ವನೆ ಯ್ತಂದು ಕೆಯ್ಯುದು ಕೆಲದೊಳ್ ನಿಂದು ರಾಯನಿರವನಾರಯ್ಯು, ಮೊಗಸಿರಿಯಿಂದನುಮತಿಯನೂಹಿಸಿ ಪತ್ತೆಸಾರ್ದು ವಿನಯದಿಂ ಬಿನ್ನ ನಿಸಿದಂ :— “ ರಾಯ, ಚಿತ್ತವಿಪುದು. ಅಂತಃಪುರದೊಳ್ ಬರ್ಧೆ

ಯರುಂ ದಾದಿಯರುಂ ಬೀದಿನನೆಯಿಂ ಬಂದ ಐದೆಯರ್ಕ್ಕಳ
ಮಾಗಿ ಪಿರಿದುಂ ಕಿಜುದುಮಲ್ಲದೊಂದು ನಲ್ವಗೆಯೊಳ್ ಬಳಸಿದ
ಭಿತ್ತಿಗಳ್ಗೆ ನನಸುಧಾಲೇಪನುಂ, ಮೇಗಣ್ಣೆ ಬೆಳ್ಳುಟ್ಟಿಯ ಮೇಲ್ಬಟ್ಟುಂ
ಮುತ್ತಿನ ಸರದ ಲಂಬಣನುಂ, ನೆಲಕ್ಕೆ ತಾನರೆಯಂಚೆ ಗಳ ಸತ್ತಿಗೆ
ಸೀಗುರಿ ಮೊದಲಾದ ಪಲವುಂ ತೆಜದ ರಂಗವಲ್ಲಿಯುಮಾಗಿ ಅಲಂ
ಕರಿಸಿ, ಮಂಜುವೆಟ್ಟಿನ ಗವಿಯ ಪಳಕಿನ ಪಾಸಪುಟನೆ ಬಿತ್ತರಮಾಗಿ
ಪಾಸಿದ ಮೆಲ್ವಾಸಿನೊಳ್ ಮುಂ ಕಡೆನಾಗಳ್ ಪಾಲ್ಗಡಲ ತೆರೆನೊರೆ
ಯೊಳ್ ತೇಲ್ವ ಸಿರಿಯರಸಿಯರಂ ಪೋಲ್ವ ರಾಣಿಯಂ ಬಳಸಿಯಚ್ಚರಿಸಿ
ಯರಂತೆ ಕುಳ್ಳಿದುರ್, ಮುಂ ದಶರಥರಾಣಿ ಕೌಸಲ್ಯ ರಾಮಚಂದ್ರನಂ
ಪಡೆನಾಗಳ್ ನಡೆಯುಂ ನುಡಿಯುಮಾಗಂತಿದರ್ ; ವಸುದೇವನರಸಿ
ದೇವಕಿಯುಮಂತಿದರ್ ; ಮತ್ತಂ ಎಮ್ಮರಮನೆಯ ದೇವರಾಜರಸರ
ಮುದುಪ ದೇವರಾಜರಸರ ರಾಣಿಯರುಮಂತಿದರ್—ಎಂದು ಸಂತಸ
ನಾತುಗಳಿಂ ಪೊಟ್ಟುಗಳೆಯಂತಿದರ್. ಊಟಗವಣ್ಣಳುಂ ಭಯಭಕ್ತಿ
ಗಳಿಂ ಪುಟ್ಟಿದ ತನಕದೊಳ್—“ ಎಲೆಗೆ ಬೆಳ್ಳೆಲರಂ ಬಳಿಯ ಸಾಸುವೆಯಂ
ಕಜನೆಯರಳ್ಳೊಳ್ ಬೆರಸಿ ಮನೆಯೊಳಮಂಗಳದೊಳಂ ಚಲ್ಲಿಂದುಂ ।
ಪಾವಿನ ಸೋಲೆಯಂ ಪಸುವಿನ ತುಪ್ಪಮಂ ಸಾಮ್ರಾಣಿಯೊಳ್ ಬೆರಸಿ
ಪೊಗೆಗೊಳಪುದೆಂದುಂ । ಅಡಿಯಂ ತೊಳೆದಗ್ನಿಯಂ ಮುಟ್ಟಿದಲ್ಲದೀಮನೆ
ಯಂ ಪುಗವೇಡೆಂದುಂ । ಮಾವುಬೇವಿನೆಲೆಗಳಿಂ ಪಚ್ಚೆ ದೋರಣಮಂ
ದೊರೆಕೊಳಪುದೆಂದುಂ । ಬಾಗಿಲಿರ್ಕೆಲದ ಗೋಡೆಗಳೊಳ್ ಸಂಕು
ಪಾಪುಂಬಳೆಗಳಂ ಬರೆಯಿಸೆಂದುಂ । ಜೋಯಿಸರ್ ಗಳಿಗೆವಟ್ಟಲನೆಟ್ಟು
ದೊಳ್ ಕಾದಿರ್ಪುದೆಂದು ಪೇಟೆಂದುಂ । ಬಣ್ಣಗೊರಲೈದೆಯರ್
ಸೋಬನನಾಡಂ ಪಾಡುಗೆಂದುಂ । ಒದಾಳಿಗಳಂ ಸಾಸಿವೆಸರನೋದಿಪು
ದೆಂದುಂ । ಪೊಸಂತಿಲ ಪೊಜಗಣ್ಣೆಲದೊಳ್ ಸ್ಲವದೂರ್ವಾಲಂಕೃತ
ನಾದ ಕುಂಭಂಗಳನಿರಿಸುವುದೆಂದುಂ । ರಕ್ಷೆಗೆಯ್ದುದರ್ಕ್ ಶ್ರೀಮನ್ನಾ

ರಾಯಣನ ಕಪ್ಪುರದ ಸಿರಿಯಡಿವುಡಿಯಂ ತಪ್ಪುದೆಂದುಂ | ಅರಸಿಯ ಕಡುನೇಹದ ಕೆಳದಿ ರಾಯನಡಿಯೆಡೆಗೆ ಪರಿದೊಸಗೆನೇಲ್ಪುದೆಂದುಂ— ನುಡಿಯುತ್ತಮತ್ತಲುನಿತ್ತಲುಂ ಪರಿಯುತ್ತಿದ್ವಪರ್.” ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಪುದುಂ ;

ರಾಯನುಮಾಪ್ತಸಾಮಾಜಿಕರಂ ಜ್ಯೋತಿರ್ವಿದರಂ ಪುರೋಹಿತ ರುಮಂ ಬರಿಸಿ ಅವರೊಡನೆ— “ ಈವೇಳೆಯ ಪಂಚಾಂಗಶುದ್ಧಿಯಿರ ವೆಂತು ? ಲಗ್ನಮಾವುದು ? ಗ್ರಹಾನುಕೂಲ್ಯಮೇತೇಜಂ ? ” ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿರೆ ;

ರಾಣಿಯ ಸಂಚಿಯೂಟಾಗದ ಕೆಳದಿಯೊರ್ವಳ್ ಸಂತಸ ದೊಳೆಯ್ದು ವಂದನಂಗೆಯ್ದು ಮಹಾರಾಯಂಗೆ ಪಟ್ಟಿದ ಕುವರಂ ಪುಟ್ಟಿದನೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಪುದುಂ ;

ಈಯಮದ್ದುನುಡಿ ರಾಯನ ಕಿವಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಬಗೆಯೊಳ್ ಪಸ ರಿಸೆ ತಾಂ ದೇವನೆಂದುಂ ಮತ್ತಮಾನಾಲ್ಮೊಗನೆಂದುಂ ಎಣಿಸಿ ವೆರ್ಕಳಂ ಗೊಂಡು ಅಭಂಡಾರದೊಳರ್ಪ ಪೆರ್ಬೊತ್ತದ ಪೊನ್ನ ರನ್ನದ ತೊಡವು ಗಳನಾಕೆಳದಿಗಿತ್ತು ಕಳುಪಿ ಜಾತಕದಿರವನಾರಯ್ಯುದುಂ ;

ಅತಿಹರ್ಷದಿಂ ಜೋಯಿಸರ್ — “ ದೇವ, ಚಿತ್ತವಿಪುದು. ಲಗ್ನ ಹೋರಾದ್ರೇಕ್ಷಾಣಾದಿಭೇದಭಿನ್ನ ಸೂಕ್ಷ್ಮಕಾಲದ ಸ್ವರೂಪಂಗಳೊಳರ್ಪ ಗ್ರಹಾನುಕೂಲ್ಯಂಗಳೊಳ್ಪುಮಂ ಭಾವಿಸೆ, ಸಂಹಿತಾಭೇದಂಗಳ ರಾಜ ಯೋಗಾಧ್ಯಾಯಂಗಳ ಶ್ಲೋಕಂಗಳನಿತರ್ಕಂ ಈಜಾತಕಮೊಂದೆ ಉದಾ ಹರಣಿಯಾಗಿರ್ಕುಂ. ಆಮೆನಿತುಂ ಪೊಗಟ್ಟುವು ! ” ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಪುದುಂ ;

ಅಳಹಿಯಸಿಂಗರಾರ್ಯರುಂ— “ ಈಜೋಯಿಸದಿರವಂತಿರ್ಕೆ ! ಸಾಹಿ ತ್ಯಪರಿಸಾಟಿಯಿಂದಾನೊಂದು ಜಾತಕಫಲಂಗಳಂ ವೇಲ್ಪುತ್ತಿಂ. ಈರಾಯ ಗುವರಂ ತನ್ನ ಜಾತಕದೊಳ್ ಪಾರ್ಥಿವವರ್ಷದಿಂ ಸಕಲಪಾರ್ಥಿವೋ ತ್ತಮನುಂ, ದಕ್ಷಿಣಾಯನದಿಂ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಚಕ್ರವರ್ತಿಯುಂ, ಅಶ್ವ

ಯುಜ ಮಾಸದಿಂದಸಂಖ್ಯಾತಾಶ್ವಸೇನಾಧೀಶ್ವರನುಂ, ಶುದ್ಧಪಕ್ಷದಿಂದಂತ
 ಬಾಹ್ಯಪಂಶುದ್ಧನುಂ, ವೈಷ್ಣವಭದ್ರತೀಥಿಯಿಂ ಸಕಲವೈಷ್ಣವಕುಲೋ
 ದ್ಧಾರಕನುಂ, ಚಂದ್ರನಾಸರದಿಂದಖಿಲಸಜ್ಜನಚಿತ್ತಾಹ್ಲಾದಕನುಮನಿಸು
 ಗುಂ. ಮತ್ತಮೀಕುವರಂ ಅಪರಿಮಿತಕನ್ಯಾದಾನಂಗೆಯ್ಪುದಜುಂ
 ತಾನುಂ ದಾನಮುಂ ಕೊಳಲ್ಪಿಸಿದಂತೆ ಸೂರ್ಯಂ ಕನ್ಯೆಗೆ ವಂದಿಕುಂ.
 ಮುಂ ತನ್ನ ವಂಶದ ಪುರೂರವ, ನಹುಷ ಯಯಾತಿ ರಂತಿ ಶಶಿಬಿಂದು
 ಮುಂತಾದವರಂತೀಗಳುಮುಂಡಭೂಮಂಡಲಾಧಿಪತಿಯಕ್ಕುಂ, ಅದರ್ಕಾ
 ನೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪದಾಭಿಷೇಕಂಗೆಯ್ಪನೆಂದು ಪೂಣ್ಣಂತೆ ಚಂದಿರಂ ಮೆ
 ಯ್ಸಿರಿವಡೆದು ಕುಂಭಮುಂ ಕೊಂಡಿಕುಂ. ಮತ್ತಮಿವಂ ತಾಂ ಪಲರ್ಮೆ
 ಸೋಡಶಮಹಾದಾನಂಗೆಯ್ಪದಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಸೇರಿದ ವಿದ್ವತ್ಪುರಿಗಳಿಂ
 ತುಲಾದಿದಾನಂಗಳಂ ಗೆಯ್ಸುವನೆಂಬುದಂ ತಿಳಿಪುವಂತೆ ಬುಧ ಕವಿಗಳ್
 ಮಂಗಳಂಬೆರಸು ತುಲಾರೂಢರಾದರ್. ಈಕುವರಂ ಅರಸುಗೆಯ್ವೊಡೆಯೊ
 ಳಧ್ಯಯನಾಧ್ಯಾಪಕಂಗಳನುಲಿದು ಮಿಥುನಭಾವದೊಳರೆ, ಗೌರವಂ
 ದಕ್ಕದೆಂದಕ್ಕಿದಂತೆ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯುಂ ವಿಷಕರ್ಕಟಮಧ್ಯದೊಳ್ ಬೆದಜು
 ಗೊಂಡಿಕುಂ. ಇಂತಪ್ಪ ತೇಜಸ್ವಿ ಸುತನಾದೊಡಮಿವನ ಅರಸುಗೆಯ್ತ
 ದೊಳ್ ಮಂದಂಗೆ ಮಂದಾಧಿಕಾರಮಿಲ್ಲದೆ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಮಿಲ್ಲೆಂಬುದಂ
 ತೋರ್ಪಂತೆ ಶನೈಶ್ಚರಂ ಮೇಷಾಧಿಷ್ಠಿತನಾದಂ. ಈದಿನದೊಳ್ ತಾಮ
 ಸರ್ಗಿ ಹಾನಿಯೆಂಬುದಂ ಕಾಣೆಪಂತೆ ರಾಹುಕೇತುಗಳ್ ಕರ್ಕಟಮಕರ
 ಗ್ರಸ್ತರಾದರ್.” — ಎಂದು ನುಡಿದ ಅಳಿಹಿಯಸಿಂಗರಾರ್ಯರ ಮಾತಂ
 ಕೇಳ್ವು ಸಂತಸಂಗೊರೆಡು ರಾಯನುಂ ಕಳುಪತಕ್ಕವರಂ ಕಳುಪಿ, ತಾನುಂ
 ತನ್ನೆಳಗುವರನ ಮುಡ್ಡುಮೊಗಮುಂ ನೋಡಿ ದಾನಂಗಳನಿತ್ತು ಪಿತ್ತ
 ಋಣಮುಂ ತೀರ್ಚುವನೆಂದು ಪುರೋಹಿತಪರಿಜನಂಬೆರಸು ಮುಂದೆ ನಡೆವ
 ಪಲವುಂ ಕಮ್ಮೆಣ್ಣೆಯ ಕೈದೀವಿಗಳ ಬೆಳಕಿನೊಳ್ ನಡೆದು, ಸೂತಿಕಾ
 ಗೃಹದ ಬಾಗಿಲ ಮೊಜಗಣ ವರ್ಜಗಲಿಯೊಳ್ ರನ್ನವಣೆಯೊಳ್

ಕುಳ್ಳಿದುರ್, ಅಲ್ಲಿ ಪೊಸಂತಿಲ ಸನಿಯದೊಳ್ ಸಾವಧಾನದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿದುರ್
 ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಮುಕ್ತಿಯೊಡನೆ ಉತ್ಸುಕದೊಳ್ ತನ್ನ ಮೆಯ್ಯೊಗರಿ ಬಳ
 ಸಿದ ದೀವಿಗೆಗುಡೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ, ಮೆಯ್ಯ ಕೆಂಪಡದಿಪ್ಪದಜುಂ
 ಪೊಟ್ಟುಂ ಕೆಂಗದಿಗೊಂಡ ನೇಸಪಂತಿಯುಂ ಸಂಜೆಯೊಳ್ ಕೆಂಬೊಗ
 ವೆತ್ತದಿಸುವ ಚಂದಿರನಂತೆಯುಂ ಮೆಲ್ಲುವಡೆದ ಕಲ್ಪದ್ರುಮದ ಚಂದಳ
 ದೊಂಬಿಯಂತೆಯುಂ ಆಗಳಲರ್ಧ ಕೆಂದಾವರೆಯ ಬಂದದಂತೆಯುಂ
 ಪೊಣ್ಣಿದ ಪೊಡರ್ಧ ಪೊಸವಗೆಯ ಲೋಹಿತಾಂಗನಂತೆಯುಂ ತೋರ್ಪ
 ಮೆಯ್ಯಂ ಎಳವಿಸಿಲಿದೆ ಮೇಣ್ ಪವಳಗುಡೆಗಳಿಂದೆ ಅಲ್ಲದೊಡೆ ಕೆಂಬರ
 ಲ್ಲಂಗಳಿಂದೊಡಂ ಸಮೆದಂತಿರ್ಪ ಕೆಯ್ಕಾಲ್ವಿರಲ್ಗಳುಮಾಗಿ ತನ್ನುಳ್ಳ
 ನಾಲ್ಕೊಳ್ಳಂ ತೋಪದೆ ಯಶೋದಿಯುತ್ಸುಗದೊಳ್ ಇದೊರ್ಪ
 ಕ್ಷಿತ್ತಿದಾರ್ಪ್ರೀಕೃಷ್ಣನಂತೆಯುಂ ಪಲವುಂ ಮಹಾಪುರುಷಲಕ್ಷಣಂಗಳ್ಳಿ
 ದೆಸೆವ ಎಳಸಿಸುವಂ ನಿಟ್ಟಿಸುವೆಡೆಯೊಳಾಡದೆಮೆಯುಮಡಿಗಡಿಗೆ ತೊಡೆ
 ದೊಡಂ ತೊರೆವ ಸೊಗದಾಲಿನೀರಿಂ ನನೆದ ನಟ್ಟಾಲಿಯುಮಾಗಿ ನೇಹ
 ರಸದಿಂ ನುಡಿಸುವಂತೆಯುಂ ತಕ್ಕವಿಸುವಂತೆಯುಂ ಈಂಟುವಂತೆಯುಂ
 ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಸಂತಸಂಬಡೆದಂ.

ಅಳಹಿಯಸಿಂಗರಾರ್ಯನೀರಾಯಗುವರನ ಅಂಗಪ್ರತ್ಯಂಗಚಕ್ರ
 ವರ್ತಿಲಕ್ಷಣಂಗಳಂ ನಿರವಿಸಿ ಪೇಟ್ಟಂ—“ ಚಿತ್ತವಿಪುಲ ಮಹಾರಾಯಂ.
 ಆರೆವಿದ ಕೆಂದಾವರೆಯುಂ ಪೊಲ್ವ ಮುದ್ದುಮೊಗದೊಳ್ ಕಜುದಾಗಿ
 ಸಣ್ಣನೆನಿಸಿದೆನೆ ಸಾಲ್ಕೊಂಡು ಕಿವಿವರೆಗಂ ನೀಳ್ಳ ಬಗಸೆಗಣ್ಣ್ ತಳತಳ
 ಸುತ್ತಿದೆ. ಕಪ್ಪುರದ ತಾವರೆಯ ಪರಿಮಳಂಗಳಂ ಬೆರಸಿದಂತೆಸೆವ ಚಿಂ
 ಬಾಯ ತನಿಗಂಪಂ ಸವಿಯಲ್ಪಿಂಬಂತೆ ನೀಳ್ಳ ನಸುಬಾಗಿದ ಮೂಗು ಮಿಗೆ
 ಸೊಗಸುತ್ತಿದೆ. ಸರಿಗೆಯ ಪಟವಿಗೆಯ ತಾವರೆಯ ಗೆಜಿಗೊಂಡ ಮೆಲ್ಲಡಿ
 ಗಳೆಲ್ಲಾರಾಯರ ಮುಡಿನಣಿಗಳ ಸೊಂಕಿಂಗುಚಿತಮಾಗಿದೆ. ಮುಗಿಲ
 ಮೊಟಗಿನಂತೆಯುಂ ಭೇರಿನಾದದಂತೆಯುಂ ಸಿರಿದನಿ ಪೆಂಪುವಡೆದಿದೆ.

ಇದೆಲ್ಲಮುಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗಳ್. ಇಂತಿರ್ಪ ಕುವರನವತಾರದೊಳ್
 ದೇವರುಮಂತೆಪುರಮುಮಾಮುಂ ಊರುಗರುಂ ನಾಡುಬೀಡುಗರುಂ
 ಸಂತಸಂಗೊಳ್ವುದು ಸಾಜಸೈಸೆ ! ಚೇತನಾಚೇತನವಿಭಾಗಮಿಲ್ಲದೆ
 ಸಕಲಲೋಕಸಂತಸಮಂ ನಿರವಿವುದು ದೇವರ್. ಪಿಂತಣ ರಾಯರುಡಿ
 ಸಿದ ಜಸಮೆಂಬ ದುಗುಲಂ ಪಟದಾಗಿ ಮಾಸಿದುದು, ಈಗಳೇಕುವರಂ
 ಪೊಸಜಸದ ದುಗುಲವನೀವನೆಂಬ ಸಂತಸದಿನೆಂಬಂತೆ ಪತ್ತುಂ ದಿಕ್ಕು
 ಗಳುಂ ಪ್ರಸನ್ನಮಾದುವು. ಈಕುವರಂ ದಾಟುಡುವೆಡೆಯೊಳ್ ಪಗೆರಾ
 ಯರ ಪುರಂಗಳನೆನಗಾಹುತಿಗುಡುವನೆಂಬ ನಂಬುಗೆಯಿಂದಗ್ಗಿ ಬಲಮುರಿ
 ಗೊಂಡು ಪೊಗೆಗಳೆದು ತೊಳಗಿದುದು. ಸಕಲಸಜ್ಜನರ ಮನದ ಕಾಲುಷ್ಯ
 ಮಂ ಕಳೆದು ಸುಪ್ರಸನ್ನಮಾದುದನಭಿನಯಿಪಂತೆ ಪಲವುಂ ಪೊಟಿಕ್ಕೊಳ
 ನೀರ್ಗಲ್ ಕದಡುಗಳೆದು ತಿಳಿದುವು. ತಮಂ ತಟ್ಟಿ ಸತ್ಯಮೆತ್ತರಮಾದ
 ಪುದೆಂಬುದಂ ತೋರ್ಪಂತಾಗಸದೊಳ್ ಕಟ್ಟಲೆಗಳೆದು ವೆಜಿಯಜುಲ್ಗಳ್
 ವೆಂಪುವಡೆದುವು. ಅನಿತುಂ ಜನಕ್ಕಮಜವುರಳ್ಳಯಕೆಗಳನುಗೊಳಿಸುವು
 ದೆಂಬುದನೆಟ್ಟುಪಂತೆ ಸಕಲಸಸ್ಯಂಗಳುಂ ಫಲಭರಿತಂಗಳಾದುವು. ತೆಂಕ
 ಲ್ನಾಡು ತೇಜಂಬಡೆದುದಂ ತಿಳಿಪುವಂತಗ್ಗಲಿಕೆ ವೆಗ್ಗಲಮಾದುದು.
 ಭಗವದವತಾರಮೆಂಬುದಂ ಪ್ರಕಟಿಸುವಂತೆ ದುಷ್ಟಜನಂ ದೂಳೊಂಡು
 ಶಿಷ್ಟಜನಂ ಸಿರಿವೆತ್ತದು. ” ಎಂದಿಂತು ಪೊಗಟ್ಟು ಪರಕೆಗೆಯ್ದುದು ;

ರಾಯನುನುತಿಹರ್ಷದಿಂದೆಟ್ಟು ವರೊಡನೆ ಪೊಜಗಣ್ಗೆ ವಂದಲ್ಲಿ ಸಂ
 ನೊಗದ ಬಿಜ್ಜೆವಳಗಮೂರುಗರ್ಗಂ ನಾಡುಬೀಡುಗರ್ಗಂ ಮಿಕ್ಕುಡೇಂ
 ಪಾರ್ವರೆಂಬ ವೆಸರುಳ್ಳಿರನಿಬರ್ಗಂ ಅವರವರಂತವರವಜುದು ಅಗರಂಗಳಂ
 ಬೆಳೆಗೆಯ್ಗಗಳನಾರವೆಗಳಂ ಆನೆಕುದುರೆಗಳನುಡೆತೊಡವುಗಳಂ ಪೊನ್ನಳ
 ನಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿ ತಣಿಯಿಸಿ ಕಳುಪಿ ಸುಖದಿಂ ಪುತ್ರಜನ್ಮಮಹೋತ್ಸವಮಂ
 ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಮಿರೆ ;

ಸೂತಕಮಂ ಕಳೆದು ಸುಮೂಹೂರ್ತದೊಳ್ ನಾನುಕರಣಮಹೋ

ತನ್ನವನುನಾರಂಭಿಸಿ ಮುಂ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಪಿತೃಪುಣಂ ಪ್ರವೃದ್ಧಮಾಗಿದುಂ
 ದಜುಂ ತತ್ತದ್ವತ್ಸವಂಗಳೊಳಾನೆಸಗುವಾಭ್ಯುದಯಕಂಗಳನಿತುಮಾಸಾ
 ಲದ ಬಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಲದಿರ್ಪುದು. ಈಗಳಾರುಣಂ ನಿಶ್ಶೇಷಮಾಗಿ ತೀರ್ಚಿ
 ಪೋದುದಜುಂದೀಯೆಸಗುವಾಭ್ಯುದಯಕಮನ್ವರ್ಥಮಾದುದೆಂದು ಸಂತ
 ಸದೊಳೆಸಗಿ ಸುಮೂರ್ತದೊಳ್ ಶ್ರೀಚಿಕದೇವರಾಯನೆಂಬೊಳ್ಳಿಸರ
 ನಿಟ್ಟುಂ. ಆಪೆಸರ ಪುರುಳಂ ಪರಿಕಿಸೆ ಸಕಲ್ಪಲೋಕರಂಜಕನಾದುದಜುಂ ರಾ
 ಯನೆಂದುಂ, ಅವಗಂ ಲೀಲೆಯುಂ ಗೆಲ್ಲಮುಮೊಳ್ಳಡತೆಯುಂ ಪೊಗಟ್ಟು
 ಯುಂ ಸಂತಸಮುಂ ಸೊರ್ಕುಂ ಕಳೆಯುಮುಂಟಾಗಿರ್ಪುದಜುಂ ದೇವ
 ನೆಂದುಂ, ಇವನಿತುಂ ಚಿಕ್ಕಂದಿನೊಳ್ ಅನುಗೂಡುವುದಜುಂ ಚಿಕದೇವರಾ
 ಯನೆನಿಸುಗುಮೆಂದುಂ, ಉಪೇಂದ್ರನವತಾರಮಪ್ಪುದಜುಂ ಸಾಜನಾದ
 ವೆಸರೆಂದುಂ ಬಿಜ್ಜೆವಳರ್ ಪೆರ್ಕಳಂಗೊಳ್ಳರ್. ಬಟುಕ್ಕೆ ಪೇರುಕ್ಕೆವ
 ದೊಡನಳಹಿಯಸಿಂಗರಾರ್ಯರ ಕುವರಂಗಂ ರಾಯಗುವರನ ಕೆಳಿತನಕ್ಕೆ
 ತಕ್ಕಾರ್ಪಮಳವುಂ ದೊರೆಕೊಂಡಿರ್ಪುದಜುಂದನ್ವರ್ಥಮಾದ ತಿರುಮಲೆ
 ಯಾರ್ಯನೆಂಬ ನಲ್ವಿಸರನಿಟ್ಟು ಪಲವುಂ ರನ್ನ ಪೊನ್ನ ತೊಡವುಗಳನೊಳ್ಳು
 ಡೆಗಳುಮನಿತ್ತು ಮನ್ನಣೆಗೆಯ್ದು ಸಂತಸದೊಳೆರೆ ;

—ಚಿಕದೇವರಾಯನ ಬಾಲಲೀಲೆ.—

ದಿನಕ್ರಮದೊಳ್ ಕುಮಾರನುಂ ಚಂದಿರನಂತೆ ಬಳೆಯುತ್ತೆ ಪೊಂಜ
 ರಪಣಿಯೊಳ್ ಕಟ್ಟಿದ ರನ್ನದೊಟ್ಟಲೊಳ್ ದಿಟ್ಟದೊಸಂ ತಟ್ಟದಂತೆ
 ಎರಡುಂ ಮೆಲ್ಲದಂಪುಗಳೊಳಿಟ್ಟ ಕಾಡಿಗೆಯ ಬಟ್ಟುಂ, ಕೊರಲೊಳ್
 ಕಟ್ಟಿದ ಪಂಚಾಯುಧಮುದ್ರಾಂಕಿತಮಾದ ಕಿರುದಾಲಿಯುಂ, ಪಣೆಯೊಳ್
 ಕಾಪುಗೊಳಿಸಿದ ನಾರಾಯಣನ ಕಪ್ಪುರದ ಪಾದರೇಣುಬಿಂದುವುಮಂದಂ
 ಬಡೆಯೆ ತನ್ನೊಳ್ ತಾಂ ನೆವಮಿಲ್ಲದೆ ನಗುತ್ತುಂ ಮೈಕ್ಕೆಕಾಲ್ಗಳಂ ನೀಡು
 ತ್ತುಂ ಮಲಂಗಿರುವ ಪಾಂಗಂ ತನ್ನ ಕುಲವರ್ಧನನಪ್ಪ ಕುವರನಂ ಕಾಪಿಡ
 ಲೈಂದು ರಾಗಾವಿಲನಪ್ಪ ಚಂದಿರನೆಯ್ದಂದನೆಂಬ ಸಂದೆಯಮುಂ ಸಮನಿ

ಸುತ್ತೆ ನಿಲುಕಿಯುಂ ನಿಲುಕದಂತೆ ಜೋಲ್ವ ರನ್ನಸೆಂಡನಂಡಲೆವುದರ್ಕೆಳ
 ವಳ್ಳಿದೋಳ್ಗಳನಡಿಗಡಿಗೆ ನೆಗಪುವುದುಂದುದಯಾಚಲಶೃಂಗದೊಳ್
 ಪತಂಗಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಕೈನೀಡುತ್ತಂಗವಿಪ ಮಜುಸಿಂಗಮಂ ಪೋಲ್ವ
 ಚಲನುಂ | ಅಂತಃಪುರದ ಕಾಂತೆಯರೊರ್ವರ ಕೈಯಿಂದೊರೊರ್ವರಾಂತೊ
 ಕ್ಷಣೆಯಂತೆರ್ದೆಯೊಳಿಂಬುಗೊಳಿಸಿ ಸಂತಸದೊಳ್ ನುಡಿಸುವಿನಮಲದರ್
 ಬಿಸಜದಂತೆಸೆವ ಚಿಂಬಾಯಿಂದಿನಿರಸದಂತೆ ನಸುಜೊಲ್ಲುಸುರಿಯೆ ತೊದಳ್ಳು
 ಡಿವ ಸೊಗಸಂ | ಪಳಿಕೆನೆಡೆಗೋಡೆಯ ಮಜುಯೊಳರ್ಪ ಅರಸಂಜೆವಜುಯಂ
 ಪಿಡಿಯಲ್ವೆ ನೀಡಿದ ಕೆಯ್ ಸೋಂಕದೊಡಂ ಪಡಿನೆಟಲಂ ಕಂಡಂಜಿಯದಿ
 ತ್ತಲುಮತ್ತಲುಂ ಪರಿಯುತ್ತಿರೆ ತಾನುಂ ಪರಿಪರಿದು ಬೆಂಬಿಡದೆ ಮೊಗಸಾ
 ರಿಯ ಪೂಂಜಗಲಿಯ ಪಚ್ಚೆಗಂಬದ ಮುಂಬಾಗದೊಳ್ ಬಜ್ಜರಂಗಳಂ
 ಧಮೆದಂಜೆವಜುಯಂ ಪಿಡಿದೆಟಿಪಿಡೆಟಿದು ಕೋಟಲೆಗೊಳ್ವ ಸಂಭ್ರಮ
 ನುಂ | ಬೆದಜುಗಣ್ಣಳುಂ ನುಣ್ಣೆಯ್ಯುಂ ಸಣ್ಣಗಾಲ್ಗಳುಮಾಗಿ ತನ್ನ
 ಕೊರಲ ಕಿಪುಗಂಟಿಯ ದನಿಗೆ ಬೆರ್ಚಿದಂತೆಡೆಯೊಳ್ ನಿಲ್ಲದೆ ನೆಗೆವೆರ
 ಳೆಯ ಮಜುಯ ಪಿಂತಣೆರಡುಂ ಕಾಲ್ಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಎಟಿವದಟಂ ಕಂಡು
 ವಾದಿ ಕದುಬಿನೊಳ್—ಬೇಡಬೇಡಲೆ ಕಂದ ! ಬೇಡ ಬೇಡೆನ್ನಾನೆ ! ಬೇಡ
 ಬೇಡೆನ್ನ ಮಜುಸಿಂಗವೆ ! ಬೇಡ ಬೇಡ—ಎನುತ್ತೆ ಬಟುವಿಡಿದು ತಟುಬಿ
 ದೊಡಮವಳ ಕೆಯ್ಗೆ ಸಿಲ್ವದಂಗಳದೊಳ್ ಬಳಬಳಿಸಿ ಬವಣೆಗೊಳಿಸಿ ಬಟ
 ಲಿಸುವ ಬಲ್ವಂ | ಎರಡುಂ ನಿಡುದೋಳ್ಗಳಂ ನೀಡಿ ಕರೆವ ಪಲವುಂ ರಾಯರ
 ಸಾಲ್ಗಳಂ ಕಡೆಗಣ್ಣಳಂ ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಕೌತುಕದಿಂದೊಂದೆ ಸೂಟಿಖಾಳ್
 ಕವಿವ ದಿನ್ಯಾಸ್ಥಾನದ ಪಲವುಂ ಜನದ ನೇಹದಿಟ್ಟೆಗಳೆನಿಪ ಮಾವಟಿ
 ಯೊಳ್ ನನೆದೊಯ್ಯರದೊತ್ತನ್ನ ರನ್ನದ ಸಿಂಗವಣೆಯಂ ಸೇರಿ ನಿಲ್ವಂದ
 ಮುಮಂ ನಿರವಿಸಿ ರಾಯಂ ವಿಭವದೊಳಿಂದ್ರನಂ ದೊರೆಕೊಣ್ಣೆದುರ್ಂ
 ಕಣ್ಣಳಂದೆಯುಂ ದೊರೆಕೊಳಲೆಳಸಿದಂ.

ಇಂತು ಸಂತಸದೊಳ್ ಬಳೆವ ರಾಯಗುವರನೊಡನಳಹಿಯಸಿಂಗ

ರಾರ್ಯನ ಕುನರಂ ತಿರುಮಲೆಯಾರ್ಯನೆಡೆದೊಟ್ಟಲೊಳ್ ಬಳೆದು ತಳರ್ನಡೆ
ಯೊಳಂ ತೊದಳ್ಳುಡಿಯೊಳಂ ಬಟುಸಂದು ಪಲವುಂ ಬಾಲಲೀಲೆಯೊಳಂ
ಪಡಿನೆಟಲಂತಿಕುಂ.

— ಚಿಕದೇವರಾಯನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ —

— ಲಿಪಿಗ್ರಹಣ —

ಕ್ರಮದೊಳ್ ಚಿಕದೇವರಾಯನುಷನಯನಾದಿ ವರ್ಣಧರ್ಮ ಪರಿ
ಕರ್ಮಿತನಾಗಿ ಬಿಜ್ಜೆಗಲ್ವಿಡೆಯೊಳ್ ಬುದ್ಧಿಕೌಶಲಮಂ ಕಂಡತಿಹರ್ಷ
ದೊಳ್ ಕಲಿಸುವುಪಾಧ್ಯಾಯರ ಬಿಜ್ಜೆಗಳನಿತುಮಂ ಕಱುಗಳೆದ ಕೈಪಿಡಿ
ಯಂ ಪೋಲ್ವ ತನ್ನ ಚಿತ್ತದೊಳ್ಳೊಂಡು ಪೊಸಪೊಗರಂ ಪೊಣ್ಣಿಸಿದಂ.
ಪಲವುಂ ಬಿಜ್ಜೆಗಲಿಸುವುಪಾಧ್ಯಾಯರ್ಕ್ಕೊಳ್ಳುಬ್ಬಂಗಲಿಸುವರ್ ಮಹಾ
ರಾಯನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದು, ಸಂತಸದೊಳ್—“ ದೇವ ಚಿತ್ತವಿಪುತ್ತು,
ಕುಮಾರ ಚಿಕದೇವರಾಯನೋದುವೆಡೆಯೊಳ್ ಶ್ವಾಸ ನಾದ ಘೋಷಾ
ಲ್ಪಪ್ರಾಣತ್ವ ಮಹಾಪ್ರಾಣತ್ವಂಗಳೋರ್ಪಡುವಂತಕ್ಕರಂಗಳುಂ ತತ್ತದು
ಚಿತಸ್ಥಾನಪ್ರಯತ್ನಂಗಳಿಂದುಚ್ಚರಿಸ ವಾಕ್ಪಟುತ್ವಮುಂ, ಅಕ್ಕರಂಗಳೊಂ
ದಱುತೊಳೊಂದು ಬೆರಸಿ ಸಂಕರಮಾಗದಂತೆಯುಂ ಒಂದರ್ಕೊಂ
ದಗಲಿ ಯಸಂಗತಮಾಗದಂತೆಯುಂ ಅತಿವೇಗಮಂ ವಿಳಂಬಮುಮನು
ಟಾದು ಮಧ್ಯವೇಗದೊಳೋದುವ ವಾಚಕಶಕ್ತಿಯುಂ, ನುಡಿಯೊಳ್ ಪುದಿ
ದರ್ಥಮಂ ಕೆಯ್ಯ ನೆಲ್ಲಿಯ ಕಾಯಂತೆ ತೋರ್ಪಪೋಲ್ ಪದವಾಕ್ಯದ
ವಿಚ್ಛಿತ್ತಿಯೊಳ್ ನಿಲಿಸುವ ನೆಟ್ಟನೋದುವ ಅರ್ಥಾನುಗುಣಮಾಗಿ ಧ್ವನಿ
ಯೊಳ್ ಮೆಲ್ಪು ಬಲ್ಪು ನುಣ್ಪು ಬಿಣ್ಣುಗಳುಂ ಸುಮೆನಿಸುವೋದಾಳತನ
ದೋಜೆಯುಂ, ಕೇಳ್ವ ಪುರುಳಂ ಬಗೆಗೊಳಿಸಿ ಊಹಾಪೋಹಂಗೆಯ್ದೀ
ಪ್ರಕರಣಕ್ಕಿದು ತಾತ್ಪರ್ಯಮೆಂಬುದಂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಕುಣುಪುಗೊಂಡು ಮಱು
ಯದೆ ನೆನೆದಿರ್ಪ ಧಾರಣಾಶಕ್ತಿಯುಂ, ಪೆಱುರ್ಗಿ ತಿಳಿಪುವೆಡೆಯೊಳ್ ಪದ
ಪದಕ್ಕರ್ಥಮಂ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ವೆಂಪುಗೊಳಿಸಿಯುಂ ತಾತ್ಪರ್ಯಮನಿ

ತಿನಿತುಮನೊಂದುಗೊಳಿಸಿ ಒಂದೆಜ್ಜಿಬಿಡಿಯೊಳಡಕಂಗೆಯ್ದು ತಿಳಿಯೆ
ಪೇಟ್ಟುರ್ಥಾಪಾದನಸಾಮರ್ಥ್ಯಮುಮತ್ಯದ್ಭುತಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಈ ಬುದ್ಧಿ
ಕೌಶಲಮೆಲ್ಲಿಯುಂ ಕಂಡು ಕೇಳ್ವುದುಮಲ್ಲು !” ಎಂದು ಪೊಗಟ್ಟಿರ್

— ನಾಚನಾರ್ಥಗ್ರಹಣ —

ಪದವಾಕ್ಯಪ್ರಮಾಣಂಗಳನೋದಿಸುವರು—“ ಚಿತ್ತವಿಪುಲಂ ಮ
ಹಾರಾಯಂ. ಈರಾಯಗುವರಘೋದಿದೊಂದೊಂದುಂ ಪ್ರಕರಣಂಗಳೊಳ್
ಪೂರ್ವಪಕ್ಷಸಿದ್ಧಾಂತದ ಯುಕ್ತಿಗಳನಿತುಮಂ ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸಿ ಅವಜ್ಞೊಳ್
ಪೊಟ್ಟುಗಳಂ ಕಳೆದು ಸಾರಂಗಳಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಅವಜ್ಞೊಳಮಿದು ಪ್ರಬಲ
ಮಿದು ದುರ್ಬಲಮೆಂಬ ತಾರತಮ್ಯಮನಾರಯ್ದು ಮೂಲಯುಕ್ತಿ
ಗಳನೆ ಕುಪುಗೊಂಡಿರ್ಪ ಪಾಂಡಿತ್ಯಮಂ, ನಾದಕಥಾವಿನೋದದೊಳ್
ಪ್ರತಿನಾದದೊಳೆಸಗುವುಪನ್ಯಾಸಮನಾಲಿಸಿ ಅದಜ್ಞೊಳ್ ಪ್ರಕೃತೋಪ
ಯೋಗಮಿಲ್ಲದ ಯುಕ್ತಿಗಳಂ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಕಳೆದು ಉಪಯುಕ್ತಮಾದುದ
ಜ್ಞೊಳಂ ಸಾಧ್ಯಸಾಧನಸಮರ್ಥಂಗಳಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತಾಭಾಸಂಗಳಂ ಕಡಿ
ಗಣಿಸಿ ಮೂಲಯುಕ್ತಿಯಂ ಕುಪುಗೊಂಡದಂ ಪ್ರತಿಯುಕ್ತಿಯಂ
ಜಯಿಸುವ ಕೌಶಲಮಂ, ಸ್ವಪಕ್ಷೋಪನ್ಯಾಸಂಗೆಯ್ವೆಡೆಯೊಳ್ ಪ್ರಕೃತ
ಸಾಧ್ಯಸಾಧನದೊಳ್ ಪೆರ್ಚುಕುಂದುಮಿಲ್ಲದೆ ಸಮರ್ಥಮಾದ ಮೂಲ
ಯುಕ್ತಿಗಳನೆ ಪವಣಿಯು ವಾದಿಯಂ ನಿರುತ್ತರಂಗೆಯ್ವ ನೈಪುಣ್ಯಂ
ಮುಂತಾದ ಪಲವುಂ ನಾದಚಾತುರ್ಯಂಗಳಂ ಪೊಗಟ್ಟಿಬಿಡಿನಿತಾನು
ಮೊಳವು. ಅನಂತಿರ್ಕೆ. ಮುಂಬಗಲಾಮೋದಿಸಿದುದಂ ಮಜುವಗಲ್
ಕೇಳ್ವಿನಮವಜ್ಞೊಳೊಹಾವೋಹಂಗೆಯ್ದು ತಾತ್ಪರ್ಯಮಂ ಗ್ರಹಿಸಿ
ಯೊಳ್ಳುವಡಿಸಿ ತಿಳಿಯೆ ಪೇಟ್ಟುದಜುಂ ಅಧ್ಯಾಪಕಾಧ್ಯೇತೃಕಭಾವಂ
ಪಲ್ಲಟಮಾಗಿ ತೋರ್ಕುಂ” ಎಂದು ಪೇಟ್ಟು ಪೇರಚ್ಚರಿವಡಿಸಿದರ್.

— ಪುರಾಣಪರಿಶ್ರಮ —

ಪೌರಾಣಿಕರು—“ ಆಮೋದುಗಲ್ಲಂದುಮೊದಲಿಂದುವರೆಗಂ

ಪಲವುಂ ಪುರಾಣಂಗಳಂ ಪಲಮೆ ತಾಳಂ ತುದಿನರೆಗಮಾದ ಪಲವುಂ
 ನ್ಯಾಖ್ಯಾನಂಗಳಿಂದರ್ಥನಿಶ್ಚಯಂಗೆಯ್ದು ಪೆಱಗೆ ಪಲವುಮಾವೃತ್ತಿ
 ಯೊಳ್ ಪೇಟ್ಟುಪೆನಾದೊಡಂ ಮಹದಾದಿಚತುರ್ಮುಖಾಂತಮಾದ
 ಸಮಷ್ಟಿಸೃಷ್ಟಿಯಂ, ಅವನೊಡರ್ಚುವ ನೃಷ್ಟಿಸೃಷ್ಟಿಯಂ, ಮನ್ವಂತರಂ
 ಗಳಂ, ದೇವಮನುಷ್ಯಾದಿವಂಶಂಗಳಂ, ಆ ವಂಶದೊಳ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದವರ
 ಪೆಸರ್ಗಳಂ, ಚರಿತಂಗಳಂ ತಿಳಿದಿರ್ಪುದಲ್ಲದೆ ಬಿತ್ತರದೊಳ್ ನೆನಪು
 ತೋಪದು. ಈ ಕುವರಂ ಸೃಷ್ಟಿಗೆಯ್ವ ನಾರಾಯಣನೆನಿಸ ಪರಬ್ರಹ್ಮ
 ದಿರವಂ, ಸೃಜಿಸಿದ ಪ್ರಕೃತಿಮಹದಹಂಕಾರಂಗಳುಂ ಪಂಚತನ್ಮಾತ್ರ
 ಗಳುಮೆಂಬೆಣ್ಣುಂ ಪ್ರಕೃತಿಗಳುಂ ಏಕಾದಶೇಂದ್ರಿಯಂಗಳುಂ ಪಂಚ
 ಮಹಾಭೂತಂಗಳುಮೆಂಬ ಪದಿನಾಳುಂ ವಿಕಾರಂಗಳುಮೆಂಬಿರ್ಪತ್ತು
 ನಾಲ್ಕುಂ ತತ್ವಂಗಳ ಕ್ರಮಂಗಳಂ, ಅವಳಿ ಗುಣಭೇದಂಗಳಂ, ಇವಳುಂ
 ಸಮೆದ ಅಜಾಂಡಮಂ, ಅದಳುಳೊಗೆದ ನಾಲ್ಕೊಗನ ತೇಜನಂ, ಆನಂ
 ಪೊಣ್ಣಿಸಿದ ಮಾನಸಾಂಗಿಕಸೃಷ್ಟಿಭೇದಂಗಳಂ, ಅಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ ಸತ್ತ್ವರಜಸ್ತ
 ಮೋರೂಪಗುಣಭೇದಭಿನ್ನಂಗಳಾದ ದೇವಮನುಷ್ಯತಿರ್ಯಕ್ಕಾಸ್ಥಿವರರೂಪ
 ಪ್ರಾಣಿಗಳಂ, ಅವಳುಳೊ ನವಪ್ರಜೇಶಮನ್ವಾದಿಗಳ ಮಿಥುನಪೃಷ್ಟಿ
 ಯಿಂದೊಗೆದ ವಂಶಭೇದಂಗಳಂ, ಅವಳುಳುದಿಸಿದ ದೇವತೆಗಳ ಋಷಿ
 ಗಳ ರಾಯರ ಪೆಸರ್ಗಳಂ, ಅವರವರೇಕಾಲದೊಳೇದೇಶದೊಳೇವೂರುಗ
 ಳೊಳರ್ಪಿಚರಿತ್ರಂಗಳನೆಸಗಿದರೆಂಬುದಂ, ಅವನಿತರ್ಕಂ ಆಧಾರಮಾದ ಪದಿ
 ನಾಲ್ಕುಂ ಲೋಕಂಗಳ ವಿಸ್ತಾರಮಂ, ಅದಳುಳೊ ಭೂಲೋಕದ
 ಪಲವುಂ ದೀವಿಗಳೊಳರ್ಪ ಭೋಗಭೂಮಿಗಳಂ, ಪೊಟುವೆಟ್ಟುಗಳೊಳಂ
 ಮಂಜುವೆಟ್ಟುನಿಂ ತೆಂಕಣ ಕಡಲ್ವರೆಗಮಗಲಮಾಗಿ ಮೂಡ ಪಡುವಣ
 ಮುನ್ನೀರ್ವರೆಗಂ ನೀಳ್ವ ಭಾರತವರ್ಷದೊಳೇ ಯೆಡೆಯೊಳೇಗಟ್ಟಮೀಬೆಟ್ಟ
 ಗಳೇ ಪೊಟುಗಳ್ ಪೊಟಲ್ಗಲವನಾಳ್ವ ಹೊರೆಗಳ ಪೆಸರಿದಿನರ ಸಾಸಮಿದು
 ಇವರಾಳ್ವ ಕಾಲಮಿನಿತು ಈ ಗಟ್ಟಿಬೆಟ್ಟಪಟ್ಟಣ ಪೊಟುಗಳೊಂದಕೊಂ

ವಿನಿತಿನಿತು ಗಾವುದದೊಳಿರ್ಕು ಮೊಂದಿವು ಮುಂತಾದ ವಿಶೇಷಗಳನಿತುಮಂ |
ತತ್ತತ್ಪರಾಣಂಗಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾರ್ಥಗ್ರಹಣದಿಂದೆಯುಮಾಯಾನೆಲೆಗಳಂ
ಬಲ್ಲವೆಂದೆಯುಂ ತಿಳಿದು ಬಗೆಯೊಳ್ ಬಂದಿವಿಡಿದುಮದಪ್ಪಿಂಗಳೇನಾನು
ಮೊಂದು ಸಂದೆಯಂ ತೋಪ್ಪಿ ಬಂದೆಮ್ಮಂ ಬೆಸಗೊಳ್ವಿನಂ ಎನುಗೆ ನೆನೆಪಿಲ್ಲ
ವಿದೊಡಂ ಪೆರ್ವೆಯಿಂದೊಳಗುಗುಡದೆ ಇದಂ ಪಿಂತಣ್ಗೆ ಪೇಟ್ಟಿವೆಂದುಂ
ಮುಂತಣ್ಗೆ ಪೇಟ್ಟಿವೆಂದುಂ ,ಈತೆಪದ ಬಪುಸಂದೆಯಮಂ ಕೇಳಲಾಗ
ವೆಂದುಂ ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ನೋಡಿಯುಂ ಬೆದಪುಸಿ ನುಡಿದುಂ ದಂಧನಂಗೆಯ್ದುಂ
ಕಾಲಮುಂ ಕಳೆವೆವು, ಎನುಗಿನ್ನು ತಿಳಿನಾವುದು ?” ಎಂದೊರೆದಾನಂದಂ
ಬಡಿಸಿದರ್.

— ವೀಣಾಪರಿಶ್ರಮ —

ವೈಣಿಕರುಂ—“ ತಮ್ಮ ಜನ್ಮಂಗಳೆಂದು ಸಫಲಮಾದುವು,
ವೀಣಾವಾದ್ಯಮನವದ್ಯಮೆಂಬುದಿಂದು ನಿಶ್ಚಿತಮಾದುದು. ಗಾನಂ
ಮನೋಹಾರಿಯೆಂಬುದನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದುದು. ರೈವತಕರಾಯಂ ಬ್ರಹ್ಮ
ಸಭೆಯೊಳ್ ಗಾಂಧರ್ವಮನಾಲಿಸುತ್ತೆ ಪೋದ ಪೊಟ್ಟಿಪಾಯದಾದೆನೆಂ
ಬುದುಂ ಯುಕ್ತಮೆನಿಸಿರ್ಪುದು. ಗೋಕುಲದೊಳ್ ಕೃಷ್ಣಂ ಕೊಳಲೊಳ್ಳಿ
ನಮಾದನಿಯಂ ಸವಿದು ಮೆಯ್ಯಪ್ಪಿದು ಪಸುಪುಲಿಗಳಾನೆಸಿಂಗಂಗಳೊಡ
ಲಾದುವು ತಂತಮ್ಮ ಬಿಗುರ್ಪು ಬೇರಂಗಳನುಟಾದೊಂದುವೆರಸಿರ್ಪುವು !
ಅಚ್ಚರಸಿಯರುಮಚ್ಚರಿವಡೆದು ಗೋವಳಗನ್ನೆಯದೊಡನೆಟ್ಟಪ್ಪಿಂಗಳ
ಪರ್. ಮರಂಗಳುಂ ಮಾನಸರಂತೆ ನವಿದಳೆದಿರ್ಪುವೆಂಬವುಂ ಕರಬದರ
ಸದೃಶಮಾದುವು. *ಈ ಯತಿಶಯಮೆನಿತೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸೆವು ? ಬಿಚ್ಚುವನೆ
ಯೊಳ್ ಕುವರಂ ಬೀಣೆಗೊಳ್ವಿನಮನಿತುಂ ತಂತಿಗಳೊಳಂ ಕೊರಲೊಳ
ಮೊಂದೆ ನುಣ್ಣಿನಿ ಪೊಣ್ಣಿತೆಂಬಂತೆ ಕೂಡಿದ ಶ್ರುತಿಯ ಸೊಬಗುಂ ಕತ್ತು
ರಿಯ ವೀಣೆಯಂ ಬಿರ್ಚಿದೊಡನುಣ್ಣುವ ತನಿಗಂಪಿನಂತೆ ಗಮ್ಮನೆ ಕವಿವ
ನಾಧಮುಂ, ಗಿಳಿಮೂಗಂ ಪೋಲ್ವ ಬಲಗೆಯ್ಯುಗುರ್ಗಳಿಂ ತಂತಿಗಳು

ಪಿಡಿನ ಮಿಂಟುವ ಸೈಪಿನಿಂದೆಯುಂ ಪೆಜಿಗೆಯ್ವರಲ್ಲೊಳೊಳಾಹತ ಪ್ರತ್ಯಾ
 ಹತ ಸ್ಫುರಿತ ಕಂಪಿತಾದಿ ಗಮಕಂಗಳಂ ಪವಣ್ಣೆಯ್ವ ಚಾತುರ್ಯದಿಂದೆಯುಂ
 ಸ್ವರಂಗಳ್ ತಕ್ಕತಕ್ಕೆಡೆಯೊಳ್ ಮೆಲ್ಲಂ ಬಲ್ಲಂ ನುಣ್ಣಂ ಬಿಣ್ಣಂ ಪಡೆದು
 ಒಳ್ವಡದಿಯೊಡಲಂತೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳಂ ಚೆಲ್ವನೆತ್ತು ಮನಂಗೊಳಿಸುವುವು.
 ಕ್ರಮದೊಳೊಂದಕೊಂದು ವೆಚುರ್ಗೆವಡೆದು ಬಳೆವ ತಾನಂಗಳ್ ತತ್ತದು
 ಚಿತಸ್ಥಾನಂಗಳೊಳ್ ಬಿಗುಪೇಜುವ ತೂಗುವ ತೊನೆವ ನಯಂಬಡೆವ
 ನಿಡಿದೆನಿಸುವ ಸೊಂಪುಗೊಳ್ವ ಪೆಂಪುವಡೆವ ಜೀವಸ್ವರಂಗಳೊಳ್ ನಿಂದು ನಿಂ
 ದು ನಲವೇಜುವ ಸೊಗಸು ನಿರವಿಸಲರಿದು. ಮತ್ತಮಾನಾದಂ ಬಿಜ್ಜೆವನೆ
 ಯೊಳ್ ಬಂದು ನಲಿದು ನರ್ತಿಸುವ ಸರಸತಿಯ ಕಾಲಂದುಗೆಯ ಕಿಜುಗೆ
 ಜ್ಜೆಗಳಿನಿದನಿಯುವವಳ ಮುಂಗೆಯ್ಯೊಳಿದು ನುಡಿನರಗಿಯ ಮುಡ್ಡು
 ದನಿಯುಂ, ಕನ್ನವುರದ ಚೆನ್ನೆಯ್ವಿಲಿಂದೊಸರ್ವನಿರಸಕ್ಕೆ ಮುಸುರ್ವ ಪೆ
 ಣ್ಣಂಬಿಗಳ ನುಣ್ಣನಿಯುಮೊಂದುನೆರೆದು ಮುಪ್ಪುರಿಗೊಂಡಂತೆ ಮೋಹ
 ರಂಬಡೆದಿರ್ಕುಂ : ಅದೇಂ ವಿಚಿತ್ರಮೋ ! ತಂತಿಯನಲಿಗೆಯ್ವ ಬೆರಲ್ಲಳ್
 ಅಂದು ಹೃದಯದಾನಂದದ ನಾಡಿಗಳೊಳೊಡುವಂತೆ ಮನಮಂ ಸೋಲಿಸಿ
 ಸೊರಗಿಸಿ ಸೋರ್ಕೇಜುಸಿ ಸೊಗಂಬಡಿಸೆ ಆಮುಮಲುಗದಂಗಮುವಾಡ
 ದೆನೆಯುಮಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದಂತಿದುಂ ಪೊಣ್ಣುವ ನವಿಂದೆಯುಂ ಪೊನ
 ಲಿಡುವಾಲಿನೀರಂದೆಯುಂ ಬಿಗಿನ ಕೊರಲ ಸೆರೆಗಳಿಂದೆಯುಂ ಬಿಡದೆ
 ಕಿವಿನಾಯೊಳ್ವಾಪುಗೊಂಡಿರ್ಪ . ಮನೋವೃತ್ತಿಯಿಂದೆಯುಂ ಚೇತನ
 ರೆನಿಸಿರ್ಪೆವು. ಕಿವಿಪೊಡೆಯೊಳ್ ತುಂಬಿದಾನಂದಂ ಎರ್ದಗಿಲಿದು
 ಹೃತ್ಪಮಲನುಂ ನ್ಯಾಸಿಸೆ ಚೈತನ್ಯಂ ತದಾತ್ಮಕಮಾಗಿ ಪರಿಣತಮಾದು
 ದಜುಂ ಪ್ರಪಂಚಮನಿತುಂ ನಾದಮಯಮಾಗಿ ತೋರ್ಪುದು. ಬೇರಂ
 ತುದಿಯುಂ ಬಿರಿದುದಂ ಬೆಂಡಾದುದಂ ಕಳೆದಾಯ್ವ ಪೊರೆಯೆತ್ತಿದೊಳ್
 ಬಿನ್ನ ಸೀಯುಂ, ಪಿರಿದುಂ ಕಾಸಿ ಸಕ್ಕರೆನೆರೆಸಿದ ಚಿನಿವಾಲ್ ಸವಿಯುಂ,
 ಅಗಳಲಿದು ತಂದು - ಪಿಲಿದ ಪೊಸಜೇನ ಸರಿಯುಂಪುಂ, ಕಾಳದೊಳ್

ಮೋಹಂಸಿ ಬೆಳೆದು ಪದದೊಳ್ಳೆನ್ನಿದೆನಿಸಿ ನೆಗಟ್ಟು ಮಾವಣ್ಣಿನ ಮಾಧುರ್ಯ
ಮುಂ ಇದಜ ಸಾಸಿರದ ಸಾಸಿರದೊಳೊಂದುಂ ಪಾಲಿಗೆ ಬಾರದು.
ನಾದಮಾಗಿಯುಂ ಕಿವಿಯೊಂದಜೊಳೆ ಸಂದಿಪ್ಪುದಲ್ಲು, ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂ
ಗಳನೊಂದೆ ವೇಳೆಯೊಳಾನಂದಸಾಗರದೊಳ್ ಮುಲುಂಗಿಪುದು. ಸುಗ್ಗಿ
ಯೊಳ್ ಪೂತ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಪೊಸಪೂದೊಂಬೆಯೊಳ್ ಪೊದಟ್ಟು ಪೊಣ್ಣುವ
ತನಿಗಂಪಿನಂತೆಯುಂ, ಆಕಂಪಂ ಕನರ್ದು ಸೊರ್ಕೆ ಸುತ್ತುಂ ಪರಿವ
ತುಂಬಿಗಳೆಂಕೆವೊಯ್ಲೊಂ ಮುಂ ಬಾವನ್ನಗಾಡೊಳ್ ಪಾವುಗಳ್
ನುಂಗಿದುದಜುಂ ಬಂದ ಬಡತನಮಂ ಕಳೆದು ಬಳೆದು ಮಾಂದೊಪಿ
ನೊಳ್ ಸುರಿವ ಪೂಜೇನ ಸರಿಯೊಳ್ ನನೆದೊಯ್ಪನೆ ತೀಡುವ ತೆಂಗಾಯ್
ಸೊಂಕಿನಂತೆಯುಂ, ಆ ಸೊಂಕಿನಿಂ ಮುಂ ಬಗೆಯೊಳೊಗಿದ ಮದನಾಗ್ನಿ
ದಳ್ಳುರಿಗೊಂಡು ಪೊಜಪೊಣ್ಣುವಿನಮದರ್ಕೆ ತಳಿದೊಂಬೆಗಳಂ ತಾವರೆ
'ದಂಟುಗಳಂ ಪೊತ್ತುಂ ಪನ್ನೀರೊಳ್ ನನೆದುಂ ಮಲರ್ವಾಸಿನೊಳ್
ಪೊರಳ್ಳುಂ ತಣ್ಣುಗಾಣದ ಬಿರಯಿಗಳಾವಿರಹಂ ಕಟಿದೊಡಗೂಡುವಾಗಳ್
ತಂತಮ್ಮ ಮೆಯ್ಯಿಸುಪಡಂಗಿ ತಣ್ಣುಗೊಳ್ಳವರೆಗಂ ತಂತಮ್ಮ ತೋಳ್ಗ
ಳೆಣ್ಣಿನ ವರೆಗಂ ಮಿಕ್ಕುದೇಂ ಪೊಲ್ಲುಜವರೆಗಮಲ್ಲುಜುಂದೆಸಗುವ
ತಟ್ಟಿಯೊಳ್ ಮತ್ತೆಮತ್ತೇಜುವ ಬಿಗುಪಿನಂತೆಯುಂ ಸೊಗೆಮಂ ಸೂಜು
ಗುಡುತಿಪ್ಪುದು. ಎಂತಪ್ಪ ಕಲ್ಲಿದೇವರಾದೊಡಂ ಈತಾನಮನಾಲಿಸು
ವಿನಂ ಪಗಲಂ ಕಂಡ ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಯಂತೆಯುಂ, ಜೊನ್ನಮನಿಂಟುವ
ಚಕೋರದಂತೆಯುಂ, ಕಾರ್ಗಾಲದ ಸೋಗೆಯಂತೆಯುಂ, ಮುಂಬನಿ
ಯುಂಡ ಚಾದಗೆಯಂತೆಯುಂ, ನಿಧಿಯಂ ಕಂಡ ಬಡವನಂತೆಯುಂ,
ವರಮಂ ಪಡೆದ ತವಸಿಯಂತೆಯುಂ, ಸಿದ್ಧಿಯಂ ಪಡೆದ ಯೋಗಿಯಂತೆ
ಯುಂ, ಇಷ್ಟದೇವತಾಸಾಕ್ಷಾತ್ಪಾರಮಂ ಪಡೆದುಪಾಸಕನಂತೆಯುಂ,
ನಲಿದು ನಲವೇಜು ಪಿಟ್ಟು ಪೆರ್ಕಳಂಗೊಂಡು ಸೊರ್ಕೆ ಸೊರಗುವಂ.
ನೆಲ್ಲಿದೇವರಾಲಿಸಿದೊಡಾಲಿಸುವ ಮುನ್ನಮೆ ಮನಂ ಕರಗಿ ಹರವಸಗೊಂ

ಡೆಸೆಗತಕ್ಕುದಿದು ಮಿಕ್ಕುದಿದೆಂಬ ವಿನೇಕಮನುಷ್ಯಾದು ರಸಾವೇಶದಿಂದೀತಾ
ನದ ಸವಿಯಂ ಸೇಷಿಯೋಳ್ ಮೊಗೆಮೊಗೆದೀಂಟಲುಂ ಮೆಯ್ಯೆಲ್ಲಮನಣ್ಣು
ಗೊಳಲುಂ ಮುಡಿಗಿ ಸೂಡಲುಂ ಕಿವಿವೊಡೆಯೋಳ್ ತುಂಬಿಕೊಳಲುಮೆಳಸಿ
ದಂತೆ ಸಲವುಂ ಕೋಟಲೆಗೊಳ್ಳರ್. ಅದವರ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಬೆಳ್ಳುಮಾಸದ
ಪೊಚ್ಚುಪೊಸಪೂಗಳಂ ಪವಣ್ಣೊಳಿಸಿ ಕೋದೆತ್ತಿದ ವಕುಳಸರದಂತೆಯುಂ,
ಸವಣದೊಳೆಟ್ಟ ಪೊಸಮಿಸುನಿಯ ಸಲಗೆಯಂತೆಯುಂ, ಎಡವಜಾಯ
ದೊಂದೆ ತೆಪದೊಳ್ ಸುರಿವ ಪೊಸಜೇನ ಪೊನಲಂತೆಯುಮಾದ್ಯಂತದೊ
ಳೇಕನಾದಮೆನಿಸುವ ತಾನದ ಸವಿಯ ಬಲ್ಪಿನ ತಪ್ಪೆಂದು ತಿಳಿಯವೇ
ಲ್ಪುದು. ಈಗಲೇಮಾನವಲೋಕದೊಳ್ ನೆಗಟ್ಟಿವೆತ್ತ ಬೀಣೆಗಾಳರುಂ
ಮುನ್ನಿದರ್ವರುಮೀತೆಪದೊಳ್ ಬಿಗುಪಂ ಒಲವಂ ಕಳೆಯಂ ನಾದಮಂ
ಪೊಸವಗೆಯ ತಾನಂಗಳಂ ಸಂದರ್ಭಿಸಿದುದಿಲ್ಲೆಂಬುದು ವಿದಿತಮೈಸೆ !
ಕಿನ್ನರರುಂ ಗಂಧರ್ವರುಮವರೊಳ್ ಪೊಗಟ್ಟಿವೆತ್ತ ಹಾಹಾಹೂಹೂ
ಪ್ರಭೃತಿಗಳುಂ ತುಂಬುರು ನಾರದರುಂ ಆಸರಸ್ವತಿ ತಾನುಂ ಪವಣಿಸಿದು
ದಿಲ್ಲೆಂಬುದುಂ ನಿಕ್ಕುವಂ. ಮೇಣುಂಟಾದೊಡೆ ನಾಡೊಳ್ ನೆಗಟ್ಟಿವಡೆಯ
ದಿರ್ಕುಮೆ ? ಅನಾದಿಕಾಲದೊಳ್ಲ್ಲದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ರಕ್ತಿವಿಶೇಷಂ ವಾಲ್ಮೀಕಿ
ಯಿನ್ನುಣ್ಣಿದಂತೆ, ಸಂಗೀತದ ರಕ್ತಿವಿಶೇಷಮುಮಿಗಲೀರಾಯಗುವರನಿಂ
ಪೊಣ್ಣಿದುದು. ಮುಂ ಸ್ವರಭೇದಮಂ ಲಯಭೇದಮಂ ರಾಗಭೇದಮ
ನಜಾಯದ ಪಸುಗಳುಂ ಪೊಮ್ಮಜಾಯುಂ ಮೋಸುಗೊಂಡುದು ಬಿಜ್ಜೆಯ
ಬಿನ್ನಣಮಲ್ತೆಂದಾಕೃಷ್ಣಂ ಈಗಲೇಪೊಸವರಿಜನೊಳ್ ಬಿಜ್ಜೆವಳರನಿಬರು
ಮಚ್ಚರಿವಡುವಂತೆ ಆನಂದಲತಾಪ್ರತಾನಂಗಳಿನಿಪ ತಾನಂಗಳಂ ಬಿತ್ತ
ರಿಸಿದಂ : ಅಲ್ಲದೊಡೆವು ಗಾಂಧರ್ವಾಸ್ತ್ರಮಂತ್ರದಂತನಿಬರಂ ಮಜ
ವಡಸಿ ಮೆಯ್ಯಜಿಯಿಸುವ ತೆಪನಾವುದು ? ಈ ಜಗನ್ನೋಹನಮಾದ
ತಾನದಿರವಿಂತಿರ್ಕೆ. ಈರಾಯಗುವರಂ ವೀಣೆಯಂ ಬಾಜಿಸಲ್ ಪೂಣ್ಣ
ತಾಣಕಮುಮಾಮೆಯ್ಯಿರಿಯುಮಾಮೊಗರಸಮುಮೆನ್ನಯ ನಯನಾನಂ

ದಮಾಗಪುರ. ಸಂತಸದೊಳೊಯ್ಯನೆ ಕೆಯ್ಯೋಳ್ ಪಿಡಿದೊತ್ತಿಗೆ
ಬರಿಸಿ ತೊಡೆಯ ಮೇಲಿರಿಸಿ ಪೇರೆರ್ದೆಯಂ ಸಾರ್ಚಿ ನೇಹಂಬೆರಸು ಮೆಯ್ಯ
ಡಹಿ ರಾಗಾಲಾಪನಂಗೆಯಿಸಿ ಅಲಿಸುತ್ತೆ ಅಲರ್ವ ಮೊಗಮುಂ ಅಲೆವ
ಕಣ್ಣುಂ ಸುರಿವಾಲಿನೀರುಮಾಗ ತಕ್ಕೈಡೆಗಳನುಗುರ್ಗೊಂದೊತ್ತುವ ಸೈಪುಂ
ಆಕಲಾವತಿವೀಣೆ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತಿನನ ಭುಜಸಂಗದಿಂ ಸೊರ್ಕಿ ಕಳರ
ಮೋದಾರಮಾದ ನಾದಂಗಳನ್ನೊದವಿಪ ಸೊಗಸುಮಂ ನಿರವಿಸಿ, ಸಾಕ್ಷಾ
ತ್ಪುಷ್ಪಾವತಾರಮೆಂಬುದೇ ನಿಶ್ಚಿತಂ ” ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಆನಂದಂ
ಬಡಿಸಿದರ್.

— ಮುರಳೀಪರಿಶ್ರಮ —

ಗರುಡಿಯೊಳ್ ಸಾದಕಮಂ ಕಲಿಸುವ ಜಟ್ಟಿಗರ್—“ ಚಿತ್ತವಿ
ಪುದು ಮಹಾರಾಯಂ. ಗರುಡಿಯೊಳನಿಬರುಂ ತಾಂತಾಮೆಸಗುವ ಸಾದಕಂ
ಗಳನುತಾದು ಚಿತ್ತರದ ಬೊಂಬೆಗಳಂತೆ ನಟ್ಟುಲಿಯಲುಗದೆ ನಿಟ್ಟಿಸು
ತ್ತಿರೆ—ಈರಾಯಗುವರಂ ಕಂಬಕೊಣತಂಗಳಂ ಲಾಗಿಸುವ ಚಳಕಮುಂ,
ಅನೆಯ ಸೊಂಡಿಲಂತೆಯುಂ ಪೆರ್ಬಾವಿನಂತೆಯುಂ ಪತ್ತಿಸುತ್ತಿ ಬಿಗುವೇ
ಋವ ತೋಳ್ತೊಡೆಗಳ ದೇಸೆಯುಂ ಮತ್ತಂ ಸಂಗರಣಂಗಳನೆತ್ತುವೆಡೆ
ಯೊಳ್ ಗೋವರ್ಧನಮನೆತ್ತಿ ನಿಂದಾಗೋಪಾಲನ ಪಾಂಗಿನೊಳ್ತೊಳಪ
ಮೊಗಮುಂ ತೋರ್ಪ ಪೇರೆರ್ದೆಯುಂ ಒಯ್ಯರದೊಳೊಳುದ ಸಿರಿಯಡಿ
ಗಳುಮಾಗಿ ನಿಂದ ನೆಲೆಯೊಳೊಂದೊಂದು ತೋಳ್ಗಳಂ ತಿರುಗಿಸಿ ನೆಗಪುವ
ಸೈಪಿನಿಂದೆ ಎಡಬಲದೊಳನಿಸಿನಿಸುಂ ಮುಱಗೊಳ್ಳ ಅಸಿನಡುವುಂ, ಓಸರಿ
ಸುವ ಮೆಯ್ಯುಂ, ಒಲೆವ ಕೊರಲುಮಾದ ಮೆಯ್ಯಿರಿ ಜಟ್ಟಿಗರುಡಿ
ಗಳೊಳಂ ನಟ್ಟುವ ಗರುಡಿಗಳೊಳಂ ಕಂಡುದಲ್ತು; ನಿಟ್ಟಿಸರ ದಿಟ್ಟಿಗಳ
ಲ್ಲಿಯೆ ನಟ್ಟಂತೆ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವು. ಅರೇಖೆಯುಮಾತಾಣಕಮುಂ ಜಗ
ನ್ನೋಹನಮಾಗಪುರ. ಅದೊಡಮವಳುಂ ಕಾಳೆಗಕ್ಕುಪಕಾರಮಿಲ್ಲಿಂ
ಭುಧಱುಂದನಂ ಬಿತ್ತರಿಸದುಱುಪಿ ಬಳೆವ ಮೆಯ್ಯ ಬಲ್ಲಂ ದಿಟ್ಟಿಯ ಸು

ಯ್ವಾನಮಂ ಗೆಯ್ಯೆಯ ಚಳಕಮಂ ನಿರವಿಸಲ್ಪವು ಲೋಕಾತೀತಮಾಗಿ ಪೂವು. ಇಮಡಿ ಬಲೈಗಾಜರುಂ ಕಟಿದು ಕೇಟ್ಟಿಯ್ವುದಜುಂ ಹೊಂತಕಾಜುಗಳನಿಬರುಂ ಸಿಂದೆಗೆಯೆ, ರೋಸದಿಂದೊರ್ಮೆ ಜಗಜಟ್ಟಿ ಇದಿರ್ಚಿ ಮುಂ ಮಧುರೆಯೊಳ್ ಕುವಲಯಾಪೀಡಕ್ಕುಂ ಚಾಣೂರಂಗಂ ನಾಮಾಲಿತಂತೆ ದಂಡೆಯಂ ಪೂಡಿ ಸಾದಕದೊದವಂ ಮೆಜಿಯುತ್ತೆ ಎಡಕ್ಕುಂ ಬಲಕ್ಕುಂ ಸಿಂತಣ್ಣಂ ಒಯ್ಯನೊಂದೊಂದು ಪೆಜ್ಜೆಯಂ ತೆಗೆದಾಸೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು, ಮೇಣವಂ ಕವಿದು ಬರ್ಪುದುಂ, ಇದಿರ್ಚಿ ನಿಂದು ಚಳಕದೊಳ್ ಪುಸಿಗೆಯ್ಯಂ ತೋಜಿ, ಅದರ್ಕವಂ ತನ್ನಳ್ಳ ಬಲ್ಪನಿತಜುಗಳಂ ಮುಂತಣ್ಣೆ ನಿಂತು ತುಂಬುಗೆಯ್ಯಕ್ಕುವಿನಂ, ಮುಂ ಕುವಲಯಾಪೀಡದ ಕೋಡಂ ಪೊಜತಟ್ಟಿದಂತೆ ತಪ್ಪಿಸಿ ತನ್ನ ಕೆಯ್ದಳಮಂ ಅವನ ಮೊಗಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಚುವಿನಮವನ ಬಲೈ ಅವಂಗಿ ಪಗೆಯಾಗಿ ಮೂಗಿನ ಸೆರೆಯೊಡೆದು ಪೊಸನೆತ್ತರ್ ಪೊನಲಿಡೆ ಥೆಂಥೆಣಿಸಿ ಸಿಂತಣ್ಣೆ ಸರಿದು ಗೋಡೆಯಂ ನೆಮ್ಮಿ ನಿಂದು ಬವಣಿಗಳೆದು ಅಚ್ಚರಿವಟ್ಟು ಕೆಯ್ಯುಗಿದು ಕಾಲ್ಗಿಜಗಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಕೃಷ್ಣನೆಂದು ನಿರವಿಸಿ ನಾಣ್ಣದೆ ನಲವೇಜುದಂ. ಮತ್ತಮೊರ್ಮೆ ನಡುಗರುಡಿಯ ಪೂಜೆಯ ಬಿರುದಿನ ಕೈಮೆಗಾಜನೊರ್ಮೆ ತನ್ನೊಡಲ ಪೆರ್ಮೆಯಂ ಕೈಮೆಯ ಬಲ್ಪಂ ನಂಬಿ ಪೆಣಗಲ್ಪಿದು ಕೆಮ್ಮಣ್ಣ ಕಳನಂ ಪೊಕ್ಕುಸರಿಬತ್ತರದೊಳ್ ನಿಲ್ಪಿನಂ, ಪಾರುಗಟ್ಟಿಗೆಯವನುರ್ಬಿ ನೊಳೆಜಗುವ ಸೊರ್ಕಾನೆಯ ನಿಗ್ಗವಕ್ಕೆ ಎರ್ದೆಯೊಡ್ಡಿ ಸೋಂಕದ ಮುನ್ನಮೆ ಒರ್ಮೆಯೊಳೊಲೆದು ತಪ್ಪಿಸಿ ಎಡೆಗೆಡಪುವಂತೆ ಕೆಡಸಿ ಬೆನ್ನೇಜುಯುರಾಟದೊಳ್ಳಿದು ತನ್ನ ಸಾದಕದ ಚಳಕಮಂ ಮೆಜಿಯಲ್ಪೆ ಸಡಿಲವಿತ್ತದನವಂ ನೂಂಕುವನಿತಜುಗಳೆ ಪೆಜತೊಂದಜುಂ ಪೆಜತೊಂದೀತೆಜದೊಳೊಂದೆರ ಲ್ಲಿಗಳಿಗೆವರೆಗಂ ಪತ್ತಿದ ಮೆಯ್ ಬಿರ್ಚದೆ ಬಲಿಲ್ವ ಬಸವಟುಸಿ ಕಡೆಯೊಳ್ ಡೊಕ್ಕರದೊಳ್ ಬಿಗುಪೇಜುಸುವುದುಂ ; ಅವನುಂ ಕವಿವ ಕಣ್ಣಿತ್ತಲೆಯುಂ ಸಡಿಲ್ವ ಕೈಕಾಲ್ಗುಳುಮಾಗಿಯೆ ಮಜಿತೊಜಗಿದಂ. ಇದನೀ

ಗರುಡಿವೊಕ್ಕರನಿಬರುಮುಖಾತಿರ್ಪರ್. ಈನುಡಿಗಳೊಳೆನಾನುಂ ಇಚ್ಚ ಕಂ
ಬೆರಸಿಪುರ್ದೆಂದು ತಿಳಿಯಲ್ತಕ್ಕುದಲ್ತು. ಈಯರ್ಥದೊಳೆಮ್ಮ ಕುಲದೇವತೆ
ನಿಂಬಜಿಯಡಿಗಳುಮೆಮ್ಮ ಗರುಡಿ ಕೃಷ್ಣನಡಿಗಳುಮೆ ಸಾಕ್ಷಿ ! ” ಎಂದು
ತಿಳುಪಿದರ್.

ಇಂತು ನುಡಿನ ಪಲವುಂ ಬಿಜ್ಜೆನಳರ ನುಡಿಗಳೆಂದುಕುರ್ವ ಸಂತ
ಸದ ಸೊರ್ಕಿನೊಳ್ ಪೆರ್ಕಳಂಗೊಂಡು ಒಡನೆಟ್ಟು ಜದೊಳಚ್ಚರಿವಡುತ್ತಾ
ಳೋಚಿಸಿದಂ :—ಲೋಗರೊಂದು ವಸ್ತುವನುತ್ತುಮನೆಂದು ತಿಳಿದದಜ
ಗುಣಂಗಳೆ ಸಂತಸಂಬಡುತ್ತಿದೊಡಂ, ಅವಸ್ತುವಿನೊಳ್ ವಿಶೇಷ
ಸಂಬಂಧನಾದವರ್ಗೆ ಸಂತಸಮುನುತಿಶಯನಾಗಿಪುರ್ದೆಂಬುದಪರೋಕ್ಷ
ನಾದುದು. ಸಸಿನೇಸರ್ಗಳುಂ ಕಾರ್ಮುಗಿಲುಂ ಜಗದಾನಂದಕರಂಗಳಾ
ದೊಡಂ ಎಣೆವಕ್ಕಿಗಂ ತಣ್ಣದಿವಕ್ಕಿಗಂ ಸೋಗಿಗಂ ಸಂತಸಂ ಪಿರಿದಪ್ಪು
ದೆಂಬುದುಂ ಯುಕ್ತಮೆನಿಸಿದುದು. ಭಾರ್ಗವರಾನುಂ ದಿಗ್ವಿಜಯಂಗೆಯ್ದ
ನೆನೆ ಪಾರ್ವರುಂ, ರಘುರಾನುಂ ನೆಗಟ್ಟಿವೆತ್ತನೆನೆ ಎಮ್ಮರಮಕ್ಕಳುಂ
ಪೆರ್ಕಳಂಗೊಳ್ವುದು ತಕ್ಕುದೆನಿಸುದುದು. ರಾವಣಂ ಸೀತಾದೇವಿಯರಂ
ಕೊಂಡೊಯ್ದನೆನೆ ಕುಲಶೇಖರಂ ದಂಡೆತ್ತಿದನೆಂಬುದುಮುಪಪನ್ನಮೆನಿಸಿ
ದುದು. ಕೃಷ್ಣಂ ಬೆಣ್ಣೆಗಳವಿನೊಳ್ ಕಡೆದಾವಿದೊರಲೊಳ್ಳಟ್ಟುವಡೆದ
ನೆಂಬುದನೆರ್ದೆಗೊಳಿಸಿ ಪರಾಂಕುಶಂ ಮೋಹಂಬಡೆದನೆಂಬುದುಚಿತಮಾ
ದುದು. ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಂ ಸರ್ವಜ್ಞಂ ಸರ್ವಶಕ್ತಂ ಸಕಲವಿದ್ಯಾ
ಪ್ರವರ್ತಕನೆಂಬುದಂ ತಿಳಿದಿದೊಡಂ ಈಯವತಾರದೊಳ್ ಬಿಜ್ಜೆಗಲ್ತಂ
ವಿನಯಂಬಡೆದಂ ಬೀರನೆನಿಸಿದಂ ಪೆಂಪುವಡೆದನೆಂದು ಪೇಟೊಡಮುಚ್ಚರಿ
ಯುಮಾನಂದಮುಂ ಸಂದಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ರಕ್ಷ್ಯರಕ್ಷಕಭಾವಂ ಮೊದ
ಲಾದ ಪಲವುಮದೃಷ್ಟಸಂಬಂಧಂಗಳತ್ತಣಂದೀಸಿತೃಪುತ್ರಭಾವರೂಪ
ನಾದ ದೃಷ್ಟಸಂಬಂಧಮೆ ಪ್ರೀತಿವಿಶೇಷಹೇತುವಾದುದಜುಂ ಶ್ಲಾಘ್ಯ
ನಾದುದು. ಅದಜುಂದೈಸೆ ! ಶುಕನ್ಯಾಸಪರಾಶರಾದಿಗಳುಂ ತಮ್ಮ ಮುಷಿ

ಜನ್ಮಮಂ ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಕುಂದ ಕದಂಬ ಗೋಸಿಕಾದಿಜನ್ಮಗಳನೆಳಸಿದರ್. ಅದಜುಂದಾನುಮೆನ್ನ ಕುಲದೇವತೆಯೆಂಬುದಂ ಕೂಜದೆ ಕುವರನೆಂದೇ ಕೊಂಡಾಡುವೆನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಂಗೈಯ್ದು ನಂದನಂತಾನಂದದೊಳರ್ಪೆಂ.

ಮತ್ತಮಾರಾಯಗುವರಂ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಂ ರಾಜನೀತಿಯೊಳಂ ಬಿಲ್ವತ್ತಿಮೊದಲಾದ ಪಲವುಂ ಕೈದುಗೈಯ್ಯೊಳಂ, ಆನೆಕುದುರೆಗಳೇ ಜಾಟದೊಳಂ ಸಂಗೀತಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಂ ನಾಟಕಾಲಂಕಾರಂಗಳೊಳಂ, ಪಲವುಂ ದೇಶಭಾಷೆಗಳೊಳಂ, ಪಲವುಂ ಕಲಾವಿದ್ಯೆಗಳೊಳಂ ಪ್ರವೀಣನೆನಿಸಿದಂ. ತಿರುಮಲೆಯಾರ್ಯನುಮವನ ಪಡಿನೆಲಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯೆಗಳೊಳಂ ಬಟಸಂದು ಬಣ್ಣಂಬಡೆದಂ. ಬಟುಕ್ಕೆ ರಾಯಗುವರನೊಡಲೊಳೆವೆ ಇನಿಸಿನಿಸುಂ ಪಿಂದೆಗೆಯೆ ಜೌವನಮಡಿಯಿಟ್ಟುದದೆಂತೆನೆ :-

— ಯೌವನೋದಯ —

ತನ್ನ ಕೆಳೆಗಾವಂಗಿನ್ನೇಲ್ಕಿಯಪ್ಪುದೆಂದು ಬಗೆದು ಮೊಗಸಸಿ ಪೊಗರೇಜುದುದು. ಮೊಗದೊಳ್ಳೆಲೆಗೊಂಡ ಸರಸತಿಯ ಕನ್ನವುರದ ಕನ್ನೈದಿಲ್ ಪಡಿನೆಲೊಂಡಂತೆಸೆವೆಳಬವರಿಯೊಳ್ ತನಗಿದಿರಾದುದೆಂದು ಮುನಿದಂತೆ ಕಣ್ಣಡೆ ಕೆಂಗಿಜುಗೊಂಡುದು. ಸವಿನುಡಿಯಿಂಚರಿಯಂ ಸುರಿವ ಚೆಂಬಾಯ್ಜಿಗಳಂ ಬಂದುಗೆಗೆತ್ತು ಬಳಸಿ ಮುಸುಜಾದ ಪರಮೆವಜುಗಳೆನೆ ಮೀಸೆ ಮೆಯ್ಯಿರಿವೆತ್ತದು. ಇವಂ ಕಿಜುದು ದಿನದೊಳೆ ಪಗೆರಾಯರ ಪೊಟಲ ಪೆರ್ಬಾಗಿಲಂ ಮುರಿವನುದಳ್ಳಿಯದಜ ಪೆರ್ವೆ ಸಾರ್ದಾದೆಂಬಂತೆದೇ ಬಿತ್ತರಮಾದುದು. ಅಲ್ಲಿಯ ಪೇರಗುಟಿಯದುಂಡು ದೊಲೆಗಳ ಬಲ್ಲು ಬಟಸಂದಂತೆ ತೋಳ್ಳೊತ್ತೇರಮಾದುದು. ನಾಲ್ದಿಸೆಯಂ ಗೆಲಲೆಳಸಿದೊಡೆನ್ನಂ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟುವನೆಂಬ ಚಿಂತೆಯೊಳ್ ನಡು ಬಡನಾದುದು. ಎಂತಪ್ಪ ನೆಜಿರಾವುತರುಮೇಜಲರಿದೆನಿಸ ಕಡುಸಿನ ವಾರುವಂಗಳೆಮಗೊಳಗಪ್ಪುವೆಂಬ ಗರ್ವದಿಂ ತೊಡೆಗಳ್ ಪೆಂಪುವಡೆದುವು. ಈತೆಜದೊಳ್ ತೋರದೊಡೆಯುಂ ಬಡನಡುವುಂ ಪೇರೆರ್ದೆಯುಂ

ದುಂಡುದೋಳುಂ ಬಲ್ಲಂದಮುಂ ಪವಣ್ಣಿಸೆಯುಂ ಪೊಳೆವ ಮೊಗಮುಂ
 ಪೊಗರೇಜುವ ಮನಮುಮಾದ ಪೊಸಜೌವನದಿರವಂ ನಿರವಿಸಿ, ರಾಯಂ
 ಮನದೊಳಾಲೋಚಿಸಿದಂ : — ಎಮ್ಮ ಕುಲದೊಳ್ ನೆಗಟ್ಟಿ ರಾಯರನಿಬ
 ರುಂ ಎಳಮೆಯೊಳ್ ಬಿಜ್ಜೆಗಲು ಜೌವನದೊಳ್ ನಾಲ್ದಸೆಯಂ ಗೆಲ್ಲು
 ಪೊದಿದರಂ ಪೊರೆದು, ದೇವರಂ ಪಾರ್ವರಂ ತೇಜಂಬಡಿಸಿ, ನಾಡಂ
 ಕಾಪಿಟ್ಟು ಬದಿನೊಳಾಂ ಪೊತ್ತ ಪೊಜಿಯಂ ತನ್ನೊಳು ವರೊಳಿಟುಪಿ
 ನಿಚ್ಚ ಸಿರಿಯನೆಳಸಿ ನೇಮಂಗೊಳ್ವರ್. ಅನುಮಂತೆಸಗಲ್ಪೆಲ್ಲದೆಂದೆಣಿಸಿ,
 ಅಳಹಿಯಸಿಂಗರಾರ್ಯನಂ ಬರಿಸಿ ನುಡಿದಂ : — “ ಅನೊಂದು ಕಜ್ಜಮಂ
 ಪೇಟ್ಟುಂ : ಪಡಿನುಡಿಗುಡದೆಯದನಂಗೀಕರಿಪುದು, ಎನ್ನಕೆಳೆಯನ್ನೊಡ
 ನಾಡಿಯೆನ್ನಪಡಿನೆಲಲ್ ಎನ್ನೊಡಮೆಯೆನ್ನ ಹರಣಮೆಂದೆನಿಸಿದೆನ್ನನಂತರ
 ಸೋದರಂ ಚಿಕದೇವಯ್ಯರಸಂ ಪರಸಂಪದಮಂ ಪಡೆದ ಬಟಾಕ್ಕಿನ್ನ
 ಪೊತ್ತ ಪೊಜಿಯನಿಟುಪಲ್ಕೆಡೆಗಾಣದೆನ್ನ ಮನದ ತಲ್ಲಣಮಂ ಅವಂ
 ಗನಂತರಜಾತನಪ್ಪ ದೇವರಾಜನಿಂದು ತೀರ್ಚಿದಂ. ಇವನ ವಿನಯಮು
 ನಿವನ ವಿವೇಕಮನಿವನ ಪ್ರಜಾನುರಾಗಮಂ ಇವನ ಸೌಭ್ರಾತ್ರಮನಿವನ
 ಸ್ಥೈರ್ಯಧೈರ್ಯಶೌರ್ಯಾದಿಗುಣಂಗಳುಮಂ ನಿರವಿಸೆ, ಎಮ್ಮ ಪಿರಿಯ ಚಾಮು
 ರಾಜರಸ ನರಸರಾಜರಸ ಮುದುಪ ದೇವರಾಜರಸರ್ಗಿ ಸರಿಮಿಗಿಲೆನಿಸುಗುಂ.
 ಅದಱಂದಿವಂಗೆ ಪಿರಿಯರಸುತನಮನಿತ್ತು, ಇವನ ಮೆಯ್ಯಾಪಿನೊಳ್
 ಇವನನುಜಾತನಪ್ಪ ಕುಜುಯದೇವರಾಜರಸನಂ ನಿಯಮಿಸಿ, ಕಿಜು
 ಯರಸುತನಮಂ ಕುಮಾರಚಿಕದೇವರಾಯಂಗಮರಿಸಿ, ಇವನನುಜಂ
 ಕಂಠೀರವಯ್ಯರಸನಂ ಇವನ ಕಾಪಿನೊಳರಿಸಿ, ಅನುಂ ತೀರ್ಥ
 ಯಾತ್ರಾದಿ ತಪಸ್ಸಾವ್ರಾಜ್ಯಮನನುಭವಿವೆ. ” ಎಂಬುದಂ ಕೇಳ್ವು
 ಅಳಹಿಯಸಿಂಗರಾರ್ಯಂ ನುಡಿದಂ :—

“ ಎಲೆ ಮಹಾರಾಯ ! ನೀನಿನ್ನುಂ ಪಲವುಂ ಬರಿಸಮರಸುಗೆ
 ಯ್ವುದೆ ಲೇಸು. ಆದೊಡಂ ಪಡಿನುಡಿಗುಡದೆ ಸಮ್ಮತಿಪುದೆಂದು ನಿರವಿಸಿ

ದುದಜುಂದೊಡಂಬಟ್ಟು ನುಡಿನೆಂ. ನಿನ್ನನುಜಂ ದೇವರಾಜಂ ಮಹಾ
ರಾಜಲಕ್ಷಣಸಂಪನ್ನನೆನಿಸಿ ನಳ ನಹುಷ ಯಯಾತಿ ದುಂಧುಮಾರ ಭಗೀ
ರಥರಂ ದೊರೆಕೊಂಡು ಮತಿವಂತನುಮುತ್ಸಾಹಿಯುಂ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರನೈಪುಣ
ನುಂ ಸಕಲಧರ್ಮಜ್ಞಾನುಂ ದಯಾಳುವುಂ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಪರನುಮೆಂದು
ಸಕಲ ಪ್ರಜೆಗಳುಮಾನಂದಂಬಡೆವರ್. ಪ್ರಜಾನುರಾಗದಿಂದಮೆ ರಾಯರ್ಗೆ
ಜಯಮುಂ ಜಸಮುಂ ಪಸರಿಸುಗುಂ. ಆದಜುಂದೆ ದೇವರಾಜರಸಂಗೆ
ಮಹಾರಾಜಪದಮನೀವುದೆ ಲೇಸು. ” ಎಂಬುದುಂ ;

ರಾಯನುಮತಿಹರ್ಷದಿಂ ಸುಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಂ
ಗೆಯ್ದು ನುಡಿದುಂ:—“ ಎಲೆ ತಮ್ಮ ! ಯಾದವಮಹೀಶಾರವಂಶ ಕಲ
ಶಾಂಬುಧಿಯೊಳ್ ಕಲಾಧರನಂತು ಉದಿಸಿದೈ. ತಣ್ಣದಿರ್ಗಳಂ ಪೋಲ್ವ
ನಿನ್ನ ಗುಣಂಗಳಿಂದೆ ಅಖಿಲಪ್ರಜೆಗಳುಮಾಹ್ಲಾದಂಬಡೆದಿರ್ಪರ್. ಆನು
ಮೆನ್ನ ಪೊಜಿಯುಂ ನಿನ್ನೊಳಿಟುಪಿದೆಂ. ಇನ್ನೆವರಮರಸುಗೆಯ್ದುದು
ಮಿಂದು ಸರಸಮಾದುದು. ಸಕಲಶ್ರೇಯಂಗಳುಂ ಸಾರ್ದುವು. ಪುರಾ
ಕೃತಪುಣ್ಯಫಲಂಗಳುಂ ಪೊಣ್ಣಿದುದು. ಕುಲದೇವತೆಗಳುಂ ಪ್ರಸನ್ನಮಾ
ದುದು. ಅಕಟಕಟ ! ಪ್ರಜೆಗಳೇಂ ಸುಕೃತಶಾಲಿಗಳೋ : ಭದ್ರಗುಣಂಗಳಿಂ
ರಾಮಭದ್ರನಂ ಪೋಲ್ವಿನಂ ಪರಿಪಾಲಿಸುವೈ. ಪೊಡವಿಯೇಂ ಪುಣ್ಯ
ವತಿಯೋ : ಪೇರಾವೆಯೆಂಬ ಪಾಸಜಿಯೊಳಂ ದೆಸೆಯಾನೆಗಳ ಕುಂಭಂ
ಗಳೆಂಬ ಗುಂಡುಗಲ್ಲೊಳಂ ಪಾವೆಜಿಯನ 'ಪೆಡೆವಣಿಗಳೆನಿಸ ಪೆಡ
ಗಲ್ಲೊಳಂ ಜನ್ನವಂದಿಯ ಕೂರ್ಗೊರೆಯೊಳಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪ ಕೋಟಲೆಯಂ
ಮಜಿತು ನಿನ್ನ ದುಂಡುದೋಳೊಳ್ ನೆಲೆನೆಲಿಸಿ ಸೊಗಂಬಡೆದುದು. ನೀಂ
ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳನೋದಿ ತಿಳಿಯತಕ್ಕುವನಿತುಮುಂ ತಿಳಿದಿರ್ಪೆ. ನಿನಗಾ
ನುಪದೇಶಂಗೆಯ್ದುದೇನುಲುದಿರ್ಪುದು ? ಆದೊಡಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪುನರು
ಕ್ತಮೆನಿಸಿ ಪೇಟುತ್ತಿಂ. ಪಟ್ಟವಣೆಯೇಜುದುರ್ದರ್ಕ್ ಪುರುಳೊಂಬುದುಂ
ಭೋಗಿಪುದುಮೇ ಫಲಮೆಂದೆಣಿಸದೆ ದೇವರಂ ಪಾರ್ವರಂ ಪೊರೆದವರ

ಸೇವೆಗೆಯ್ಯುದುಂ, ಮಕ್ಕಳವೊಲ್ ಮಜುಕದಿಂ ಪ್ರಜೆಯಂ ಕಾಪಿಡುವುದು
ಮದಪುಂ ಬರ್ಪ ಪುರುಳುಂ ಬಲ್ಪುಂ ಗೆಲ್ಲಮುಮದಪುಂ ಬಳೆದ ದೇಶ
ಕೋಶಂಗಳುಮದಪುಂ ಬರ್ಪ ಕೀರ್ತಿಸುಕೃತಂಗಳುಮೇ ಫಲನೊಂದೆಣಿಸು
ವುದು.” ಎಂದು ನಿರವಿಸಿ, ತನ್ನ ಕಿಷಾಯನುಜಂ ಮಜುಯದೇವರಾಜ
ರಸನಂ ತನ್ನಣುಗರಪ್ಪ ಚಿಕದೇವರಾಜ ಕಂಠೀರವರಾಜರುಮಂ ಕೆಯ್ಯೆಡೆ
ಗೊಟ್ಟು, ತೆಂಕಣ ನಾಡೊಳ್ ಕೌಂಡಿನಿಯೆಂಬ ಪೊಟಿಯ ತಡಿಯೊಳ್
ಪಲವುಂ ಕಾಲಂ ತಪಂಗಿಯ್ದು ಪರನಾಸುದೇವನ ಪದಮಂ ಸಾದಂ.

ದೇವರಾಜನ ಚರಿತೆ

ಬಟುಕೀದೇವರಾಜಂ ಸಾಕ್ಷಾಕ್ಷದೇವರಾಜನಂತೆ ಸುಧರ್ಮಾಧಿಸ್ತಿ
ತನುಂ | ಪಾವಕನಂತೆ ಶುಚಿಯುಂ ತೇಜಸ್ವಿಯುಂ | ಧರ್ಮರಾಜನಂತೆ
ದಂಡಧರನುಂ ಸಮವರ್ತಿಯುಂ | ನಿರಘತಿಯಂತೆ ದೇವತಾಗಣಮಧ್ಯ
ಗಣನೀಯನುಂ ಪುಣ್ಯಜನಾನುಯಾತನುಂ | ವರುಣನಂತೆ ಸತತಪ್ರತ್ಯಂ
ಗನರ್ತಿತನಿಜಲಕ್ಷ್ಮೀಕನುಂ ಪ್ರಜೇತಸನುಂ | ಮಾರುತನಂತೆ ಜಗತ್ಪಾಣ
ನುಂ ಪವಮಾನನುಂ | ಕುಬೇರನಂತೆ ರಾಜರಾಜನುಂ ಧನದನುಂ | ಈಶಾನ
ನಂತೆ ಸರ್ವಜ್ಞನುಂ ಲಂಕರನುಮೆನಿಸಿ ನೆಗಲುಂ. ಮತ್ತಂ ಪುರುಷೋ
ತ್ತಮನವತರಣದ ಮತ್ಸ್ಯದಂತೆ ಪಟನುಡಿಗಳಂ ಪದುಳಂಗೊಳಿಸುವಂ |
ಕೂರ್ಮನಂತೆ ಗೋತ್ರಮನೆತ್ತಿರಂಬಡಿಸುವಂ | ಮಹಾವರಾಹನಂತೆ ಪೊಡ
ವಿಯುಂ ಪೊಗರೇಳಿಸುವಂ | ನೃಸಿಂಹನಂತೆ ಬಲ್ಪಗೆಗಳ ಎರ್ದೆಯನಿರ್ಬಗ
ಗೆಯ್ಯುಂ | ನಾಮನನಂತೇಕಪದದೊಳೆ ಭೂಮಂಡಲಮನಿತುಮನಾಕ್ರಮಿ
ಸುವಂ | ಭಾರ್ಗವನಂತೆ ದುಷ್ಟರಾಜನ್ಯರಂ ದೂರೀಕರಿಸುವಂ | ರಾಮ
ಚಂದ್ರನಂತೆ ಧರ್ಮದಿಂ ರಾಜ್ಯಮನಾಳ್ವಂ | ಹಲಿಯಂತೆ ಬಲಭದ್ರನೆನಿ

ಸುವಂ । ಕೃಷ್ಣನಂತೆ ಧರ್ಮಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಂಗೆಯ್ವಂ । ಕಲ್ಪಿಯಂತೆ ಪಾಪಂಹರಂ ಪರಿಹರಿಸುವಂ. ಮತ್ತಂ ತಾಂ ಪಲವುಂ ರಿಪುಪುರಂಗಳಂ ಜಯಿಸಿದುದಜುಂ ಮುವೈಱಲಂ ಗೆಲ್ಲ ಹರನಂ ಪರಿಹಾಸಂಗೆಯ್ವಂ । ತಾಂ ಶಕ್ತಿತ್ರಯಸಂಪನ್ನನಾದುದಜುನೇಕಶಕ್ತಿಧರನಪ್ಪ ಕುಮಾರನಂ ಕಡಿಗಣಿಸುವಂ । ತಾನನವರತಪ್ರತಾಪಶಾಲಿಯಾದುದಜುಂ ಪೊಟ್ಟುಂ ಗೊಂದು ತೆಜನಪ್ಪ ದಿವಾಕರನಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವಂ । ತಾಂ ಸಕಲರತ್ನಂಗಳಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಅವಜುಂ ಕಜ್ಜಂಗೊಳ್ಪುದಜುಂ ಜಡನಪ್ಪ ರತ್ನಾಕರನಂ ಜಜಿಸುವಂ । ತಾಂ ತೇಜಸ್ವಿಯಾಗಿಯುಂ ಸನ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕನಾದುದಜುಂ ಕೃಷ್ಣವರ್ತನಪ್ಪಗ್ನಿಯನವಜ್ಞೆಗೆಯ್ವಂ । ತನ್ನವರನಿಬರುಮುಟ್ಟು ತೊಟ್ಟು ತನ್ನಂತಿರ್ಪುದಜುಂ ಕೆಳೆಯಾರ್ವನಂ ಕಪಾಲಿಯುಂ ಕೃತ್ತಿವಾಸಿಯುಮೆನಿಸಿ ತೋಜುಸುವ ಕುಬೇರನಂ ಕುತ್ಸೆಗೆಯ್ವಂ । ತಾಂ ಗೋತ್ರೋದ್ಧರಣಂಗೆಯ್ವುದಜುಂ ಗೋತ್ರಾರಿಯಪ್ಪ ದೇವರಾಜನಂ ತೆಳ್ಳನೆನಿಸುವಂ । ತಾಂ ವ್ಯಸನಪರಾಜ್ಞುಖನಾದುದಜುಂ ಪಗಡೆಯೊಳ್ ಪರಿಭವಂ ಬಡಿದ ನಳನನಿಜುಕೆಗೆಯ್ವಂ । ತಾಂ ಸತ್ಯದೊಳ್ ಸಾರ್ವಭೌಮನಪ್ಪುದಜುಂ ನನ್ನಿಯಿಂದಲಾಗಿದ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನಂ ಹಟುವಂ । ತಾಂ ಸನ್ಮಾತನ ಧರ್ಮಮಪ್ಪ ಕೃಷ್ಣನಂ ನಂಬಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರ್ಪುದಜುಂ ಧರ್ಮಾಂತರ ತತ್ಪರನಪ್ಪ ಅರ್ಜುನನಂ ತರ್ಜಿಸುವಂ. ಮತ್ತಂ ಶುಚಿಯಾಗಿಯುಂ ಪ್ರಜೆಗಳಂ ರಂಜಿಸುವಂ । ನಿರ್ಮಲನಾಗಿಯುಂ ವೈರಿಗಳ ಮುಖದೊಳ್ ಮಾಲಿನ್ಯಮಂ ಮಾಪ್ಪಿಂ । ನಿರ್ಭಯನಾಗಿಯುಂ ಮಲೆಪರ್ಗ ಭಯಮನೀವಂ । ಮಹೀಭೃತ್ತಾಗಿಯುಂ ಮೃದುಪ್ರಕೃತಿಯೆನಿಸುವಂ । ದಾನಪತಿಯಾಗಿಯುಂ ಮದರಹಿತನೆನಿಸುಗುಂ । ಸನ್ಮಾರ್ಗನಿರತನಾಗಿಯುಂ ಪರದುರ್ಗಾಕ್ರಮಣನಿಪುಣನಕ್ಕುಂ । ಘನಮಾಗಿಯುಂ ಅಚಂಚಲನಕ್ಕುಂ । ದೇವರಾಜನಾಗಿಯುಂ ನರಪತಿಯೆನಿಸಿ ನೆಗಟ್ಟುಂ.

ಇಂತಿರ್ಪ ಮಹಾರಾಯಂ ಧರೆಯಂ ಧರ್ಮದೊಳ್ ಪಾಲಿಪುದರ್ಕಂ

ಎಣ್ಣೆಸೆಗಳಂ ಗೆಲ್ಪುದರ್ಕಂ ನೆರವಾಗಿ ಮುಂ ಪಿರಿಯಣ್ಣಂ ಪೇಟ್ಟಂತೆ
ಚಿಕದೇವರಾಯನಂ ಯೌವರಾಜ್ಯದೊಳಲಂಕರಿಸಿದಂ.

ಯುವರಾಜ ಚಿಕದೇವರಾಯನ ವಿಜಯಯಾತ್ರೆ

ಇವನುಮುಪೇಂದ್ರನಂತೆ ಅರಸುಗೆಯ್ಮೆಯ ಪೊಷಿಯನಿತುಮಂ
ಪೊತ್ತು ಜೈತ್ರಯಾತ್ರೋತ್ಸವಂಗಳನೊಡರ್ಚುತರೆ; ರಾಯನುಂ ಮಹೇಂ
ದ್ರನಂತೆ ನಿರ್ಭರನಾಗಿ ದಿವ್ಯಭೋಗಂಗಳನನುಭವಿಸುತ್ತಿರೆ ;

ಒಮ್ಮೆ ಮಾನೋಮಿಯುಕ್ತವದೊಳೆಣ್ಣೆಸೆಯ ದೊರೆಗಳನಿಬರುಂ
ಕಪ್ಪಕಾಣ್ಯಗಳಂ ತಂದೊಪ್ಪಿಸುವೆಡೆಯೊಳ್ ಇರ್ಕ್ಕೇರಿಯೊಳ್ ಶಿವಪ್ಪನಾ
ಯಕಂ ತನ್ನಾಳ್ವನಪ್ಪ ವೀರಭದ್ರನಾಯಕನೊಳ್ ದ್ರೋಹಮನೆಣಿಸಿ ಅವ
ನಂ ಕವಡಿನೊಳ್ ಮಡುಸಿ ಆದೊರೆತನಮಂ ಕೊಂಡು ತಾನುಂ ಪಾವುಡ
ಮಂ ಕಾಣ್ಯಗಳಂ ಕಳುಪುವಿನಂ, ಅವನ ತಪ್ಪುಗೆಯ್ಮೆಗಳನೆಣಿಸಿ ನೀಚ್ಚು
ರಿಸಿ, ಬಂದ ಗುಣನಾನಸನಂ ಬಂದಂತೆ ಕಳುಪಲೊಡಂ; ಅದರ್ಕಾದೊರೆ
ಪಿರಿದುಂ ಬಿಗುರ್ತು ನೆರವನಜಿಸಿ ಮುಂ ತನ್ನಂತೆ ಬಿಜ್ಜಾನಗರಿಯ ದೊರೆ
ತನಮನಾಳ್ವ ತೆಲುಂಗರಾಯರ ಬಗೆಯೊಳೊರ್ವಂ ಶ್ರೀರಂಗರಾಯನೆನಿಸು
ವಂ ತನ್ನ ಬೇಲೂರ್ ಚಂದ್ರಗಿರಿ ಮುಂತಾದ ಕೊಂಟಿದುರ್ಗಂಗಳಂ
ತುರುಕರ್ಗೆ ಸೂಚಿಸಿಗೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಪರಿಜನಂ ಬೆರಸು ಪಿರಿಯತಿರುಕುಳಿಯೆನಿಸಿ
ಚಿಂಚಿ ತಂಜಾವೂರ್ಮಧುರೆಯ ಮನೆಗಳೊಳ್ ಎಳಿದು ಅವರಿತ್ತುದಂ ತುತ್ತಿ
ಯವರಂ ಬೆಸ....೨...ಗಣೆಂದೆಟ್ಟುತ್ತಲಮತ್ತಲಂ ಪರಿದು ಎತ್ತಲಂ
ನೆಲೆಗಾಣದಿರೆ ಯವನನಜಿಸಿ ಕಂಡು ಕಾಲೆಗ್ಗಿಯೊಡಗೊಂಡು ಬಂದು
ತನ್ನ ಮುಂದಣ ಕಡೆಯ ಗಡಿಯೆನಿಸುವ ಹಾಸನಬೇಲೂರ್ಗಳನಿತ್ತು
ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿಯವನತ್ತೆಣೆಂದೆ ಐಗೂರು ತರಿಯಕೆರೆ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ ಚಿಂತನ
ಕಲ್ ಮದ ಗಿ ಗಿಡುಗ್ಗ..ದ ಪಲ್ಲವಂ ಹಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟದ ದೊರೆಗಳ ಬಲ

ಮಂ ತನ್ನ ಮೂಲಬಲಮಂ ತನ್ನಂ ಸೇಜಾದ ತುಳುವ ಕೊಂಕಣ
 ಕೊಡಗು ಮಲಯಾಳಂಗಳ ಮೂಲಬಲಮಂ ಕೊಂಡು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ
 ನಡೆತಂದು, * .....

---

* ಈಕಡೆ ಮುಗಿದಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ದೊರೆತ
 ಮಾತೃಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥವು ಇಷ್ಟೇ ಇದೆ.

